

PM
2016-06-07 Ärendenr:
NV-00879-16

Promemoria- Slutredovisning av remissammanställning

Remissammanställning avseende Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget om Prövning av miljöfarliga verksamheter och krav på bland annat upprättande av miljökonsekvensbeskrivning, NV-04449-13 (M-depts diariernr: M2013/1362/R, M2014/1680/R, m.fl.)

Bakgrund

Naturvårdsverket har på uppdrag av Miljödepartementet sammanställt inkomna remissvar som lämnats på ovan nämnda regeringsuppdrag. Naturvårdsverket har även analyserat synpunkterna och lämnar en samlad bedömning på dessa. Arbetet utförs under våren 2016 och avstämningsmöten har hållits underhand. I början på maj 2016 lämnades delredovisning 1 av uppdraget till Miljödepartementet.

Denna slutredovisning överlämnas till Miljödepartementet för vidare hantering och eventuell bedömning för beslut om reviderad miljöprövningsförfordning och innehåller den slutliga remissammanställningen, inklusive delredovisning 1.

Promemorians innehåll

Redovisningen består av tre delar med en inledande remissammanställning av inkomna svar med en beskrivning om synpunkterna föranleder någon ändring i förslaget. Remissammanställningen följs av bilaga I med Naturvårdsverkets bedömning av synpunkterna och i vissa fall reviderade förslag samt därefter bilaga II med en sammanställning av författningsförslagen.

- **Remissammanställning** - Sammanfattning av inkomna remissvar
- **Bilaga I** – Naturvårdsverkets bedömning av inkomna synpunkter, samt i vissa fall reviderade förslag
- **Bilaga II** – Sammanställning av författningsförslag

Remissvaren är sammanställda enligt kapitelindelningen i Miljöprövningsförfordningen och följer i övrigt i stort sett regeringsuppdragets struktur.

Under avsnitt *övriga synpunkter* har ytterligare inkomna synpunkter sammanställts. Vissa synpunkter berör inte regeringsuppdraget och andra berör delar av regeringsuppdraget, men som inte har ingått i uppdraget med remissammanställningen, så som informationsplikt, avgifter för prövning och tillsyn, 18, 22 och 30 kap. MPF. Naturvårdsverket har därför valt att endast sammanställa dessa inkomna synpunkter, utan att bedöma dem i bilaga I.

Förutom befintliga delar i regeringsuppdraget presenteras även ett nytt förslag inom 29 kap. MPF: *Förberedelse för återanvändning*, som återfinns i bilaga I.

Innehåll

Bakgrund.....	1
Begrepp och förkortningar	6
1. Remissammanställning	7
1.1. Remissinstanser.....	7
1.2. Instanser som har svarat på remissen	7
1.3. Remissinstanser som inte har svarat på remissen.....	7
1.4. Har inga synpunkter	8
1.5. Avstår från att yttra sig.....	8
1.6. Koordinerade remissvar	8
2. Sammanfattande och allmänna synpunkter	8
3. Miljöbalken (1998:808).....	14
4. Industriutsläppsförordningen (2013:250)	14
5. Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd	14
6. Avfallsförordningen (2011:927).....	14
7. Förordning (2001:512) om deponering av avfall.....	14
8. Förordning (2014:21) om geologisk lagring av koldioxid	14
9. Revidering med avseende på IED – kriterier, beslut och övergångsbestämmelser	14
9.1. Kriterier	14
9.2. Beslut.....	15
9.3. Instansernas synpunkter	15
10. Miljöprövningsförordningen (2013:251)	25
10.1. Miljöprövning, 1 kap.....	25
10.2. Jordbruk, 2 kap.....	25
10.3. Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat, 4 kap.....	26
10.4. Livsmedel och foder, 5 kap.	26
10.5. Textilvaror, 6 kap.	28
10.6. Päls, skinn och läder, 7 kap.	28
10.7. Trävaror, 8 kap.	29
10.8. Massa, papper och pappersvaror, 9 kap.....	29
10.9. Fotografisk och grafisk produktion, 10 kap.	30
10.10. Stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle, 11 kap.	30
10.11. Kemiska produkter, 12 kap.	30

10.12.	Icke-metalliska mineraliska produkter, 14 kap.	32
10.13.	Stål och metall, 15 kap.	32
10.14.	Metall- och plastytbehandling, avfettning och färgborttagning, 16 kap.	33
10.15.	Elektriska artiklar, 17 kap.	33
10.16.	Förbrukning av organiska lösningsmedel, 19 kap.	33
10.17.	Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla, 21 kap.	34
10.17.1.	Rötning och uppgradering	34
10.17.2.	Förbränning	35
10.18.	Rening av avloppsvatten, 28 kap.	36
10.19.	Avfall, 29 kap.	36
10.19.1.	Begreppet anläggning	39
10.19.2.	Begreppet yrkesmässig	40
10.19.3.	Begreppet icke-farligt avfall	41
10.19.4.	C-verksamheter	41
10.19.5.	Mellanlagring	43
10.19.6.	Sortering	52
10.19.7.	Förbehandling av elavfall	52
10.19.8.	Mekanisk bearbetning	54
10.19.9.	Uttjänta motordrivna fordon	56
10.19.10.	Användning av avfall för anläggningsändamål	56
10.19.11.	Biologisk behandling	58
10.19.12.	Förbränning	59
10.19.13.	Animaliska biprodukter	60
10.19.14.	Uppläggning av avfall	61
10.19.15.	Deponering av avfall	63
10.19.16.	Uppgrävda massor och uppgrävda förorenade massor	67
10.19.17.	Avvattning	67
10.19.18.	Behandling av avfall som uppkommit i den egna verksamheten samt förslag, konvertering av smittförande avfall	68
10.19.19.	Destruktion av halogenerade klorfluorkarboner eller halon	69
10.19.20.	Återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall	69
10.19.21.	Återvinning eller bortskaffande av farligt avfall	72
10.19.22.	Fartygsåtervinning	74
10.19.23.	Långtidslagring, bergförvar, underjordsförvar samt radioaktivt avfall	74

10.19.24.	Avskiljning och geologisk lagring av koldioxid	75
11.	Djupborrning	76
12.	Mindre kylanläggningar	77
13.	CLP-förordningen (EG nr 1272/2008).....	77
14.	Berg- och naturgrustäkter.....	78
14.1.	Begrepp	79
14.2.	Hantering av externa massor	80
14.3.	Asfaltverk och oljegrusverk	81
14.4.	Behovsprövning.....	82
14.5.	Lokaliseringsprövning.....	82
14.6.	Författningsförslag om ny lydelse 20 kap. c § FMH.....	83
15.	Administrativa kostnader - konsekvensanalys	83
16.	Övriga synpunkter	86
16.1.	Metallbearbetning 18 kap, MPF	86
16.2.	Avveckling av kärnreaktorer 22 kap, MPF	86
16.3.	Skjutfält, skjutbanor och sportanläggningar 30 kap, MPF	87
16.4.	Informationsplikt	87
16.5.	Avgifter för prövning och tillsyn.....	88
Bilaga I.....		94
Bilaga II.....		180

Begrepp och förkortningar

ABP - Animaliska biprodukter

BAT – Best Available Techniques; Slutsatser om bästa tillgängliga teknik

BREF - BAT Reference Documents, Referensdokument i vilka BAT-slutsatserna är ett kapitel.

CLP - Classification, labelling and packaging of substances and mixtures

FAPT - Förordning (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken

FFA - Förordning (2013:253) om förbränning av avfall

FMH - Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

IED - Industrial Emissions Directive, Industriutsläppsdirektivet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar)

IUF - Industriutsläppsförordningen (2013:250)

IUV - Industriutsläppsverksamhet

Lst - Länsstyrelse

MB - Miljöbalken (1998:808)

MKB-direktivet - Miljökonsekvensbeskrivningsdirektivet dvs.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt

MPD - Miljöprövningsdelegationen

MPF - Miljöprövningsförordningen (2013:251)

MÖD - Mark- och miljööverdomstolen

NV - Naturvårdsverket

U-verksamhet - Miljöfarlig verksamhet som varken är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöprövningsförordningen

WEEE - Waste Electrical and Electronic Equipment

ÅVC - Återvinningscentral

1. Remissammanställning

I denna del redovisas en sammanfattning av de remissvar som inkommit för valda kapitel (se inledning), samt Naturvårdsverkets bedömning om synpunkterna föranleder ändringar eller ej.

1.1. Remissinstanser

Redovisningen av regeringsuppdraget har remitterats till 116 instanser. Av dessa inkom svar från 76 instanser och ytterligare initiativsvar från 5 instanser. Remissvaren finns i sin helhet på regeringens hemsida. (Diarienummer: M2015/02675/R).

1.2. Instanser som har svarat på remissen

Advokatfirman Åberg och Co, Avfall Sverige, Boverket, Cementa, Christina Ronquist, Dals-Eds kommun, Ekonomistyrningsverket (ESV), Energigas Sverige, Folkhälsomyndigheten, Generalläkaren, Gryab AB, Göteborgs kommun, Hallsbergs kommun, Halmstads kommun, Havs- och Vattenmyndigheten, Hushållningssällskapet, Innovations- och kemiindustrierna (IKEM), Jernkontoret, Kemikalieinspektionen (KEMI), Kommerskollegium, Lantbrukarnas riksförbund LRF, Lomma kommun, Luleå Tekniska Universitet, Läkemiddelsverket, Ist Dalarnas län, Ist Gotlands län, Ist Gävleborgs län, Ist Hallands län, Ist Jämtlands län, Ist Jönköpings län, Ist Kalmar län, Ist Norrbottens län, Ist Skåne län, Ist Stockholms län, Ist Södermanlands län, Ist Uppsala län, Ist Värmlands län, Ist Västerbottens län, Ist Västernorrlands län, Ist Västmanlands län, Ist Västra Götalands län, Ist Örebro län, Ist Östergötlands län, Malmö kommun, Mannheimer Swartling Advokatbyrå, Mark- och miljödomstolen vid Växjö tingsrätt, Mark- och miljööverdomstolen vid Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen, Motala kommun, Mark- och Miljödomstolen Nacka tingsrätt, Naturvårdsverket, Ragn-Sells AB, Renova, Sjöfartsverket, Skellefteå kommun, Skogsindustrierna, Socialstyrelsen, Svenska Petroleum & Biodrivmedel Institutet (SPBI), Energimyndigheten, Jordbruksverket, Statskontoret, Stena Metall AB, Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet, Strålsäkerhetsmyndigheten, SVEFF-KTF¹, SveMin², Svenljunga kommun, Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme, Svenska Gjuteriföreningen, Svenskt Näringsliv, Svenskt vatten, Sveriges Bergmaterialindustri (SBMI), Sveriges geologiska undersökning (SGU), Sveriges hamnar, Sveriges kommuner och landsting (SKL), Söderhamns kommun, Tillväxtverket, Trafikverket, VafabMiljö, Vallentuna kommun, Återvinningsindustrierna, Örebro kommun.

1.3. Remissinstanser som inte har svarat på remissen

Instanser som inte har svarat på remissen är Ist Kronobergs län, Ist Blekinge län, E-hälsomyndigheten, Dorotea kommun, Hagfors kommun, Härnösands kommun, Knivsta kommun, Mölndals kommun, Norbergs kommun,

¹ Kemisk-TekniskaLeverantörförbundet, Sveriges Färgfabrikanters Förening, Sveriges Fog- och Limleverantörers Förening och Branschföreningen för Industriell och Institutionell Hygien.

² Nationell branschförening för gruvor, mineral- och metallproducenter i Sverige.

Nordmalings kommun, Norrköpings kommun, Olofströms kommun, Oxelösunds kommun, Rättviks kommun, Sjöbo kommun, Sotenäs kommun, Timrå kommun, Ydre kommun, Ånge kommun, Bygghandelsindustrierna, IL-Recycling, El-kretsen, Ekokem, Enviloop AB, Föreningen Foder och Spannmål, Förpacknings- och tidningsinsamlingen, Gästrike återvinnare, Hjelmco Oil AB, Livsmedelsföretagen, Pressretur, Skogsstyrelsen, Svensk fågel, Svenska kyl- och värmepumpsföreningen, Svenska Träskyddsföreningen, Svenska Ytbehandlingsföreningen, Svenska Naturskyddsföreningen, SWECO, Teknikföretagen, TMR, Världsnaturfonden i Sverige och WSP Sverige AB.

1.4. Har inga synpunkter

Följande instanser har inget att erinra gällande de framlagda förslagen i Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdrag: Boverket, Dals-Eds kommun, Mark- och miljödomstolen vid Växjö tingsrätt, Svenljunga kommun och juridiska fakulteten vid Stockholms universitet.

Följande instanser har tagit del av remissen och har inga synpunkter: Folkhälsomyndigheten, Läkemedelsverket, Ist Kalmar län, Energimyndigheten, Statskontoret och Sveriges hamnar.

1.5. Avstår från att yttra sig

Hallsbergs kommun och Socialstyrelsen avstår från att lämna synpunkter på remissen.

Naturvårdsverket har inte något att tillägga utöver det som framförts i redovisningen.

1.6. Koordinerade remissvar

Gryab AB står bakom yttrandet som Göteborgs stad har lämnat.

Jernkontoret och IKEM stödjer remissvaret som lämnats av Svenskt Näringsliv. Utöver egna framförda synpunkter hänvisar SveMin till Svenskt Näringslivs remissvar.

Energigas Sverige står bakom Svenskt Vattens remissvar i de delar som rör slamhantering, rötning och biogasproduktion.

Skogsindustrierna har inget att invända mot förslagen som direkt rör föreningens medlemmar, dvs. massa- och pappersbruk samt sågverk, och i övrigt hänvisar föreningen till de synpunkter som lämnats av Svenskt Näringsliv.

Remissen ställdes till Stena Recycling men besvarades av Stena Metall. Sveriges färgfabrikanters förenings svar omfattar även Kemisk-tekniska leverantörsförbundet, Sveriges fog- och limleverantörers förening och Branschföreningen för industriell och institutionell hygien.

2. Sammanfattande och allmänna synpunkter

I denna del redovisas intressenternas sammanfattande och övergripande synpunkter.

Följande instanser har sammanfattningsvis uttryckt att de är positiva till de förslagna ändringarna; Cementa, Göteborgs stad, lst Dalarna, lst Gotland, lst Gävleborg, lst Halland, lst Norrbotten, HaV, lst Jämtland, lst Jönköping, lst Skåne, lst Södermanland, lst Uppsala, lst Värmland, lst Västerbotten, lst Västernorrland, lst Västra Götaland, KEMI, Luleå tekniska universitet, Mannheimer Swartling Advokatbyrå, Malmö stad, Motala kommun, Nacka tingsrätt, Renova, SGU, SPBI, Stena Metall, Strålsäkerhetsmyndigheten (SSM), Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme, Svenskt Näringsliv, Trafikverket, Örebro kommun, lst Örebro, lst Östergötland.

Punkter som instanserna framhåller som positiva är bl. a. att de föreslagna författningsändringarna ökar tydlighet i lagstiftningen, klassificeringar bedöms underlättas, begrepp och formuleringar harmoniseras och förtydligas, en minskning av antalet undantag, vilket sammantaget ger ett förbättrat genomförande av gällande nationell lagstiftning och EU-lagstiftning, bl. a. i form av industriutsläppsdirektivet (2010/75/EU) och avfallsdirektivet (2008/98). Flera instanser uttrycker angelägenheten i att förslagen genomförs snarast samt behovet av att en vägledning tas fram.

Flera instanser efterfrågar förtydliganden och specifika synpunkter redovisas inom respektive kapitel. Inom vissa områden finns fortfarande oklarheter och instanserna ser behov av vägledning, bl. a. med förslag på exempel, för att underlätta klassning och skapa mer enhetliga bedömningar. En efterfrågan om läsanvisningar i MPF för att underlätta tillämpning. En s.k. översättningsnyckel mellan gamla och nya koder bör tas fram för att underlätta arbetet för tillsynsmyndigheterna. Flera instanser påpekar även att en viss ökning av administrativa resurser kommer att krävas för tillsynsmyndigheter. Hänsyn behöver även tas till den förväntade ökade arbetsbelastningen för tillsynsmyndigheterna, häribland ändringar i olika system som t.ex. Miljöreda och SMP. Sammantaget medför detta att tidpunkten för genomförande av ändringarna noggrant behöver övervägas.

Några instanser bedömer att vissa förslag inte anses tydliggöra reglerna i syfte att underlätta efterlevnad, samt att vissa texter fortfarande är svåra att förstå. Kommentarer berör även brist på central vägledning vilket innebär stora problem för företag och myndigheter samt att det skulle vara fördelaktigt om en fortsatt översyn görs av MPF och vid behov införa nya prövningskoder.

Flera instanser påpekar att det är viktigt att en ny vägledning till tillämpning av de nya bestämmelserna tas fram och prioriteras av NV, samt kommuniceras ut så tidigt som möjligt. **Lst Värmland** anser att det är viktigt att en tydlig nationell vägledning tas fram för tillsyns- och prövningsmyndigheterna, men även för att verksamhetsutövarna lättare ska kunna tillämpa bestämmelserna korrekt. **Lst Västmanland** understryker vikten av en tydlig nationell vägledning för att få en enhetlig tillämpning i landet. **Lst Västra Götaland** framhåller särskilt avsnitten om Livsmedel och foder samt avfallshantering. **Lst Örebro** vidhåller även att vägledningsarbetet inom området bör prioriteras och ges tillräckliga resurser, för att inte fördröja och försvåra tillsynsmyndigheternas arbete. Resurser behöver

även skjutas till med avseende på den initialt ökade administrativa kostnaden för länsstyrelserna. **Svenskt Vatten** håller inte med NV om att vägledningen kan komma att minska efter ett tag.

Svenskt Vatten påpekar att förordningen fortfarande är komplex, trots översynen och de delar som rör avfall är mer svårtillämpade än tidigare. **Tillväxtverket** anser att förslagen har vissa positiva effekter för företagen, men kommer totalt sett att leda till en ökad regelbörda, vilket riskerar att försämra Sveriges konkurrenskraft. Regelförändringarna är nödvändiga att genomföra eftersom det i huvudsak handlar om implementeringen av ett EU-direktiv, vilket medför vissa negativa effekter som dock kan mildras om myndigheterna förändrar sina arbets sätt. Det är därför, enligt Tillväxtverket, viktigt att arbeta proaktivt när nya EU-regler tas fram för att hålla nere regelbördan.

Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme vill påpeka att komplexiteten i underlaget medför att deras granskning har begränsats till att översiktligt analysera förslagen. Detta innebär att de har svårt att uppmärksamma eventuella förändringar som negativt kan påverka förutsättningarna för berörda medlemsföretag att bedriva sin verksamhet.

Sveriges kommuner och landsting (SKL) anser att det krävs större utbildningsinsatser till de operativa tillsynsmyndigheterna i ett inledande skede. Därefter krävs kontinuerlig tillsynsvägledning från såväl NV, som central myndighet, samt från respektive länsstyrelse. Tiden för genomförande av föreslagna förändringar måste anpassas så att kommunerna hinner förändra och besluta om nya taxor för att klara finansieringen av de förändrade arbetsuppgifterna. SKL påpekar även behovet av nationellt informationsmaterial till verksamhetsutövarna med anledning av de föreslagna förändringarna i regelverket.

Lst Västerbotten tycker att förändringarna är bra och leder förhoppningsvis till en tydligare lagstiftning, men bedömer dock att det finns delar av utredningen som inte bör genomföras alternativt ändras eller utredas ytterligare. Lst hänvisar till att NV i sin utredning om anmälningspliktiga verksamheter har utgått ifrån uppgifter som finns i länsstyrelsernas system Miljöreda. Lst menar att denna information långtifrån är komplett, då länsstyrelserna har gått ifrån att registrera verksamheter som enbart är anmälningspliktiga i systemet, eftersom tillsynen av dessa ligger på kommunerna. Kommunernas arbetsbelastning bör därför inte underskattas i detta arbete, eftersom antalet verksamheter som berörs med största sannolikhet är fler än vad utredningen räknat med.

Svenska Petroleum & Biodrivmedel Institutet (SPBI) menar att arbetet bör sträva mot att uppnå en förenklad efterlevnad, minskad komplexitet och minskad rapportering både för miljöns, industrins och myndigheternas skull. Det är viktigt att undvika dubbelreglering och SPBI anser därför att man måste sträva efter att ta bort gamla förordningar för en enklare tillsyn, efterlevnad och minskade avgifter.

En väl reglerad miljöprövning av avfallsverksamheter ligger i linje med **Avfall Sveriges** stöd av avfallshierarkin som prioritetsordning för avfallshanteringen. En väl reglerad miljöprövning av avfallsverksamheter ligger också i linje med Avfall Sveriges ståndpunkt att verka för att kommunerna ges förutsättningar för att förebygga avfall och främja återanvändning samt återvinna och bortskaffa avfall på bästa sätt. Detsamma gäller Avfall Sveriges ståndpunkt att teknikutveckling och bättre miljöprestanda hos avfallsanläggningar är viktigt för att minimera miljöpåverkan och öka återvinning av energi och annat material.

Lst Dalarna ser positivt på att MPF och IUF ses över, men är dock tveksam till om föreslagna förändringar ger avsedd förenkling för myndigheter och verksamhetsutövare. **Lst Västra Götaland** tillstyrker förslaget för översynen av bestämmelserna i MPF.

Kommerskollegium välkomnar att prövningsreglerna för miljöfarlig verksamhet ses över ur ett hållbarhetsperspektiv. Förslagen visar på ett tydligare sätt hur EU-direktiv genomförs i svensk rätt. Kollegiet konstaterar att delar av remissen, främst den del som rör ändrade prövningsregler för miljöfarlig verksamhet, berörs av tjänstedirektivet. Om regeringen väljer att gå vidare med NVs förslag till ändringar gör kollegiet bedömningen att flera av förslagen under vissa förutsättningar är anmälningspliktiga enligt tjänstedirektivet. Detta gäller t.ex. krav på att verksamhetsutövare som ansöker om C-verksamhet gällande behandling av avfall ska lämna in en kompletterande anmälan, lättnader av krav på anmälan för djupborrningar som sker inom ramen för undersökningstillstånd, ändrade krav på tillstånd för lagring och avskiljning av koldioxid och krav på anmälan av inrättande av mindre kylanläggning.

SKL bedömer att kommunerna får utökade uppdrag och därmed även ökade kostnader för kompetensutveckling, eventuell nyrekrytering, hantering av anmälningar, utökad IED-tillsyn, fastställande av huvud- och sidoverksamheter, berörda små kylanläggningar, omklassificering av verksamhetskoder, nya beslut om tillsynsavgifter samt ett ökat antal frågor från verksamhetsutövare. De föreslagna förändringarna bedöms initialt medföra stora behov av informationsinsatser till såväl verksamhetsutövare som prövnings- och tillsynsmyndigheter och för att klara dessa krävs omfattande utbildningsinsatser i inledningsskedet. Därefter krävs kontinuerlig tillsynsvägledning från såväl NV, som central myndighet, samt från respektive länsstyrelse. Problematiken med de kommuner som har få IED-objekt bör särskilt uppmärksammas. För att kommunerna ska klara sitt utökade uppdrag föreslår SKL att tiden för genomförande måste anpassas, ett omfattande nationellt informationsmaterial till verksamhetsutövare minskar belastningen på tillsynsmyndigheterna samt att någon form av kunskapscenter bör, åtminstone, temporärt inrättas för att avlasta tillsynsmyndigheterna från generella frågor från verksamhetsutövarna.

Gjuteriföreningen påpekar att den omfattande utredning som remitterats visar på svårigheten med kompatibiliteten mellan EU-lagstiftningen och den svenska miljöretten. Utredningen bekräftar på ett kraftfullt sätt behovet av en genomgående översyn av den svenska miljölagstiftningen för att det reella miljöarbetet inte skall bli lidande på bekostnad av administrativa

komplikationer. Gjuteriföreningen beklagar att förslaget innebär att fler verksamheter kommer att omfattas av tillståndsplikt. Detta inverkar menligt på ett redan överbelastat administrativt system vilket i förlängningen kommer att påverka handläggningstiderna i en önskad riktning. I sin tur påverkar det de svenska företagens konkurrenskraft.

Lst Östergötlands erfarenhet är att de paragrafer som innehåller formuleringen: *Tillståndsplikt gäller inte...* ger upphov till feltolkningar och svårigheter vid klassningen. Det är en aspekt som även framförs av NV. Lst anser att det finns ett behov av en läsanvisning i MPF för att förtydliga hur formuleringen *Tillståndsplikt gäller inte ...* ska tolkas. Lst menar även att en läsanvisning i MPF rörande använda begrepp och kopplingen mellan 29 kap. MPF samt avfallsförordningen (2011:927) och förordning (2001:512) om deponering av avfall kan öka läsförståelsen av 29 kap. MPF. Framför allt gällande begreppen: *lagring som sker som en del av insamlingen* samt *återvinning* och *bortskaffande*.

Malmö stad framför att det vore fördelaktigt om ytterligare en översyn görs av MPF och vid behov införa ytterligare provningskoder för att tydliggöra verksamheters inriktningar. Malmö stad påpekar att ramarna för de nya lydelseerna i provningskoderna i samband med införande av IED kan bli för vida och mer precisa lydelser skulle vara fördelaktigt. Två typer av verksamheter som skulle kunna få en egen provningskod är anläggningar som tillverkar kimrök och vattenverk.

SPBI påpekar att det redan idag är långa handläggningstider hos tillsynsmyndigheterna och saknar en konsekvensanalys av detta i samband med genomförandet av förslagen. Avgifterna måste självklart anpassas till de nya kraven och inte göras krångliga genom anpassning och översättning av de gamla. Det är dock absolut nödvändigt att nivåerna på avgifterna bibehålls och inte ökar, eftersom industrierna redan har ökade interna kostnader till följd av ökade krav och lagstiftning. EU-kommissionen har låtit JRC genomföra en s.k. *Refinery Fitness Check* för att analysera effekterna på sektorns konkurrenskraft till följd av EU-direktiv som träffar raffinaderier. SPBI menar att behovet av att myndigheterna behöver jobba med sin egen kompetensutveckling inte kan ses som ett hållbart argument för att höja avgifterna.

Svenskt Vatten påpekar att regeringen bör minska antalet verksamheter som ska prövas istället för att öka dem, då endast en effektiv miljöreglering kan åtgärda dagens miljöproblem. NVs förslag går inte i den riktningen och Svenskt Vatten saknar underlag som visar att prövning av ännu fler punktkällor är effektivt för dagens miljöskydd.

Gryab menar att det är angeläget att förenkla administrationen och förkorta handläggningstider i och med förslagen rörande prövning enligt miljöbalken. Gryab påpekar även att handläggningstiderna hos länsstyrelserna och Mark- och miljödomstolarna är alldeles för långa, vilket de varit i minst 15 år.

Lst Västra Götaland anser att ett antal av punkterna är svårtolkade och det finns utrymme för olika tolkningar. Det är mycket viktigt att NV prioriterar arbetet med att snabbt få fram en vägledning.

Lst Östergötland, VafabMiljö, lst Västerbotten, Renova är positiva till förslaget att i paragrafer, där det är tillämpligt, ange tröskelvärden för mängdgränser, så att inte flera paragrafer behöver läsas för att hitta tillämplig paragraf.

Lst Skåne och **lst Östergötland** påpekar att förordningen bör vara konsekvent i beskrivningen av övre och undre produktionsgränser. **Lst Östergötland** hänvisar till 5, 8, 12 och 14 kap. MPF. Lst anser att läsförståelsen underlättas om formuleringar och begrepp används konsekvent. I översättningen av IED så varierar användningen av formuleringen *mer än* och *överstiger*, vilket i de flesta fall återkommer i de föreslagna lydelsena.

Avfall Sverige välkomnar förslaget att det i bestämmelse som omfattas av industriutsläppsförordningen införs tröskelvärden med ett spann för mängd eller motsvarande istället för enbart ett tröskelvärde i kombination med hänvisning till en eller flera andra bestämmelser. **VafabMiljö** välkomnar också förslaget till att det i bestämmelser om vilka verksamheter som omfattas av industriutsläppsförordningen bör införas tröskelvärden med ett intervall för behandlad/producerad mängd eller motsvarande, d.v.s. ett övre och ett undre tröskelvärde, istället för enbart ett tröskelvärde i kombination med hänvisning till en eller flera andra bestämmelser.

Lst Jönköping anser att det är mycket bra att undantagen från prövningsplikten med svårlästa hänvisningar minimeras och att lagstiftningen blir så tydlig som möjligt. En kompletterande vägledning kommer ändå att behövas. Det är viktigt att arbetet med en sådan vägledning prioriteras för att finnas tillgänglig när lagstiftningen träder i kraft. Även **Avfall Sverige** välkomnar detta förslag, som förhoppningsvis leder till ökad tydlighet i tillämpningen.

Lst Uppsala anger att det av förslaget framgår att när dygns- och årsvärden ska beräknas antas antalet driftdygn i de flesta fall vara 250 men 365 för kontinuerlig processindustri. Det framgår dock inte om det även är möjligt att använda den aktuella drifttiden för verksamheten vid beräkning av till exempel medelproduktionen per dygn.

Lst Örebro framför att det bör tydliggöras i lagtexten att de tröskelvärden som anges utifrån timme eller dygn avser produktionstimme eller produktionsdygn.

Lst Dalarna anger att i fall där det för en verksamhet både är reglerat som årlig produktion och dygns- alternativt timproduktion i kodningsklassningen är det viktigt med en förklarande text hur detta förhållande ska tolkas. Det bör tydligt framgå i lagstiftningen hur man bedömer ett ärende när verksamhetsutövaren inte uppnår den årliga produktionen enligt en angiven punkt men däremot överskrider dygns- alternativt timproduktionen ett antal tillfällen under ett år.

Göteborgs stad delar NVs förslag men vill poängtera att det ska vara tydligt att det är den tillståndsgivna mängden som ska avses.

Inkomna synpunkter föranleder mindre ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

3. Miljöbalken (1998:808)

Synpunkter avseende MB redovisas under relevant avsnitt i remissammanställningen, se bl.a. vidare i avsnitt *Avskiljning och geologisk lagring av koldioxid* och *Revidering med avseende på IED – kriterier, beslut och övergångsbestämmelser*.

4. Industriutsläppsförordningen (2013:250)

Synpunkter avseende IED redovisas under avsnitt *Revidering med avseende på IED – kriterier, beslut och övergångsbestämmelser*

5. Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

Synpunkter avseende FMH redovisas under relevant avsnitt i remissammanställningen, se bl. a. vidare i avsnitt *C-verksamheter, Djupborrning, Mindre kylanläggningar samt Berg- och naturgrustäkter*.

6. Avfallsförordningen (2011:927)

Synpunkter avseende avfallsförordningen redovisas under avsnitt *Avfall, 29 kap.*

7. Förordning (2001:512) om deponering av avfall

Synpunkter avseende förordning om deponering och avfall redovisas i avsnitt *Uppläggning*.

8. Förordning (2014:21) om geologisk lagring av koldioxid

Synpunkter avseende förordning om geologisk lagring av koldioxid redovisas i avsnitt *Avskiljning och geologisk lagring av koldioxid*.

9. Revidering med avseende på IED – kriterier, beslut och övergångsbestämmelser

Nedan följer en kort summering av övergripande synpunkter med avseende på IED.

9.1. Kriterier

Många tillstyrker att kriterier införs för att underlätta klassificeringen av den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten.

Flera instanser påpekar behovet av att NV kompletterar de angivna kriterierna med tolkningsvägledning, med avseende på tillämpningen.

Syftningsfel i 1 punkten. Det föreslagna kriteriet *miljöpåverkan* i punkt 2 är en alltför grov generalisering. Det tredje kriteriet borde omarbetas eftersom det inte är tydligt vilket dokument det syftas på och inte heller självklart hur man ska tolka dokumentet.

9.2. *Beslut*

Många ser positivt på förslaget att tillsynsmyndigheten ska besluta om vad som är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten och eventuell sidoverksamhet.

Dock bör det förtydligas att tillsynsmyndigheten bara får besluta om klassningen inom ramen för vad tillståndet medger. Förutsättningarna för tillsynsmyndighetens beslut bör vara innehållet i tillståndsbeslutet.

Förslag till klassning enligt MPF bör vara ett obligatoriskt underlag i en ansökan, vilket bör framgå av 22:1 § MB. Prövningsmyndigheten bör också ange klassificeringen i beslutet, då detta ligger till grund för tillståndet.

Beslut om klassificering av en industriutsläppsverksamhet behöver vara klart så tidigt som möjligt så att det är tydligt vad som är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten.

9.3. *Instansernas synpunkter*

Lst Västra Götaland anser att det är bra och viktigt att förordningens systematik blir enklare att tolka, t.ex. att det finns ett entydigt förhållande mellan en kod i MPF och en punkt i bilaga I till IED, och att verksamhetsbeskrivningarna i MPF så långt som möjligt är likställda med de verksamhetsbeskrivningar som finns i bilaga I till IED. Även **Luleå Tekniska Universitet** stödjer i huvudsak förslagen till ökad harmonisering mellan IUF och MPF vad gäller klassificering, begrepp, verksamhetsbeskrivningar och dylikt. Förslagen för att hindra överimplementering av IED och minska missvisande innehåll är högst nödvändiga liksom samordningen av klassificeringen av verksamheter. **Cementa** ser det som positivt att regeringen gör en översyn över nu gällande lagstiftning så att den på ett tydligare sätt harmoniserar med IED. I stort har Cementa inte heller något att erinra över de förändringar i klassningarna av verksamheter som föreslås. Det är också bra att klassningen av IED-verksamhet formaliseras. **Lst Uppsala** anser att NVs förslag till ändringar i MPF i de allra flesta fall förbättrar möjligheten att tolka förordningen samt därmed ökar möjligheten till en korrekt klassning av berörda verksamheter.

Jernkontoret välkomnar arbetet NV har gjort med att försöka anpassa det unika svenska provningssystemet till att bli mer likt EU:s (IED) vad gäller hur koderna är definierade och att bilaga I till IED nu äntligen nästan fullt ut införs i förordningen parallellt med det svenska. Frågan är om det på sikt behövs både svenskt och bilaga I, men detta är ändå en förbättring jämfört med tidigare. Det fanns nog flera förenklingsmöjligheter som skulle kunna ha gjorts under uppdragets gång. Jernkontoret tycker det är bra att man försökt bena ut oklarheter och överlappningar, samt komplettera med nya skrivningar där det saknas vägledning. Att vi så långt som möjligt gör som EU välkomnas givetvis.

Skogsindustrierna anger att det är ett komplext regelverk som ska föras ihop med det nationella systemet vilket för såväl myndigheter som företag medför många tolkningssvårigheter. Speciellt komplicerat är det sannolikt för företag vars verksamhet i sig inte är en IED-verksamhet men som omfattas av en eller

flera mer generella BAT-reference documents t ex avfallshantering. Behovet av tydlighet är stort. Vad gäller förslagen som direkt rör Skogsindustriernas medlemmar d.v.s. massa- och pappersbruk samt sågverk har föreningen inget att invända.

Stena Metall, Ist Norrbotten, Göteborgs Stad, Ist Jämtland, Avfall Sverige, Ist Västra Götaland, Advokatfirman Åberg & CO och **Återvinningsindustrierna** bedömer att det blir tydligare om det läggs till ett *-i* efter verksamhetskoden så som Naturvårdsverket föreslår. **Lst Stockholm** anser att det blir tydligare att markera verksamhetskoden med IED.

Cementa, Stena Metall, Ist Norrbotten, Ist Västerbotten, Ist Stockholm, Ist Skåne, Ist Västra Götaland, Göteborgs Stad och Luleå Tekniska Universitet instämmer i att begreppet bör ändras till IED-verksamhet. Det blir dock vissa konsekvenser av denna ändring då begreppet IUV funnits i flera år och t.ex. används i systemen SMP och Miljöreda. Ändringen kommer att innebära en del administrativa kostnader, men begreppet IED är så inarbetat och förknippat med direktivet att Ist bedömning är att det blir tydligare att använda begreppet IED-verksamhet.

Lst Västerbotten, Ist Västra Götaland, Luleå Tekniska Universitet, Ist Skåne, Avfall Sverige, Ist Jönköping och **VafabMiljö** instämmer i att det är angeläget att det tydliggörs att det är den tillståndsgivna produktionen, kapaciteten eller motsvarande som avgör om en verksamhet omfattas av IED och inte den faktiska produktionen.

Lst Västra Götaland och **Luleå Tekniska Universitet** anser att förslaget till ändring av 1:2 § i IUF är bra och mer tydligt än nuvarande formuleringar.

Lst Skåne, Ist Östergötland, Avfall Sverige, VafabMiljö, Advokatfirman Åberg & CO och **Mannheimer Swartling Advokatbyrå** anser det vara positivt att kriterier införs i IUF avseende klassificeringen. **Göteborgs Stad** anser att det är bra att NV har rangordnat de kriterier som ska gälla för att fastställa en verksamhets huvudverksamhet. Det bör bli enklare och tydligare att avgöra samt mer likvärdiga bedömningar i landet. **Lst Dalarna** anser att det är positivt att kriterier tas fram för bedömning om vad som är huvud- respektive sidoverksamhet vid en IED-anläggning.

Luleå Tekniska universitet instämmer i NVs slutsatser vad gäller kriterier som grund för bedömning av vad som utgör huvudverksamheten och den föreslagna lydelsen av 1:7 b § IUF. **Lst Skåne** tillstyrker kriteriernas intentioner och ordningen på kriterierna. Formuleringen av punkt 1 och 2 är dock acceptabla endast under förutsättning att NV skyndsamt ger vägledning om hur de ska tolkas. Lst Skåne motsätter sig dock den tredje punkten.

Lst Västerbotten anser också att det är mycket bra att införa kriterier för att underlätta bedömning av vad som är den huvudsakliga IED-verksamheten och tillstyrker därmed förslaget. När det gäller de första två kriterierna bedömer Ist att det är relativt tydligt hur bedömningen ska ske. När det gäller det tredje

kriteriet anser dock lst att detta kriterium borde omarbetas eftersom det inte är tillräckligt tydligt. Det är inte helt tydligt vilket dokument som det syftas på och inte heller självklart hur man ska tolka dokumentet. Lst förutsätter att NV snarast tar fram en vägledning för hur kriterierna ska bedömas.

Jernkontoret, Mannheimer Swartling Advokatbyrå och **Svenskt Näringsliv** anger att förslaget till kriterier innehåller en felsyftning i punkten 1 där syftet med de produkter som tillverkas blir avgörande för klassificeringen. Kriterierna bör således omformuleras för att bättre stämma överens med Förordningsmotiven till Industriutsläppsförordningen (Fm 2013: 1). Dessutom anser **Mannheimer Swartling Advokatbyrå** att det föreligger ett behov av ta fram ytterligare vägledning kring hur kriterierna ska tillämpas.

Återvinningsindustrierna avstyrker föreslagen lydelse i ny bestämmelse i 1:7 b § IUF. Återvinningsindustrierna delar uppfattningen att principerna för vad som är att betrakta som huvudverksamhet och sidoverksamhet bör regleras. Dock anser Återvinningsindustrierna att den föreslagna lydelsen, varigenom syftet med de produkter som produceras vid verksamheten blir ett kriterium vid bedömningen, är svårtillämpbar. För att undvika tolkningsproblem bör bestämmelsen ges en annan lydelse än den föreslagna. Även **Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme** anger att formuleringen av 1:7 b § IUF inte överensstämmer med det angivna syftet, varför förslaget måste ändras. Avsikten med regeln är att kunna fastställa vad som är huvudverksamhet i en bedriven verksamhet som kan omfatta flera olika typer av reglerade processer. Formuleringen: *huvudsakliga syftet med de produkter som tillverkas* avser dock istället vad den produkt ska användas till som produceras, vilket inte är relevant vid denna bedömning. **Stena Metall** anser att punkt 1 i den nya paragrafen 1:7 b § IUF ska ha följande lydelse: *1. I första hand de produkter som produceras vid anläggningen samt det huvudsakliga syftet med den verksamhet som bedrivs där.* **SveMin** välkomnar kriterier som stöd för bedömning av vad som är huvudverksamhet, men anser att det föreslagna kriteriet *miljöpåverkan* (1:7 b § punkt 2 IUF) är en alltför grov generalisering, även jämfört med vad som anges i kommissionens vägledning. Utgångspunkterna för bedömningen bör vara utsläpp och annan miljöpåverkan från verksamhetsdelarna ifråga, inte ospecificerad miljöpåverkan.

Lst Västra Götaland tycker att förslaget till en ny paragraf 1:7 b § IUF är bra. Det är viktigt att det finns en tydlig vägledning om vad som ska bedömas som den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten. Även **lst Jönköping** bedömer att införandet av 1:7 b § IUF kommer att underlätta tillsynsmyndigheternas bedömning av vad som ska anses vara den huvudsakliga IED-verksamheten. Det kommer dock fortfarande finnas fall som blir svåra att bedöma. Länsstyrelsen vill därför poängtera att det är viktigt att Naturvårdsverket snarast tillsynsvägleder i frågan bland annat genom att revidera faktablad, vägledningar etc. Vid bedömning av vad som ska utgöra huvudverksamhet och sidoverksamhet anser lst att det är viktigt att samma bedömning görs inom hela EU. Det tredje kriteriet för att avgöra vilken verksamhet som är den huvudsakliga IED-verksamheten är: *vad som anges i slutsatser om bästa tillgängliga teknik*. Detta innebär att samtliga BREF:ar för aktuell IED-verksamhet behöver vara offentliggjorda innan bedömningen kan ske utifrån

detta kriterium, vilket lst ser skulle kunna innebära bekymmer för verksamhetsutövare och tillsynsmyndighet i några särskilda fall. Om de BREF:ar som är aktuella för en viss verksamhet offentliggörs under en längre period ser lst att en situation kan uppstå där verksamheten får mycket ont om tid för att vidta eventuella åtgärder för att uppfylla BAT-slutsatserna. Särskilt svårt blir det om det vid offentliggörandet av den sista av de för verksamheten aktuella BREF:arna visar sig att den huvudsakliga IED-verksamhetens BREF offentliggjordes långt tidigare.

Lst Dalarna och lst Norrbotten ställer sig positiva till förslaget att tillsynsmyndigheten i beslut ska fastställa en industriutsläppsverksamhets huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet. Det bedöms vara en särskild viktig aspekt att reglera eftersom det fastställer när BAT-slutsatser ska börja gälla för verksamheten. **Jordbruksverket** delar förslaget att tillsynsmyndigheten ska besluta om vad som är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten, när detta är aktuellt. Även **Mannheimer Swartling Advokatbyrå** välkomnar NVs förslag att det är den operativa tillsynsmyndigheten som, efter förslag från verksamhetsutövaren i miljörapporten, bör fatta beslut om IED-klassificering. Mannheimer Swartling Advokatbyrå anser även att förslaget, att tillsynsmyndighetens beslut ska ges formen av ett föreläggande, är rimligt - inte minst för att detta leder till en ökad tydlighet för samtliga berörda. Mannheimer Swartling Advokatbyrå avstyrker dock förslaget i den del där klassificeringsbeslutet ska ses som en del av tillståndsprövningen.

Lst Jönköping anser också att förslaget om att tydliggöra att tillsynsmyndigheten ska fatta beslut om huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet är bra. Det innebär en ökad tydlighet för såväl tillsynsmyndighet som verksamhetsutövare. Länsstyrelsen anser att första stycket i 1:7 a § IUF ska ha följande lydelse: *Tillsynsmyndigheten ska i beslut fastställa en IED-verksamhets huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet enligt 2 § tredje och fjärde styckena.* Tillägget att förelägga verksamhetsutövaren att följa föreläggandet bör tas bort eftersom det är underförstått att beslutet ska följas. Lst anser vidare att övergångsbestämmelserna enligt punkt 1 bör sättas till sex månader efter ikraftträdandet av förordningsändringarna. Tre månader är en kort tid med hänsyn till att det är flera steg innan IED- verksamheten kan lämna in ett förslag. Lst erfarenhet är att det finns en fördel att ha en viss marginal vad gäller den här typen av övergångsbestämmelser för att undvika onödiga överträdelser.

Lst Östergötland delar NVs åsikt om att det finns ett behov av beslut om klassificering av industriutsläppsverksamheter. Men lst bedömer att tankegångarna om den lämpligaste tidpunkten för beslutet bör ses över. Lst bedömer att det för verksamhetsutövaren samt tillsyns- och tillståndsmyndigheten torde vara en fördel om beslutet fattas så tidigt som möjligt. Lst bedömer att följande formulering: *... förelägga verksamhetsutövaren att följa beslutet* i den föreslagna lydelsen till 1:7 a § IUF bör strykas.

Lst Gotland ser positivt på förslaget att särskilda myndighetsbeslut ska fattas om vad som utgör en verksamhetsutövares huvudverksamhet enligt IED. Lst

delar NVs bedömning att beslutet bör fattas av tillsynsmyndigheten för verksamheten, samt att det i regelverket behöver preciseras dels hur underlag för denna prövning ska lämnas från verksamhetsutövaren, dels vägledande kriterier för tillsynsmyndighetens prövning av denna fråga.

Lst Södermanland föreslår att det redan i nya IED-verksamheters tillstånd ska beslutas vilken huvudverksamhet och eventuella sidoverksamheter som gäller i stället för att tillsynsmyndigheten ska fatta beslut om detta i efterhand. I den föreslagna nya 22:25 h § i MB bör det därmed även förskrivas att domen ska ange huvudverksamhet och eventuella sidoverksamheter.

Lst Västra Götaland instämmer i att tillsynsmyndigheten bör fatta ett beslut om klassificeringen av industriutsläppsverksamheter och vad som ska vara den huvudsakliga IED-verksamheten då detta ligger till grund för omfattande krav på verksamheten. Förslag till klassning enligt MPF bör vara ett obligatoriskt underlag i en ansökan, vilket bör framgå av 22:1 § MB. Prövningsmyndigheten bör också ange klassificeringen i beslutet, då detta ligger till grund för tillståndet. Lst instämmer i att det bör vara den operativa tillsynsmyndigheten som fattar beslut om klassningen och vad som är huvud- respektive sidoverksamhet. Tillsynsmyndigheten får bara besluta om klassningen inom ramen för vad tillståndet medger.

Lst Västerbotten anger att svagheten med rådande regler är att det inte finns bestämmelser för vem som fattar beslut om vilken av en verksamhetsutövarers industriutsläppsverksamheter som är att betrakta som den huvudsakliga. Lst är positiv till att detta tydliggörs men bedömer inte att utredningens förslag är det bästa sättet att göra det på. Lst avstyrker utredningens förslag och bedömer att det behöver omarbets och utredas vidare med tanke på den stora betydelse som förslaget har. Enligt förslaget ska tillsynsmyndigheten besluta om vad som är huvudsaklig IED-verksamhet. Det är i och för sig bra i vissa lägen, t.ex. för redan tillståndsprövade verksamheter. Här bör man fundera kring hur prövningsmyndigheterna ska förhålla sig till IED-koderna i prövningen. Det är ytterst viktigt att det vid prövningen är klarlagt vilka IED-koder som gäller för verksamheten och vad som anses vara huvudverksamhet respektive sidoverksamheter. Utan dessa ställningstaganden i prövningen kommer prövningsmyndigheten att ha svårt att ta ställning till t.ex. slutsatser om bästa tillgängliga teknik och utsläppsvillkor.

Göteborgs Stad framför att de redan idag fattar klassningsbeslut, inklusive huvud- och sidoverksamhet, för alla tillståndspliktiga verksamheter de har tillsynen över. De utgår idag till stor del från vad som anges i beslutet om tillstånd för verksamheten. NV föreslår att klassningsbeslutet ska utgå från vad verksamhetsutövaren uppger i miljörapporten. De anser att klassningen i första hand bör utgå från tillståndsbeslutet och i andra hand vad som framgår av miljörapporten. Om den enbart ska utgå från vad som anges i miljörapporten kommer klassningen av en ny verksamhet att ske en lång tid efter att tillståndet getts. Utifrån hur paragrafen nu är formulerad kan det ge en otydlighet av vad som gäller. De föreslår att paragrafen istället formuleras som att tillsynsmyndigheten ska fatta ett beslut om klassning med utgångspunkt i den

verksamhet och produktion som verksamhetsutövaren har beviljats tillstånd för enligt miljöbalken. Eftersom fastställandet av vad som är huvudverksamhet utgår från tillståndsgiven verksamhet och inte den faktiska förbrukningen, utsläppen eller dylikt bör ett klassningsbeslut kunna gälla över en längre tid.

Lst Skåne anser att förslaget 1:7 a § IUF måste omarbetas helt och hållet. Lst anser att klassning av IED-verksamhet ska göras av prövningsmyndigheten så snart verksamhetsutövaren ansöker någon form av prövning (nytt tillstånd, ändringstillstånd, ändring av villkor). Beslut om vad som är huvudverksamhet respektive sidoverksamhet kan eventuellt överlåtas till tillsynsmyndigheten för att erhålla önskad flexibilitet. Lst anser att denna fråga behöver utredas ytterligare. I det fall departementet beslutar att klassningen trots allt ska göras av tillsynsmyndigheten anser Lst att underlag för klassning ska inlämnas senast 3 månader efter att prövningsbeslutet vunnit laga kraft. Lst motsätter sig att underlaget lämnas i miljörapporten.

Lst Stockholm instämmer med NVs förslag att den operativa tillsynsmyndigheten bör fatta beslut om klassificering av vad som anses vara den huvudsakliga industriverksamheten. De anser dock att det kan vara aktuellt att miljöprövningsdelegationen (MPD) kommer behöva ta ställning till klassificeringen redan vid tillståndsprövningen. Det är då viktigt att ansökan innehåller underlag för klassificeringen och att tillsynsmyndighet ges möjlighet att yttra sig särskild i denna fråga. Beslut om klassificering kan fattas av tillsynsmyndigheten efter det att tillståndsprocess är avslutad. NVs förslag att klassificeringsbeslut ska fattas efter det att verksamhetsutövare redovisat hur verksamheten uppfyller slutsatser om bästa tillgängliga teknik i sin miljörapport innebär bl.a. att fastställande av huvud- och sidoverksamheter för alla tillsynsobjekt kan bli väldigt utspridd i tiden. Lst har redan idag tagit ställning till vilken av en verksamhets industriutsläppsverksamheter som är att betrakta som den huvudsakliga. Lst anser att utifrån de föreslagna kriterierna kan man redan idag fatta beslut om klassificering för IED-verksamheter. Det är enklare och effektivare med en engångsarbetsinsats då tillsynsmyndigheten fattar beslut om klassificering för alla sina IED-tillsynsobjekt oavsett om BAT-slutsatser är offentliggjorda och gäller eller inte. Rent administrativt blir det också enklare och tydligare om verksamhetsutövare kommer in med en särskild skrivelse med förslag till klassificeringen. Ett datum när sådan skrivelse senast ska ha inkommit till tillsynsmyndigheten bör då föreskrivas, förslagsvis i samband med närmaste miljörapportering.

Lst Västra Götaland tycker att det är bra att det tydliggörs i ny 1:7 a § IUF att tillsynsmyndigheten ska besluta om klassificeringen. Texten bör dock justeras så att det framgår att beslutet ska omfatta alla eventuella sidoverksamheter. Beslut om klassificering av en industriutsläppsverksamhet behöver vara klart så tidigt som möjligt så att det är tydligt vad som är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten. Detta eftersom klassificeringen (beslutade BAT-slutsatser för huvudsaklig industriutsläppsverksamhet) är grunden för när kraven på att uppfylla BAT-slutsatser börjar gälla och när verksamhetsutövaren ska börja redovisa hur verksamheten uppfyller slutsatser om bästa tillgängliga teknik i sin miljörapport. Det är olämpligt att skriva i förordningen att beslutet endast

ska fattas på grundval av vad verksamhetsutövaren har redovisat i den miljörapport i vilket verksamhetsutövaren för första gången är skyldig att redovisa hur verksamheten uppfyller slutsatser om bästa tillgängliga teknik. Det behövs en större flexibilitet för när beslutet om klassificeringen ska tas och det måste finnas möjlighet att justera beslutet om förutsättningarna för klassificeringen ändras, till exempel om BREF-dokumentet struktureras på annat sätt från EU eller om verksamheten ändras. Förutsättningarna för tillsynsmyndighetens beslut bör även vara innehållet i tillståndsbeslutet. Andra stycket 1:7a § IUF bör formuleras enligt följande: *Beslutet ska fattas på grundval av vad verksamhetens tillstånd medger och vad verksamhetsutövaren har uppgett ifråga om verksamhetskoder i sin miljörapport...*

Tredje stycket 1:7a § IUF bör formuleras enligt följande:

Ett beslut enligt första stycket ska fattas så att det börjar gälla senast sex månader efter senaste dag för inlämnande av den miljörapport där verksamhetsutövaren redovisat IED-klassificeringen. Nytt beslut krävs om klassificeringen behöver ändras.

Lst Södermanland föreslår följande skrivning:

1:7 a § Tillsynsmyndigheten ska i särskilt beslut fastställa en IED-verksamhets huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet enligt 2 § tredje och fjärde styckena.

Ett beslut enligt första stycket ska fattas så att det börjar gälla senast sex månader efter senaste dag för inlämnande av den miljörapport i vilken verksamhetsutövaren enligt föreskrifter meddelade med stöd av 26:20 § andra stycket MB för första gången är skyldig att redovisa hur verksamheten uppfyller slutsatser om bästa tillgängliga teknik. Tillsynsmyndigheten ska därtill fatta beslut enligt första stycket vid ändringar i verksamheten eller vid andra omständigheter som kan föranleda en omklassificering av verksamheten.

NVs förslag innefattar egentligen två beslut; beslut om klassificering men även ett föreläggande att följa denna. Enligt lst är verksamhetsutövaren skyldig att ta konsekvenserna av ett beslut om klassificering. Ett föreläggande om att följa beslutet är därmed överflödigt. I det fall verksamhetsutövaren inte skulle rätta sig efter beslut om klassificering kan/ska tillsynsmyndigheten därefter, på sedvanligt sätt, förelägga om detta med stöd av 26:9 § MB. Att därtill föreskriva: ... *att beslutet ska fattas på grundval av vad verksamhetsutövaren har uppgett ifråga om verksamhetskoder...* är enligt lst en opåkallad begränsning av tillsynsmyndighetens utrymme för egen bedömning. Det kan till och med tolkas som att tillsynsmyndigheten bara ska registrera de uppgifter som verksamhetsutövaren lämnar. Begränsningen kan leda till felklassningar och oklarheter om tillsynsmyndigheten kan gå in med ett nytt beslut vid ändring i verksamheten, eller om omklassning blir aktuellt av andra skäl, utan att verksamhetsutövaren ansökt om ändring. Detta förstärks dessutom av skrivningen att beslutet ska fattas vid ett tillfälle. I bestämmelsen bör det därför anges att tillsynsmyndigheten ska ta ett nytt beslut om så är påkallat.

Jernkontoret föreslår att det är verksamhetsutövaren som rapporterar in den IED-kod som verksamheten huvudsakligen tillhör i samband med miljörapporteringen, såsom det hittills varit. Har tillsynsmyndigheten något att invända mot det kan man alltid göra det genom ett föreläggande om ändring. Verksamheter kan också ändras över tid och föreläggande som första alternativ känns onödigt mycket jobb för statliga pengar.

Nacka tingsrätt Mark- och miljödomstolen instämmer i att beslut om IED-klassificering bör kunna överklagas till länsstyrelsen, om tillsynsmyndigheten är en kommunal nämnd, och därefter till mark- och miljödomstol och Mark- och miljööverdomstolen som sista instans med hänsyn till de rättsverkningar beslutet har för verksamhetsutövaren. Nacka tingsrätt bedömer att ett klassificeringsbeslut är ett tillsynsbeslut och instämmer inte i att en klagorätt för NV kan grundas på att beslutet är en del av tillståndsprövningen. Om en klagorätt för NV behövs, bör det övervägas att författningsreglera detta. Bestämmelsen i 1:7 a § första stycket IUF som innebär att tillsynsmyndigheten ska förelägga verksamhetsutövaren att följa ett beslut att fastställa en IED-verksamhets huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet ifrågasätts. Vad innebär ett sådant beslut för verksamhetsutövaren och tillsynsmyndigheten? Är ett sådant beslut tillräckligt tydligt och preciserat för att kunna följas av verksamhetsutövaren. Kan beslutet förenas med vite? När ska tillsynsmyndigheten avgöra om verksamhetsutövaren har följt beslutet? På vilka grunder ska tillsynsmyndigheten fastställa om verksamhetsutövaren har följt beslutet? Bestämmelsen i 1:7 a § IUF tredje stycket industriutsläppsförordningen som anger att ett beslut enligt första stycket ska fattas så att det börjar gälla senast sex månader efter senaste dag för inlämnande av den miljörapport som avses i andra stycket ifrågasätts. Bestämmelsen synes blanda ihop ett krav på tillsynsmyndigheten att fatta ett beslut enligt första stycket inom viss tid med frågan om när ett sådant beslut blir gällande. En bestämmelse med ett krav på tillsynsmyndigheten att fatta ett beslut inom viss tid bör utformas på ett enklare sätt.

Svenskt Näringsliv anser att för de fall tillsynsmyndigheten inte fattar beslut inom den angivna tiden bör verksamhetsutövarens förslag anses godkänt om myndigheten underlåter att fatta beslut inom den stipulerade tiden. Detta bör framgå av bestämmelsen. **Stena Metall** anser också att det bör införas en reglering att om tillsynsmyndigheten inte meddelat beslut angående klassningen av vilken verksamhet som är huvudverksamhet inom sex månader så ska det förslag som verksamhetsutövaren framfört gälla som om beslut meddelats. Det bör även införas ett krav på tillsynsmyndigheten att fatta ett beslut om klassning när en verksamhet som varit IED-anläggning inte längre är det. **Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme** konstaterar att det saknas sanktion för det fall tillsynsmyndigheten inte fattar beslut inom den angivna tiden. Därför bör det enligt Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme mening verksamhetsutövarens förslag anses godkänt om myndigheten underlåter att fatta beslut inom den stipulerade tiden. Även Jernkontoret anser att det i förslaget är oklart vad som gäller om tillsynsmyndigheten inte hunnit förelägga inom sex månader och hur man ser till att det blir gjort. Detta bör justeras och säkerställas i förordningen.

Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen tillstyrker förslagen vad gäller implementering av IED och avfallsdirektivet dock med följande tillägg och synpunkter. Förhållandet mellan tillsynsmyndighetens och tillståndsmyndighetens ställningstagande till huvudverksamhet behöver enligt domstolens mening klargöras ytterligare. Det är rimligt att det är tillsynsmyndigheten som beslutar om huvud- respektive sidoverksamheter för befintliga IED- verksamheter som inte är aktuella för tillståndsprövning. Frågan om huvudverksamhet avgörs dock även i samband med en tillståndsprövning bland annat då tillståndsmyndigheten behöver ta ställning till vilka BREF-dokument verksamheten ska hålla sig till. Ett tillståndsbeslut är normalt bindande för tillsynsmyndigheten. Om syftet är att tillsynsmyndigheten även i sådana fall ska kunna fatta nya beslut om huvudverksamhet bör det klargöras under vilka förhållanden tillsynsmyndigheten inte är bunden av ställningstagandet i tillståndet. Ett alternativ är att en delegation tas in i tillståndsbeslutet.

Såsom konstateras i redovisningen har **Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen** tidigare bedömt att NV utifrån gällande bestämmelser inte har rätt att klaga på tillsynsbeslut.³ Domstolen har inte några synpunkter på den föreslagna utvidgningen av klagorätten för vissa sådana beslut men anser att detta därmed förutsätter en lagändring. Ändringen bör ta sikte på de specifika tillsynsbesluten som nämns i redovisningen, dvs. beslut om huvudverksamhet enligt IED och sådana beslut som tillsynsmyndigheten fattar efter att vissa anläggningar som omfattas av avfallsdirektivet anmäls. Frågan om NV generellt bör få rätt att klaga på tillsynsbeslut har inte utretts i särskilt i redovisningen och bör därför inte behandlas i detta sammanhang.

SKL anger att i det fall det bedöms angeläget att NV ska ges möjlighet att överklaga klassificeringsbeslut förordar **SKL** i så fall alternativet med att klassificeringsbeslut ska bedömas som en del av tillståndsprövningen. **Lst Gotland** ställer sig bakom förslaget att ge NV rätt att överklaga tillsynsmyndigheters beslut om huvudverksamhet enligt IED. Möjligheten till deltagande i principiellt viktiga mål och ärenden hos domstolar och förvaltningsmyndigheter är en betydelsefull del av centrala myndigheters vägledningsarbete och ett avgörande bidrag till utvecklingen av en solid och konsekvent rättspraxis. NVs generella talerätt i miljöbalksärenden inskränks för närvarande till ansökningsmål i enlighet med vad som framgår av 22:6 § MB. Mot bakgrund av NVs övergripande ansvar för tillsynsvägledning inom miljöbalkens tillämpningsområde, och med anledning av den aktuella frågan om rätten att överklaga beslut om verksamhetskategori enligt IED, bedömer **Lst** att det bör övervägas att komplettera NVs talerätt i ansökningsmål med en generell möjlighet att överklaga beslut enligt miljöbalken. **SveMin** avstyrker förslaget till den del det ger NV möjlighet att överklaga klassificeringsbeslut. Gärna vägledning i frågan, men inte i form av överprövningar av tillsynsmyndighetens beslut. **SveMin** tar dessutom tillfället i akt och framför att det vore direkt olämpligt att NV ges en generell rätt att överklaga tillsynsbeslut.

³ jfr MÖD 2000:54.

Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme och **Svenskt Näringsliv** anser att förslagen till nya bestämmelser 22:1 e och 25:1 h MB är onödiga och därför kan utgå. De uppgifter man önskar kunna få tillgång till kan utkrävas utan kompletterande lagstiftning. Även **Stena Metall** anser att de nya bestämmelserna i 22:1 e och 25 h §§ MB inte ska införas. **Jernkontoret** ställer sig frågande till att krav i lagstiftningen på dygnsvärde i tillståndsansökan och anser att detta kan strykas.

Lst Västra Götaland anser att förslaget om nya paragrafer 22:1 e § och 25 h § MB som innebär att tillstånd som meddelas för IED-verksamheter framöver ska innehålla uppgifter om dygns- och årsvärden bör kompletteras att även andra begränsningar såsom maximal lagrad mängd avfall eller antal platser för fjäderfä och svin också framgår.

De förslagna paragraferna 22:1 e § och 22:25 h § i MB innebär att års- och dygnsvärden ska redovisas och regleras. **Lst Uppsala** anser att det bör förtydligas att det i de allra flesta fall gäller produktionssiffror eller råvaruförbrukning och inte utsläpp.

Lst Dalarna påpekar att då förslaget innebär nya och reviderade verksamhetskoder är det nödvändigt att NV förtydligar verksamhetsbeskrivningarna för respektive kod i likhet med tidigare framtaget dokument: *Kommentarer till verksamhetsbeskrivningarna i FMH-bilagan, avdelning 1* daterat 2009-12-01. Detta skulle vara till stor hjälp vid omklassning och framtida handläggning vid prövning och tillsyn av miljöfarliga verksamheter.

Jernkontoret anger att många av värdena i bilaga I till IED är uttryckta i timvärden och NV föreslår i lagstiftningen dygnsvärde. Det är oklart varför man inte överallt kan ta exakt det som står i bilaga I istället för att lägga på en dimension till (omräkning till dygn). Jernkontoret föredrar att man exakt skriver som i bilagan t.ex. ton/timme och inte räknar om eller kräver dygnsvärden.

Lst Jämtland anser att det är en god grundtanke att införa samstämmiga uppgifter, indelningar, beskrivningar och mängdgränser i olika förordningar och direktiv. I det enskilda fallet kan det dock finnas anledning att göra vissa avsteg för att få önskad tydlighet.

Avfall Sverige anser att det ska förtydligas att BAT-slutsatser inte ska tillämpas på verksamheter som inte är IED-verksamheter. **VafabMiljö** anser också att det bör tydliggöras att verksamheter som inte är industriutsläppsverksamheter inte kan vara vare sig huvud- eller sidoverksamheter samt att industriutsläppsförordningen och därtill kopplade BAT-slutsatser inte är tillämpliga på verksamheter som inte är vare sig huvud- eller sidoverksamheter.

Det anges att ansökan ska lämnas in till tillståndsmyndigheten inom två år efter ikraftträdandet. **Lst Jämtland** vill, med avseende på övergångsbestämmelser, påtala svårigheterna med långa handläggningstider hos MPD, vilket kan leda till att det tar flera år för en prövning. Överklagas tillståndsbesluten kan det dröja ytterligare tid innan verksamheter får tillstånd. Det är viktigt att det framgår hur

pågående verksamheter ska hanteras tillsynsmässigt under tiden. Enligt NVs förslag får befintliga verksamheter fortsätta att bedrivas till dess tillståndsfrågan är slutligt avgjord. Tillståndsmyndigheterna ges möjlighet att ta beslut om inskränkningar eller förbud under tiden. Lst anser att det är viktigt att formuleringarna om *prövningstid* inte medför en osäkerhet om att beslutade inskränkningar för verksamheten fortsätter att gälla om tillståndsbeslut överklagas.

Sveff-KTF stödjer att man inför 2 års övergångstid för verksamheter som får ändrad tillstånds- eller anmälningsskyldighet. De anser dock inte att tillståndsmyndigheten ska kunna besluta om att en verksamhet inte ska få bedrivas i avvaktan på att tillståndsfrågan är avgjord. Detta motsäger förslaget om 2 års övergångstid för alla berörda verksamheter. Vi ser det även som troligt att det kommer att bli olika tolkningar från olika myndigheter i landet, vilket sätter konkurrensen ur spel. Vi föreslår att man bör framhäva att det endast är om det föreligger synnerliga skäl som tillståndsmyndigheten kan besluta om inskränkningar för verksamheten under prövotiden. Detta handlar trots allt om företag som har en befintlig verksamhet redan idag. I anslutning till denna skrivning vill vi gärna se en skrivning om att inga nya ansökningar/anmälningar ska behöva göras från verksamheterna om det endast är en ändrad verksamhetskod som avses. Det finns en oro i branschen för att alla verksamheter ska behöva göra nya tillståndsansökningar eller anmälningar bara på grund av ändrad verksamhetskod. Utredningen menar att det åligger tillsynsmyndigheterna att: *se över klassificeringen för de verksamheter som med förslaget omfattas av en ny verksamhetskod*. Detta menar vi är rimligt, dvs. att tillsynsmyndigheten gör en ändrad klassificering vid den normala översynen av den aktuella verksamheten. Det ska inte åligga verksamheten att behöva göra nya ansökningar när de nya reglerna i miljöprövningsförordningen träder ikraft bara för att få en ändrad verksamhetskod.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10. Miljöprövningsförordningen (2013:251)

10.1. Miljöprövning, 1 kap.

De flesta remissinstanser är positiva till att ändra begreppet industriutsläppsverksamhet till IED-verksamhet. Remissinstanserna tycker även att det blir tydligare om det läggs till ett *-i* efter verksamhetskoden så som föreslagits.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I. NV väljer dock att justera tidigare lämnat förslag, se vidare i bilaga I och II.

10.2. Jordbruk, 2 kap.

Av nio remissinstanser som kommenterat förslagen är det fyra som inte har några invändningar. **Göteborgs stad, Ist Stockholm, LRF och Skellefteå kommun** tillstyrker förslaget.

Lst Halland och **lst Västra Götaland** anser att begreppet *växande grisar över 30 kg* inte bör användas eftersom det kan ge upphov till osäkerhet om vad som egentligen avses.

Lst Halland, lst Skåne, lst Västra Götaland och **lst Östergötland** gör tolkningen att betäckta gyltor, enligt förslag till BREF-dokument, tillhör kategorin *suggor* och att obetäckta gyltor tillhör kategorin *växande grisar över 30 kg*.

Jordbruksverket, lst Skåne och **lst Östergötland** anser att preciseringen av betäckta gyltor i 2:2 § MPF inte är lämplig. **lst Halland** ställer sig tveksam till förslaget om betäckta gyltor i 2:2 § MPF.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.3. Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat, 4 kap.

Göteborgs stad och **lst Västra Götaland** tillstyrker NVs förslag. **SveMin** har ingen invändning mot förslaget i 4:12 § MPF.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar. För övriga synpunkter på 4 kap., som hör ihop med djupborrning, se vidare avsnitt *Djupborrning*.

10.4. Livsmedel och foder, 5 kap.

Totalt har fem instanser kommenterat 5 kap. MPF inom livsmedel och foder.

Göteborgs stad, Skellefteå kommun och **lst Västra Götaland** är positiva till förslagen eftersom de i huvudsak innebär förtydliganden, med undantag för nämnda synpunkter nedan. **lst Västra Götaland** efterfrågar skriftlig vägledning på området.

Sammanfattningsvis påpekar **Skellefteå kommun** att vissa anläggningar kommer att ändras från att vara anmälningspliktiga till att bli tillståndspliktiga, vilket medför att de behöver ansöka om tillstånd och lämna årlig miljörapport.

lst Västra Götaland menar att det är olämpligt att återanvända gamla verksamhetskoder (15.100, 15.130, 15.140 och 15.150), då det kan skapa problem och förväxling hos både myndigheter och verksamhetsutövare, och ser hellre att nya verksamhetskoder skapas. Enligt lst bedömning kan koden 15.165 fortsatt användas efter den föreslagna ändringen. Lst anser att det blir lättare att läsa beskrivningarna för vad som ingår i verksamhetskoden, om undantaget då det gäller paketering står i slutet av textmassan. Det gäller för alla paragrafer som berör livsmedelsproduktion av vegetabiliska och animaliska råvaror och för kombinerade produkter. Lst anser även att verksamhetskod 15.320 ska vara kvar, då foderberedning av animaliska biprodukter är en så speciell produktion att den fortsatt bör ha en egen verksamhetskod och inte flyttas in under verksamhetskod 15.330. Förslaget att 15.60 *beredning av fisk och skaldjur* ingår i verksamhetskoderna 15.40 och 15.45 anser lst är olämpligt då tillsyns- och prövningsavgiften har helt olika avgiftsnivåer, vilket gör att mindre verksamheter kommer att drabbas av högre avgifter. Lst anser därför att avgiften

måste justeras eller att verksamhetskoden enligt 15.60 blir kvar med nuvarande avgiftsnivåer.

Lst Skåne anser att en direktöversättning av IED till 5:1-3 §§ MPF är att föredra för att korrekt klassificera en verksamhet. Begreppet *produktion* bör ändras till *produktionskapacitet*, eftersom de två begreppen har olika innebörd. Det presenterade förslaget är att föredra men **Lst** ser fortfarande att konsekvensen kan innebära en över- eller underimplementering av IED. **Lst Skåne** efterfrågar vägledning i 5:2 § MPF kring hur de nya reglerna med dygnsvärden för verksamheter där enbart årsmängden är reglerad i tillståndet, och anser att alla koder bör ha en övre och undre gräns för dygnsbaserad produktion för att enklare kunna särskilja dessa från IED-koderna. **Lst Västra Götaland** anser att det borde finnas en läshänvisning till förordningen där det framgår att alla typer av slakteriverksamhet berörs av verksamhetskoderna i 5:1-3 §§ MPF.

I 5:4 § MPF syftar koden till framställning av livsmedel av animaliska råvaror. Beredning, hantering och behandling av råvaror saknar betydelse då det är framställningen av livsmedlet som utgör den miljöfarliga verksamheten. Orden beredning, hantering och behandling har dessutom inneburit mycket diskussion i samband med klassning. **Lst Skåne** anser att dessa bör tas bort i samtliga koder. **Lst Skåne** menar att orden *genom jäsning eller destillation* inte tillför något i 5:22 -23 §§ MPF, utan är enbart förvirrande, och anser att klassningen enbart ska vara beroende av vad som tillverkas och inte metoden.

Lst Skåne föreslår i 5:5 § MPF att definitionen: ... *med en produktion av mellan 2 000 ton och 18 750 ton per kalenderår...* istället anges som ... *med en produktion baserad på mer än 2000 ton upp till 18 750 ton slaktvikt per kalenderår*. **Lst** menar att det gäller för samtliga koder, då det t ex. är osäkert om ett tillstånd som medger produktion av 2000 ton per år klassas enligt 15.45 eller 15.50.

I 5:7 § MPF anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.80 undrar **Skellefteå kommun** om beskrivningen ... *rökeri för en produktion av mellan 50 ton och 18750 ton/ kalenderår* gäller oavsett vad som produceras, t ex om rökeriet producerar livsmedel som inte röks.

Lst Skåne menar att koden i 5:12 § MPF saknar reglering av mängden produktion/ dygn då IED-koden avser produktionsmängd/ dygn.

Göteborgs stad anser att lydelsen i 5:20 § MPF ... *vid produktion över dessa mängder gäller tillståndsplikt enligt 12 §*, även bör finnas med i 5:11, 22, 24, 26 och 27 §§ MPF. Förslaget innebär betydande förändringar i vilka anläggningar som är tillstånds- eller anmälningspliktiga. De verksamheter som inte längre kommer att vara tillstånds- eller anmälningspliktiga med stöd av MB kommer fortfarande att lyda under den kommunala miljönämndens tillsyn eftersom de även omfattas av livsmedelslagstiftningen. Med anledning av detta anser NV med förslaget att i de fall livsmedelsinspektören vid tillsyn noterar allvarliga risker för människors hälsa eller miljön så kan nämnden förelägga företaget att söka tillstånd med stöd av miljöbalken. I praktiken bedömer Göteborgs stad att

det inte kommer att fungera. Mot bakgrund av detta föreslår därför Göteborgs stad en justering av den nedre gränsen för anmälningsplikt i 5:6 § MPF verksamhetskod 15.50. Gränsen för anmälningsplikt bör enligt vår mening istället ligga mellan 50 ton och 2 000 ton per kalenderår. Dessa har tidigare varit anmälningspliktiga enligt 5:8 § MPF verksamhetskod 15.70. Enligt den föreslagna förändringen kommer samtliga verksamheter sånär som på ett fåtal att ej bli anmälningspliktiga. Verksamheterna kräver tät tillsyn med anledning av problematik kring avfallshantering och lukt. Med vårt förslag kommer fortfarande en hel del verksamheter att gå under gränsen för anmälningsplikt men det är en enligt vår mening rimligare nivå än den som ursprungsförslaget anger. Med en justering till 50 ton och omskrivning av punkten enligt förslaget så att det omfattar samtliga animaliska råvaror så kommer även verksamheter med annan animalisk råvara (ex charkuterier) att omfattas. Detta ser Göteborgs stad som positivt då tidigare klassning med en gräns om 400 ton varit allt för hög.

Lst Västra Götaland är tveksam till att förslaget innebär att koderna i 5:7-8 §§ MPF för beredning och konservering av skaldjur och fisk försvinner, då koderna länge har använts inom fiskberedningsindustrin. Om förslaget kvarstår anser Lst att det bör klargöras i lagtexten att även konservering av fisk ingår i koderna samt att rökerier som har en produktion som överstiger 18 750 ton omfattas av kod 15.40.

Lst Västra Götaland anser att vissa förändringar behövs göras i lagtexten för att klargöra att också konservering av frukt, rotfrukter och grönsaker ingår i de aktuella verksamhetskoderna. Enligt lst bör det framgå av lagtexten att vid tillverkning av kvarnprodukter samt framställning av råsprit eller alkoholhaltiga drycker som överstiger 75 000 ton per kalenderår respektive 75 000 ton ren etanol per kalenderår omfattas verksamheten av verksamhetskod 15.90, för att anläggningar som omfattas av IED ska klassas på rätt sätt. Lst anser att rubriken *Drycker* ska behållas och föreslår att 5:22 § och 5:26 § MPF samt 6:27 § MPF kompletteras med texten: *Vid produktion över dessa mängder gäller tillståndsplikt enligt 5:8 §.*

Lst Skåne anser att bestämmelsen i 5:28 § MPF behöver förtydligas, då yrkesmässig industriell förpackning i kombination med att det inte finns någon undre produktionsvolym tolkas på olika sätt av tillsynsmyndigheter.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.5. Textilvaror, 6 kap.

Göteborgs stad och **lst Västra Götaland** tillstyrker NVs förslag.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar. Dock har mindre justeringar gjorts i författningstexten, se bilaga II.

10.6. Päls, skinn och läder, 7 kap.

Göteborgs stad och **lst Västra Götaland** tillstyrker NVs förslag.

Lst Jämtland anser att formuleringen i 7:3 § MPF med avseende på mängdbegränsningen kan medföra osäkerhet om verksamheter som producerar maximalt 2 ton/år omfattas av bestämmelsen eller inte.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I. Dock har mindre justeringar gjorts i författningstexten, se bilaga II.

10.7. Trävaror, 8 kap.

Lst Jämtland och **lst Uppsala** anser att ändringen i 8:1-2 §§ MPF från att omfatta endast *träskyddsmedel* till att omfatta *kemikalier* skapar oklarheter. **Lst Jämtland** efterfrågar vägledning om vad som menas med kemikalier, samt att använda ett samlingsbegrepp kan få konsekvenser då flera verksamhetsutövare kommer att omfattas. **Lst Uppsala** påpekar även att det är oklart hur 8:1 och 2 §§ i MPF ska tolkas i förhållande till 19:1-2 § och 5 § MPF, vilket behöver förtydligas.

Lst Västra Götaland anser att 8:1-2 §§ MPF bör formuleras så att det med hänvisning till IED synkroniseras beträffande undantaget för blånadssvamp. **Lst** anser dock att det borde plockas bort även från 8:1 § MPF, men efterfrågar vägledning om vad som avses och hur undantaget motiveras om uttrycket kvarstår.

Göteborgs stad noterar att det har införts en övre gräns i 8:7 § MPF för tillverkning av fanér eller plywood, men att det inte framgår vad som gäller för tillverkning över 150 000 kubikmeter per år. I övrigt delar **Göteborgs stad** NVs förslag. **Lst Jämtland** anser att den föreslagna lydelsen i 8:7 § MPF kan riskera att feltolkas eftersom det går att tolka den som att man avser en viss mängd spån istället för en viss mängd produkter.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.8. Massa, papper och pappersvaror, 9 kap.

Lst Stockholm, Göteborgs stad och **lst Västra Götaland** tillstyrker NVs förslag.

I 9:2 § MPF anges att det är en produktionsmängd över ett visst tröskelvärde som ska utgöra grunden för tillståndsplikt. **Lst Norrbotten** menar att det vore bättre att uttrycka det som en anläggning med en viss produktionskapacitet med samma tröskelvärden, för att undvika en diskussion om när tillståndsplikten egentligen inträder. Enligt **lst Norrbotten** är förslaget till ny lydelse av 9:3 § MPF något bättre i detta avseende. Dock bör regeringen även här förtydliga att det avser en anläggning med en viss produktionskapacitet. I 9:3 § MPF bör även tröskelvärdet *högst 20 ton per dygn* skrivas in för att paragrafen fullt ut ska harmoniera med 9:2 § MPF.

Inkomna synpunkter föranleder mindre ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.9. Fotografisk och grafisk produktion, 10 kap.

Göteborgs stad tillstyrker NVs förslag.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar.

10.10. Stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle, 11 kap.

Göteborgs stad, lst Stockholm och **lst Västra Götaland** tillstyrker NVs förslag.

I 11:7 § MPF föreslås att naturgas ska ersättas med gas och enligt **lst Södermanland** kan gas kan uppfattas som ett bredare begrepp än naturgas varför detta inte bör ändras.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.11. Kemiska produkter, 12 kap.

Göteborgs stad och **lst Västra Götaland** tillstyrker förslaget.

Lst Jämtland påtalar risken med att processer och produkter kan falla mellan stolarna när man delar upp en bred paragraf i MPF. **Lst Norrbotten** anser att de föreslagna förändringarna i kapitlet leder till att kapitlet blir upphackat och varje prövningspunkt kommer att bli avgränsade, men att bakomliggande motiv att erhålla ett 1:1 förhållande mellan bilaga I till IED och MPF har ett gott syfte. Lst Norrbotten ser positivt på förslaget om att pilot- och försöksanläggningar av olika slag ska vara kvar på C-nivå.

IKEM anser att de omfattande förändringarna som föreslås bedöms innebära ett merarbete för tillsynsmyndigheter och verksamhetsutövare. **IKEM** understryker vikten av att de administrativa kostnaderna för företagen inte tillåts öka utöver vad som är absolut nödvändigt, detta med tanke på att flera verksamheter väntas få sin prövningsnivå ändrad från B till A. Vidare vill **IKEM** framhålla vikten av skäligt rådrum för de företag som berörs av ökade administrativa krav.

I kap 12:1-34 §§ MPF föreslås en ändrad gräns för klassning på 20 000 ton. **Lst Västernorrland** bedömer att det noga bör övervägas om denna klassning är önskvärd och lämplig. En större kemisk industri, som i dag är klassad som A-verksamhet, kan hypotetisk tillverka flera kemikalier med olika verksamhetskoder. Om kapaciteten eller tillståndet innebär att ingen av kemikaliernas produktion överstiger 20 000 ton per år innebär det en omklassning till B-verksamhet även om den totala produktionen kraftigt överstiger 20 000 ton. Lst föreslår att en summeringsregel införs, som förhindrar att prövningsnivån blir satt för låg. Lst menar även att de höjda avgifterna, via fördelningsnyckel, bör fördelas till de berörda myndigheterna. Den särskilda avgiften för dispensansökan föreslås kunna rekvireras i efterhand av den berörda myndigheten.

Lst Stockholm ser positivt på förslaget i 12 kap. MPF till att endast de verksamheter som tillverkar en produkt, blir klassad som särskilt farlig kemisk produkt, omfattas av tillståndsplikten.

Lst Jämtland ser positivt på förslaget att även anläggningar för tillverkning av bränslen ur fasta material omfattas av försöksverksamhet eller annan icke industriell verksamhet, dock efterfrågar lst en tydlig definition för *försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala*.

Lst Skåne anser att 7 § förordning (1998:901) om verksamhetsutövares egenkontroll bör ändras så att det i förteckningen över kemiska produkter även framgår vilka ämnen som hanteras. För att säkerställa tillräckligt skydd för miljön och för att underlätta för både verksamhetsutövare och myndigheter anser lst att kemikalieförteckningen bör ske på ämnesnivå istället för på produktnivå.

Sveff-KTF och **lst Skåne** tillstyrker den föreslagna ändringen i 12:9 § MPF där texten *används* tas bort i undantagspunkt 1. **KEMI** anser att konsekvenserna av att utesluta användningen av kemiska produkter i 12:9 § MPF undantagspunkt 1, som är klassificerade eller uppfyller kriterierna för att klassificeras i de nämnda faroklasserna, är otydligt beskrivna. Användning av sådana kemiska produkter kan ge upphov till miljö- och/eller hälsoskadliga utsläpp eller föroreningar. KEMI hänvisar till att det inte framgår om denna aspekt täcks av ett annat avsnitt. Lst Skåne anser vidare att undantagspunkterna 2 och 3 ska tas bort, då konsekvenserna av att ta bort punkterna inte är utredda. **Lst Skåne** delar inte slutsatsen där undantagen bibehålls i förslaget. Med undantag enligt punkterna 2 och 3 krävs inget tillstånd för att producera stora mängder (exempelvis 1 000 ton) faroklassade färger eller rengöringsprodukter. Samtidigt är det tillståndspliktigt att tillverka enbart ett par gram av en annan typ av farlig produkt. Miljönyttan med att dessa typer av verksamheter omfattas av tillståndsplikt skulle vara stor och motiverar att tillståndsplikt införs även om det inte kan bedömas hur många verksamheter som skulle beröras. Lst Skåne föreslår att detta hanteras genom övergångsregler för befintliga verksamheter där tillståndsplikt införs.

Lst Skåne anser att beskrivningen i 12:22 § MPF bör kompletteras med en nedre gräns samt att en kod om anmälningsplikt motsvarande den för tillverkning av tensider och ytaktiva ämnen bör införas i MPF. Föreslagen lydelse gör att verksamheter som har tillstånd att tillverka 600 ton/år får samma krav som verksamheter som tillverkar maximalt 20 000 ton/år.

Lst Västra Götaland anser att det inte är lämpligt att punkt 1 i 12:45 § MPF enligt förslaget bara omfattar klassificering av tillverkad kemisk produkt i stället för att som enligt gällande lagstiftning även omfatta användning. De ämnen som används kan ge samma miljöeffekt som de produkter som tillverkas. Det är därför viktigt att klassificeringen även omfattar de ämnen som används.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I. Mindre justeringar har dock gjorts i författningstexten, se bilaga II.

10.12. Icke-metalliska mineraliska produkter, 14 kap.

Göteborgs stad och **lst Västra Götaland** tillstyrker NVs förslag.

SveMin ifrågasätter att förslaget i 8-13 §§ MPF innehåller tröskelvärden både för årsproduktion och dygnsproduktion. Om tröskelvärdet ska överrensstämma med IED anser SveMin att årsproduktion bör ersättas med värden för dygnsproduktion, samt efterfrågar förtydligande om tröskelvärdena gäller oberoende av varandra och i så fall om det är det lägsta värdet som avgör prövningsnivån.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I. Mindre justeringar har dock gjorts i författningstexten, se bilaga II.

10.13. Stål och metall, 15 kap.

Göteborgs stad och **lst Västra Götaland** tillstyrker förslagen.

Lst Skåne tillstyrker förslagen i 15 kap. MPF med undantag för följande kommentar.

Förslaget innebär att tillståndsplikt kan grundas på årsproduktion eller det nytillkomna kriteriet kapacitetsvärde för kortare tidsintervall, vilket kan få konsekvenser om man har en anläggning som tekniskt sett har större kapacitet än vad tillståndet omfattar och riskerar därför att klassas upp då man har en dygnskapacitet som överskrider gränsen för korttidskapacitet, även om årsproduktionen håller sig inom tillståndets ramar. Problemet med detta är störst för verksamheter med säsongsbetonad produktion och kan kräva ytterligare arbetsinsats. I 15:1 § MPF anser Lst att gränsen ska höjas till 21 900 ton per år med tanke på att dygnsproduktionen kan vara avsevärt högre, vilket i sig kan motivera en högre nivå av prövningen, men att gränsen på 15 000 ton per år bör vara kvar.⁴

Lst Norrbotten menar att det är otydligt hur många produktionsdygn som tröskelvärdet baseras på (250 dygn eller 365 dygn) och att det på ett tydligare vis bör framgå i lagtexten. **Gjuteriföreningen** ser positivt på att det tillståndsgivna produktionsmåttet bibehålls genom att tröskelvärden har införts som komplement till den tidigare tillståndsgivna årsproduktionen för verksamhetskoder som omfattar gjuterier. För att förtydliga relationen mellan korttidsvärdet och den tillståndsgivna produktionen föreslår Gjuteriföreningen att samtliga berörda paragrafer i 15 kap. MPF ändras enligt följande exempel: *15:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24:40-i gäller för anläggning för gjutning av järn eller stål med en produktion som överstiger 20 ton per dygn vilket, beräknat på 250 arbetsdagar, motsvarar 5000 ton per kalenderår.*

Lst Jönköping anser att ett förtydligande behövs med avseende på produktionsbegränsningarna 20 ton per dygn och 5 000 ton per kalenderår i 15:14 § MPF. Om produktionsmåttet avser smältkapaciteten, finns en risk för att anläggningar med tillstånd att gjuta upp emot 5 000 ton gods kommer att överskrida gränsen för kod 27.101-i.

⁴ Lst har efter kommunikation med NV tagit tillbaka sitt yttrande angående 15:1 § MPF.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I. Dock har mindre justeringar gjorts i författningstexten, se bilaga II.

10.14. Metall- och plastytbehandling, avfettning och färgborttagning, 16 kap. Göteborgs stad och lst Stockholm tillstyrker NVs förslag.

Lst Skåne anser att i 16:2 § MPF behöver ordet *och* ändras till *eller* mellan punkt 1 och 2, annars tolkar Lst att behandlingsbad utan avlopp mellan 1 och 30 m³ blir U-verksamheter, inte anmälningspliktiga.

Lst Västra Götaland påpekar att varmförzinkning brukar klassas som termisk ytbehandling (kod 28:50). Lst menar att processen finns med i BREF FMP och innefattar anläggningar med stor betbadsvolym (>30 m³) och borde därför betraktas som IED-verksamhet.

I 16:2 § MPF anges ... *verksamheten ger upphov till mer än 10 m³ avloppsvatten per år* och en liknande formulering återfinns i 16:5 § MPF. **Lst Östergötland** anser att formuleringen bör tydliggöras ifall *upphov till* även omfattar avloppslösa anläggningar. För jämförelse bör formuleringen i 10:3 och 4 §§ MPF användas i vilket det tydliggörs genom lydelsen ... *med utsläpp av processavloppsvatten* eller *utan utsläpp av processavloppsvatten*.

Lst Jönköping noterar att nivån för när tillståndsplikten börjar gälla enligt 16:2 § MPF (28.20 B) marginellt har ändrats, vilket medför att C-verksamheter som har behandlingsbad på 1 kubikmeter går från anmälningspliktig verksamhet till tillståndspliktig verksamhet. Nuvarande lydelse anger att anläggningen omfattas ... *om behandlingsbaden har en sammanlagd volym som överstiger 1 kubikmeter...* Föreslagen lydelse anger att anläggningen omfattas *om behandlingsbaden har en sammanlagd volym mellan 1 och 30 kubikmeter...* Lst vill påtala att det kan bli konsekvenser när man ändrar nivån på denna verksamhetskod, även om ändringen är marginell. Lst noterar även att det för flera andra verksamhetskoder också finns denna typ av marginella ändringar i nivåerna, vilket kan få konsekvenser för berörda verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.15. Elektriska artiklar, 17 kap.

Göteborgs stad tillstyrker NVs förslag.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar.

10.16. Förbrukning av organiska lösningsmedel, 19 kap.

Göteborgs stad och **lst Stockholm** tillstyrker förslagen i 19 kap MPF.

Lst Jönköping och **lst Västra Götaland** ser positivt på att punkterna i MPF förtydligas så att verksamhetsbeskrivningarna stämmer överens med bilaga 1 IED.

Lst Jämtland anser att uttrycket *i synnerhet* som återfinns i 19:1 § MPF kan tolkas olika och behöver förtydligas för att minska risken för misstolkningar.

Sveff-KTF stöder att man bibehåller de förbrukningsnivåer för tillståndskrav vid tillverkning av lim, färg, lack etc. som har gällt sedan tidigare (19:1 och 2 §§ MPF).

Lst Jönköping och **lst Uppsala** anser att det fortfarande är otydligt hur 8 kap. ska tolkas i förhållande till 19 kap.

Lst Skåne motsätter sig att anmälningsplikten för nuvarande punkterna 1, 2, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 och 15 i 19:3 MPF tas bort. Med den föreslagna lydelse tas flera verksamheter på C-nivå bort såsom tryckerier, beläggning av trätytor, skotillverkning, laminering av trä eller plast med flera. Med föreslagna lydelse kommer dessa verksamheter inte längre att omfattas av anmälningsplikt och flyttas till de s.k. U- verksamheter.

Lst Västra Götaland anser att nivån i 19:3 § p. 1 MPF bör sänkas för 500 kg och på så sätt likställas med gränsen för fordonslackering, dvs. p 3. De ämnen som används kan antas vara minst lika farliga som de som används vid fordonslackering.

Sveff-KTF och **lst Jönköping** anser att den föreslagna ändringen med anmälningsplikt från en förbrukning om 500 kg lösningsmedel vid fordonsreparationslackering (lackering av vägfordon till följd av reparation, underhåll eller dekoration som sker utanför tillverkningsanläggningar) kommer att beröra väldigt många verksamheter. Eftersom sådana verksamheter idag är anmälningspliktiga först vid en förbrukning av minst 5 ton organiska lösningsmedel per år är det av stor vikt att NV tar fram vägledning i frågan. Samt att konsekvenserna av ändrad nivå för anmälningskrav bör utredas mer i detalj innan en sådan ändring genomförs.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, dock har synpunkter med anknytning till avsnittet *CLP-förordningen (EG nr 1272/2008)* föranlett vissa justeringar, se vidare i bilaga I.

10.17. Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla, 21 kap.

10.17.1. Rötning och uppgradering

Lst Västra Götaland och **Göteborgs stad** tillstyrker förslaget och **lst Skåne** framför att det är en bra beskrivning. **Lst Stockholm** är positiv till att skillnaden mellan rötning av organiskt material som inte utgörs av avfall och uppgradering förtydligas. **Lst Jämtland** framför däremot att de föreslagna bestämmelserna blivit röriga. **Hushållningssällskapet** anser att biogasanläggningar som endast avser att röta substrat som redan finns eller hanteras på gården inte ska behöva söka tillstånd för sin biogasanläggning. Anläggningen bör endast ses som ett mellansteg i gödselhanteringen och prövas i samband med prövning av djurhållningen. Vidare bör gränsen för när gödselbaserad biogasproduktion ska

tillståndsprövas höjas till 7 800 MWh biogas per år, vilket är samma gräns för tillstånd som de tyska biogasproducenterna har. Även **LRF** förslår att gränsen ska sättas till 7 800 MWh metangas per kalenderår inklusive produktion med icke-farligt avfall, men att det är positivt att NV föreslår en höjd produktionsgräns för gödselbaserad biogasproduktion.

Jordbruksverket framför att det är otydligt om gränsen på 3 000 MWh biogasproduktion inkluderar rötning av de max 500 ton icke-farligt avfall som får tillföras. Jordbruksverket framför vidare att det är otydligt vad som gäller om verksamheten rötar mer än 25 000 ton per kalenderår. Enligt 21:1 § MPF gäller att om den ingående mängden stallgödsel som utgör avfall överstiger 25 000 ton per kalenderår så gäller provningspunkten enligt 29:33 § MPF, men där upprepas gränsen på 25 000 ton per kalenderår. Jordbruksverket föreslår vidare att hänvisningen till 29:34 § MPF tas bort eftersom 34 § handlar om anmälningsplikt och inte tillståndsplikt.

Lst Skåne anser att undantag i föreslagna 21:1 och 3- 4 §§ MPF bör skrivas ut i klartext med produktionsintervall.

Inkomna synpunkter föranleder mindre ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.17.2. Förbränning

NV föreslog inga ändringar i sak i de bestämmelser som avser förbränning i 21 kap. MPF. Ett *-i* tillfördes verksamhetskoden i 21:5-6 §§ MPF. Vidare ändrades texten i 21:6-7 §§ MPF så att ett spann för tröskelvärden angavs istället för hänvisningar till ovanliggande bestämmelser. Slutligen justerades paragrafnumreringen.

Fastän inga ändringar i sak föreslogs har remissynpunkter inkommit rörande de bestämmelser som avser förbränning i 21 kap. MPF.

Lst Jönköping hänvisar till hur NV tidigare väglett och föreslår mot den bakgrunden att det i MPF bör anges vad som avses med orden *eldningsolja* respektive *bränslegas* i 21:8 § MPF som avser anmälningsplikt. Lst anger vidare att ett alternativ till detta vore att NV tog fram vägledning kring hur begreppen ska tolkas. Lst pekar särskilt på frågan om även biogena bränslen ingår i de två begreppen.

Lst Skåne föreslår att ordet *installerad* i föreslagna 21:7-9 §§ MPF ska strykas eller i andra hand ersättas av *tillståndsgiven*. Lst anser att tillståndsplikt ska grundas på avgiven, alternativt utgående, effekt och menar att en sådan ändring skulle innebära en förenkling för både verksamhetsutövare och myndigheter med bibehållet skydd för miljön. Lst motiverar sitt förslag med följande. Om *installerad* tas bort skulle oklarhet undvikas i de fall olika åtgärder genomförts som förhindrar fullt utnyttjande av en förbränningsanläggning installerade effekt. Det är sällsynt att förbränningsanläggningarna tekniskt specificerar den tillförda effekten. Upphandlingar och märkning av förbränningspannor utgår från avgiven effekt. Den tillförda effekten får ofta approximeras utifrån

uppskattat energiinnehåll i bränslet och förbränningstider eller beräknas från uppgiven utgående effekt och en antagen verkningsgrad. I FAPT:en baseras avgiften på *tillståndsgiven tillförd effekt*. Tillståndsgiven effekt är sällan detsamma som installerad effekt. Det bör vara identiska definitioner i de olika förordningarna.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.18. Rening av avloppsvatten, 28 kap.

13 remissinstanser har yttrat sig över förslaget till nya bestämmelser i 28 kap. MPF varav 11 stycken har varit kritiska till NVs förslag.

Energigas Sverige, Svenskt vatten, Gryab AB, Göteborgs Stad, Halmstads kommun, HaV, lst Jämtland, lst Skåne, lst Stockholm, lst Västerbotten och lst Västra Götaland har samtliga angett att förslaget avseende vad som ska anses vara en IED-verksamhet är otydligt och att det behöver ses över. Det är viktigt att kommunala avloppsreningsverk som omfattas av avloppsdirektivet inte omfattas av bestämmelsen avseende IED-verksamheter. Dessutom skiljer sig terminologin åt i de olika bestämmelserna vilket kan leda till oklarheter.

HaV har även påpekat att undantaget avseende de verksamheter som är tillstånds- eller anmälningspliktiga enligt 13 § FMH är onödigt och kan tas bort. Det torde aldrig bli aktuellt att pröva enligt 13 § FMH när det gäller denna typ av industriavloppsvatten. Dessutom framgår det redan av 15 § FMH att 13 § FMH inte ska tillämpas på en avloppsanordning som kräver tillstånd eller anmälan enligt MPF, vilket borde räcka.

Halmstad kommun och lst Östergötland påpekar att verksamhetskod 90.30 som anges i nu föreslagen 28:3 § MPF redan används i avfallskapetlet.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare i bilaga 1.

10.19. Avfall, 29 kap.

Nedan följer övergripande synpunkter med avseende på avfallsdelen i MPF.

Göteborgs stad för fram att det är viktigt att NV tar fram bra vägledning för avfallsområdet. Som exempel kan nämnas hur kraven i artikel 23 i avfallsdirektivet ska tillämpas på verksamheter med tillstånd som inte uppfyller kraven, tolkning av begreppet *yrkesmässig, byggnads- eller anläggningsmaterial, icke-farliga sediment* samt om en risk är *ringa* eller *mer än ringa*.

Svenskt Vatten anser att förordningens verksamhetsbeskrivningar och vägledningen som rör avfall måste bli tydliga. Exempelvis är det otydligt om läggning av avloppsledningar kan komma att tolkas som anmälningspliktigt på grund av att vanlig jord och grus måste läggas upp medan grävarbetet pågår.

Jernkontoret menar att det för alla de förändringar som görs på avfallsidan är svårt att fullt ut bedöma konsekvenserna av detta, t.ex. att begreppet *mellanlagring* tas bort och i stället införs begreppet *tillfällig lagring*.

Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen påpekar att det införs dygns- respektive timvärden vid sidan av ett årsvärde vad gäller alla IED-verksamheter i MPF förutom de som finns i 29 kap. MPF. I 29 kap. anges gränserna för när IED blir tillämpligt istället i form av ett motsvarande årsvärde utifrån presumtionen att en verksamhet är igång under 250 dygn per år. Domstolen ser inte någon anledning att göra denna skillnad i implementeringen och anser att dygns- respektive timvärden även ska införas i 29 kap. MPF.

Lst Jönköping anser att det är bra att strukturen görs om samtidigt som verksamhetskoderna behålls, att IED förtydligas i verksamhetskoderna samt att IED-koderna inte bryts ut. Det är även bra att de större verksamheterna står först och att undantagen blivit färre i avfallskapet. **Lst Gotland** ser mycket positivt på de förslag som redovisas med syfte att få till stånd en även i övrigt mer logisk och användarvänlig struktur för MPF.

Lst Västerbotten anser att när det rör IED och systematiken i 29 kap. MPF är det bra att det tydligt framgår vilka bestämmelser som är kopplade till IED. Att lägga IED-koderna först i kapitlet hade inte varit en bra lösning på problemet.

Skellefteå kommun för fram att det är positivt att avfallskapet har omstrukturerats så att ordningsföljden av olika verksamheter blir mer logisk med större mer omfattande verksamheter först och att begrepp och formuleringar anpassas till avfallsdirektivet⁵ samt att undre och övre tröskelvärden anges. Mycket bra att undantagen minimeras, eftersom mycket tid har gått till bedömning av hur verksamheter ska klassas på grund av de olika undantagen, dock finns en del undantag kvar.

Renova ser gärna att flera av de allmänna definitionerna och kategorierna specificeras för att förenkla och för att göra tolkningen mer likriktad i olika delar av landet. Den föreslagna uppdelningen i väldigt detaljerade bestämmelser kring vissa kategorier och väldigt övergripande bestämmelser i andra, upplevs delvis som ologisk och svårförståelig. Som exempel nämns vilka verksamheter som ska ingå i *Återvinning och bortskaffande*. **Renova** ser gärna att dessa specificeras ytterligare.

Lst Västra Götaland delar inte utredningens slutsats att förslaget leder till en ökad tydlighet. Det finns fortfarande betydande tolkningssvårigheter. 29 kap. MPF är svårläst och man får lätt uppfattningen att samtliga provningspunkter ska finnas under respektive rubrik. Möjligen kan det vara bättre att ange samma punkt på flera ställen alternativt komplettera med en ledtext under rubriken. T.ex. under rubriken *Avvattning* finns endast en C-punkt. Om nivån för C-punkten överskrids går det inte på ett tydligt sätt se vilken punkt som är aktuell.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (2008/98/EG) om avfall

Lst Jämtland för fram att förslagen innebär en total revidering av 29 kap. MPF. Det kan vara bra med nya rubriker, ändrad indelning och ändrad ordning men det ska motiveras av en större tydlighet. Bestämmelser för stora verksamheter som förbränning och deponering anges först i den nya indelningen. Därefter kommer bestämmelser om generell återvinning/bortskaffande före lagrum som återigen gäller mer specifik hantering. Verksamhetskoderna ligger inte längre i nummerordning utan hoppar mellan olika rubriker, vilket kommer att medföra sökproblem. Lst anser dock att det är en fördel att de nuvarande verksamhetskoderna behålls så långt det är möjligt.

Lst Jämtland menar att det finns behov av förtydliganden av begrepp som är avgörande för vilka verksamheter som berörs. Det gäller exempelvis begrepp som *försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala och behandling av elavfall*.

Avfall Sverige välkomnar förslaget att antalet undantag i slutet av bestämmelserna i MPF minimeras och endast används när så är väl motiverat, att korsvisa hänvisningar mellan två bestämmelser inte bör förekomma och att undantag endast bör användas om en bestämmelse är överordnad en annan. Avfall Sverige tror att detta kan leda till ökad tydlighet i tillämpningen.

Göteborgs stad delar NVs förslag att minimera undantagen i bestämmelserna och delar även NVs förslag till indelning av 29 kap. MPF.

Lst Västerbotten påpekar att när det gäller 29 kap. MPF som rör avfall har det ofta varit en stor källa för diskussion och funderingar. Att göra en del förenklingar, förtydliganden och ta fram tillsynsvägledning kring detta kapitel är någonting som lst välkomnar.

Lst Jönköping anser att det är mycket bra att undantagen från prövningsplikten med svårlästa hänvisningar minimeras och att lagstiftningen blir så tydlig som möjligt. En kompletterande vägledning kommer, som NV konstaterar, ändå att behövas. Det är viktigt att arbetet med en sådan vägledning prioriteras för att finnas tillgänglig när lagstiftningen träder i kraft.

Ragn-Sells anser att prövningsplikten bör styras av hanteringen vid den aktuella verksamheten och inte av hur avfallet återvinns eller bortskaffas i nästa steg. Detta saknar betydelse för verksamhetens miljöpåverkan och försvårar kraftigt identifierandet av prövningspunkt då det inte alltid är bestämt hur ett behandlat avfall ska återvinnas. T.ex. innebär krossning av träavfall eller gummidäck att verksamheten kan klassificeras enligt 29:42 § MPF 90.100 (B). Om avsättning sedan saknas för materialåtervinning och avfallet istället avsätts till bränsle gäller istället 29:22 § MPF 90.406-i (B). Detta medför att det är många gånger är omöjligt att på förhand veta vilken kod som är tillämplig. Sannolikt kommer detta att få till följd att många verksamheter klassas som IED-verksamheter för säkerhets skull.

Lst Jämtland menar att det är bra att bestämmelserna förenklas genom att exempelvis ta bort vissa undantag. Men det finns en risk att texten blir så

kortfattad och generell att det istället blir otydligt och skapar tolkningssvårigheter. I flera förslag till bestämmelser står det *huvudsakligen, i synnerhet* och andra diffusa uttryck. Ett mindre antal undantag ställer dessutom höga krav på tydlighet när det gäller rangordning av bestämmelserna.

Göteborgs stad, Återvinningsindustrierna, lst Gotland och lst Västerbotten delar NVs förslag att undre och över tröskelvärden (mängdgränser) ska anges för när bestämmelsen är tillämplig. Förslaget leder till ökad tydlighet. **Lst Gotland** framhåller också att övergången till att i större utsträckning i stället ange övre och undre tröskelvärden i respektive verksamhetsbeskrivning kommer att bidra till en mer konsekvent implementering av IED i svenskt regelverk, dels kommer det att betydligt underlätta tolkningen och tillämpningen av MPF för både verksamhetsutövare och miljömyndigheter. Även **lst Östergötland** är positiv till förslaget att införa undre och övre tröskelvärden i paragraferna så att inte flera paragrafer ska behöva läsas för att hitta tillämplig paragraf.

Lst Jönköping anser att det är bra att mängderna anges tydligt som undre och övre tröskelvärden (mängdgränser). Vi vill uppmärksamma NV på att detta faktiskt innebär en förändring i gränserna eftersom det tidigare angavs exempelvis *större än 10 ton* (>10 ton), vilket nu ersätts av *mellan 10 ton och 30 000 ton* (≥ 10 ton, $\leq 30\,000$ ton). Detta innebär att det kan finnas verksamheter som enligt beslut får lagra upp till 10 ton och då får en ny klassning.

Lst Östergötland och lst Jämtland påpekar att NVs förslag om övre och nedre mängdgräns i många fall medför en större otydlighet istället för ett förtydligande. I 29 kap. MPF används frekvent *mellan* för att ange ett intervall med undre och ett övre tröskelvärde. Ett exempel är 29:33 § MPF (90.161) där spannet är mellan 500 och 18 750 ton per kalenderår. I andra paragrafer används *överstiger*. Med dessa formuleringar bedömer lst att det blir en tveksamhet om vilken paragraf som gäller om den tillförda mängden är 18 750 ton per kalenderår.

Trafikverket anser att det är generellt positivt att en översyn föreslås av 29 kap. MPF. Syftet har varit att öka förståelsen av bestämmelserna som idag ofta upplevs som svårtolkade och otydliga. Utöver förslaget att minska antalet undantag så är det även viktigt att undantagen inte bara tas bort utan även ersätts av förtydliganden av själva tillämpningen där så behövs. Detta för att underlätta läsförståelsen samt minska risken för feltolkningar. I vissa fall bör undantag dock kompletteras med ytterligare förtydliganden. Detta gäller t.ex. undantaget i 29:1 § MPF.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I. Mindre justeringar har dock gjorts i författningstexten, se bilaga II.

10.19.1. Begreppet anläggning

Av 15 remissinstanser som lämnat synpunkter är flertalet positivt inställda till att begreppet föreslås tas bort från 29 kap. MPF. **Avfall Sverige** välkomnar förslaget som de anser innebär att oseriösa aktörer lättare kan komma åt.

Göteborgs stad, lst Skåne, lst Västerbotten, lst Östergötland och VafabMiljö

tillstyrker NVs förslag. Även **Strålsäkerhetsmyndigheten** är positivt inställda till att begreppet anläggning tas bort i de paragrafer som omfattar verksamhetskoderna för radioaktivt avfall. **Lst Norrbotten** framhåller särskilt begreppet anläggning vad gäller deponier, där de anser att förslaget harmoniserar med avfallsdirektivet, tydliggör frågan avsevärt och underlättar bedömningar i tillsynen.

Lst Jämtland anser att det finns både för- och nackdelar med förslaget. En oro är kopplad till om det leder till att fler verksamheter kommer att omfattas än i dagsläget. Hantering av uppgrävda rena jordmassor nämns som ett exempel som ofta diskuteras.

Lst Jönköping påpekar att mot bakgrund av att begreppet föreslås tas bort, så bör otydligheter kring snöupplag klargöras. Även **Lst Östergötland** påpekar att frågan om snöupplagen bör lösas på lämpligt sätt.

Lst Västra Götaland är tveksam till utredningens slutsats att förutsättningarna för tillsyn förbättras om anläggningsbegreppet tas bort, då konsekvenserna inte är tillräckligt belysta.

Svenskt Näringsliv och **Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme** påpekar att det inte kan anses rimligt, så som framgår av NVs rapport, att en fastighetsägare kan göras ansvarig för att upprepad nedskräpning skulle kunna utvecklas till en verksamhet där fastighetsägaren kan göras ansvarig. Detta anser man inte kan vara rimligt. Remissinstanserna ifrågasätter starkt om det är förenligt med egendomsskyddet och rätten till förutsebarhet att en fastighetsägare, som inte får lov att avspärra sina ägor, kan göras ansvarig för andras gärningar. Dessutom bör noteras att nedskräpning är straffrättsligt reglerad.

Örebro kommun håller med om att begreppet anläggning som används idag avseende avfallshantering kan leda till problem i tillsynen då inte all hantering av avfall kräver en åtgärd av teknisk art. Att ta bort begreppet utan att på ett mycket tydligt sätt precisera vad som omfattas av tillsyn kan medföra gränsdragningsproblem för när en verksamhet eller åtgärd ska omfattas av lagkrav.

Svenskt Vatten anser att begreppet anläggning i samband med hantering av avfall *inte* kan tas bort. Det vidgar punkternas tillämpning och får orimliga eller otydliga och oklara effekter, anser man.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.2. Begreppet yrkesmässig

Christina Ronquist anser att begreppet *yrkesmässig* idag saknar en entydig definition inom miljörätten. Rekviritet *yrkesmässig* orsakar problem inom straffrätten, bl.a. vad gäller otillåtna nationella avfallstransporter. Numera står det på länsstyrelsernas huvudportal att: *Till yrkesmässiga transporter räknas de transporter som man tar betalt för eller att bolaget har yrkestrafiktillstånd.* Då flertalet av de som kör otillåtna nationella avfallstransporter varken tar betalt för transporten eller innehar yrkestrafiktillstånd kan brott inte styrkas om

yrkesmässig ska tolkas på det sättet. Om ordet *yrkesmässig* läggs till i nuvarande 29:10 § MPF (nya 29:43) och 29:53 § MPF (nya 29:26) är det angeläget att definiera vad som menas med *yrkesmässig*.

Göteborgs stad anser att en definition behövs av begreppet *yrkesmässig*. Bedömningen är att det finns verksamhetsutövare som anser att de inte bedriver något yrkesmässigt för att kringgå kraven. I övrigt delas NVs förslag.

Lst Jämtland anser att det är bra att begreppet *yrkesmässig* behålls och läggs till för de nya bestämmelser som saknar en nedre mängdgräns.

Lst Skåne anser att begreppet *yrkesmässig* bör strykas i alla beskrivningar då det inte har någon betydelse för verksamhetens miljöpåverkan. Anmälningssplikt respektive tillståndsplikt ska definieras utifrån något mått på omfattningen av verksamheten.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.3. Begreppet *icke-farligt avfall*

Göteborgs stad, Lst Skåne, Lst Västerbotten, Vallentuna kommun, Återvinningsindustrierna, Lst Jönköping delar NVs förslag. Flera remissinstanser påpekar att förslaget ökar tydligheten. Det är också flera instanser som välkomnar vägledning på området. I samband med detta förslag tas även upp att begreppet inert avfall definieras eller tydliggörs i förhållande till *icke-farligt avfall*, genom vägledning. **Lst Jönköping** tillägger att begreppet *icke-farligt* inte verkar användas konsekvent och att ett tydliggörande behövs gällande inert avfall. Lst hänvisar till 29:14, 15, 16, 21, 37 och 38 §§ MPF).

Lst Värmland anser att definition av *icke-farligt avfall* och *inert avfall* bör föras in i avfallsförordningen.

KEMI anser att det är både missledande och olämpligt att ändra begreppet för avfall som inte är klassat som farligt avfall till *icke-farligt avfall*, då ett sådant begrepp kan uppfattas som att avfallet i fråga inte är farligt. Att begreppet *icke-farligt avfall* är allmänt använt i dagligt tal samt förekommer i till exempel deponidirektivet och IED ser inte KEMI som skäl nog att ändra begreppet generellt i regelverken. Begrepp som *icke-farligt* används restriktivt i miljölagstiftning och det finns bestämmelser kring att sådana begrepp inte får användas då de kan anses vilseledande (se exempelvis 14:15 § MB om marknadsföring av biocider).

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.4. C-verksamheter

Göteborgs stad och **Lst Västra Götaland** tillstyrker förslaget att införa nya paragrafer, 25 f § och 27 a § i FMH med föreslagna lydelse.

HaV instämmer i NVs synpunkter om att besluten för C-verksamheter ska ses som en del av tillståndsprövningen och att dessa ärenden därmed ska gå att

överklaga av myndigheten. Alternativt att myndigheten ges möjlighet att överklaga tillsynsbeslut.

Trafikverket anser att nuvarande skrivningar är otydliga och utgår från att förslaget om krav på beslut för samtliga C-verksamheter (första strecksatsen) samt kravet på kompletterande anmälan (tredje strecksatsen) endast avser pågående verksamheter och vars verksamhet planeras fortgå under längre tid än tre år. Anledningen till att Trafikverket föreslår att tre år ska utgöra en gräns grundar sig på den sammanlagda tid som utredningen föreslår att verksamhetsutövarna samt tillsynsmyndigheten ska ha på sig för framtagande och handläggning av en sådan anmälan (ett respektive två år). Att kräva in kompletterande anmälningar för verksamheter som pågår under en begränsad tid, så som är vanligt för t.ex. mekanisk bearbetning av gammal makadam i samband med järnvägsutbyggnad, är inte meningsfullt då dessa verksamheter redan kommer att vara avslutade innan en sådan komplettering hinner handläggas. Det bör även övervägas om en ökad administration i form av kompletterande anmälningar utöver dem som redan är gjorda bidrar till en ökad återanvändning av avfall vilket är önskvärt med hänsyn till ambitionen att öka hushållningen av resurser. I tidspressade byggprojekt kan t.ex. en ökad administration och merkostnader vara kontraproduktiva och medföra att en mindre andel av massorna återanvänds i projekten. Trafikverket anser att det är oklart vad som menas med frasen *varje typ av tillåtet förfarande* samt vad skillnaden är mellan det som efterfrågas i b) och c) i respektive paragraf. Ordet *förfarande* behöver förtydligas eller bytas ut.

Lst Skåne anser att förslaget till nya bestämmelser i 25 f § a) och 27 a § a) FMH måste kompletteras med en definition av vad som avses med *typer och mängder av avfall som får behandlas*. Det är oklart om begreppet är identiskt med avfallstyperna i bilaga 4 till avfallsförordningen, eller om något annat avses. Om det är dessa avfallstyper som avses måste detta klarläggas och samma terminologi användas i de olika förordningarna.

Lst Jämtland, lst Jönköping och lst Västerbotten anser att förslaget sannolikt kommer att innebära mer omfattande konsekvenser för kommunernas miljökontor och deras handläggningstider än vad som anges i remissen, särskilt då det föreslås gälla även befintliga verksamheter. Det kommer även att få konsekvenser för lst eftersom det kommer att öka behovet av tillsynsvägledning. Antalet överklaganden av kommunernas beslut kan likaså komma att öka. Lst anser att den föreslagna lydelsen av nya 25 f § FMH behöver förtydligas, direkt i bestämmelsen eller genom vägledning, vilket också är viktigt så att besluten blir jämförbara inom olika kommuner. Lst föreslår att NV tar fram vägledande material samt förslag till beslutsmall.

Halmstad kommun anser att system för NVs delfående av beslut avseende tillstånd för C-verksamheters återvinning och bortskaffande av avfall måste byggas så att det inte medför någon ökad administration för berörda myndigheter. Kontoret bedömer att de beslut om tillstånd för C-verksamheters återvinning och bortskaffande av avfall som kommer att läggas på förvaltningen

inte kommer påverka den administrativa bördan på något avgörande sätt. Hanteringen kommer att bekostas genom anmälningsavgifter.

Avfall Sverige och **VafabMiljö** anser inte att det bör finnas ett behov för krav på tillstånd för alla C-verksamheter då artikel 23 i avfallsdirektivet endast ställer krav på anläggningar som behandlar avfall och inte för t.ex. mellanlagring, omlastning etc. Artikel 24 a) och b) i avfallsdirektivet ger dessutom en möjlighet till undantag från tillståndskrav.

Renova anser att det i grunden är positivt att man inför regler kring att anmälningar ska åtföljas av ett beslut. Det skapar mer ordning och reda i kommunikationen med tillsynsmyndigheterna och ökar tydligheten för verksamhetsutövare. Renova noterar också att kravet på att redan inlämnade och godkända anmälningar ska skickas in igen, innebär en stor arbetsinsats både för verksamhetsutövare och för tillsynsmyndigheter. Renova anser att denna åtgärd, dvs. att skicka in gamla anmälningar på nytt inte kan anses vara nödvändig i förhållande till den stora arbetsinsatsen detta kräver. Istället borde paragrafen då den tas i kraft gälla endast för nya anmälningar. Att söka om gamla anmälningar borde ligga på frivillig basis.

Återvinningsindustrierna, Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme och **Svenskt Näringsliv** avstyrker förslaget till nya bestämmelser i 25 f och 27 a §§ i FMH. För det första skulle förslagen innebära en mellanform mellan anmälan och tillstånd som inte är lämplig och som kan få konsekvenser inom andra områden. För det andra kommer det att öka byråkratin för såväl verksamhetsutövare som myndigheter vad avser försumbara företeelser. Som exempel nämns diskussionerna rörande snöupplag⁶, som ett bra exempel på orimlig konsekvens av förslaget. Ovanstående anser att Sverige istället ska utnyttja möjligheten till undantag enligt art. 24 avfallsdirektivet, med påföljande underrättelse till Kommissionen enligt art 25, som dessutom av NV beskrivs som en alternativ lösning⁷. De negativa konsekvenserna av förslaget står inte i proportion till det förbättrade miljöskydd som avses med förslaget.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.5. *Mellanlagring*

Begreppet mellanlagring, förslaget att föra in lagring som en del av insamling samt förslag till ny definition

Lst Jämtland påpekar att NVs förslag, att begreppet *mellanlagring* ersätts av *lagring som en del av insamling*, kommer att kräva mycket vägledning, inte bara under en övergångsperiod. Definitionen blir tydligare om man anger att det motsvaras av mellanlagring. Punkt 4 i den föreslagna definitionen ger behov av hänvisning eller vägledning vad som menas med *lagring vid återvinnings- eller bortskaffningsverksamhet*. Det verkar i flera fall oklart om den lagring som

⁶ Se sid. 179 i regeringsuppdraget

⁷ Se sid. 173 i regeringsuppdraget

bedrivs vid olika verksamheter ska bedömas som en del av insamling eller en annan slags lagring.

Lst Jönköping anser att ett ändrat synsätt på lagringsbegreppet kommer att leda till ökat behov av tillsynsvägledning. Mot bakgrund av att ändringen får stora konsekvenser för vilka verksamheter som ska betraktas som IED-verksamheter anser lst att det är särskilt viktigt att NV tillsynsvägleder i frågan.

Lst Västerbotten anser att det är oerhört viktigt hur paragraferna utformas när det gäller ändringarna för mellanlagring till lagring m.m. Vad som avses med *lagring som sker som en del av insamlingen* måste förtydligas och skrivas ut i klartext i paragraferna. Lst anser att det blir väldigt komplicerat att det i paragraferna hänvisas till definitioner i avfallsförordningen. Om lst har fattat det hela rätt så ska en verksamhet som lagrar mer än 50 ton uttjänta motordrivna fordon eller över 50 ton elektriska eller elektroniska produkter inte klassas som IED-anläggningar. Om så är fallet behöver detta klart och tydligt framgå.

Skellefteå kommun bedömer att det i vissa fall kan bli svårt att avgöra om en verksamhet bedriver lagring som del av insamling eller lagring i avvaktan på återvinning eller bortskaffande. Tydligare definition bör göras på skillnaden mellan dessa. I förslaget till ändring i 4 § i avfallsförordningen känns meningen: *... som lagring som sker som en del av insamling anses inte...* osmidig.

Återvinningsindustrierna tillstyrker förslaget att begreppet *lagring som del av insamling* ersätter begreppet mellanlagring i 4 § avfallsförordningen, under förutsättning att det nya begreppet förtydligas i MPF. Förslaget att ersätta *mellanlagring* med *lagring som del av insamling* innebär ökad tydlighet, då begreppet i dag har olika definitioner. Ändringen leder till harmonisering med EU:s terminologi. Dock anser Återvinningsindustrierna att begreppet behöver definieras tydligare i MPF så att det tydliggörs att det inte omfattar inledande lagring som del av insamling i anslutning till den plats där avfallet uppkommit, vilket är undantaget från provningsplikt.

Trafikverket är positiv till tydliggörandet av lagringsbegreppen och till att begreppet mellanlagring ersätts med *lagring som en del av insamlingen*. Förslaget i § 4 avfallsförordningen om att *lagring som sker tillfälligtvis/kortare tid i samband med omlastning* är undantagen från begreppet *lagring som en del av insamling* är mycket viktig för Trafikverkets verksamhet. Anläggningsverksamhet medför omlastning av avfall från olika fordonstyper och/eller transportslag och i samband med detta kan kortare lagringstider förekomma. Att denna lagring och hantering är undantagen från begreppet *lagring som en del i insamlingen* medför inga oacceptabla risker för hälsa och miljö samtidigt som det är centralt för genomförandet av anläggningsprojekt på ett effektivt sätt.

Trafikverket menar att även om undantag ersätts med ett undre och övre tröskelvärde⁸ behöver det framgå av den nya definitionen av begreppet *lagring*

⁸ Se avsnitt 6.5.1 i regeringsuppdraget.

som en del av insamling i 4 § avfallsförordningen (som den nya bestämmelsen i 29:49 § hänvisar till) att lagring av avfall som pågår under en längre tid än 1 respektive 3 år ska klassas som deponi. Förslaget till ny definition bör därför kompletteras med ett sådant förtydligande.

Att lagringsförfarandet *tillfällig/inledande lagring av avfall i väntan på insamling* åtskiljs från *lagring som en del av insamling* och även undantas från bilagorna I och II i avfallsdirektivet är positivt för Trafikverkets verksamhet. Att avfall som hanteras på plats där avfallet uppkommit inom ett anläggningsprojekt kan hanteras som *tillfällig/inledande lagring av avfall i väntan på insamling* är något som Trafikverket förutsätter men detta kan med fördel förtydligas ytterligare antingen i lagstiftningstexten eller i kommande tillsynsvägledning.

Vidare har Trafikverket identifierat en typ av lagring där det bedöms vara otydligt med nuvarande skrivningar om vilken av de tre kategorierna som det ska hänföras till. Det kan t.ex. handla om uppschaktade massor med lätt föroreningsgrad, som lagras *på den plats där avfallet uppkommit*, i väntan på att återvinnas i anläggningsändamål på den aktuella platsen. Samma otydlighet bedöms även finnas idag för det aktuella exemplet, bl.a. i och med de skrivningar som finns i NVs allmänna råd (2001:1063) där *mellanlagring* definieras.

Det har visat sig att det bara inom Trafikverket finns en rad olika tolkningar för om detta ska anses vara mellanlagring eller inte och därmed prövningspliktigt. Denna otydlighet bedöms kvarstå med föreslagna förändringar. Trafikverket anser därför att det är viktigt att detta förtydligas.

Den kategori av lagring som Trafikverket anser att exemplet bäst stämmer överens med utifrån nuvarande beskrivningar är *lagring av avfall i väntan på behandling*. Men samtidigt finns det ingenting som tyder på att NV gör samma tolkning i de beskrivande texterna⁹. Om det aktuella exemplet ska hänföras till den kategorin gör Trafikverket vidare tolkningen att så länge det rör sig om *icke-farligt avfall* så föreligger ingen prövningsplikt.

Vidare menar **Trafikverket** att undantagen i verksamhetskoderna gällande mellanlagring (anmälningsplikten gäller inte lagring av avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det *återvinns eller behandlas*) borde ändras. Så som NV konstaterar i RU är det tillräckligt att använda behandling.

Cementa påpekar att tidigare var mellanlagring av annat avfall än farligt avfall anmälningspliktigt om det understeg vissa volymer. I förslaget har detta ändrats till lagring som en del av insamling av icke-farligt avfall. Detta innebär att lagring som en del i insamlingen av inert avfall inte längre är anmälnings- eller prövningspliktig. Cementa har inget att invända mot denna ändring av lagstiftningen och anser att det kan vara positivt i arbetet mot ett hållbart samhälle där mer restprodukter kan återanvändas/återvinnas. I övrigt anser

⁹ Se avsnitt 6.4.8 i regeringsuppdraget.

Cementa att det är bra det i förslaget tydliggörs att lagring av avfall som sker där avfallet uppstår, undantas.

Ragn-Sells anser att tillfällig/inledande lagring som en del av insamling behöver förtydligas genom en egen definition i avfallsförordningen så att det tydligt klargörs att lagringen avser lagring på den plats där avfallet uppkommit eller i anslutning till den plats avfallet uppkommit (inklusive t.ex. gemensamma soprum i köpcenter eller företags hotell). Ragn-Sells föreslår också att ordet *tillfällig* inte används och att begreppet uttrycks som *Inledande lagring som en del av insamling i anslutning till den plats där avfallet uppkommit*. Det bör vidare förtydligas att denna typ av lagring inte är prövningspliktig.

Vidare menar man att begreppet *mellanlagring* är inarbetat och bör få vara kvar i MPF. Anpassningen till avfallsdirektivet och IED borde kunna ske genom en tydlig definition i avfallsförordningen.

I den definition av det nya begreppet *lagring som en del av insamling* som föreslås införs i 4 § avfallsförordningen, anges fyra punkter när lagring *inte* ska anses ske som en del av insamling. Bland dessa fyra punkter ingår inte inledande lagring, vilket skulle kunna tolkas som att även denna är tillståndspliktig, särskilt som man i 29:49-52 §§ MPF hänvisar till avfallsförordningens definition av lagring som en del av insamling.

Det bör tydliggöras att också *inledande lagring som en del av insamling i anslutning till den plats där avfallet uppkommit* är undantaget från prövningsplikt. Med nuvarande förslag till formuleringar i MPF och avfallsförordningen är det stor risk för feltolkningar.

Renova påpekar angående *lagring som del av insamling* att förslaget blir tydligare och enklare om man sätter en nedre tidsgräns istället för att använda begreppet *tillfälligtvis/kortare tid*. Det luddiga begreppet riskerar att öka möjligheterna till missförstånd och att det tolkas olika av olika myndigheter och verksamhetsutövare.

Göteborgs stad bedömer att undantaget *lagring som sker tillfälligtvis/kortare tid i samband med omlastning* är otydligt och kan tolkas mycket olika. Det bästa hade varit att tidsätta undantaget men vi inser att det i praktiken kan bli svårhanterligt. Det krävs istället en bra vägledning om hur det ska tolkas. I övrigt delar Göteborgs stad NVs förslag.

Lst Skåne föreslår följande definition, 4 § avfallsförordningen:

Lagring som en del av insamlingen
Lagring under maximalt tre år av avfall på annan plats än där avfallet uppkommit. Lagring som sker längre tid än tre år klassas som deponering.

Som lagring som sker som en del av insamling anses inte:
– *lagring som sker tillfälligtvis/kortare tid i samband med omlastning om risken för olägenheter för hälsa eller miljö är liten,*

– lagring som sker vid återvinnings- eller bortskaffningsverksamhet.

Undantaget i punkt 1 var tidigare mellanlagring och kunde därigenom regleras. Med den nya definitionen kommer mellanlagring av avfall vid omlastning (som idag är anmälnings- eller tillståndspliktig beroende på avfallsmängder) att varken bli tillstånds- eller anmälningspliktig, t.ex. vid omlastning av matavfall kan detta innebära miljöpåverkan och störningar för omgivningen.

Det är ofta omöjligt att i förväg besluta om vad som ska ske med avfallet, om man planerat för återvinning och detta visar sig vara omöjligt att genomföra begås ett regelbrott på grund av att intentionen var att uppfylla avfallshierarkin men man inte lyckades. Problemen uppstår bland annat vid hantering av schaktmassor. Det ska därför vara samma tidsperioder oavsett om man planerar för återvinning eller bortskaffande av avfallet.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

Mellanlagring/lagring som del av insamling av icke-farligt avfall, nuvarande 1-2 §§

Lst Västra Götaland påpekar att i nuvarande 29:1-2 §§ MPF görs tolkningen att tillståndsplikten gäller för 30 000 ton avfall som är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål avfall då det lagras som en del av insamling.

Lagring på platsen där det kommer att nyttiggöras omfattas inte av denna paragraf. Detta anser lst kan tydas som att den hantering av avfall för byggnads- och anläggningsändamål som är undantagen från koderna gällande mekanisk bearbetning, endast undantas då det sker på den plats där avfallet kommer att återvinnas se vidare i *Mekanisk bearbetning*.

Synpunkten föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

Lagring i avvaktan på behandling, IED-klassad verksamhet, nuvarande 3 §

Lst Jämtland för fram att lagring som sker på den plats där det kommer att återvinnas eller bortskaffas, normalt ingår i tillstånd och anmälningsbeslut för verksamheten. I NVs förslag menar man att en sådan verksamhetskod saknas för IED-verksamheten lagring av avfall på den plats där det kommer att återvinnas eller bortskaffas. Den föreslagna ändringen kan komma att innebära mycket arbete för tillsynsmyndigheter och verksamhetsutövare jämfört med miljönyttan.

Lst Jönköping anser att det är olyckligt att NV inte sett någon möjlighet att undanta lagring av farligt avfall över 50 ton i anslutning till behandling, från att klassas som en IED-verksamhet. Förslaget kommer att leda till stora konsekvenser för såväl tillsynsmyndighet och verksamhetsutövare utan att någon miljövinst uppnås.

Avfall Sverige är av uppfattningen att om lagring av avfall sker på samma plats där behandlingen kommer att ske så är lagringen omfattad av det förfarande som man ämnar använda sig av i sluthantering. Någon särskild prövningskod för

denna lagring är därför inte befogad. Avfall Sverige anser att NV tolkar skrivningen i punkt 5.5, bilaga I till IED felaktigt. Punkt 5.5 bilaga I till IED lyder: *Tillfällig lagring av farligt avfall som inte omfattas av punkt 5.4 i avvaktan på någon av de verksamheter som förtecknas i punkterna 5.1, 5.2, 5.4 och 5.6 med en totalkapacitet på mer än 50 ton med undantag för tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet uppkommer.*

NV gör tolkningen att lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande om mängden vid något tillfälle överstiger 50 ton, omfattas av IED. Här menar Avfall Sverige att EU måste syfta till att själva lagringen är tillfällig och i avvaktan på D eller R (bortskaffnings- och återvinningsförfaranden i avfallsdirektivet) och detta bör vara en annan plats än själva behandlingen, typ ÅVC. När det finns ett avfall ute på en behandlingsanläggning tycker inte Avfall Sverige att det kan kallas *i avvaktan på någon typ av återvinning/bortskaffande* utan då finns det en tydlig avsättning för detta avfall. Att ge en verksamhet en mängd fler koder som man redan har för en behandling är inte rimligt.

Dessutom är det faktiskt som NV anger att väldigt många anläggningar som har någon typ av behandling av farligt avfall som inte är IED idag kan bli IED bara genom punkten 5.4 i bilaga I till IED, trots att själva behandlingen inte är IED-klassad. Detta anser Avfall Sverige är ologiskt.

Lst Västra Götaland tolkar 29:53 § MPF som att det endast är lagring på den anläggning där avfallet återvinns alternativt slutligt omhändertas som omfattas. En läsanvisning eller förtydligande att s.k. återvinningscentraler med denna skrivning inte blir IUV-anläggningar vore önskvärt.

Lst Skåne anser att den föreslagna 29:53 § MPF måste förtydligas så det framgår att det är den lagring som sker vid en verksamhet där återvinning eller bortskaffande bedrivs som avses. Om det införs en ny verksamhetskod för lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande behöver befintliga verksamheter söka tillstånd för detta. Detta ger konsekvenser för prövningsmyndigheterna eller tillsynsmyndigheterna beroende på hur övergångsbestämmelserna formuleras.

Lst Stockholm anser att den föreslagna punkten 29:53 § MPF bör ändras till: *lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande i IED-anläggning, om mängden avfall...* för att minimera överimplementeringen av punkt 5.5 i bilaga I till IED.

Lst Östergötland bedömer att det är mycket viktigt att rättelse sker av den nuvarande paragrafen 29:3 § MPF.

Återvinningsindustrierna avstyrker den föreslagna ändringen i 29:3 § MPF (ny 29:53 §), där mellanlagring av farligt avfall ersätts med lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande. Den föreslagna ändringen motiveras av att begreppet mellanlagring enligt förslaget inte ska användas fortsättningsvis och av att nu gällande formulering av 29:3 § MPF enligt NVs bedömning inte motsvarar den lagring som avses i IED. Om förslaget genomförs kommer det ha

betydande konsekvenser för ett stort antal verksamhetsutövare och medföra stora kostnader i och med att tillståndskravet på lagring av farligt avfall utökas väsentligt. NV bedömer att förslaget är tveksamt ur miljöskyddssynpunkt.

Förslaget medför en risk för överimplementering av direktivets bestämmelser. Enligt punkt 5.5 i bilaga I till IED omfattas endast lagring inför återvinning eller bortskaffande på sådant sätt som anges i 5.1, 5.2, 5.4, och 5.6. NV har uppmärksammat risken för överimplementering och föreslår därför ny punkt 5 i 29:4 § MPF (ny 29:51 §) där undantag ges för farligt avfall under 50 ton som utgörs av motordrivna fordon. Enligt Återvinningsindustriernas bedömning kan överimplementering även komma att påverka andra verksamheter, t.ex. anläggningar för yrkesmässig förbehandling av elavfall.

Om ändringen införs behöver det tydligt framgå av MPF att prövningsplikten gäller lagring av farligt avfall på samma plats som det kommer att återvinnas eller bortskaffas.

VafabMiljö anser att NV tolkat innehållet i punkt 5.5 i bilaga I till IED, på felaktigt sätt. VafabMiljös tolkning är att i de fall då lagring av avfall sker på samma plats där behandlingen avses ske, omfattas lagringen av det tillvägagångssätt med vilket slutbehandlingen avses ske. Att införa en särskild prövningskod för denna lagring är därför varken rimligt eller befogat. Som NV också mycket riktigt påpekar riskerar annars ett stort antal anläggningar med någon typ av behandling av farligt avfall som idag inte är IED att klassas som IED, trots att själva behandlingen inte är IED-klassad. Vi menar att detta vore både ologiskt och omotiverat från miljösynpunkt.

Stena Metall påpekar att NV föreslår att dagens 29:3 § MPF, *mellanlagring av mer än 50 ton farligt avfall*, ändras till *lagring i avvaktan på behandling eller bortskaffande* och skall enligt förslaget endast gälla den lagring av farligt avfall som sker där avfallet skall återvinnas eller bortskaffas. Ren mellanlagring (som föreslås få beteckningen *lagring som del av insamlingen*) skall således inte omfattas av IED.

I IED är denna verksamhet beskriven enligt följande:

Tillfällig lagring av farligt avfall, som inte utgör deponering, i avvaktan på någon av de verksamheter som förtecknas i punkterna 5.1, 5.2, 5.4 och 5.6 med en totalkapacitet på mer än 50 ton med undantag för tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet uppkommer.

NVs resonerar i utredningen om även ren mellanlagring skall omfattas men kommer fram till att det inte är miljömässigt motiverat. **Stena Metalls** bedömning är att NV gjort en rimlig avvägning och även tagit hänsyn till att regeln inte skall vara för komplicerad att tillämpa.

Förslaget innebär dock en viss överimplementering eftersom det bara är lagring av farligt avfall som skall återvinnas eller bortskaffas på de sätt som anges i punkterna 5.1, 5.2, 5.4 och 5.6 i bilaga I till IED som omfattas av punkt 5.3 i bilaga I till IED. NV har uppmärksammat detta när det gäller bildemonterare,

där man dock anger att den förbehandling som sker där skall ses som en del i insamlingen, varför dessa verksamheter inte skulle omfattas av den nya paragrafen. NV har dock inte uppmärksammat att samma förhållande föreligger för anläggningar för yrkesmässig förbehandling av elavfall. Om NVs förslag genomförs i dess nuvarande lydelse kommer dessa verksamheter att enligt de svenska reglerna vara IED-verksamheter genom den lagring av osanerat elavfall som sker på anläggningarna innan behandlingen, trots att verksamheten med förbehandling av elavfall inte är en IED-verksamhet enligt NVs egen bedömning.¹⁰

Den föreslagna utformningen av förslaget till ny paragraf 29:53 § MPF innebär således risk för överimplementering, vilket NV angivit att man inte eftersträvar. Paragrafens tillämpningsområde bör därför inskränkas på samma sätt som man gjort i direktivet. Förslaget till ny paragraf 29:53 § MPF om *lagring inför bearbetning av farligt avfall* skall kompletteras med en hänvisning till de återvinnings- och bortskaffningsåtgärder som anges i bilaga I till IED för att förhindra överimplementering.

Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen anser att det inte är helt klart hur punkten 5.5 i bilaga I till IED ska tolkas. Det saknas en hänvisning mellan IED och definitionerna i avfallsdirektivet, varför dessa inte utan vidare kan läggas till grund för tolkningen av bestämmelsen, särskilt då detta såsom belyses i redovisningen synes innebära omotiverade skillnader i vad som omfattas av IED. Det som uttryckligen undantas i 5.5 är tillfällig lagring, före insamling, och på den plats där avfallet uppkommer. Av det följer att det som i avfallsdirektivet benämns lagring som en del av insamling sannolikt omfattas av punkten 5.5 i IED då en sådan lagring inte sker före insamling och på platsen där avfallet uppkom. Detta innebär en rimligare tolkning utifrån att även lagring som en del av insamling klassas som avfallshantering. Det bör därför övervägas om den svenska implementeringen bör göras utifrån att lagring som en del av insamling omfattas av IED.

Göteborgs stad delar NVs förslag men påpekar att NV skriver i konsekvenserna att bildemonterare inte ska omfattas av den föreslagna 29:53 § MPF utan i stället lagring som en del av insamlingen. Som farligt avfall betraktas uttjänta motordrivna fordon som inte sanerats. Förvaltningen har inget emot detta men vill uppmärksamma att även sanerade fordon kan vara ett problem. Detta på grund av att de inte är helt sanerade. I tillsynen kan man upptäcka att marken där sanerade fordon är uppställda är förorenad av till exempel olja. **Göteborgs stad** anser att även lagring av sanerade fordon bör regleras på något sätt. I övrigt delar Göteborgs stad NVs förslag.

Ragn-Sells framför att det råder oklarheter vad gäller förslag till ny definitionen i 4 § avfallsförordningen av begreppet *lagring* som *en del av insamling*. I definitionen finns fyra punkter då begreppet inte är tillämpligt. Undantagen i punkterna 2-4 är kopplade till provningsplikt i MPF. Dock skiljer sig formuleringen *lagring* som *sker vid återvinnings- eller bortskaffningsverksamhet*

¹⁰ Se sid. 196 i regeringsuppdraget.

(p.4 i undantaget) mot den formulering i MPF som avser provningsplikt för viss typ av sådan lagring, *lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande* om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än 50 ton farligt avfall.

Ragn-Sells anser att denna typ av lagring måste förtydligas, helst genom en egen definition i avfallsförordningen och förtydligande i MPF. Av MPF bör det tydligt framgå att provningsplikten gäller lagring av farligt avfall som ska återvinnas eller bortskaffas vid samma anläggning/plats där det lagras. Med nuvarande formulering i MPF är det oklart om även färdigbehandlat avfall som lagras i väntan på borttransport för vidare behandling eller bortskaffande omfattas av provningsplikt.

Renova anser att det är otydligt vilken verksamhetskod som gäller för lagring av farligt avfall i mängder < 50 ton i avvaktan på återvinning eller bortskaffande. Skulle man kunna beskriva den på samma sätt som *lagring som en del av insamlingen*?

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

Mellanlagring/lagring som del av insamling av farligt avfall, nuvarande 4-5 §§

Lst Skåne och lst Västra Götaland anser att sista stycket i den föreslagna lydelsen i nya 29:52 § MPF inte är nödvändigt och kan strykas, den undre mängdgränsen framgår redan.

Christina Ronquist påpekar att det i förslaget till nya 29:51 § MPF står: ... *om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till: 5. mer än 50 ton farligt avfall som utgörs av motordrivna fordon...* Men i förslag till nya 29:52 § MPF står det *1. Som utgörs av uttjänta motordrivna fordon där mängden avfall uppgår till högst 50 ton farligt avfall...* I nya 29:52 § MPF bör det tydligare framgå om det rör sig om årligen eller lagring vid ett enstaka tillfälle. Ronquist påpekar också att ordet uttjänta finns med i nya föreslagna 29:52 § MPF men inte i 29:51 § MPF samt att det torde vara överflödigt då det handlar om avfall. Ronquist påpekar också att ordet *eller* bör stå sist i punkt 5 i den nya föreslagna 29:51 § MPF.

Lst Jämtland har återigen fått synpunkter på mängden ett ton annat farligt avfall (nuvarande 29:4 § MPF). Flera verksamhetsutövare anser att det är denna mängd som orsakar tillståndsplikt för lagring vid vissa återvinningscentraler. Lst noterar att NV kommenterar detta men att ingen ändring föreslås i nuläget.

Renova anser att även asbest bör ingå i punkt 2 i föreslagna 29:52 § MPF med mängdbegränsningar så att asbest inte kommer att räknas med i *annat farligt avfall*. Asbest har inte motsvarande miljöstörande egenskaper och skiljer sig därför från de andra avfallsslag man avser. 1 ton övrigt avfall innebär t.ex. att ingen asbest alls (trots att det är väl inplastat) får hanteras på en ÅVC utan tillstånd. Renova anser att det är en onödigt försvårande konsekvens.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.6. Sortering

Lst Västerbotten, lst Jämtland, lst Skåne och lst Östergötland framför samtliga att det krävs vägledning från NV vad gäller tolkningen att en viss sortering/försortering kan ske i samband med insamling utan att klassas som sortering enligt MPF. Det finns generellt en otydlighet avseende begreppet sortering. **Lst Västerbotten** framför också att det måste vara tydligt för tillsynsmyndigheterna och verksamhetsutövarna att koderna främst ska användas då verksamheten huvudsakligen består i att sortera avfall. **Lst Västra Götaland** föreslår att ett förtydligande görs i verksamhetskoderna för sortering (som korresponderar med de förslag lst har lämnat vad gäller mekanisk bearbetning).

Renova noterar att man i konsekvensbeskrivningen över antalet sorteringsanläggningar i landet inte bara bör titta på hur många anläggningar som är registrerade med sortering som huvudverksamhetskod. Det finns långt över 40 sorteringsanläggningar i Sverige, men många av dem bedrivs ihop med annan avfallsverksamhet. Detta gör att konsekvenserna av föreslagna förändringar riskerar att kraftigt underskattas då verksamheter kan påverkas kraftigt trots att annan verksamhet är satt som huvudverksamhetskod.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.7. Förbehandling av elavfall

Göteborgs stad och lst Västra Götaland tillstyrker NVs förslag.

Lst Västerbotten anser att det är mycket positivt om reglerna kring vad som gäller för komponenter eller utrustning som innehåller isolerolja förtydligas. NVs avsikt att tydligare vägleda i dessa frågor välkomnas. Dock anser lst likafullt att det vore bra med en hänvisning i den föreslagna 29:46 § MPF (90.90) till 55 § och 56 § så att det blir tydligt.

Christina Ronquist instämmer i att det är logiskt att använda ordet *behandling* istället för förbehandling. Ordet *behandling* definieras i avfallsdirektivet; *behandling: återvinnings- eller bortskaffningsförfaranden, inklusive beredning före återvinning eller bortskaffande*. Ronquist undrar vad *behandling* enligt den nya punkten 29:46 § MPF omfattar och ifall hänvisning kommer att göras till WEEE-direktivet. Ronquist efterfrågar ett förtydligande kring vad som omfattas av begreppet *behandling* och menar att ordet kan definieras i 4 § avfallsförordningen. Ronquist undrar även om NVs definition av *yrkesmässig förbehandling* ska vara vägledande.

Återvinningsindustrierna tillstyrker förslaget att förbehandling ersätts med behandling av avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter i 29:8 § MPF (ny 29:46 § MPF) under förutsättning att ett tillägg görs i paragrafen. Återvinningsindustrierna föreslår därför följande tillägg till den föreslagna nya lydelsen av 29:46 § MPF: ... *elektriska eller elektroniska produkter som innebär*

sortering, demontering eller annan behandling av el-avfall som föregår återvinning, bortskaffande eller ytterligare förbehandling av avfallet.

Örebro kommun bedömer att om man byter ut *förbehandling* till *behandling* avseende hantering av elektriska och elektroniska produkter kan det medföra problem om man inte preciserar vad som menas för det specifika avfallsslaget. Detta då ordet *behandling* kan omfatta mer långt gående förädling av material än idag vilket torde ställa andra krav på verksamheten beroende på vilka metoder som används.

Ragn-Sells framför att det i bilaga II till avfallsförordningen anges *Hantering som utgör återvinning* (R1- R13). I R12 ges exempel på vad som ingår i begreppet *förbehandling*, nämligen demontering, sortering, krossning, komprimering, pelletering, torkning, fragmentering, konditionering, omförpackning, separering, sammansmältning eller blandning före överlämnande till någon sådan hantering som avses i R1 - R12. Begreppet *förbehandling* föreslås ersättas av *behandling* när det gäller WEEE men finnas kvar i andra provningspunkter.

Ragn-Sells anser att begreppet *förbehandling* är förvirrande, eftersom de exempel som anges ovan i flera andra sammanhang och provningskoder anses utgöra *behandling*. I artikel 3 i avfallsdirektivet definieras begreppet *behandling* som *återvinnings- eller bortskaffningsförfaranden, inklusive beredning före återvinning eller bortskaffande*. Ragn-Sells menar att detta borde inkludera det som i MPF benämns som *förbehandling*.

Ragn-Sells anser att begreppet *förbehandling* ska ersättas av *behandling*. Om det måste finnas kvar p.g.a. avfallsdirektivet, bör både begreppen *förbehandling* respektive *behandling* definieras i 4 § avfallsförordningen.

Stena Metall menar att motiveringen till att byta begreppet *förbehandling* till *behandling*, är att begreppet *förbehandling* används i andra sammanhang och med en vidare betydelse på andra ställen i avfallslagstiftningen. Stena Metall har uppfattningen att detsamma kan sägas om *behandling* som NV föreslår ska ersätta *förbehandling*. För tydlighetens skull anser därför bolaget att man ska lägga till den definition som finns i NVs föreskrift om yrkesmässig *förbehandling* av elavfall direkt i MPF så att den föreslagna nya paragrafens första stycke får följande lydelse: 29:46 § *Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.90 gäller för yrkesmässig behandling av avfall som utgörs av elektriska och elektroniska produkter som innebär sortering, demontering eller annan behandling av el-avfall som föregår återvinning, bortskaffande eller ytterligare behandling av avfallet.*

Det kan i detta sammanhang noteras att den förberedelse inför ytterligare återvinningsåtgärder som fordon genomgår är definierad på liknande sätt i förslagen till 29:47 och 48 §§ MPF som Stena Metall nu föreslår för yrkesmässig *behandling* av elavfall. Genom det föreslagna tillägget blir även syftet med verksamheten, att sanera elavfallet från komponenter med farliga ämnen, tydligare. Det är även detta som är fokus för de standarder som tagits fram för

denna verksamhet, WEEELABEX och CENELEC. Stena Metall delar vidare NVs bedömning att, om ändringen görs, kommer det att krävas tydlig tillsynsvägledning. Även NVs förslag om en total omarbetning av NVs föreskrifter om yrkesmässig förbehandling av elavfall är välkommet.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.8. Mekanisk bearbetning

Lst Västra Götaland har stött på betydande bekymmer i samband med tolkningen av nuvarande 29:9 § MPF och anser det vara mycket viktigt att tolkningen av paragrafen klargörs. Lst menar att undantaget har sin grund i att man vill förenkla för återvinning av avfall för bygg- och anläggningsändamål men anser inte att det får gå ut över prövningen av verksamheten. I begreppet avfall för byggnads- eller anläggningsändamål ingår inte bara jord, sten och tegel utan även askor, slagg, gummiklipp mm.

Oavsett om verksamheten hanterar avfall som berörs av undantaget eller inte torde många av de störningar som regleras i en prövning vara desamma. Störningarnas omfattning kan vidare antas bero mer på verksamhetens omfattning och hur avfallet hanteras på platsen som prövas snarare än hur det avfall som hanteras slutligt tas omhand. Att det inte finns en övre gräns vad avser vissa användningsområden innebär att anläggningar oavsett storlek förutsätts kunna regleras genom anmälningsförfarande.

Lst Västra Götaland anser inte att ovanstående tolkning är acceptabel bl.a. då lokaliseringsprövningen får en mer underordnad betydelse i prövningen, vilket gör att den inte överensstämmer med övriga prövningspunkter där det är verksamheten på platsen som prövas.

Lst Västra Götaland har, i ärenden där lst prövat eller i samband med tillsynsvägledning till kommunerna, därför gjort följande tolkning. Undantaget från tillståndsplikten kan härledas till avfallsdirektivet (2008/98/EG). Utgångspunkten för ett undantag från prövningsplikt utifrån artikel 25 i avfallsdirektivet är att hanteringen av avfallet i sin helhet kan bedömas och regleras ur miljö- och hälsoskyddssynpunkt rörande såväl hantering som slutlig användning. Undantaget kan därför endast tillämpas då tillsynsmyndigheten kan reglera verksamheten både där avfallet hanteras (sorteras, mekanisk bearbetning etc.) och där det slutligt omhändertas. När platsen för behandlingen sammanfaller med platsen där avfallet ska nyttiggöras får både verksamhetsutövaren och tillsynsmyndigheten ett helhetsperspektiv.

Lst Västra Götaland föreslår därför följande förtydligande av undantagspunkten:

2. för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål då detta sker på den plats där avfallet kommer att återvinnas.

Alternativt att det i paragrafen anges en mängdbegränsning där mellan 30 000 och 100 000 ton per kalenderår gäller för tillståndsplikt för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.

Då det gäller nuvarande 29:10 § MPF föreslår lst följande förtydligande av undantagspunkten 2:

2. för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål då detta sker på den plats där avfallet kommer att återvinnas.

Alternativt:

2. krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av högst 30 000 ton avfall per kalenderår för byggnads- eller anläggningsändamål.

Lst Jönköping påpekar att ändringen av formuleringarna kring mängdgränser innebär att vissa anmälningspliktiga verksamheter kommer att räknas som tillståndspliktiga efter ändringen.

Trafikverket anser att det är positivt att ett förtydligande skrivits in i den föreslagna 29:43 § MPF om att anmälningsplikten är tillämplig för krossning, siktning m.m. Trafikverket har uppmärksammat att anlidade entreprenörer ofta har dålig kännedom om denna bestämmelse och ofta utgår från att all tillfällig krossverksamhet ska anmälas enligt 4:6 § MPF oavsett om det är avfall eller nyproducerat berg som ska bearbetas. Ett förtydligande enligt utredningens förslag innebär därmed att det blir tydligare för bl.a. Trafikverkets entreprenörer vilken paragraf i MPF som avser anmälan av krossning av avfall respektive nyproducerat material. Detta i sin tur ger bättre förutsättningar för tillsynsmyndigheten att kunna ställa mer ändamålsenliga krav beroende på ursprunget på det material som ska krossas.

Återvinningsindustrierna och **Stena Metall** avstyrker förslaget att införa en övre gräns om 100 000 ton för hanterad mängd icke-farligt avfall genom mekanisk bearbetning i 29:9 § MPF (ny 29:42 §). För icke-farligt avfall gäller tillståndsplikt A enligt 29:51 § MPF (ny 29:24 §) för återvinning eller bortskaffande av mängd som överstiger 100 000 ton per år. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 29:9 § MPF (ny 29:42 §). Det får till följd att de anläggningar som har mekanisk bearbetning av icke-farligt avfall, t.ex. anläggningar med saxar eller där man flisar trä, och där det bearbetas mer än 100 000 ton per år, som idag är B-verksamheter, blir A-verksamheter enligt nuvarande 29:51 § MPF.

Det verkar dock inte som NV har haft uppsåt att ändra provningsnivån för dessa verksamheter eftersom undantaget för 29:9 § MPF (vars nya paragraf i förslaget är 29:42 §) finns kvar i 29:51 § MPF (ny beteckning 29:24 §).

Renova framför att innebörden av *mekanisk bearbetning* behöver utvidgas och förtydligas även till andra material än metall och undrar var gränsen går när det

är mekanisk bearbetning och inte; är det exempelvis mekanisk bearbetning att hålla jord på ett siktgaller eller krävs en mekanisk kraft för detta?

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.9. Uttjänta motordrivna fordon

Stena Metall framför att förslaget att verksamhetskoden för demontering av fordon som omfattas av bilskrotningsförordningen även ska omfatta andra motorfordon med en vikt understigande 3 500 kg är mycket positivt och kommer att förenkla hanteringen av denna typ av fordon, utan att det innebär några tillkommande miljörisker. **Lst Skåne** och **lst Jönköping** anser att förslaget är mycket bra. **Lst Västerbotten** och **lst Västra Götaland** tillstyrker förslaget.

Lst Jönköping ser positivt på att lagring av uttjänta fordon enligt NV ska betraktas som en del av insamling om detta är den huvudsakliga hanteringen av fordon, men som en del av bilskrotningsverksamheten om verksamheten omfattas av verksamhetskoderna för återvinning av uttjänta fordon.¹¹ Det är dock inte entydigt hur man ska se på den lagring av uttjänta fordon som sker i anslutning till bilskrotsverksamhet. Lst ser ett behov av att NV klarlägger detta.

Göteborgs stad har uppmärksammat att det finns de som samlar upp fordon för vidareförsäljning. I många fall är dessa fordon i så dåligt skick att de inte går att köra. Göteborgs stad anser att de då är uttjänta men det anser inte verksamhetsutövaren. Dessutom avser de inte alltid att demontera bilen utan bara sälja den vidare. Begreppet *uttjänt* ska definieras och någon form av reglering bör införas även för denna hantering i MPF. Göteborgs stad tolkar det som att denna hantering skulle kunna omfattas av de föreslagna 29:47 och 48 §§, alternativt 29:51, 52 och 53 §§ MPF. För de senare paragraferna beror det på hur bortskaffande och insamling definieras. Det måste åtminstone tydliggöras i en vägledning hur detta ska hanteras. I övrigt delar Göteborgs stad NVs förslag.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.10. Användning av avfall för anläggningsändamål

Lst Jämtland anser att förslaget innebär en förbättring. Även **Göteborgs stad** stödjer överlag NVs förslag.

SGU stödjer utredningsförslaget om att införa deponeringsdirektivets definition av en deponi i svensk lagstiftning, så att det förtydligas att återvinning av inert eller icke-farligt avfall inte behöver utgöra en deponeringsverksamhet. Detta stimulerar återvinning av avfall för anläggningsändamål och en cirkulär ekonomi.

Göteborgs stad anser att det är otydligt om NVs förslag innebär att avfallet ska vara både inert och icke-farligt. **Lst Östergötland** tolkar skrivningen: ... *återvinning av inert och icke-farligt avfall ...* i föreslagna 37 § MPF som att båda kriterierna ska uppfyllas för att avfallet ska få användas. Myndigheten frågar sig

¹¹ Se sid. 202 i regeringsuppdraget.

därför om kravet på inert avfall skulle kunna innebära att schaktmassor som utgörs av *matjord* inte kan användas i anläggningsändamål.

Lst Stockholm anser att begreppet *inert avfall* inte bör användas i återvinningssammanhang eftersom det används vid deponering av avfall. **Lst Östergötland** påtalar att begreppet inert avfall i första hand är kopplat till deponering av avfall på en deponi. För de verksamhetsutövare och handläggare som inte är initierade i bestämmelserna för deponier kan det vara svårt att definiera *inert avfall*.

Lst Skåne anser att det behövs bestämmelser om bland annat vad en anmälan om användning för anläggningsändamål ska innehålla.

Lst Skåne, lst Stockholm och **lst Västerbotten** samt **Renova** pekar samtliga på behovet av ytterligare vägledning eftersom förslaget inte innebär något förtydligande av när det krävs en anmälan respektive ett tillstånd. En sådan vägledning bör även beakta tidsaspekten i fråga om återvinning samt tydliggöra när återvinning är möjlig avseende avfallstyper.

Lst Västerbotten håller med om att användning av farligt avfall för anläggningsändamål i de flesta fall är olämpligt. Det kan dock inte uteslutas att det ställer till problem. Det kan vara motiverat att använda sig av avfall som klassas som farligt på grund av totalhalten av en viss parameter. En lösning skulle kunna vara att ha en särskild punkt för detta (tillståndspliktigt). Även **Renova** håller med om att det i huvudsak är bra att farligt avfall inte får användas för anläggningsändamål, men ifrågasätter om hänsyn tagits till de flera olika sorters avfallslag som finns, och deras ibland positiva miljöinverkan som utfyllnadsmaterial eller som stabilisering av andra farliga avfall. Exempel kan vara specifika avfall vid speciella situationer, såsom asbest som utfyllnadsmaterial i ett visst område, eller vissa askor som används för att stabilisera sura avfall, till exempel på Langöya, **Stena Metall** anser sig förstå de skäl som NV framför i fråga om användning av farligt avfall. Det går dock inte utläsa om förslaget förändrar möjligheten att använda farligt avfall för anläggningsändamål vid deponier. Om detta blir följden av den nu föreslagna ändringen så måste förslaget ändras så att sådan användning av lämpliga typer av farligt avfall även i fortsättningen är möjlig.

Renova anser att en bedömningsgrund som bygger på riskbedömning inte är hållbar och innebär alltför stor risk för godtyckliga bedömningar och geografiska skillnader. Mängdgränser eller liknande är mer rättssäkert och lättförståeligt.

Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme och **Svenskt Näringsliv** anser att de verksamheter som avses i nuvarande 29:13-14 § MPF (nya 29:37-38 §§ MPF), bör slås samman och klassas som C-verksamhet.

Trafikverket anser att de skäl som ligger till grund för förslaget är logiska och väl uppfyller de primära syftena med förändringarna. Men det finns en uppenbar risk att praxis gällande rena överskottsmassor blir än mindre ändamålsenlig och att det blir konsekvenser för miljön, främst klimatet, när begreppet användning

ersätts med återvinning (och begreppet anläggning stryks). Det behövs därför en ordentlig genomsyn av MPF och avfallsförordningen som möjliggör att övergripande syften i MB inte förbises.

HaV anser att läggande/kvittblivning av massor i vatten, som inte sker för anläggningsändamål, inte kan anses omfattas av definitionen av deponering, eftersom det i dessa fall handlar om dumpning.

Inkomna synpunkter föranleder enbart en mindre justering av förslaget, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.11. Biologisk behandling

Lst Västra Götaland tillstyrker förslaget att stryka nuvarande 29:15 § MPF. **Lst Västerbotten** är positiv till förtydligandena av reglerna för biologisk behandling. **Göteborgs stad** delar NVs förslag och **Jordbruksverkets** bedömning är att handläggningen kommer att förenklas. **Lst Jämtland** anser däremot att reglerna har blivit röriga och att det kommer krävas mycket vägledning. **Energigas Sverige** delar Svenskt Vattens bedömning och vill understryka vikten av regelförenkling för en fortsatt framgångsrik biogassatsning i Sverige. **Lst Västerbotten** anser att verksamhetskod 90.161 (29:33 § MPF) bör förtydligas så att undantagen skrivs ut i text istället för att hänvisa till olika paragrafer. **VafabMiljö** välkomnar förtydligandet i 29:33 § MPF att en rötningsanläggning för behandling av upp till 25 000 ton avfall utgör en B-verksamhet, men inte någon IED-verksamhet. Inga specifika synpunkter har framförts beträffande 29:34 § MPF.

Avfall Sverige och **VafabMiljö** framför att hanteringen av animaliska biprodukter (animaliskt avfall) i första hand är en smittoriskfråga och inte en fråga om miljö- och hälsoskydd. De anser därför att olika mängdgränser vid vilka en rötningsanläggning ska klassas som IED-verksamhet (25 000 ton för ”vanligt” avfall respektive 2 500 ton för animaliskt avfall) är omotiverade. De gör vidare tolkningen att när en rötningsanläggning behandlar animaliskt avfall ska anläggningen tillståndsprövas enligt nuvarande 29:21, 35 eller 36 §§ MPF i stället för 29:33 § MPF. Således riskerar en rötningsanläggning för behandling av upp till 25 000 ton avfall att ändå IED-klassas till följd av föreslagna mycket låga mängdgränser för animaliskt avfall. **VafabMiljö** gör bedömningen att ett flertal svenska biogasanläggningar kommer att IED-klassas till följd av denna omständighet. Omständigheten att gödsel utgör en animalisk biprodukt och konsekvenserna av detta bör klarläggas närmare.

Lst Östergötland påpekar att i föreslagen lydelse av punkt 2 i 29:33 § MPF (90.161) anges: ... om den tillförda mängden avfall är maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning. I föreslagen lydelse av 29:22 § MPF (90.406-i) anges i noten: *Tillståndsplikt gäller en tillförd mängd avfall på maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.* I IED punkt 5.3b anges att det som omfattas är: ... anaerob biologisk nedbrytning med ett tröskelvärde på 100 ton per dygn. Den föreslagna lydelsen av 29:22 § MPF bör därför vara: ... tillförd mängd avfall på mer än 25 000 ton. Annars bedöms det

saknas en bestämmelse om verksamhet med enbart anaerob biologisk nedbrytning som är mer än 25 000 ton per kalenderår.

Avfall Sverige och **VafabMiljö** anser att det är oklart hur förbehandlingsanläggningar för matavfall ska regleras. Är det anläggningar som ska hanteras enligt samma provningskoder som rötningsanläggningar eller vad gäller?

Lst Västerbotten framför att det bör förtydligas att kompostering av park- och trädgårdsavfall över 18 750 ton är tillståndspliktigt, om så är fallet. Även **Renova** och **VafabMiljö** anser att det bör förtydligas och konstaterar att det tidigare inte har funnits någon övre gräns för park- och trädgårdsavfall. **VafabMiljö** undrar om detta verkligen är avsikten, eftersom de inte kunnat utläsa ur IED-direktivet om park- och trädgårdsavfall ska undantas eller inte. **Lst Västra Götaland** påpekar att det finns en svårighet i hur undantaget för park- och trädgårdsavfall från tillståndsplikten ska tolkas. Det bör förtydligas om det är verksamheter som enbart hanterar park- och trädgårdsavfall som avses, alternativt om mängden inte ska räknas in i den totala mängden om anläggningen tar emot både park- och trädgårdsavfall och annat avfall. Även **Avfall Sverige** och **lst Skåne** undrar vad som gäller för park- och trädgårdsavfall.

Lst Jönköping anser att det bör förtydligas vad som avses med externt slam. Omfattas endast slam som tillförs rötningsanläggningen direkt från andra anläggningar eller ingår även externslam som tas emot vid reningsanläggningen för behandling i verket innan det tillförs rötningsanläggningen. Lst delar NVs syn på att det finns behov av förtydliganden och vägledning. **Svenskt Vatten** anser att det är bra att NV slår fast att rötning ska ses som en integrerad del av avloppsreningen.¹² Men de ställer sig frågan till synsättet att det bara ska gälla om reningsverket inte tar emot externt avfall. De hävdar istället att allt biologiskt material som tillförs ett reningsverk ska betraktas som normalt för ett avloppsreningsverk utan krav på extra provning. Konsekvenserna av NVs förslag menar Svenskt Vatten kan bli att slam från enskilda avlopp och slam från mindre reningsverk inte kan tas omhand i de större reningsverken. Det kan leda till att slammet måste förbrännas eller omhändertas på annat sätt.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

För ytterligare synpunkter med koppling till biologisk behandling, se avsnitt *Animaliska biprodukter och Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla, 21 kap.*

10.19.12. Förbränning

Av de sex remissinstanser som uttryckligen kommenterat förslagen till ändring av tillstånds- och anmälningsplikt för förbränning av avfall är flertalet positivt inställda till att begreppet samförbränningsanläggning definieras på samma sätt som i förordning (2013:253) om förbränning av avfall (FFA). **Avfall Sverige** välkomnar förslaget, **lst Västra Götaland** tillstyrker och **lst Halland**, **lst**

¹² Se avsnitt 6.5.9.1 i regeringsuppdraget.

Jönköping och **Renova** är positiva till förslaget. **Avfall Sverige** uppmärksammar att NV i sammanfattningen anger att det är bra att tydligt referera till 6 och 7 §§ FFA, men i författningstextförslaget refereras endast till 7 § FFA för samförbränningsanläggning. **Avfall Sverige** och **lst Halland** och **lst Jönköping** framför att definitionen bör vara tillämplig inte bara för 29:18 § MPF (ny 29:1 §), utan också för fler av paragraferna.

Svenskt Näringsliv föreslår att 29:28-29 §§ MPF (tillstånd B) i den befintliga MPF slås samman med 29:26-27 §§ MPF (anmälan C) till en punkt, med kravnivån anmälningsplikt.

NV har vid sidan av den officiella remissen också fått in synpunkten att det inte är miljömässigt motiverat att det som nu krävs tillstånd för att i en panna som är under 20 MW förbränna mer än 50 ton per år vegetabiliska livsmedelsavfall.

NV har även fått in följande synpunkt vid sidan av den officiella remissen. Smådjurskrematorier och gårdspannor omfattas inte av FFA. De omfattas vanligen av verksamhetskod 90.230 eller 90.231. Med gårdspannor avses här pannor inom lantbruket i vilka förutom vanliga bränslen ibland även förbränns hela djurkroppar. Hänvisningen i MPF-beskrivningen till samförbränningsanläggning respektive avfallsförbränningsanläggning medför tolkningssvårigheter, eftersom begreppen definieras i FFA, men pannorna inte omfattas av FFA.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.13. Animaliska biprodukter

Jordbruksverket har inga synpunkter utan håller med NV om att ändringen borde resultera i förenklad handläggning. Ändringen kan leda till att fler anläggningar omfattas av bestämmelsen än vad som gäller idag.

Skellefteå kommun bedömer att de föreslagna ändringarna är positiva. Begreppet *bearbetning* föreslås ändras till bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall vilket överensstämmer bättre med formuleringen i bilaga I till IED.

Lst Västra Götaland anser att det bör tydliggöras i föreslagna 29:35 § MPF att det finns undantag i 21:1-2 §§ MPF avseende anaerob biologisk behandling. Lst framför också att de anser att nuvarande 29:32 § MPF förbehandling av ABP (som föreslås strykas) bör finnas kvar. Den kan vara aktuell vid livsmedelsindustrier som förbehandlar ett animaliskt avfall genom malning innan vidare transport. En jämförelse kan göras med anmälningsplikt för kompostering av mer än 50 ton park- och trädgårdsavfall vilket är betydligt mindre miljöstörande avfall.

Återvinningsindustrierna anser att förslaget att ersätta *animaliska biprodukter* med *animaliskt avfall* i 29:30 § MPF (ny 29:35 §) och i 29:31 § MPF (ny 29:36 §) kan tillstyrkas, under förutsättning av begreppet *animaliskt avfall* definieras. Om begreppet ska användas bör det definieras så att det framgår t.ex. hur stor

del av ett avfall som kan utgöras av animaliskt avfall innan avfallet som helhet klassas som animaliskt avfall. Även **Ragn-Sells** anser att begreppet bör förtydligas, liksom ovanstående kommentar, som handlar om hur stor del av avfallet som kan utgöras av animaliskt. Begreppet *animaliskt avfall* bör definieras i 4 § avfallsförordningen.

Återvinningsindustrierna hänvisar också till EU-kommissionens meddelande *Closing the loop – An EU action plan for the Circular Economy* (COM(2015)614/2) där det föreslås att genom ändringar i avfallsdirektivet tydliggöra när avfall är att betrakta som biprodukt i syfte att underlätta industriell symbios. Kommissionen föreslår i meddelandet att nuvarande skrivning i 5.1 avfallsdirektivet ersätts med: *Member States shall ensure that a substance or object resulting from a production process the primary aim of which is not the production of that substance is considered not to be waste, but to be a by-product if the following conditions are met.* Det bör säkerställas att de föreslagna ändringarna i 29:30-31 §§ MPF inte står i strid med vad som avses med den föreslagna direktivsändringen i kommissionens meddelande.

Avfall Sverige anser att det behövs förtydliganden avseende rötning av gödsel eftersom gödsel även utgör animaliska biprodukter och därför, enligt Avfall Sveriges bedömning, berörs av det nya förslaget till provningskod i 29:35 § MPF. Det är problematiskt att väldigt låga mängdgränser kan IED-klassa medlemmars röttningsanläggningar. Avfall Sverige framför också att det uppges olika siffror i konsekvensutredningen beträffande antal verksamheter som är klassade enligt dagens 29:30 § MPF som huvudverksamhet. Avfall Sverige konstaterar att NV avseende avsnittet om animaliska biprodukter inte verkar ha gjort någon fullständig konsekvensbeskrivning.

VafabMiljö välkomnar NVs förslag att begreppet *bearbeta* ändras till *bortskaffa eller återvinna*. Vidare används begreppet *animaliskt avfall*. Vi antar att NV med detta avser *animaliska biprodukter*. Om så är fallet eller om annat animaliskt avfall än animaliska biprodukter avses innefattas bör dock klarläggas.

Synpunkt från **Avfall Sverige** och **VafabMiljö** angående hantering av animaliska biprodukter och de olika mängdgränser som kan komma att avgöra om en röttningsanläggning ska klassas som IED återfinns i avsnittet om *Biologisk behandling*. NVs bedömning återfinns i bilaga I.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.14. *Uppläggning av avfall*

Göteborgs stad stöder NVs förslag. **Lst Skåne** är i huvudsak positiv till förslaget men ser vissa komplikationer (se nedan).

HaV anser att *uppläggning* i vatten aldrig kan vara fråga om deponering. Det är istället fråga om dumpning. Att det inte är frågan om deponering vid *uppläggning* i vatten bör förtydligas. NV har angett att det inte behövs någon anmälningsplikt för viss hantering av muddermassor, eftersom det bör kunna hanteras inom ramen för provning av vattenverksamheten enligt 11 kap. MB.

När det gäller själva muddringsverksamheten prövas denna visserligen inom ramen för provningen av vattenverksamheten enligt 11 kap. MB. *Förflyttning av sediment i ytvatten* skulle däremot, beroende på hur den utförs, kunna vara fråga om dumpning, vilken istället regleras i 15:33 § MB. **Sjöfartsverket** anser att förslaget om undantag från anmälnings- eller tillståndsplikten för muddermassor som förflyttas i vatten är oklart, eftersom sådan förflyttning i hög grad liknar dumpning, som är förbjuden enligt 15:31 § MB. Förhållandet mellan förbudet mot dumpning och det föreslagna undantaget måste förtydligas. **Sjöfartsverket** menar även att ersätta formuleringen *annat avfall än farligt avfall* med begreppet *icke-farligt sediment* innebär att begreppet behöver utvecklas och definieras. Det saknas idag en godkänd och vedertagen klassning av muddermassor ur avfallshänseende som utgår ifrån toxikologiska aspekter. Därför behöver det definieras vad som menas med icke-farligt sediment.

HaV anser att begreppet *muddrings slam* har en lite annan betydelse än begreppet *muddermassor*. Vid muddring är det inte alltid endast slam som tas upp utan ofta sker även en fördjupning (i deponeringsdirektivet finns tillägget ... *inbegripet botten*). **Lst Örebro** anser att begreppet muddermassor behöver klargöras. I underlaget används begreppet muddermassor för allt som grävs upp ur sjöar och vattendrag. I vattenverksamhet är det dock skillnad på muddring och rensning. **Lst** hänvisar till NVs rapport *Muddring och hantering av muddermassor* från 2011 där det framgår att rens- och muddermassor bör bedömas och hanteras på ett enhetligt sätt och att begreppet muddermassor bör inkludera rensmassor. **Lst Värmland** anser att det är oklart hur 2:6 § i lagen med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet ska tolkas i förhållande till de paragrafer som rör hantering av muddermassor i MPF. Det är otydligt om muddermassor som uppkommer vid exempelvis rensning omfattas av krav i MPF på anmälnings- eller tillståndsplikt eller inte. Detta bör förtydligas helst i lagstiftningen alternativt bör vägledningen förtydligas.

HaV anser att begreppen *mindre sund, kanal och vattenväg* samt *längs med* är otydliga och föreslår istället lydelsen: ... *deponering av högst 1000 ton icke farliga muddringsmassor om föroreningsrisken endast är ringa eller mindre*.

Lst Stockholm anser att det för att förenkla för verksamhetsutövarna och förhindra onödig förflyttning av massor bör utredas om det går att förenkla genom att möjliggöra att avvattna och deponera på samma plats. Det är idag omöjligt eftersom det är förbjudet att deponera flytande avfall på deponier.

Lst Värmland anser att formuleringen av riskbegreppet i paragraferna om deponering av muddermassor respektive användning av avfall för anläggningsändamål bör vara lika. Nu är det oklart om det betyder samma sak. **Lst Värmland** anser även att det krävs vägledning där det tydligt framgår att all deponering av muddermassor blir antingen anmälnings- eller tillståndspliktig. Det krävs även vägledning om vilka krav som kommer att gälla för tillståndspliktig deponering av muddermassor.

Lst Skåne, lst Jönköping och **lst Västerbotten** påpekar att muddermassor innehåller organiskt material och därför inte får deponeras med tanke på förbudet mot deponering av organiskt avfall.

Lst Västerbotten anser att förslaget kommer att leda till många komplikationer. Det är idag en ganska vanlig företeelse att privatpersoner som muddrar vill använda icke farliga muddringsmassor till att fylla ut svackor eller liknande på sin egen tomtmark. Förslaget innebär att om ett anläggningsändamål saknas kommer inte massorna att kunna användas utan måste då läggas på en deponi. Att använda muddringsmassor för anläggningsändamål borde också vara svårt eftersom de ofta inte är tekniskt lämpade för dessa ändamål. Frågan är hur uppkomna muddermassor ska hanteras framöver. **Lst Skåne** konstaterar att det inte är många upplag som idag uppfyller deponiförordningens stränga krav. Dessutom gör muddermassornas organiska innehåller dem olämpliga för bygg- och anläggningsändamål.

Lst Örebro anser att nuvarande hantering, det vill säga att rensmassor läggs bredvid diken i samband med rensningar, inte har någon nämnvärd miljöpåverkan då dessa massor endast i undantagsfall är förorenade. En konsekvens av förslaget är att all uppläggning av muddermassor, inklusive rensmassor, kommer att omfattas av anmälnings- eller tillståndsplikt. Det skulle innebära ett omotiverat merarbete för tillsynsmyndigheterna och verksamhetsutövarna och är inte miljömässigt motiverat.

Lst Västra Götaland anser att föreslagna paragraf 13 § rent strukturellt bör placeras efter A- och B-verksamheterna, förslagsvis efter 16 §.

Lst Västerbotten anser att i frågan om inert gruv- och täktavfall behövs vägledning.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.15. Deponering av avfall

Göteborgs stad stöder NVs förslag. **SGU** stödjer förslaget om att införa deponeringsdirektivets definition av deponi i svensk lagstiftning, så att det förtydligas att återvinning av inert eller icke-farligt avfall inte behöver utgöra en deponeringsverksamhet. Det stimulerar återvinning av avfall för anläggningsändamål och en cirkulär ekonomi.

HaV anser inte att det är frågan om deponering när sediment och massor läggs i vatten. I avfallsdirektivet nämns inte deponering utan *förflyttning*. HaV undrar vad som avses med *förflyttning*.

HaV anser att undantaget i fråga om icke-farliga sediment i avfallsdirektivet inte innebär att ett sådant undantag måste föras in i svensk lagstiftning. Det är mycket olyckligt om man i svensk lagstiftning inför en form av dubbelreglering när det gäller dumpning. Dumpning skulle därmed vara förbjudet dels enligt 15 kap. MB, dels undantaget från tillståndsplikt enligt MPF. Genom att införa en skrivning om undantag antyds samtidigt att tillståndsplikt gäller för det fall

undantaget inte är tillämpligt. Frågan är om den föreslagna skrivningen innebär att förflyttning av farliga sediment är tillståndspliktigt enligt MPF.

Det är tveksamt om dumpning som kräver dispensprövning samtidigt kan vara anmälnings/tillståndspliktig alternativt undantagen från sådan anmälnings/tillståndsplikt med stöd av 9 kap. MB. MÖD har i några rättsfall¹³ kommit fram till att meddelande av tillstånd enligt 9 kap miljöbalken får anses oförenligt med bestämmelserna om dumpningsdispens. Enligt ett annat avgörande av MÖD¹⁴ framgår att ett avsteg från det generella dumpningsförbudet ska prövas enligt miljöbalkens bestämmelser om dispens för dumpning enligt 15 kap. MB. Dessa bestämmelser utgör specialregler och någon avvägning enligt de allmänna hänsynsreglerna i 2 kap. MB aktualiseras inte vid dispensprövningen. Dispensprövningen innebär en bedömning enbart enligt 15:31-33 §§ MB.

HaV föreslår, i det fall det anses nödvändigt med en reglering, att ordet deponering tas bort och att följande lydelse används i 29:14 § MPF:
tillståndsplikt gäller inte icke-farliga muddringsmassor som flyttas i ytvatten i samband med en vattenverksamhet. Skrivningarna i 29:15-16 §§ MPF bör ändras på liknande sätt.

Lst Södermanland anser att det angivna undantaget i 29:13-16 §§ MPF:
tillståndsplikten gäller inte deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar, kan uppfattas som att sediment får dumpas utan dispens. Lst föreslår istället skrivningen *tillståndsplikten gäller inte för sådan dumpning av avfall i vatten för vilken dispens krävs enligt 15:33 § MB.*

HaV anser att det inte ger ett bra resultat att kombinera orden *underhåll, vatten och vattenvägar*. I kap. 11 MB saknas bestämmelser om *underhåll* av vatten och det finns ingen definition av vattenvägar. Myndigheten förstår att man vill använda samma begrepp som i direktiven men det finns risk för att det försvårar snarare än förenklar.

Lst Skåne anser att det behöver föras in en definition av begreppet *icke-farliga sediment* i föreslagna 29:14 § MPF.

Lst Skåne anser att 29:15 och 18 §§ MPF ska kompletteras enhetligt med intervall med övre mängdgräns¹⁵ och att undantaget i punkt 2 bör styrkas.

Lst Västerbotten anser att alla hänvisningar till andra paragrafer i samband med undantag bör skrivas ut i klartext.

Lst Jämtland påpekar att man bör vara medveten om problemet med de deponier där avslutningsåtgärder pågår och kommer att pågå under lång tid framöver. I vissa fall finns inte längre gällande tillstånd. Det kan vara svårt att

¹³ MÖD 2011:50 och MÖD 2009:30

¹⁴ M 1260-14

¹⁵ Enhetligt enligt avsnitt 6.4.2 i regeringsuppdraget.

bedöma kapacitetsgränser och det finns utrymme för olika tolkningar och klassificeringar. Det kan diskuteras om krav enligt IED bör ställas på dessa deponier som delvis är täckta. Vägledning behövs för att få samstämmighet över landet. **Lst Östergötland** anser att föreslagna punkt 2 i 29:15 § och 29:17 § MPF bör vara tydligare. I punkt 5.4 i bilaga I till IED anges ... *med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton*. Det behövs tydligare skrivning för att avhjälpa svårigheten i klassningen av nedlagda deponier som inte är sluttäckta. Ett exempel är en deponi där det har deponerats totalt 30 000 ton avfall och deponering har upphört men sluttäckning pågår. Lst frågar sig om verksamheten ska klassas enligt 29:15 § MPF och därmed vara en industriutsläppsverksamhet. Det bör om möjligt tydliggöras enligt vilken paragraf en sådan deponi ska klassas.

Lst Norrbotten konstaterar att strykandet av begreppet *anläggning* tydliggör att all deponering är tillståndspliktig, inklusive deponier som enligt praxis inte utgör anläggningar. Det underlättar bedömningen i tillsynen. Det innebär dock att ett antal deponier kommer att behöva tillstånd. Det kan gälla infrastrukturprojekt som ger upphov till stora mängder avfall (rena schaktmassor) som är dåliga som konstruktionsmaterial eller där en återvinning skulle ge upphov till stora transportavstånd. I det generella fallet innebär det omotiverad ökad börda för lst miljöprövningsdelegationer och ett försvarande för verksamhetsutövarna, till ingen miljönytta. Det finns även risk för att mängden otillåtna deponier ökar till följd av detta, eftersom tillståndsprocessen kan bli tidskritisk i ett projekt och processen är förknippad med vissa kostnader. Man bör överväga om det är möjligt att införa någon form av undantag för rena, inerta massor av jord och sten. **Lst Värmland** befarar risken att nedskräpning kan komma att klassas som deponering och anser därför att tillsynsvägledning kring detta bör tas fram.

Lst Stockholm anser att satsen *annat avfall än inert eller farligt avfall* i föreslagna 29:14-15 §§ MPF bör ändras till *icke-farligt avfall*. **Lst Värmland** anser att definitioner av *inert avfall* och *icke-farligt avfall* bör föras in i avfallsförordningen.

Ragn-Sells föreslår att planering för tillståndsplikt för deponiåtervinning (landfill mining) sker så att den logiska strukturen i förslaget till MPF kan bibehållas. Detta skulle till exempel kunna ske genom att några paragrafer direkt efter punkterna om deponering tills vidare lämnas tomma.

Angående förslag till ändring i 5 § avfallsförordningen anser **Svenskt Näringsliv** att det är olämpligt att ändra i bestämmelserna i avfallsförordningen om inte mycket starka skäl talar för detta, med hänsyn till att det pågår en revidering av avfallsdirektivet inom EU.

Lst Norrbotten anser att skrivningen *permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring* inte är begriplig. Det kan tolkas som att definitionen innefattar alla permanenta platser där avfall lagras tillfälligt, till exempel en ÅVC. Kommentaren inom parentes är överflödigt eftersom det klargörs i punkterna i samma paragraf. **Ragn-Sells** och **Återvinningsindustrierna** anser att den föreslagna lydelsen i 5 § avfallsförordningen är krånglig och svår att

förstå. I det inledande stycket bör punkt sättas efter *Inklusive ett internt upplag*. I första hand bör hela andra stycket strykas då det är överflödigt och ologiskt att specificera att en särskild återvinningsmetod inte är att anse som deponering, då detta även gäller för alla övriga återvinnings- eller bortskaffningsförfaranden. Om stycket ändå kvarstår bör ordet *lämpligt* strykas och definitionen ansluta till formuleringen i 35 och 36 §§ MPF återvinning av avfall för anläggningsändamål. **Lst Skåne** anser att satsen *eller en permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring av avfall* ska utgå i föreslagna 5 § avfallsförordningen. Detta eftersom en sådan verksamhet inte är deponering utan *lagring i avvaktan på återvinning eller bortskaffande*. Dessutom bör punkten 1 utgå eftersom ett upplag som varar mer än 1 år aldrig kan anses vara omlastning. Därmed kommer undantaget aldrig att bli aktuellt. Punkterna 2 och 3 bör ersättas med undantag i det fall lagringen sker i avvaktan på återvinning eller bortskaffande. Det sista stycket i föreslagna 5a § avfallsförordningen är obehövligt och bör utgå eftersom återvinning aldrig kan anses vara deponering.

Avfall Sverige är tveksamma till förslaget avseende 5 § avfallsförordningen. Det som föreslås avseende *permanent plats för tillfällig lagring av avfall* riskerar att skapa missuppfattningar i tillståndsprövningen. **Lst Skåne** anser att den föreslagna lydelsen i 5a § avfallsförordningen innehåller flera odefinierade begrepp som kommer ställa till stor förvirring. Det är viktigt att använda samma terminologi i olika författningar. **Lst Norrbotten** anser att skrivningen i den föreslagna 5a § avfallsförordningen bör harmonisera med 29:37-38 §§ MPF, återvinning av inert och icke-farligt avfall för anläggningsändamål.

Lst Skåne anser att det inte finns miljömässiga skäl att ha olika tidsperioder för lagring av avfall beroende av om det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas. Att transportera schaktmassor längre sträckor genererar stora utsläpp. Det är vanligt att ha upplag av massor i avvaktan på lämpliga entreprenadprojekt i närområdet. Detta är bra ur resurshushållningsperspektivet och bör inte försvåras, under förutsättning att själva lagringen inte utgör någon risk för miljön. Förslaget (liksom nuvarande regler) innebär att entreprenörer tvingas bortskaffa schaktmassor på grund av tidsfristen om det inte uppstår lämpliga anläggningsarbeten i närheten inom ett år. Om de har massor som är avsedda för ett projekt 2 år in i framtiden och projektet inte blir av innebär det att upplaget i efterhand (när ändamålet ändrades) klassas som deponi. **Lst Västerbotten** anser att man bör utreda att ha samma tidsperioder för lagring av avfall oberoende av om det ska bortskaffas eller återvinnas. Detta eftersom om det kan uppstå problem när någon lagrar avfall som är tänkt att återvinnas. Om det sedan istället bortskaffas och det har gått över ett år skulle lagringen klassas som en deponi i efterhand och verksamhetsutövaren har då gjort sig skyldig till att ha anlagt en olaglig deponi. **Svenskt Näringsliv** anser, för det fall man önskar ändra i bestämmelserna i avfallsförordningen, att det förefaller bättre att ha enbart en tidsgräns om tre år, eftersom det knappast kan finnas skäl att ha en kortare tidsgräns. Detta skulle också förenkla förfarandet avsevärt.

Lst Västra Götaland anser att det är ologiskt att använda deponeringstermen för massor som flyttas i vatten. Undantaget om flytt av massor i vatten innebär indirekt att man kallar detta för deponering och **Lst** frågar sig om man rent

teoretiskt kan söka tillstånd för en ”undervattensdeponi” om man flyttar farliga sediment.

Lst Västra Götaland konstaterar att viss verksamhet inte regleras med anmälnings- eller tillståndsplikt (icke-farliga sediment) medan andra sediment regleras (farligt avfall). Muddring och underhållsmuddring (flytt av massor) kan oavsett klassning innebära påverkan som innebär negativ påverkan på miljön. Den koppling som uppstår mellan 9 och 11 kapitlet rörande kvittblivning av muddermassor bör gås igenom för att säkerställa att det sammantagna regelverket utifrån miljömässig påverkan ska fungera bra.

Lst Västra Götaland undrar hur deponeringsförordningen ska hanteras vid prövning av verksamheter som undantas deponeringsförordningen.

Lst Värmland pekar på behovet av vägledning om hur bestämmelserna i Lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamheter ska tolkas i förhållande till de paragrafer i MPF som rör deponering av muddermassor.

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.16. Uppgrävda massor och uppgrävda förorenade massor

Lst Västra Götaland tillstyrker NVs förslag att stryka nuvarande 29:42 § MPF. Lst påpekar dock att rubriksättningen (*Uppgrävda massor*) är olämplig då den inte avser en typ av verksamhet utan en typ av avfall, förslagsvis *återvinning eller bortskaffande av uppgrävda massor*.

Göteborgs stad anser att nuvarande 29:43-44 §§ MPF (nya 29:39-40 §§) båda behandlar uppgrävda massor som är farligt avfall. Göteborgs stad anser att det ska stå samma benämning i båda paragraferna och då förslagsvis som i 29:39 § MPF: ... *att återvinna eller bortskaffa farligt avfall som består av uppgrävda massor*. Om NV anser att *förorenade massor* inte måste innebära att det är farligt avfall måste det definieras. I Göteborg har man inte använt sig av 29:44 § MPF. De verksamheter som varit aktuella har istället hanterats utifrån 10:11-13 §§ MB. **Göteborgs stad** vill utifrån detta att NV undersöker om det blir dubbelreglering och att ev. nuvarande 29:44 § MPF helst skulle kunna tas bort. Om den inte ska tas bort måste det till en vägledning om hur man ska tolka denna paragraf jämfört med 10 kap. MB. I övrigt delar vi NVs förslag.

Vallentuna kommun anser att det är positivt med den föreslagna nya lydelsen i nya 29:40 § MPF där ordet *anläggning* ändras till det tydligare *där verksamheten finns*.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.17. Avvattning

Göteborgs stad stöder NVs förslag och anser att det kan vara motiverat att kunna meddela försiktighetsmått för exempelvis avvattning av sediment i dagvattendammar med tanke på att det kan vara betydande föroreningshalter i både sedimenten och det avskilda vattnet. Verksamhetsutövare delar, enligt

Göteborgs stad, inte alltid den uppfattningen. Ett alternativ kan vara att undanta de verksamheter som kräver tillstånd enligt 11 kap. MB eller 13 § FMH. Avvattningen kan då hanteras inom ramen för de prövningarna.

Renova ifrågasätter varför man väljer att vara så detaljerad i kraven vid mindre mängder och kortare tidsperioder än för större mängder och längre tider. För att öka förståelsen bör förslaget kompletteras med exempel på typer av verksamhet man har i åtanke då man väljer att vara så detaljerad.

Lst Västra Götaland frågar sig enligt vilken paragraf som avvattning av mer än 2000 ton avfall regleras.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.18. Behandling av avfall som uppkommit i den egna verksamheten samt förslag, konvertering av smittförande avfall

Göteborgs stad delar NVs förslag. **Lst Västra Götaland** tillstyrker förslagen, med kommentarer. Lst menar att det finns en risk att fler verksamheter än tänkt kan klassas in i nya 29:29 § MPF. Tidigare har diskussioner uppstått om pressning av oljefilter, sortering av batterier, hantering av oljetrasor, förbrukade färgburkar m.m. ska ses som en förbehandling av farligt avfall. Detta torde inte vara syftet med denna paragraf varvid förbehandling av farligt avfall som uppkommit i den egna verksamheten och som leder till materialåtervinning inte bör omfattas av tillståndsplikt. När det gäller uppdelningen mellan nya 29:31 och 29 §§ MPF har lst inga synpunkter på uppdelningen.

Lst Jönköping vill uppmärksamma att även om få anläggningar har nuvarande verksamhetskod 90.380 som huvudkod så är det betydligt fler verksamheter som omfattas av verksamhetskoden idag. Lst uppskattar att det är ett 80-tal i landet. Därmed blir påverkan större än vad NV beräknat.

Lst Skåne anser att det ska införas ytterligare en verksamhetskod för verksamheter som sysslar med autoklivering av smittförande avfall om avfallet *inte* kommer från den egna verksamheten och om det är över eller under 500 ton.

Lst Västerbotten anser att det är mycket positivt att det införs en ny paragraf för konvertering av smittförande avfall vid sjukhus och att detta är anmälningspliktigt. Det som dock bör förtydligas är frågan vad som räknas som egen verksamhet och hur man ska tolka begreppet huvuddelen. Det finns sjukhus som anser att om avfallet kommer från samma landsting (andra sjukhus, hälsocentraler eller tandläkarkliniker) så är det uppkommet inom samma verksamhet. Verksamhetsutövaren kan vara landstinget medan anläggningen är sjukhuset. Lst anser att det bör ses över om det kan finnas ytterligare en paragraf som hanterar när autoklivering sker av smittförande avfall som kommer från andras verksamheter än den egna.

Svenskt Näringsliv ser inte behovet av nya 29:29 § samt 29:31 § MPF och förordar att de slås samman till en paragraf (29:29 § MPF).

Inkomna synpunkter föranleder ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.19. Destruktion av halogenerade klorfluorkarboner eller halon

Lst Västra Götaland anser att en särskild kod ska finnas kvar för återvinning av ozonnedbrytande ämnen och fluorerade växthusgaser, nuvarande 29:48 § MPF. Köldmedier finns i bl.a. kylmöbler och byggavfall. För omhändertagande av avfall innehållande köldmedier krävs särskild teknik och erfarenhet. Kraven på återvinningsgrad är höga och det är lämpligt att detta enbart sker vid anläggningar med särskilt tillstånd. Detta underlättar också kontroll/tillsyn av att denna typ av anläggningar uppfyller uppsatta europeiska mål och innehar senaste BAT. WEEE-direktivet inkl. WEE-LABEX innehåller regler för återvinning och CFC-utsläpp men köldmedier finns även i produkter som inte är elavfall som t.ex. byggisoleringsavfall. En särskild rapportering till EU kan tänkas bli aktuell.

Lst Skåne motsätter sig att 29:48 § MPF tas bort. Nuvarande formulering bör vara kvar med tanke på uppföljning av viktiga avfallsflöden med stora miljöpåverkande konsekvenser, både gränsöverskridande samt för nationell uppföljning.

Göteborgs stad delar NVs förslag.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.20. Återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall

Avfall Sverige välkomnar att 29:49-50 §§ MPF (nya 21-22 §§) formuleras mer i enlighet med bilaga I till IED i syfte att minska risken för felklassningar. Nya 29:22 § MPF anger en gräns om *minst* 25 000 ton tillfört avfall per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning. I nuvarande 29:50 § MPF anges en tillförd mängd *större* än 25 000 ton per kalenderår. **Avfall Sverige** undrar om den i 29:22 § MPF angivna mängdgränsen därför är en felskrivning. Även **Lst Skåne**, **Lst Västra Götaland** och **Lst Jönköping** påpekar att det ska stå *överstiger* 25 000 ton per kalenderår. **Lst Västra Götaland** tillstyrker i övrigt nya 29:23-28 §§ MPF.

Vidare undrar **Avfall Sverige** vad som gäller beträffande park- och trädgårdsavfall. När det gäller prövning under rubriken *biologisk behandling* anges det tydligt att tillståndsplikten inte gäller park- och trädgårdsavfall (nuvarande 29:16 § MPF och föreslagna 29:33 § MPF). I föreslagen 29:22 § MPF (industriutsläppsverksamhet) anges inte något undantag för park- och trädgårdsavfall. Detta skulle innebära att kompostering av mer än 18 750 ton park- och trädgårdsavfall gör att det blir en IED-verksamhet. Avfall Sverige har inte kunnat utläsa ur IED om avsikten är att park- och trädgårdsavfall ska ingå eller inte.

Göteborgs stad påpekar att i nya 29:22 § MPF har det undantag som finns i nuvarande 29:50 § MPF tagits bort. Detta innebär att paragrafen även ska omfatta de kommunala avloppsreningsverken. Göteborgs stad anser att det är ologiskt att dessa verk ska bli IED-anläggningar på grund av en mycket

begränsad del av sin verksamhet. NV skriver¹⁶ att rötning av avloppsslam bör ses som en integrerad process i reningen av avloppsvatten, om de inte tar emot externt slam. Vi bedömer att det NV avser är industriavloppsreningsanläggningar och inte de kommunala reningsverken. Det slam som reningsverken tar emot från exempelvis enskilda avlopp skiljer sig inte nämnvärt från det slam som uppstår på reningsverket. Vi anser att det undantag som finns i nuvarande 29:50 § MPF även ska finnas i den föreslagna 29:22 § MPF. I övrigt delar vi NVs förslag. Även **Gryab** har uppmärksammat att undantaget är struket i det nya förslaget och gör tolkningen att det då finns en risk att de kommunala reningsverken kan omfattas av IED-klassning.

Lst Östergötland påpekar att det även i nya förslagen till formuleringar vad gäller 29:49-52 §§ MPF föreligger svårigheter att tolka vilken klassning och därmed tillståndsmyndighet som ska gälla när en verksamhet förutom de behandlingar av avfall som anges i nuvarande 29:50 § MPF (90.406) även planerar att utföra andra behandlingar och ta om hand andra avfallstyper och den totala mängden överskrider 100 000 ton per kalenderår. Lst anser att det finns behov av ytterligare förtydliganden av paragraferna eller vägledning. Behovet av läsanvisning avseende formuleringen: *Tillståndsplikt gäller inte...* blir tydlig i detta sammanhang.

Lst Skåne påpekar angående nya 29:24-25 § MPF att undantagen behöver skrivas ut i klartext alternativt behöver beskrivningen omformuleras så det tydligare framgår vilken verksamhet som omfattas av koden.

Stena Metall för fram att nuvarande 29:50 § MPF reglerar fragmentering av icke-farligt avfall och paragrafen implementerar punkt 5.3 b) iv) i bilaga I till IED. Denna punkt omfattar fragmentering av metallavfall, *inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller WEEE samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter*. I NVs förslag har man dock endast angivit *fragmentering av metallavfall*, vilket enligt Stena Metall kan vara missvisande då det, särskilt när det gäller WEEE, även ingår en stor andel annat material än metaller i det som fragmenteras. Bolaget har därför i ett tidigare skede föreslagit att man skall ta in skrivningen från direktivet för att göra paragrafen tydligare i denna del.

NV har dock inte gjort denna förändring utan i förslaget till nya paragrafer (29:21-22 §§ MPF) endast angivit metallavfall. Motivet till detta är enligt NV att WEEE och uttjänta fordon är att betrakta som farligt avfall, och då verksamhetskoderna gäller behandling av icke-farligt avfall skulle tolkningssvårigheter kunna uppstå. NV konstaterar dock att sanerad WEEE och uttjänta fordon inte är farligt avfall, men skall då inte betecknas som WEEE eller uttjänta fordon längre utan som metallavfall, plastavfall, chassin etc.

Det råder således konsensus om att sanerade fordon och WEEE omfattas av paragrafen, men Stena Metall anser ändå att det hade varit bättre om man använt den skrivning som finns i direktivet eftersom den föreslagna skrivningen är otydlig. Man kunde sedan i tillsynsvägledningen varit tydlig med att paragrafen

¹⁶ Se sid. 209 i regeringsuppdraget.

endast omfattar icke-farligt avfall. Man skulle även kunna lägga till *sanerat* framför metallavfall, för att förtydliga att det endast är fordon och WEEE som förbehandlats som kan fragmenteras i en anläggning med denna prövningskod. Punkt 5 i de nya paragraferna 29:21-22 § MPF bör ha följande lydelse: 5. *fragmentering av sanerat metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter.*

Återvinningsindustrierna avstyrker förslagen till nya lydelse av 29:49-50 §§ MPF (nya 29:21-22 §§). Båda paragraferna gäller IED-verksamheter och har tillståndsplikt B och borde kunna slås samman till en paragraf, vilket skulle underlätta prövningen.

Ragn-Sells menar att det skulle förenkla om prövningspunkterna 29:21-22 §§ MPF slås samman till en punkt. Båda punkterna har tillståndsplikt B och är IED, varför det borde vara möjligt att omformulera punkterna så att de ryms inom en. Ragn-Sells föreslår följande formulering:

Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.401-i gäller för bortskaffande, eller återvinning, eller återvinning och bortskaffande av icke-farligt avfall genom

- 1. biologisk behandling*
- 2. fysikalisk-kemisk behandling*
- 3. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning*
- 4. behandling av slagg eller aska*
- 5. fragmentering av metallavfall*

om tillförd mängd vid bortskaffande enligt 1-5 överstiger 12 500 ton per kalenderår, eller

om tillförd mängd vid återvinning, eller återvinning och bortskaffande enligt 1, 3, 4 och 5 överstiger 18 750 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller härvid maximalt 25 000 tillförd mängd avfall per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.

Svenskt Näringsliv anser att bortskaffande bör kunna tas ur bestämmelsen 29:50 § MPF (29:22 §) MPF eftersom det redan regleras i nuvarande 29:32 § MPF.

Christina Ronquist lyfter frågan kring begreppen *återvinning* och *lagring som en del av insamling*. I 4 § avfallsförordningen definieras återvinning som en avfallshantering som beskrivs i bilaga 2. I bilaga 2 om hantering som utgör återvinning återfinns koden R13. R13 innebär lagring av avfall före någon sådan hantering som avses i R1-R12. Ronquist menar att det inte går att utläsa om R13 omfattar lagring av avfall endast på den plats där avfallet ska behandlas enligt R1-R12 eller om R13 även omfattar lagring på annan plats (förutom på den plats där avfallet uppkommit). Om R13 även omfattar lagring på annan plats än den

plats där avfallet ska behandlas enligt R1-R12 kommer väl definitionen av R13 att överlappa definitionen av lagring som en del av insamling. Dvs. då kommer lagring av avfall på annan plats både att omfattas av definitionen *återvinning* och *lagring som en del av insamling*. Här önskas ett förtydligande av hur R13 ska tolkas. Ett exempel: Hur ska en verksamhet (mindre skrotfirma) som åker och hämtar icke-farligt avfall (skrot) hos privatpersoner och mindre företag samt tar emot skrot vid sin lagerlokal klassas? Icke-farligt avfall (skrot) lagras i firmans lokaler och körs sedan iväg till annan firma där skrotet återvinns. Rör det sig om *lagring som en del av insamling* och/eller *återvinning* enligt R13? Ska en mindre skrotverksamhet klassas enligt nya punkten nuvarande 29:53 § MPF (nya 29:26 §) och/eller nuvarande 2 § (nya 29:50 §)? Kan definitionen av återvinning klargöras i 4 § avfallsförordningen?

Vallentuna kommun menar att i *bilaga I förslag till 29 kap MPF*¹⁷ framgår att tillståndspliktig gräns föreslås ändras från 18 500 ton till 18 750 ton utan att det närmare framgår varför.

Lst Jönköping anser att det kommer att behövas vägledning om vad som är att betrakta som förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning för att kunna bedöma om 29:49-50 §§ MPF eller 29:9-10 §§ MPF är tillämpliga.

En synpunkt som inkommit under de allmänna synpunkterna är att även dygnsvärden bör framgå i IED-koderna i avfallskapet liksom det gör i övriga koder i MPF.

Inkomna synpunkter föranleder endast mindre ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.21. Återvinning eller bortskaffande av farligt avfall

Lst Jämtland påpekar att de aktuella bestämmelserna avser återvinning eller bortskaffande. När det gäller olja står det dock: ... *eller annan återanvändning av olja* vilket medför tolkningsproblem om verksamheten endast renar olja och sedan skickar den renade oljan vidare till andra anläggningar (ingen direkt återanvändning). De föreslagna tilläggen om biologisk behandling och fysikalisk/kemisk behandling kan dock innebära att verksamheten ändå omfattas av bestämmelserna.

Lst Jönköping anser att det i nya 29:23 § MPF, verksamhetskod 90.435-i, finns en otydlighet i punkt 2: *Fysikalisk-kemisk behandling*. I och med bindestrecket kan tolkningen göras att det ska röra sig om en fysikalisk *och* kemisk process alternativt att det ska vara en kemisk *eller* fysikalisk process. I punkt 3 och 4 finns ett snedstreck istället för ett bindestreck, vilket, enligt lst indikerar att betydelsen skiljer sig åt. Fysikalisk-kemisk skrivs även ut som *fysikalisk/kemisk* samt *fysikalisk kemisk* i brödtexten, vilket ger upphov till otydligheter. Överlag ser lst ett behov av vägledning från NV för att säkerställa att det blir en likvärdig bedömning kring vad som ska ingå i återvinnings- och

¹⁷ Se sid. 7 i bilaga I till regeringsuppdraget.

bortskaffningsförfarandena. En sådan vägledning kan med fördel innehålla ett antal exempel.

Lst Södermanland menar att de förtydliganden som ges till återvinningskod R5 respektive bortskaffningskod D4 i bilagorna till avfallsförordningen inte finns med i den föreslagna skrivningen till ny 29:23 § MPF. NV föreslår att återvinnings- eller bortskaffningsförfarandena skrivs ut i bestämmelsen, dock utan koppling till ovanstående förtydliganden. Särskilt för R5 anser lst att det är viktigt att även förtydligandet: *Detta omfattar jordtvätt som medför återställande av mark och återvinning av oorganiska byggnadsmaterial* tas in då det annars finns risk att sådana verksamheter förbises och blir felklassade.

Lst Västerbotten påpekar att det fortfarande finns med hänvisningar vid undantag för koderna 90.410 - 90.450. Dessa borde om möjligt skrivas ut i klartext. Lst anser vidare att det fortfarande råder en viss oklarhet vad gäller när dessa koder ska tillämpas. För avsnittet *Generell återvinning/bortskaffande* behöver en tydlig vägledning tas fram om hur och när dessa koder är tillämpliga. NV har tidigare i sin tillsynsvägledning angett att lst bör klassa s.k. slamlaguner som mellanlager av avfall. På senare tid har det dock kommit signaler om att verksamhetskoderna 90.420 eller 90.430 ska användas istället. Vi funderar också på hur koden 90.375 om avvattning av avfall kan komma in i sammanhanget. Lst har flera mindre kommuner där slamlaguner förekommer och tycker att det vore bra med en vägledning till hur dessa verksamheter ska klassas.

Ragn-Sells menar att det är ologiskt att behandling av uppgrävda massor som utgör farligt avfall (nuvarande 29:42 § MPF, 90.350) flyttas till avdelningen *Generell återvinning/bortskaffande* (29:23 § MPF, 90.435-i respektive 29:27 §, 90.440) medan behandling av uppgrävda massor enl. 29:39-40 §§ MPF ligger under avsnittet *Uppgrävda massor*. Detta gör det svårare att hitta och att identifiera rätt prövningspunkt). Ragn-Sells föreslår därför även att *behandling av mer än 20 000 ton massor som utgör farligt avfall* läggs under avsnittet *Uppgrävda massor* och eftersom verksamheten utgör en IED-verksamhet, bör koden ändras till 90.350-i.

SveMin har tidigare påpekat att begreppet *invallning* (jfr föreslagen lydelse av 29:23 § MPF punkt 9) skulle kunna leda till osäkerhet vad som gäller för utvinningsavfall som deponeras i dammkonstruktioner. Uppräkningen i denna punkt motsvarar förvisso vad som anges i IED, men eftersom MPF har ett bredare tillämpningsområde och inte bara omfattar IED-verksamheter kan det inte uteslutas att det kan uppstå missförstånd om vad som omfattas. Tidigare har riskanläggningar för utvinningsavfall omfattats av en egen verksamhetskod (90.345), men denna verksamhetskod är numera borttagen. Utvinningsavfall och anläggningar för detta lyder under särskild författning såväl inom EU (direktiv 2006/21/EG) som nationellt (förordning (2013:319) om utvinningsavfall). SveMin föreslår att punkt 9 kompletteras med ett förtydligande så att det framgår att utvinningsavfall inte omfattas och att det inte heller utgör en IED-anläggning. Ett sådant förtydligande står inte i strid med IED utan gör snarare 1:1-förhållandet mellan IED och den svenska implementeringen tydligare.

Svenskt Näringsliv anser att nuvarande 29:55 § MPF (nya 29:27 §) bör se ut på följande sätt, varvid förslaget till 29:23 § MPF införlivas i 29:27 § MPF som ett andra stycke:

29:27 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.440 gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall, med en tillförd mängd som överstiger 2 500 ton per kalenderår.

Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.435-i gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall med en tillförd mängd som överstiger 2 500 ton per kalenderår genom en eller flera av följande verksamheter:

- 1. biologisk behandling*
- 2. fysikalisk-kemisk behandling*
- 3. återvinning/regenerering av lösningsmedel*
- 4. återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar*
- 5. regenerering av syror eller baser*
- 6. återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar*
- 7. återvinning av komponenter från katalysatorer*
- 8. omräffinerig av olja eller annan återanvändning av olja*
- 9. invallning*
- 10. sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar*
- 11. Omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar.*

Lst Skåne påpekar angående undantagen i nuvarande 29:55-56 §§ MPF (nya 29:27-28 §§), att dessa bör skrivas ut i klartext. Alternativt behöver beskrivningen omformuleras så det tydligare framgår vilken verksamhet som omfattas av koden.

En synpunkt som inkommit under de allmänna synpunkterna är att även dygnsvärden bör framgå i IED-koderna i avfallskapet liksom det gör i övriga koder i MPF.

Inkomna synpunkter föranleder endast mindre justeringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.22. Fartygsåtervinning

Lst Västra Götaland tillstyrker förslaget.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar.

10.19.23. Långtidslagring, bergförvar, underjordsförvar samt radioaktivt avfall

Lst Västra Götaland tillstyrker förslagen. **Svenskt Näringsliv** anser att bestämmelserna i nuvarande 29:59-60 §§ MPF (nya 29:57-58 §§) bör kunna

sammanfogas till en punkt med tillståndspflicht B. De aktuella koderna reglerar underjordsförvar av farligt avfall respektive icke-farligt avfall.

Svenskt Näringsliv anser även att bestämmelserna om radioaktivt avfall i nuvarande 29:61-62 §§ MPF (nya 29:59-60 §§) bör kunna sammanfogas till en punkt.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

10.19.24. Avskiljning och geologisk lagring av koldioxid

Sju remissinstanser har yttrat sig angående förslagen till ändrad tillstånds- och anmälningsplicht för avskiljning och lagring av koldioxid (inklusive undersökningsborrningar inför lagring).

Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen tillstyrker förslagen kring avskiljning och lagring av koldioxid.

Cemeta AB anser att CCS är en samhällsviktig verksamhet som kan bli en nödvändig del av arbetet med att begränsa koldioxidutsläpp till atmosfären. Det skickar därför fel signaler att utvidga tillståndspflichten för lagring också till försöksanläggningar understigande 100 kton koldioxid. En tillståndsprovning är tids- och resurskrävande och riskerar att försena angelägna forskningsprojekt med över ett år.

Lst Gävleborg och **lst Halland** är positiva till att tydliggöra avskiljning vid IED-anläggningar som en egen process i MPF. Vidare tillstyrker de förslaget om att all koldioxidlagring ska vara tillståndspflichtig. Det saknas en kvantitativ analys i konsekvensbedömningen om vilken resursåtgång förslagen innebär för berörda provnings- och tillsynsmyndigheter.

Lst Skåne och **lst Västra Götaland** tillstyrker förslagen som rör koldioxidavskiljning och – lagring. När det gäller avgiften för provning och tillsyn efterlyser **lst Skåne** en lösning som fördelar medel, genom örönmärkning av avgift eller på annat sätt, till de lst som på grund av de geologiska förutsättningarna kommer att handlägga merparten av alla lagringsärenden.

SGU instämmer i analysen att det är omfattningen av och inte syftet med koldioxidlagringen som är avgörande för graden av potentiell miljöpåverkan. **SGU** avstyrker dock förslaget om att ändra 17 kap. MB så att det enbart är omfattningen som är avgörande för när regeringen ska tillåtlighetspröva ansökningar om koldioxidlagring. Detta eftersom det är dåligt utrett huruvida kravet i CCS-direktivet om att kommissionen ska ta del av ett beslutsunderlag inför beslut om lagring istället kan tillgodoses genom att domstolen åläggs att tillhandahålla ett utkast med förslag till lagringstillstånd.

SGU påpekar att myndigheten idag inte har tillsynsansvar för anläggningar som inte omfattas av CCS-direktivet, det vill säga forsknings- och försöksanläggningar. **SGU** upplyser även om läget när det gäller pågående och planerade försöksanläggningar för lagring av koldioxid.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I. Dock har vissa justeringar gjorts i författningstexten, se bilaga II.

11. Djupborrning

Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen tillstyrker förslagen vad gäller djupborrning.

SGU ser positivt på förslagen i kapitlet, men tillägger att risker och konsekvenser av undersökningsborrningar snarare är att jämföras med prospekteringsborrningar för utvinning av olja och gas. **NV** resonerar att provborrningar för geologisk lagring av koldioxid är jämförbara, miljöriskmässigt, med borrning för värmepumpanläggningar. **SGU** håller med om att detta troligtvis är fallet för de provborrningar som kommer att ske på land inför forsknings- och försöksanläggningar. Vid undersökningar inför lagringsanläggning kommer undersökningsborrningar att ske till havs. Ur geologisk synvinkel finns en risk att de formationer där lagring kommer att undersökas också innehåller olja och/eller gas.

Lst Jämtland anser att begreppet djupborrning behöver klargöras genom vägledning och att provborrning efter mineral ska ligga kvar som samråd enligt 12:6 § MB.

Lst Skåne anser att provborrning av olja eller naturgas ska omfattas av tillståndsplikt och att paragraferna i kapitlet bör kompletteras med en hänvisning till 26 a § FMH.

Luleå tekniska universitet anser att ett tydliggörande av anmälningsplikten i linje med förslaget är välkommet.

SSM påpekar att föreslagen bestämmelse om anmälningsplikt för provborrning efter uran kan innebära parallell prövning av samma åtgärd, dels av kommunen, dels av SSM.

SveMin tillstyrker förslaget om ett nytt andra stycke i 4:17 § MPF. Däremot avstyrker de den föreslagna nya bestämmelsen i 4:16 a § MPF. **SveMin** framhåller att de undersökningstillstånd som meddelas enligt minerallagen i de allra flesta fall omfattar samtliga ämnen som anges i 1:1 § 1 och 2. Att särbehandla ett av dessa ämnen på det sätt som föreslås låter sig inte göras systematiskt. Till detta kommer att det inte i princip finns några miljömässiga skillnader i fråga om en prospektering som i första hand syftar till att hitta utvinningsbara fyndigheter av uran eller sådan där andra ämnen står i fokus. I förhållande till MKB-direktivets krav på vilka verksamheter som ska bli föremål för bedömningar finns det således inga relevanta skillnader mellan uran och övriga koncessionsmineral (med undantag för olja och gas).

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I. För övriga synpunkter på 4 kap. MPF se avsnitt *Utvinning, brytning och*

bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat, 4 kap.

12. Mindre kylanläggningar

Samtliga åtta remissinstanser som har kommenterat förslaget tillstyrker, stödjer eller har inte några invändningar mot föreslagen ändring 17 § FMH. Däremot lyfter **Christina Ronquist** och **Söderhamns kommun** att anmälningsplikten inte bedöms omfattas av straffbestämmelsen i 29:4 § 1c MB.

Lst Värmland pekar på att 11:11 § MB behöver ses över och anser att bestämmelsens punkt 3 även bör inkludera anläggningar för kyla.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

13. CLP-förordningen (EG nr 1272/2008)

Lst Västra Götaland anser att det är bra att nuvarande klassificering enligt KIFS 2005:7 byts ut mot klassificeringen enligt CLP-förordningen. Faroklasserna bör dock anges på svenska som exempelvis frätande på huden, farokategori 1A, 1B, och 1C.

Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen tillstyrker förslagen vad gäller CLP-förordningen.

SVEFF-KTF stödjer förslaget att bibehålla innebörden av de befintliga bestämmelserna gällande klassificeringar så långt som möjligt. Det finns inte anledning att ändra något i omfattningen hos MPF enbart på grund av att man går över till ett nytt klassificeringssystem för kemiska produkter. Därför är det också rimligt att försöka översätta faroklasserna mellan tidigare regelverk och CLP så rakt som möjligt. Vissa faroklasser är svåra att översätta rakt av från tidigare regelverk, därför bör man vara lyhörd för att det kan behöva göras justeringar när konsekvenserna av den nya MPF visar sig fullt ut.

Göteborgs stad delar NVs förslag. Dock står det fel om vilka bestämmelser som ska gälla till den 1 juni 2018. I texten¹⁸ står det 19:3 § 3a. Det ska vara 19:3 § 1a. I paragrafen saknas också a och b i punkt 1.

KEMI anger att de har för avsikt att upphäva KIFS 2005:7. Uppgiften att: *KIFS 2005:7 kommer att upphävas från och med den 1 juni 2015* är inaktuell och bygger på de bedömningar av rättsläget som gjordes för ungefär tre år sedan. KIFS 2005:7 kommer dock inte att tillämpas i de delar som gäller klassificerings- och märkningsbestämmelser, eftersom motsvarande CLP-bestämmelser gäller sedan den 1 juni 2015. Bestämmelserna i KIFS kommer däremot att tjäna som referens för sådana kemiska produkter som släppts ut på marknaden före den 1 juni 2015 och under övergångsperioden fram till den 1 juni 2017. På så sätt har bestämmelserna alltjämt fortsatt betydelse för berörda företag och tillsynsmyndigheter. I KIFS 2005:7 finns även bestämmelser som är

¹⁸Se sid. 286 i regeringsuppdraget.

rent nationella och som behöver finnas kvar framöver, det vill säga även efter 2017.

Gryab anger att CLP-förordningen innebär nya begrepp och till viss del ny klassificeringsindelning av farliga ämnen. Detta påverkar när tillståndspflicht ska gälla för olika verksamheter. NV föreslår att förkortningar för farokategorier ska användas i bestämmelserna. Ett annat sätt som skulle förtydliga/förenkla är att komplettera med faroangivelserna. Önskvärt vore att verksamhetsutövare får lämna synpunkter i denna del så att inte enbart den centrala myndigheten avgör för användaren.

Lst Västerbotten anger att koderna 39.60 och 39.70, d.v.s. det som idag är kap. 20.1 och 20.2 måste ses över med anledning av ändringarna i CLP. Faroklasserna har en annan indelning nu vilket gör att det är svårt att med hjälp av den nuvarande beskrivningen klassa vissa ämnen/produkter, som t.ex. cement. Då detta påverkar om verksamheterna är anmälnings- eller tillståndspflichtiga är det viktigt att det utreds vidare.

Inkomna synpunkter föranleder vissa ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

14. Berg- och naturgrustäkter

Lst Stockholm och **Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen** tillstyrker förslagen. **Lst Norrbotten** ställer sig positiv till de föreslagna ändringarna. **Boverket** har ingen erinran mot förslagen.

Lst Östergötland har inga invändningar mot de föreslagna ändringarna av ny lydelse 20 c § 2 stycket FMH och ny lydelse av 26:21 a § MB. Lst delar i övrigt NVs bedömning att det inte behövs några andra förändringar när det gäller exempelvis behovsprövning av bergtäkter och lokaliseringsprövning vid förlängt täkttillstånd.

Halmstads kommun håller med NV i dess ställningstagande avseende SBMI:s önskemål om regelförändringar för bergtäkter.

Mannheimer Swartling Advokatbyrå instämmer med NV i att frågan huruvida sådana massor utgör avfall ska bedömas utifrån den EU-gemensamma avfallsdefinitionen. Externa massor tas in i täkt för att förädlas och nyttiggöras och vanligen är det inte aktuellt med tillstånd eller anmälan för mellanlagring av avfall. Mannheimer Swartling Advokatbyrå efterlyser ett mer enhetligt förhållningssätt från tillsynsmyndigheterna i frågan.

I NVs uppdrag ingick att analysera frågan om när en täkt är att anses som avslutad. **Göteborgs stad** ser inte att detta är gjort annat än att NV föreslår en högre nivå på yta för undantag på krav på efterbehandling. I övrigt delar Göteborgs stad NVs förslag.

Örebro kommun efterfrågar att vägledning om NVs bedömningar, tolkningar och förklaringar upprättas för att underlätta för tillsynsmyndigheterna.

Lst Norrbotten undrar varför det inte finns någon storleksreglering för husbehovstäkter av morän som det gör för husbehovstäkter av grus och berg.

Lst Jönköping anser att den nya tidsgränsen innebär ett merarbete för kommunerna, vilket inte framgår av remissen. När tåkten har avslutats med kvarlämnade upplag (< 2 hektar) övergår verksamheten från att vara tillståndspliktig B-verksamhet till att bli en U-verksamhet, där kommunens miljönämnd är tillsynsmyndighet. Regelförslaget innebär att kommunen då kommer att få ett ansvar att följa upp att upplagen transporteras bort inom fem år samt ta ställning till åtgärd i de fall där upplagen inte blivit borttransporterade inom denna tidsgräns. Lst anser att det behövs ett förtydligande av konsekvenserna för kommunernas utökade tillsynsansvar, alternativt ett förtydligande av om NV avser att tillsynen över upplagen skulle kvarstå för tillsynsmyndigheten för den avslutade täktverksamheten.

Lst Västernorrland påpekar att i en tillståndspliktig täkt kan anmälningsskyldiga verksamheter med annan verksamhetsutövare etableras. Om länsstyrelsen är tillsynsmyndighet kommer två tillsynsmyndigheter bedriver tillsyn inom det verksamhetsområde som omfattas av tillståndet. Samtidigt kan det uppstå tolkningsproblem om den gemensamma miljöpåverkan som kan uppstå. I de fall anmälda verksamhetstyper inte har ingått i lokaliseringsprövningen skulle en etablering kunna ske som troligtvis hade avslagits i tillståndsärendet om lokaliseringen av tåkten var olämplig med de tillkommande verksamheterna. För att förenkla och effektivisera arbetet med tillsyn och prövning av täktverksamheter föreslår Lst Västernorrland att länsstyrelserna får möjlighet att vara tillsynsmyndighet för C-verksamhet med annan verksamhetsutövare än den som bedriver tillståndspliktig verksamhet inom verksamhetsområdet.

SBMI har i yttrande lämnat synpunkter på förslag från NV samt förslag på utformning av bestämmelser. Ytterligare förslag kräver utredning och remisshantering, vilket inte ryms inom denna remissammanställning. SBMI anser att all bearbetning av berg, oavsett ursprung enbart ska regleras i 4 kap. MPF och undantas helt från 29 kap. MPF.

Lst Västra Götaland känner inte till något underlag eller dokumentation som ger en förklaring till att 25 000 ton ska utgöra gränsen för när verksamheten ska antas medföra betydande miljöpåverkan. Flertalet befintliga och nästan alla tillkommande ballastmaterialtäkter planeras för produktion över 25 000 ton per år. Lst anser att en höjning av gräns för betydande miljöpåverkan, exempelvis till 50 000 ton per år, bör övervägas. Även gränsen 25 000 m³ för torvtäkter bör höjas.

14.1. Begrepp

Lst Norrbotten ställer sig positiv till att begreppet *exploatör av tåkten* föreslås bytas ut mot *verksamhetsutövare för tåkten*. **Lst Skåne** tillstyrker att begreppet *exploatör* tas bort ur lagstiftningen och anser att 26:21 a § MPF ska tas bort.

Lst Västra Götaland delar NVs uppfattning att det blir tydligare om samma begrepp används i lag och författning. Att den som är *exploatör* eller *verksamhetsutövare* i en miljöfarlig verksamhet är någon annan än den som faktiskt innehar tillståndet till verksamheten är inte unikt för täkter. Lst anser därför att 26:21 a § MB bör ändras så att den inte bara avser täkter utan all miljöfarlig verksamhet.

Den i 26:21 a § MB föreslagna ändringen av ordet *exploatör* till *verksamhetsutövare* bidrar enligt **lst Södermanland** inte till att tydligöra tillståndshavarens och exploatörens/verksamhetsutövarens ansvar på ett sätt som vore önskvärt. Då det blir allt vanligare att flera är inblandade under samma tillstånd eller att flera verksamheter bedrivs inom samma verksamhetsområde ser lst ett generellt behov av översyn av dessa begrepp, och vilket ansvar som följer av dem, i hela MB och dess förordningar.

14.2. Hantering av externa massor

Lst Västra Götaland delar NVs uppfattning att om krossning och sortering har ingått i tillståndsprövningen så krävs ingen särskild anmälan om den verksamheten. Lst anser att det i tillståndsbeslutet klart ska framgå vilka verksamheter som ingår och som omfattas av tillståndet.

Lst Skåne anser att det ska införas en ny kod för masshanteringsterminaler och för lagring av externa massor på täkter, oavsett om massorna är avfall eller ej. En och samma typ av verksamhet, exempelvis lagring, krossning eller asfaltsverk, alltid ska beskrivas med en och samma verksamhetskod oavsett vilka övriga verksamheter som bedrivs inom området. Lst efterfrågar tydligare vägledning och eventuellt riktade utbildningsinsatser. Anmälningsplikt bör omfatta alla externa massor, oavsett om det är avfall eller ej. Om ansökan beskriver täkt inklusive krossning inkluderas båda verksamheterna i tillståndet. Enligt lst ska verksamheten då, på samma sätt som för annan miljöfarlig verksamhet, ha en verksamhetskod för täktverksamheten och en för krossningen. Det föreslagna synsättet innebär bland annat att två identiska verksamheter ska betala olika avgifter beroende av om krossningen beskrivits i ansökan eller tillkommit senare. De olika delverksamheterna har olika tillsynsmyndigheter om verksamhetsutövaren väljer att se krossningen, asfaltsverket, betongstationen etc., som en fristående anmälningspliktig verksamhet. Länsstyrelsen ser behov av information kring entreprenadberg vilket skulle kunna underlättas genom anmälningsplikt för masshanteringsterminaler och anmälningsplikt för externa massor inom täkt.

Örebro kommun tycker att återvunna massor behöver särredovisas från jungfruliga massor. Avfallet kan innehålla föroreningar beroendet på varifrån det kommer och tillsynsmyndigheten behöver veta vart avfallet kommit ifrån för att kunna bedriva relevant tillsyn. Det är viktigt att mellanlagring av avfall är försatt anmälningspliktig, särskilt då det idag pågår stora om- och tillbyggnationer på platser där det tidigare varit industrier.

Användningen av entreprenadberg och återvinning av andra massor bidrar till att minska behovet av nya täkter och bidrar till effektiv resurshushållning. **SGU**

förordar möjligheten att använda täkter för mellanlagring och förädling av tillfälliga massor under förutsättning att sådan hantering tillståndsprövats vid prövning av täkten.

14.3. Asfaltverk och oljegrusverk

Lst Västra Götaland delar NVs uppfattning att det finns behov av vägledning om tillämpningen av bestämmelserna. Uppställning av asfalt- eller oljegrusverk, eller kross/sorteringsverk vilka inte prövats i tillståndet, inom ett område där förordnande om tillstånd till täktverksamhet med en viss omfattning gäller, innebär en ändring av den prövade verksamheten. Därmed bör 1:4 § och 11 § MPF tillämpas.

Lst Skåne anser att vägledningsbehovet i frågan är stort. Asfaltsverk inom täktområden bedrivs som fristående anmälningspliktiga verksamheter och anses inte ingå i täktverksamheten. Lst Skåne instämmer i NVs förslag, att inga ändringar föreslås i verksamhetskoderna.

Under vissa förutsättningar råder inte anmälningsplikt för uppställning av asfalt- och oljegrusverk. **SBMI** förslår ingen ändring av nuvarande regelverk men anser att det behövs vägledning där det tydliggörs när anmälningsplikt råder eller inte råder. NV resonemang innebär att det bör råda anmälningsplikt för alla uppställning av asfaltsverk. I NVs ställningstagande saknas det argument varför anmälningsplikt skulle gälla i just täkter.

Utökad undantag från krav på efterbehandling efter avslutad täkt- verksamhet. **Lst Västra Götaland** delar NVs uppfattning. **Lst Jämtland** anser att det är bra att utöka ytan. **Lst Dalarna** delar inte NVs förslag om utökad yta, utan det borde hinnas med inom tillståndstiden. Då täktillstånden normalt sträcker sig över jämförelsevis långa tider, normalt 15-20 år, torde verksamhetsutövaren kunna planera uttag, lagring och bortforsling av material på ett sådant sätt så att behovet av lagring efter avslutad täkt kan minimeras och hålla sig inom 1 ha.

Lst Västerbotten anser att det inte behövs någon tidsgräns för när upplag ska vara bortforslat. En utökning av ytan till 2 hektar medför att omfattningen på denna verksamhet kan bli mycket stor och medföra stor miljöpåverkan. Vid avslut av täkt skickas den ekonomiska säkerheten tillbaka, finns det ingen säkerhet blir det svårare att kräva att området återställs. Det finns inget vidare krav att lämna miljörapport och kvarvarande mängder kommer inte med i SGU:s nationella produktionsstatistik.

Lst Västerbotten påtalar även att det finns behov av vägledning så att tillsynsmyndigheter tillämpar nuvarande bestämmelse på samma sätt.

Örebro kommun menar att om man ökar undantagsytan från efterbehandling efter avslutad täktverksamhet bör avstegsytan vara beroende av täktens totala yta. Man bör även reglera att intransporter av material i möjligaste mån bör undvikas för att minska risken för att täkten blir en avstjälningsplats för övrigt material som kan förekomma inom denna typ av verksamhet.

SGU anser att det generellt inte är önskvärt med undantag från efterbehandling. Ytan som kan undantas från krav på efterbehandling efter avslutad täktverksamhet kan dock utökas från 1 ha till 2 ha. Detta bör dock ske inom ramen för täkttillståndet alternativt inom ramen för en prövning av uppläggningsplatsen. Möjligheten till undantag bör dock endast tillämpas på sådana platser där verksamhetsutövaren kan redovisa att riskerna för grundvattnet är ringa; även på lång sikt eftersom det inte kommer att ske någon efterbehandling av ytan.

14.4. Behovsprövning

Lst Västra Götaland delar NVs uppfattning att regelverket inte behöver ändras, men att det i en vägledning kan behöva förtydligas att krav på behovsutredning inte ska tillämpas generellt.

SGU instämmer inte i utredningens förslag om bibehållen behovsprövning för bergtäkt. Detta var inte det ursprungliga syftet med införandet av behovsutredningen. Behovsprövningen kan utgöra ett hinder för nya företag att etablera sig. Den kan också indirekt motverka miljö kvalitetsmålet för grundvattnet. För grustäkt är behovsprövning ett lämpligt instrument för att säkra resurshushållningen av naturgrus och optimera användningen av densamma. **SGU** anser att det bästa sättet att få överblick över behov och tillgångar är att göra materialförsörjningsplaner för regionerna.

Örebro kommun ser behov av fortsatt behovsutredning och delar därmed NVs uppfattning.

SBMI anser att det finns flera skäl till varför bestämmelsen 20 e § i FMH inte ska omfatta bergtäkter. Vägledning efterfråga om/på vilket sätt behovsfrågan istället ska vägas in vid prövningen enligt 2 - 4 kap. MB. **SBMI** menar bl. a att tillgång på berg i princip är oändlig, att det är oklart vilka parametrar en behovsprövning ska innehålla, att prövningarna är otydliga och miljönyttan med behovsprövning tveksam.

14.5. Lokaliseringsprövning

Lst Västra Götaland delar i stort verkets ståndpunkt att regelverket inte behöver ändras. Det kan dock ifrågasättas om det alltid relevant med krav på redovisning av alternativa lokaliseringar, i synnerhet när det avser förlängning av tillståndstiden inom befintligt brytningsområde och då verksamheten i övrigt inte kommer att utökas eller förändras på något annat avgörande sätt.

De täkter som är aktiva idag har redan vid något tillfälle lokaliserats efter en avvägning gentemot motstående intressen. **SGU** anser att en lokaliseringsprövning inte behöver göras regelmässigt vid en förlängning av ett tillstånd för bergtäkt utan snarare endast undantagsvis då synnerliga skäl tyder på en väsentlig ökad miljöpåverkan. Detta bidrar till att öka incitament för bergtäkter som alternativ till de idag fortfarande aktiva grustäkterna.

SBMI anser att en fullständig lokaliseringsprövning inte ska behövas vid ansökan om förlängt tillstånd då förutsättningar i de flesta fall är oförändrade.

Krav på lokaliseringsprövning kan ställas i de fall det är befogat, t. ex. om kommunala planer har ändrats eller ny bebyggelse har etablerats nära brytområde.

Cementa anser att lokaliseringsprövningen kan undantas för tillstånd som enbart omfattar en förlängd giltighetstid av redan tillståndsgivet material.

14.6. Författningsförslag om ny lydelse 20 kap. c § FMH.

Lst Västra Götaland är tveksam till förslag till ny lydelse 20 kap. c § FMH. Det finns motsättningar mellan dels reglerna för vad som i övrig miljölagstiftning betraktas som deponering, dvs. maximal mellanlagring i tre år, och dels lämpligheten av att begränsa att ett upplag av material får kvarlämnas som längst fem år efter att beslut fattats om efterbehandling. Det bör förtydligas att upplag av avbaningsmassor, externa schaktmassor och motsvarande ska omfattas av regler för deponering. Upplag av processat material, som är färdigt för leverans och som primärt har producerats i tåkten, bör undantas eftersom sådana massor utgör en produkt och inte ett avfall.

Lst Västerbotten anser att nuvarande lydelse 20 c § 2 st. FMH bör fortsätta att gälla, med förtydlandet att upplag med material ska vara slutligt bearbetade. Lst avstyrker författningsförslaget till ny lydelse.

Lst Halland anser att utgångspunkten måste vara att tåktens samtliga moment bedrivs inom ramen för tillståndet och anser inte att ytan som kan undantas från efterbehandling vid avslut av en tåkt ska utökas. Lst anser att det är bra om det införs en tidsgräns för när utlastningen av upplag ska vara avslutad.

Lst Södermanland menar att tidsgränsen i 20 c § FMH kan innebära problem då det kan uppstå tveksamheter kring vem som har det operativa tillsynsansvaret mot verksamheten efter att efterbehandlingen godkänts.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

15. Administrativa kostnader - konsekvensanalys

Flera lst anser att förslagen medför en ökad administrativ kostnad för tillsyns- och prövningsmyndigheter. Lst påpekar att det initialt krävs omklassning av verksamheter, kommunikering med verksamhetsutövare, ändringar och uppdatering av register, ändring och uppdatering av tillsyns- och prövningsavgifter, vägledning till kommunerna etc. För tillsyns- och prövningsmyndigheter kommer arbetet att ta tid från handläggning av tillsyns- och prövningsärenden, vilket kan medföra längre handläggningstider. **Lst Örebro och lst Dalarna** påpekar vikten av att tillräckliga resurser finns och kan avsättas för det arbete som krävs som en följd av förändringarna tillräckliga resurser behöver skjutas till. **Lst Norrbotten** anser att arbetet med tillsynsvägledning kommer att öka.

ESV har avgränsat sitt svar till de förslag som rör den ekonomiska styrningen av statlig verksamhet. Om en verksamhetsutövare genom att få dispens från samhällets krav får lägre kostnader än verksamhetsutövare som följer kraven

bör, enligt ESV, eventuellt övervägas om denna konkurrensfördel ska beaktas på något sätt. ESV menar att konsekvensutredningen inte har bedömt hur stora dessa ökade administrativa kostnader kommer att bli eller om de berörda myndigheterna ska hantera dessa kostnadsökningar inom redan givna budgetramar. Ska de ökade administrativa kostnaderna finansieras utanför ram behöver utredningen redogöra för hur kostnadsökningen ska finansieras. I skrivelsen bedöms även att kommunala myndigheter kommer få ökade administrativa kostnader och enligt ESVs bedömning kan dessa ökade kostnader innebära att den kommunala finansieringsprincipen ska bli tillämplig.

Lst Skåne har observerat att det saknas anläggningar i vissa konsekvensbedömningar men detta bör inte ha någon avgörande betydelse för analysen. Viktigare är att lst anser att konsekvenserna för tillsynsmyndigheterna av att ändra benämningen på verksamhetskoder kraftigt underskattats. Detta gäller även om inte prövningsplikten förändrats.

Det framförs att föreslagen förändring av kodklassning av verksamheter i miljöprövningsförordningen medför att antalet tillståndspliktiga och industriutsläppsverksamheter kommer att öka till antalet. Detta ökar arbetsbördan och kostnaderna för länsstyrelsen på längre sikt vilket, enligt **lst Dalarna**, bör uppmärksammas med avseende på resurser.

Lst Västmanland påpekar att arbetet med att omklassificera verksamheter och fatta beslut om nya tillsyns- och prövningsavgifter är ett omfattande arbete som kan ta ett flertal manveckor i anspråk. Lst har gjort ett sådant arbete under 2015 på grund av ändringar i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn som trädde i kraft den 7 april 2015. Lst önskar att avgiftsdebiteringen för 2016 ska kunna grundas på avgiftsbesluten från 2015 och att kommande förändringar i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn ska gälla från 2017.

Lst Västra Götaland nämner att ca 15 procent av landets tillståndspliktiga verksamheter, flest i landet, finns i Västra Götalands län. Detta kommer också medföra att MPD kommer att få besluta om ett stort antal dispenser. Lst anser att ett extra anslag kan behöva fördelas till lst för det arbete som krävs för omprövningar och beslut om avgifter och dispenser. Ökade resurser under en period skulle minska risken att handläggningstiden för övriga tillståndsprövningar förlängs. Lst anser också att det kan finnas behov av ett extra anslag till länsstyrelserna för det arbete som krävs för omprövningar och beslut om avgifter och dispenser.

Nacka tingsrätt Mark- och miljödomstolen anser att förslagets konsekvenser för mark- och miljödomstolarna har redovisats alltför knapphändigt. Förslaget anförs medföra ökade administrativa kostnader för mark- och miljödomstolarna¹⁹ på grund av en ny regel i 22 kap. MB som innebär att ett tillstånd till en industriutsläppsverksamhet ska när så krävs innehålla uppgifter om såväl tillståndsgivna dygns- som årsvärden. Det är oklart om förslaget

¹⁹ Se sid. 346 i regeringsuppdraget.

sammantaget leder till fler tillståndsprövningar i mark- och miljödomstolarna på grund av att fler verksamheter blir A-verksamheter. Däremot uppges det att totalantalet tillståndspliktiga verksamheter kommer att bli fler. Mark- och miljödomstolen erinrar om att en tillståndsprövning av en A-verksamhet ofta är resurskrävande. Det är vidare svårt att beräkna hur många fler överklagningsmål mark- och miljödomstolarna får med anledning av övriga författningsförslag, inklusive beslut om klassificering av industriutsläppsverksamhet och dispens från begränsningsvärden. Förslaget kan antas leda till ett ökat antal överklagningsmål för mark- och miljödomstolarna, särskilt under en period i samband med klassificeringsbesluten. Förslaget bedöms sammantaget, trots det knapphändiga underlaget, leda till en ökning av kostnaderna för mark- och miljödomstolarna.

Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme noterar att NV bedömer att förslagen innebär att de administrativa kostnaderna för verksamhetsutövarna kommer att öka. Det är därför viktigt att i det fortsatta beredningsarbetet noga analysera om det är möjligt att förenkla genomförandet av nödvändiga förändringar i regelsystemet och därmed förenkla för verksamhetsutövarna att notera förändringarna och därmed underlätta genomförandet av de nya reglerna. Det är bra att NV har pekat på att förslagen även kommer att innebära ökande kostnader för berörda myndigheter. Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme vill särskilt peka på behovet av att lägga ned erforderliga resurser även när det gäller att på olika sätt informera verksamhetsutövarna om förändringarna i regelsystemet och de konsekvenser som kan uppkomma. Detta är viktigt att uppmärksamma i regeringens fortsatta arbete med NVs förslag.

Halmstad Kommun anger att system för NVs delfående av beslut avseende IED-klassning måste byggas så att det ej medför någon ökad administration för berörda myndigheter. Dock bedömer Halmstad kommun att de föreslagna åtgärderna kommer att innebära ökad administrativ börda för förvaltningen. Ökningen är framförallt tillfällig och inträffar då de nya reglerna om klassning av IED-verksamheter, tillstånd för återvinning och bortskaffande av avfall träder i kraft. Kommunen bedömer att de ökade kostnaderna kommer att kunna tas ut av verksamheterna. NV anser att de ska ges möjlighet att överklaga klassning av IED-verksamheter och beslut om tillstånd för återvinning och bortskaffande av avfall. Det är av särskild vikt att eventuella nya administrativa system för detta inte medför någon onödig administration för förvaltningen.

Tillväxtverket anser att förslagen har vissa positiva effekter för företagen men kommer totalt sett att leda till en ökad regelbörda, vilket riskerar att försämra Sveriges konkurrenskraft. Regelförändringarna är nödvändiga att genomföra eftersom det i huvudsak handlar om implementeringen av ett EU-direktiv. De medför vissa negativa effekter som dock kan mildras om myndigheterna förändrar sina arbetsätt. Det är viktigt att arbeta proaktivt när nya EU-regler tas fram för att hålla nere regelbördan.

Tillväxtverket anser att principen för vem som ska betala för ökad kontroll bör ses över. I många fall är myndigheternas incitament att hålla nere kostnaden för

sina administrativa processer svaga eftersom dessa kostnader ofta kan vältras över på företagen.

För övrigt anser **Tillväxtverket** att berörda offentliga aktörer behöver arbeta mer proaktivt redan när nya EU-direktiv utformas för att förhindra att denna typ av regelbördor uppstår.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar, se vidare bedömning i bilaga I.

16. Övriga synpunkter

Följande synpunkter har inkommit till remissen. De ligger däremot utanför uppdraget för remissammanställningen. NV har därför valt att endast sammanställa dessa inkomna synpunkter, utan att bedöma dem i bilaga I.

Lst Västra Götaland anger att myndigheterna inte ska godkänna statusrapporten utan ska bedöma om den är komplett och vid behov begära kompletteringar. Myndigheternas uppgift är att bekräfta att statusrapporten uppfyller kraven. Dessutom ska tillsynsmyndigheterna registrera statusrapporterna.

16.1. Metallbearbetning 18 kap, MPF

I 18:5 § MPF anges bland annat att anmälningsplikt C gäller för tillverkning och reparation av flygplan. **Lst Västra Götaland** anser att *flygplan* bör bytas ut mot *motordrivna luftfartyg*, på samma sätt som det står i 24:5 § MPF. Som det nu är kan det uppfattas som att tillverkning och reparation av helikoptrar, vilka inte är flygplan, inte omfattas av anmälningsplikt.

16.2. Avveckling av kärnreaktorer 22 kap, MPF

Mannheimer Swartling Advokatbyrå påpekar att avveckling av sådana kraftverk eller reaktorer (se artikel 4.1 samt bilaga I p. 2b). Bestämmelsen i MPF är emellertid utformad på så sätt att tillståndsplikten gäller: ... *från det att reaktorn stängs av till dess att reaktorn efter avställningsdrift, servicedrift och rivning har upphört genom att allt kärnbränsle och annat radioaktivt kontaminerat material varaktigt har avlägsnats från anläggningsplatsen*. Bestämmelsen medför betydande tillämpningssvårigheter vad gäller tidpunkten får när en reaktor ska anses ha stängts av. Avstängning av en kärnreaktor har nämligen inget direkt samband med avveckling eller nedmontering utan torde i första hand vara en fråga som kärnkraftsinnehavaren förfogar över utifrån affärsmässiga överväganden. Avstängning kan också påkallas av strålsäkerhetsmyndigheten enligt lag (1984:3) om kärnteknisk verksamhet, och bestämmelser som meddelats med stöd av lagen, oberoende av vilka tillstånd som föreligger enligt miljöbalken. Enligt vår uppfattning torde själva avstängningen av reaktorn, liksom avställnings- och servicedriften, i normalfallet utgöra sådana åtgärder som omfattas av verksamhetskoden 40.30 (21:4 § MB), och därmed av befintligt miljötillstånd för driften av reaktorn, eftersom de åtgärder som vidtas under dessa faser inte skiljer sig väsentligt från en vanlig revisionsavställning. Först under själva nedmonteringen och rivningen torde det finnas ett behov av en särskild tillståndsplikt får att uppfylla MKR-direktivets krav. Vi föreslår därför att 22:1 § MPF ändras så att den begränsas

till: ... nedmontering och avveckling av kärnkraftverk och andra kärnreaktorer i enlighet med MKR-direktivets krav.

16.3. Skjutfält, skjutbanor och sportanläggningar 30 kap, MPF

Utöver vad som föreslås är det **Generalläkarens** uppfattning att även regleringen i 30 kap. MPF om skjutfält och skjutbanor bör ses över. Förslag till ändringar i MPF:

30:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 92.10 gäller för skjutfält eller motsvarande område för skjutning med grovkalibriga vapen (kaliber 20 millimeter och större) eller för sprängningar med 2 kg sprängämne eller mer av ammunition, minor eller andra sprängladdningar.

30:2 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 92.20 gäller för skjutbana, skjutfält eller motsvarande område för skjutning utomhus. Anmälningssplikten gäller även för verksamhet med sprängningar med en mängd sprängämne som uppgår till mindre än 2 kg av ammunition, minor eller andra sprängladdningar. Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 §.

16.4. Informationsplikt

Göteborgs stad, HaV, LRF, lst Gotland, lst Västerbotten, lst Västra Götaland, Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen och Trafikverket delar NVs slutsats att inte införa en informationsplikt för miljöfarliga U-verksamheter i dagsläget. **Jordbruksverket** anser att NVs bedömning är rimlig. **Göteborgs stad** anser dock att det är mycket viktigt att arbetet med att utveckla alternativa metoder för att inhämta information om och informera nya U-verksamheter prioriteras. Samverkan mellan myndigheter för att verksamhetsutövaren får rätt information redan när bolaget registrerar sig ser vi som en nyckelfaktor. **Lst Gotland** menar att det för närvarande saknas skäl till att införa ytterliggare administrativa redovisningsförfarande i MB utöver tillstånd- och anmälningssplikt.

Halmstad kommun, Malmö stad och Vallentuna kommun delar inte NVs åsikt, utan anser att en informationsplikt skulle underlätta tillsynen av de små miljöfarliga verksamheterna.

Malmö stad önskar att en informationsplikt införs och ifrågasätter ställningstagandet i redovisningen att det inte bör införas en informationsplikt för miljöfarliga verksamheter som varken är tillstånds- eller anmälningsspliktiga. I många fall behöver en tillsynsmyndighet komma ut på plats för att bedöma vilken klassning som en verksamhet ska ha. Det är en fördel om en verksamhetsutövare i förväg har informerat tillsynsmyndigheten om sin verksamhet, eftersom det kan innebära en minskning av felklassning och otillåten anmälningss- eller tillståndspliktig verksamhet. På så sätt kan typ av klassning bestämmas i en dialog mellan tillsynsmyndigheten och verksamhetsutövaren på ett tidigt stadium.

Vallentuna kommun delar inte NVs slutsats att det positiva överväger det negativa med att inte ha en informationsplikt, som säkerställer kännedom om de

verksamheter som inte är anmälnings- eller tillståndspliktiga. Det finns en större andel av de i mörkertal dolda antalen U-objekt som är kända av tillsynsmyndigheten, så att de kan bedriva tillsyn därefter. Vallentuna kommun menar att en anmärkningsvärt skral svarsfrekvens har använts som underlag för slutsatsen. NV föreslår visserligen om U-objekten att nu istället: ... *i sitt ordinarie strategiska arbete med miljöbalken titta på möjligheterna att utveckla alternativa metoder för att inhämta info ...*, men det känns för vagt och otydligt. Om U-objekten ska omfattas av kommunal tillsyn på ett bra, effektivt och rättvist sätt i framtiden behövs tydligare besked än så från statens sida.

Om arbetet med att införa en informationsplikt skulle fortsätta vill **LRF** understryka att den i så fall ska gälla i hela landet och inte kunna anpassas till lokala förhållanden. LRF vill också framföra att det är viktigt att inom ramen för ett sådant arbete studera alternativa möjligheter att få kännedom om en viss form av verksamhet. Företagen lämnar redan idag stora mängder information om sin verksamhet i olika sammanhang och det bör främst undersökas om uppgifter som redan lämnats kan användas i det sammanhang som avses här.

Lst Västra Götaland ser det som viktigt att tillsynsmyndigheten, framförallt kommunerna, på ett enkelt sätt får kunskap om nya U-verksamheter. Ett utökat samarbete mellan myndigheter, i form av meddelanden till miljökontoren om beslut eller ärenden hos bygglovskontoren eller räddningstjänsten, bör vara en relativt enkel men verkningsfull åtgärd. Det är bra om NV tar fram vägledning om hur detta ska ske på ett heltäckande sätt.

Motala kommun delar NVs uppfattning om att det över tid kommer att vara svårt att lokalisera och upprätthålla register över så kallade U- verksamheter. Detta är dock redan idag ett problem, varför enkla och effektiva verktyg för att samla in information om t.ex. tillfälliga verksamheter som kan störa lokalt bör utvecklas.

16.5. Avgifter för prövning och tillsyn

Svea hovrätt Mark- och miljööverdomstolen tillstyrker förslagen vad gäller avgifter för prövning och tillsyn.

Cementa anser likt NV att PPP ska gälla. Det är dock viktigt att den tillsynsavgift som de större företagen betalar enbart omfattar de faktiska kostnaderna myndigheterna har för att bedriva tillsyn och prövning. Cementa anser att de så kallade IED-verksamheterna redan idag har en hög tillsynsavgift, som också nyligen höjts. I de flesta fall täcker det mer än väl den tillsyn som myndigheterna bedriver. Avseende tillsynsavgiften för lagring och avskiljning av koldioxid anser Cementa att processen kring koldioxidavskiljning är relativt lik processen i de verksamheter där det kan bli aktuellt. Det bedöms därmed inte innebära någon avsevärt större tillsyn vid en installation av koldioxidavskiljning. De i förslaget föreslagna kostnaderna för detta står därmed inte i paritet med den tid som myndigheterna behöver lägga ned. Det samma gäller avgiften för geologisk lagring av mindre än 100 000 ton, speciellt om det sker i forskningssyfte. Detta är i nuläget inte ens anmälningspliktigt, vilket gör det märkligt att här föreslår en årligavgift på hela 169 500 kr. Detta förslag bedöms

inte vara i paritet med den tid som tillsynsmyndigheten behöver lägga ned. Cementa anser vidare att specifika kostnader för att ansöka om dispens från begränsningsvärdena, enligt IUF, inte bör tas ut utan detta bör ses som en del i den normala prövningen.

Jordbruksverket har inte gått igenom om de föreslagna avgifterna för prövning och tillsyn är rimliga. Med tanke på att gränsen för tillståndspliktig biogasproduktion höjs kommer prövnings- och tillståndsavgifterna med största sannolikhet att minska för en del mindre verksamheter, vilket Jordbruksverket ser positivt på.

Lst Dalarna menar att det finns en risk att föreslagen avgift kan bli orimligt hög för mindre IED- verksamheter som söker dispens för fler BAT- slutsatser då förslaget innebär en avgift om 56 000 kr per slutsats. Lst anser därför att en preliminär avgift bör införas initialt om 56 000 kr totalt för en verksamhet oavsett antal BAT- slutsatser. Slutlig kostnad bör fastställas först när bättre underlag finns för vilken kostnad handläggningen medför för prövning av dispenser.

Lst Gävleborg anser att det i samband med den föreslagna översynen bör tydliggöras i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt MB hur avgifter ska faktureras i det fall en verksamhetsutövare inte tagit ett lagakraftvunnet tillstånd i anspråk.

Lst Halland delar bedömningen att en fast avgift bör tas ut för prövning av dispensansökan enligt 1:16 § IUF, samt att prövningsmyndigheten ska kunna sätta ned avgiften i enskilda fall, t.ex. när prövningen gäller flera dispenser. Det finns inget förslag till avgift för prövning av alternativvärden enligt 1:15 § IUF. Lst ser därför en risk att verksamhetsutövare väljer att ansöka om ett alternativvärde enligt 1:15 § IUF, när det i själva verket är en dispens enligt 1:16 § IUF som ansökan borde gälla. Ett exempel är när en verksamhetsutövare vill mäta under en annan tidsperiod, kortare eller längre, än den som anges i en BAT-AEL. (En BAT-AEL är en BAT-slutsats med utsläppsvärde och en BAT-slutsats är en slutsats om bästa tillgängliga teknik.) Enligt NVs vägledning krävs det dispens för att mäta t.ex. utsläpp av stoft till luft under en annan tidsperiod än den som anges i en BAT-AEL. Om mätperioden är längre än i en BAT-AEL ska verksamhetsutövaren ansöka om dispens, men om mätperioden är kortare kan det räcka med en ansökan om alternativvärde. Lst anser därför att en avgift även bör tas ut för prövning av alternativvärden enligt 1:15 § IUF.

Lst Norrbotten ställer sig positiv till förslaget att belägga industriutsläppsverksamheter med en högre avgift för att täcka de ökade kostnader för prövning och tillsyn som dessa verksamheter för med sig. Lst ställer sig även positiv till förslaget om avgifter för dispenser från BAT-slutsatser för att uppnå kostnadstäckning för prövnings- och tillsynsmyndigheternas arbete.

Lst Västerbotten anser att det är viktigt att de ändringar som genomförs tydligt markeras både i MPF och i FAPT. Länets verksamheter finns registrerade i den

nationella databasen Miljöreda. För att man på ett smidigt sätt ska kunna uppdatera branschkode och avgiftskoder i databasen så är det bra med tydlig markering på genomförda ändringar.

Lst Jönköping har inga synpunkter på de förändringsförslag som framställs i redovisningen. Lst anser dock att avgiftsnivåerna för verksamhetskod 34.70 bör justeras så att skillnaden i avgift mellan de olika nivåerna i tankvolym inte blir så markanta som i dagsläget för små och medelstora företag. Detta innebär att ytterligare en parameter kan behöva införas för att särskilja riktigt stora verkstadsindustrier från de mindre företagen med relativt liten miljöpåverkan.

Lst Östergötland har i sak inget att invända mot förslaget att införa avgifter för dispens från BAT-slutsaster och att anpassa avgifterna för prövning och tillsyn enligt MB. Det framgår dock inte varför avgift inte förslås för ansökan om alternativvärden enligt 1:15 § IUF. Nyttan med anpassade avgifter för genomförandet följtsätter dock att avgifterna innebär en förstärkning av resurserna för prövningen och tillsynen. För närvarande fördelas inte resurserna för prövning och tillsyn med utgångspunkt från den tillsyn som Lst bedriver eller det antal prövningar eller den tillsyn som genomförs på objekt som omfattas av IUF. Detta fördelningssystem kan missgynna de lst som har prövning och som bedriver tillsyn. Lst Östergötland påpekar även att lagstiftarens intentioner avseende lämplig tillsynmyndighet framgår av MPF och utgångspunkten är att länsstyrelsen har tillsyn över tillståndspliktiga verksamheter. Efter en bedömning kan tillsynen överlåtas till annan lämplig tillsynsmyndighet, den kommunala nämnden. Tyvärr kan överlåtelserna och bedömningen av lämplig tillsynsmyndighet i vissa fall enbart komma att grundas på ekonomiska faktorer om lst resurser för tillsyn inte är tillräckliga. Överlåtelserna innebär att antalet tillsynsmyndigheter (21 lst) utökas med upp till 290 kommuner. I och med att ett stort antal tillsynsmyndigheter ska harmonieras har det i andra utredningar framförts att det stora antalet tillsynsmyndigheter innebär en alltför stor skillnad i tillsynen. Att i stor omfattning överlåta tillsynen av B-verksamheter till den kommunala nämnden skulle kunna försvåra genomförandet av IED samt ställer krav på omfattande tillsynsvägledning. Lst bedömer att en uttalad central viljeinriktning avseende lämplig tillsynsmyndighet behövs och att utan tillräckliga resurser till lst som bedriver tillsyn kommer troligen denna trend inte att kunna vändas.

Med undantag för vad som framförts under avsnitt *Livsmedel och foder*, tillstyrker **Lst Västra Götaland** de föreslagna avgiftsnivåerna i FAPT, inkl. avgiftsnivån för avskiljning och geologisk lagring av koldioxid. Lst anser att det är rimligt att kostnaden för dispensansökningarna inte ingår i den årliga avgiften och därmed inte belastar de som uppfyller begränsningsvärdena inom föreskriven tid. Lst tillstyrker att det ska vara en fastlagd prövningsavgift eftersom detta är betydligt enklare att administrera i stället för en timavgift.

Lst Västernorrland föreslår att de höjda avgifterna tillkommer de berörda myndigheterna i enlighet med enfördelningsnyckel. Lst föreslår även att dispensprövande länsstyrelse kompenseras genom att ett i förväg bestämt belopp rekvireras i samband med prövningen. Upplägget bör efterlikna systemet för

medels rekvisering vid tillståndsprövning av verksamheter som omfattas av den högre kravnivån enligt Seveso-lagstiftningen.

Lst Uppsala påpekar att när MPD vid lst prövar en dispens enligt 1:16 § IUF föreslås verksamhetsutövaren betala en avgift på 56 000 kr, men prövningsmyndigheten bedöms inte få några ytterligare resurser. I praktiken kan det innebära att verksamhetsutövaren betalar en avgift men att resurserna tas från resurser som skulle användas för tillståndsprövning av någon annan verksamhet. MPD ska även besluta om alternativvärden enligt 1:15 § IUF. För denna arbetsuppgift föreslås ingen avgift. Om MPD inte tillförs resurser kan dessa ytterligare arbetsuppgifter innebära att handläggningstiden för tillståndsprövningar ökar. Lst Uppsala Länsstyrelsen bedömer att det fortfarande finns oförklarliga skillnader på avgiften för vissa verksamheter, det gäller bl.a. kärnkraftverk och gruvor som oftast kräver mer tillsyn än vad som avspeglas i avgiften. Den erfarenhet lst hittills har av tillståndsprövning av vindkraftverk, är att denna prövning oftast kräver relativt stora resurser vilket även bör avspeglas i avgiften.

Lst Stockholm konstaterar att avgiftens storlek för att söka dispens är uppskattad då ingen erfarenhet finns av prövningar av aktuella dispensansökningar. Lst bedömer att storleken på avgiften kan vara rimlig samt då NV också föreslår att avgiftens storlek bör omprövas när större erfarenhet har erhållits. Lst anser att avgiften för ansökan om dispens även ska gälla för ansökan för alternativvärden vilket inte framgår klart av förslaget. För att minska det administrativa arbetet med debitering av dispensavgifter föreslår Lst att det bör undersökas om inte dispensavgiften kan tas ut i samband med att den årliga avgiften för prövning och tillsyn debiteras de miljöfarliga verksamheterna genom systemet Miljöreda. I systemet bör det då finnas en post för antalet behandlade dispenser samt en totalkostnad för detta för varje anläggning och år. Alternativt bör det övervägas om avgiften ska betalas in i samband med att ansökan om dispens lämnas in och innan en dispensansökan börjar behandlas av MPD.

Lst Skåne anser att det ska införas krav på ett (överklagningsbart) beslut om klassning av tillståndspliktig verksamhet, förslagsvis inom 1 kap. MPF. Lst Skåne anser att 2:7 § FAPT ska utgå. Lst anser även att det krävs riktade resurser till de län där merparten av den kemiska industrin finns (dvs. Skåne län och Västra Götaland län) för att kunna bedriva en effektiv, integrerad och samlad tillsyn över kemiska verksamheter. Alternativt kan avgifterna enligt 12 kap. MPF öronmärkas och återföras till respektive länsstyrelse.

Lst Skåne anser att avgiften avseende djupborring ska öronmärkas och återföras till respektive prövningsmyndighet, med samma motivering som för geologisk lagring av koldioxid²⁰. Klassningen har över tiden fått en allt större betydelse tekniskt, ekonomiskt och tillsynsmässigt. Det finns därför viktigt för både verksamhetsutövare och myndigheter att verksamhetskoderna fastställs genom ett beslut som är överklagningsbart. Avgifterna är avhängiga

²⁰ Se avsnitt 13.2 i regeringsuppdraget.

verksamhetskoderna. I normalfallet är faktureringen av avgift endast en verkställighet av bedömd verksamhetskod. För att öka tydligheten och ge möjlighet för verksamhetsutövaren att överklaga den viktiga klassningen anser Lst Skåne att det är mer ändamålsenligt att fastställa verksamhetskoden genom beslut än att fastställa avgiften.

Lst Skåne anser att avgiften avseende avskiljning och geologisk lagring av koldioxid ska öronmärkas och återföras till respektive prövningsmyndighet.

Lagring av koldioxid är en ”udda” verksamhet som inte förekommer jämnt fördelad över landet. SGU har pekat ut tänkbara platser för geologisk lagring av koldioxid. I princip alla ligger i kustbandet söder om Skåne. Nuvarande fördelningsnyckel tar inte tillräcklig hänsyn till en så kraftig snedfördelning av anläggningar vilket innebär att Lst Skåne inte får ersättning för det merarbete det innebär att pröva dessa anläggningar. Det behövs därför riktade anslag eller att avgifterna öronmärks och återförs till den myndighet som genomför prövningen. Lst Skåne anser att det ska införas specifika avgiftskoder i avgiftsförordningen för prövning av dispens respektive alternativvärde från BAT- slutsatser. Lst anser att dessa avgifter ska öronmärkas och återföras till respektive prövningsmyndighet.

I betänkandet framförs förslag till bestämmelse om att avgift för prövning av ansökan om dispens införs. Lst Skåne ser emellertid att prövning av ansökan om alternativvärde från BAT-slutsatser kommer att ta lika mycket handläggningstid i anspråk, varför en avgift även för detta förfarande borde kunna tas ut. För att underlätta länsstyrelsernas fakturering av avgifter bör det införas avgiftskoder för dessa avgifter. Eftersom handläggningen av dessa prövningar sker vid respektive prövningsenhet är det rimligt att avgifterna återförs till den myndighet som belastats med kostnaderna för handläggningen.

Lst Gävleborg ser positivt på förslaget att öka avgifterna för IED-verksamheter för att täcka den ökade arbetsbelastningen för prövnings- och tillsynsmyndigheter. Lst förväntar sig att dessa medel kommer prövnings- och tillsynsmyndigheterna tillgodo. Vad gäller den beskrivna konsekvensen för verksamheter som går från prövningsnivå C till prövningsnivå B är konsekvensen underskattad enligt lst, speciellt i det fall tillsynen för B-verksamheter är överlåten. Detta eftersom att de kommunala avgifterna för B-verksamheter är högre än för C-verksamheter och utöver detta tillkommer avgiften enligt förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt MB.

SGU anser inte att räkneexemplet är realistiskt. SGU gör bedömningen att vi inom de närmsta 10 åren kan räkna med kanske max 5 C- och B-anläggningar. A-anläggningar bedöms tidigast kunna komma tillstånd 2035. Under denna tid kommer även C-anläggningar troligtvis att utvecklas till B-anläggningar. Antalet antagna anläggningar påverkar beräkningarna av avgiftsintäkterna vilket t.ex. ger stora konsekvenser om det enbart blir en anläggning. SGU kommer fortfarande ha stora uppstartskostnader även om det i ett sådant fall blir mindre löpande kostnader. SGU efterlyser ett bättre underlag från branschen för att få en

bättre bedömning av möjligt antal anläggningar. SGU kommer under 2016 ta fram en detaljerad kompetens- och resursberäkning både för initialt uppbyggnadsskede och för faktisk prövnings- och tillsynsverksamhet. För den senare verksamheten vidhåller SGU en grov beräkning av 3 mkr/år.

Lst Västerbotten anser att det i tillstånd ska framgå vilka verksamhetskoder verksamheten omfattas av. Lst har under de senaste åren upplevt att verksamhetsutövarna inte har velat uppge vilka koder de omfattas av i prövningen. Detta leder till att tillsynsmyndigheterna får göra bedömningen senare vilket leder till stora olikheter inom samma län beroende på hur de olika kommunerna och länsstyrelsen agerar. Detta kan i slutända avspeglas på att liknande verksamheter får väldigt olika avgiftsbeslut vilket kan leda till snedvriden konkurrens och olika villkor.

Bilaga I

Nedan följer en sammanställning av Naturvårdsverkets bedömning av inkomna synpunkter samt eventuella ändringar som dessa synpunkter föranleder i författningsförslagen.

Ändringarna i kolumnen för *Ny föreslagen lydelse* är kursiverade i de delar de skiljer sig från *Nuvarande lydelse* samt även understrukna i de delar där det även skiljer sig från *Tidigare föreslagen lydelse*.

1. Sammanfattande och allmänna synpunkter

En stor del av remissinstanserna är positiva till de förslag till ändringar som föreslås. Det framhålls att tydligheten ökar i lagstiftningen, klassificeringar bedöms underlättas, begrepp och formuleringar harmoniseras och förtydligas, en minskning av antalet undantag, vilket sammantaget ger ett förbättrat genomförande av gällande nationell lagstiftning och EU-lagstiftning, bl. a. i form av IED och avfallsdirektivet. Flera instanser uttrycker angelägenheten i att förslagen genomförs snarast samt behovet av att en vägledning tas fram. Som exempel nämns svårigheterna med vilka koder som har företräde över andra i MPF. En s.k. översättningsnyckel mellan gamla och nya koder bör tas fram för att underlätta arbetet för tillsynsmyndigheterna. Utbildningsinsatser nämns också som önskvärt. Flera instanser påpekar att en viss ökning av administrativa resurser kommer att krävas för tillsynsmyndigheter. Det tas också upp att särskilt kommunernas arbetsbelastning kan bli större än beräknat, då underlaget i vissa fall är bristfälligt vad gäller antal anmälningsskyldiga verksamheter.

NV delar remissinstansernas synpunkter att det kommer att krävas omfattande vägledning. NV kommer att ta fram vägledning till stöd för arbetet med en eventuellt reviderad MPF. Vi instämmer även i den bedömning som görs att en ökning av administrativa resurser kan komma att krävas. Det ingår dock inte i det aktuella uppdraget att lägga förslag på kostnadstäckning.

Det lyfts i remissen att förslagen kan leda till en ökad regelbörda. NV delar den uppfattningen. Regelförändringarna är nödvändiga att genomföra eftersom det i huvudsak handlar om implementeringen av EU-direktiv. Vi har dock där det är möjligt, försökt att minimera den ökade belastningen.

Kommerskollegium uppmärksammar att om regeringen väljer att gå vidare med NVs förslag till ändringar görs bedömningen att flera av förslagen under vissa förutsättningar är anmälningsskyldiga enligt tjänstedirektivet. NV har inte gjort någon bedömning av om så är fallet.

I remissen har det också framförts att det vore önskvärt att förenkla administrationen och förkorta handläggningstider när det gäller förslagen rörande prövning enligt MB. NV har förståelse för synpunkten. Det har dock inom detta arbete inte varit vårt uppdrag att mer generellt se över en ev.

förenkling av prövningen enligt MB. Vi har där så bedömts möjligt, tagit med aspekten att det är önskvärt att minimera administration och arbetsbörda.

Flera instanser påpekar att förordningen bör vara konsekvent i beskrivningen av övre och undre produktionsgränser. NV har sett över de övre och undre gränserna och lämnar ändringsförslag där det bedöms lämpligt. Därtill följer vägledning som kan ta om hand övriga frågor som nämns ovan.

Det bör också tydliggöras i författningstexten att de tröskelvärden som anges utifrån timme eller dygn avser produktionstimme eller produktionsdygn. En instans framför att det inte framgår om det är möjligt att använda den aktuella drifttiden för verksamheten vid beräkning av till exempel medelproduktionen per dygn. NV menar att någon beräkning mellan de två måtten inte ska göras. Både den faktiska dygnsproduktionen och den faktiska årsproduktionen ska ligga under angivna värden för att verksamhetskoden ifråga inte ska vara tillämplig.

NV valde i RU att föreslå att ett *-i* läggs till efter verksamhetskoden, men nämnde också att det även kunde ske genom att på annat sätt tydliggöra vilka paragrafer och verksamhetsbeskrivningar i MPF som omfattas av IUF. Det viktiga är att det skapas en tydlig markering av vilka bestämmelser som är kopplade till krav om att följa BAT-slutsatsdokument.

Remissinstanserna ställde sig positiva till förslaget och ansåg att en markering skulle vara till hjälp och göra bestämmelserna tydligare.

Däremot har synpunkter inkommit från bl.a. NVs enhet för integrerad miljödataförsörjning som pekar på att just förslaget med *-i (bindestreck i)* kopplat till verksamhetskoden kan vara problematiskt ur ett IT-system perspektiv. Vidare diskussioner om den exakta utformningen av markeringen är därför nödvändiga.

2. Revidering med avseende på IED – kriterier, beslut och övergångsbestämmelser

Med anledning av inkomna synpunkter har NV sett över tidigare lämnade förslag avseende kriterier samt klassificeringsbeslut.

NV föreslog i inlämnat RU att det som ska användas som underlag för klassificeringsbeslutet är vad som anges i den miljörapport i vilken verksamhetsutövaren för första gången redovisar hur verksamheten förhåller sig till tillämpliga offentliggjorda slutsatser om bästa tillgängliga teknik (i enlighet med NFS 2006:9). Dessutom att tillsynsmyndighetens beslut ska fattas senast sex månader från den dagen då miljörapporten inlämnades.

Utifrån den vägledning som kommissionen lämnat avseende kriterier för att avgöra huvudsaklig industriutsläppsverksamhet föreslogs också kriterier som ska beaktas vid ett sådant beslut.

Många remissinstanser var positiva till att tillsynsmyndigheten ska besluta om vad som är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten och eventuell

sidoverksamhet. Det anses rimligt att det är tillsynsmyndigheten som beslutar om huvud- respektive sidoverksamheter för befintliga industriutsläppsverksamheter som inte är aktuella för tillståndsprövning. Dock att förutsättningarna för tillsynsmyndighetens beslut bör vara innehållet i tillståndsbeslutet och inte grundat på miljörapporten. Det ansågs också som enklare och tydligare om verksamhetsutövare kommer in med en särskild skrivelse med förslag till klassificeringen.

Ett annan återkommande synpunkt var att klassning av industriutsläppsverksamhetens huvud- och sidoverksamheter ska göras av prövningsmyndigheten så snart verksamhetsutövaren ansöker om någon form av prövning (nytt tillstånd, ändringstillstånd). Redan i nya industriutsläppsverksamheters tillstånd ska det beslutas vilken huvudverksamhet och eventuella sidoverksamheter som gäller i stället för att tillsynsmyndigheten ska fatta beslut om detta i efterhand. Förslag till klassning enligt MPF bör vara ett obligatoriskt underlag i en ansökan, samt att prövningsmyndigheten också bör ange klassificeringen i beslutet, då detta ligger till grund för tillståndet.

Många remissinstanser tillstyrker att kriterier införs för att underlätta klassificeringen dock att första punkten innehåller syftningsfel samt att även övriga punkter behöver förtydligas. Flera instanser påpekar även behovet av att NV kompletterar de angivna kriterierna med tolkningsvägledning, med avseende på tillämpningen.

Utifrån inkomna synpunkter har NV utformat ett nytt förslag.

Ändringar 1 kap. 7 a § IUF

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
	<p><i>1:7 a § Tillsynsmyndigheten ska i beslut fastställa en IED-verksamhets huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet enligt 2 § tredje och fjärde styckena, samt förelägga verksamhetsutövaren att följa beslutet.</i></p> <p><i>Beslutet ska fattas på grundval av vad verksamhetsutövaren har uppgett ifråga om verksamhetskoder i den miljörapport i vilken verksamhetsutövaren enligt föreskrifter meddelade med stöd av 26 kap. 20 § andra stycket miljöbalken för första gången är skyldig att redovisa hur verksamheten uppfyller slutsatser om bästa tillgängliga teknik.</i></p>	<p><i>1:7 a Den som bedriver en befintlig industriutsläppsverksamhet ska till tillsynsmyndigheten ansöka om beslut om klassificering avseende huvud- och sidoverksamhet.</i></p>

	<i>Ett beslut enligt första stycket ska fattas så att det börjar gälla senast sex månader efter senaste dag för inlämnande av den miljörapport som avses i andra stycket.</i>	
	Övergångsbestämmelser	Övergångsbestämmelser
	<p><i>1. En IED-verksamhet för vilken tidpunkten för inlämnande av den miljörapport som avses i 1 kap. 7 a § andra stycket har inträffat före denna förordnings ikraftträdande, ska till tillsynsmyndigheten lämna ett särskilt förslag med underlag för ett sådant beslut som avses i enligt 1 kap. 7 a § första stycket senast den X (tre månader efter ikraftträdandet av förordningsändringarna).</i></p> <p><i>2. I ett ärende som avses i 1 ska tillsynsmyndigheten besluta ett föreläggande om klassificering som ska börja gälla senast sex månader efter det att förslaget inkom till tillsynsmyndigheten.</i></p>	<p><i>1. Ansökan enligt bestämmelsen ska göras senast x (3 mån efter ikraftträdandet av förordningsändringarna).</i></p> <p><i>2. Verksamheter som ansöker om tillstånd eller ändring av befintligt tillstånd under perioden x (6 mån innan ikraftträdandet till 3 mån efter ikraftträdandet) behöver inte också ansöka om ett beslut om klassificering under förutsättning att tillstånd innehållande uppgifter om huvud- och sidoverksamhet enligt 22 kap 25 e miljöbalken meddelas och tas i anspråk.</i></p> <p><i>3. Bestämmelsen gäller inte verksamheter som har uppgifter om huvud- och sidoverksamhet enligt 22 kap 25 e miljöbalken i befintligt tillstånd.</i></p>

NVs nya förslag innebär att verksamhetsutövare ska ansöka om ett särskilt beslut om klassificeringen hos tillsynsmyndigheten. Detta gäller för befintliga verksamheter som inte är inne i en pågående tillståndsprocess. Det gäller inte de som redan fått en dom innehållande uppgifter om huvud- och sidoverksamhet.

Befintliga verksamheter som ansöker om nytt tillstånd eller ändringstillstånd (inom angiven tid i övergångsbestämmelsen) behöver inte också ansöka om ett särskilt beslut. För dessa gäller vad som anges i 22: 25 e och 22:25 h MB. Även för nya verksamheter gäller vad som anges i 22:25 e och 22:25 h MB. Tanken är att alla tillstånd så småningom ska innehålla de uppgifter som krävs enligt 22:25 e och 22:25 h MB och att besluten från tillsynsmyndigheten därmed endast är behövliga under en period innan verksamheterna har nya/ändrade tillstånd. Förslaget medför att ett beslut inte kan ändras om inte befintligt tillstånd ändras. Ändras produktion osv så måste nog i de flesta fall även tillståndet ändras och då ska det enligt 22 kap MB ingå uppgifter om huvud- och sidoverksamhet.

NV väljer att ange att ansökan ska inlämnas till tillsynsmyndighet, alternativet hade kunna vara MPD. Detta görs dels för att förenkla förfarandet något dels för att tillsynsmyndigheten har de uppgifter om verksamhetens tillstånd m.m. som är relevanta.

Dessutom tillmötesgår förslaget de flesta remissinstanser som var positiva till att det var tillsynsmyndigheten som fattade beslutet för befintliga verksamhetsutövare.

Ändringar 1 kap. 7 b § IUF

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
-	<p>1:7 b § Vid ett beslut enligt 7 a § första stycket ska följande beaktas:</p> <p>1. I första hand det huvudsakliga syftet med de produkter som tillverkas eller de processer som bedrivs,</p> <p>2. i andra hand miljöpåverkan, och</p> <p>3. i tredje hand vad som anges i slutsatser om bästa tillgängliga teknik.</p> <p>Endast IED-verksamheter ska ingå i bedömningen.</p>	<p>1:7 b § <u>Vid ett beslut om en industriutsläppsverksamhets huvud- och sidoverksamhet ska vid bedömningen beaktas eventuellt befintligt tillstånd och, i nedan angiven ordning.</u></p> <p><u>1. de produkter som produceras och det huvudsakliga syftet med den verksamhet som bedrivs.</u></p> <p><u>2. verksamhetens miljöpåverkan, och</u></p> <p><u>3. vad som anges i publicerade slutsatser om bästa tillgängliga teknik.</u></p> <p><u>Endast industriutsläppsverksamheter ska ingå i bedömningen.</u></p>
-	-	<p>1:7 c Ett beslut enligt 7 b ska fattas senast 6 månader från det att en komplett ansökan enligt 7 a har getts in.</p>

Kriterierna för att bedöma vad som är den huvudsakliga- respektive sidoverksamheten har förtydligats något för att bättre stämma överens med den engelska versionen. Även andra justeringar har gjorts för att få ett tydligare förslag, bl.a. att *publicerade* lades till. Ordet *eventuellt* som anges avseende befintligt tillstånd står med för att det hänvisas hit till denna bestämmelse från 22 kap. MB som därför även kan gälla nya verksamheter.

Flera remissinstanser ansåg att beslutet ska grundas på befintligt tillstånd och inte vad som anges i miljörapporten. Detta har NV försökt tillmötesgå genom de nya förslag som nu lämnas.

En ny bestämmelse föreslås också som anger att tillsynsmyndigheten måste ha fattat beslutet inom sex månader från att ansökan inkom.

Ytterligare oklarheter med hur kriterierna ska tillämpas avser NV förtydliga i vägledning.

Ändringar i 22 kap. MB

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
-	<p>22:1 e § En ansökan om tillstånd till en IED-verksamhet enligt 1 kap. 2 §</p>	<p>22:1 e § En ansökan om tillstånd till en <u>industriutsläppsverksamhet</u></p>

	<i>industriutsläppsförordningen (2013:250) ska utöver det som anges i 1 § innehålla uppgifter om både dygns- och årsvärden när det krävs enligt 2-32 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251)</i>	<i>enligt 1 kap. 2 § industriutsläppsförordningen (2013:250) ska utöver det som anges i 1 § innehålla uppgifter, 1. om både dygns- och årsvärden när det krävs enligt 2-32 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) och 2. uppgift om huvud-och sidoverksamhet enligt 2 § industriutsläppsförordningen (2013:250)</i>
=	-	Övergångsbestämmelser
		<i>För verksamheter som ansökt om tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken (1998:808) under perioden x (6 mån innan ikraftträdandet) ska ansökan kompletteras med 1. uppgifter om dygns- och årsvärden när det krävs enligt 2-32 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) och 2. uppgift om huvud-och sidoverksamhet enligt 2 § industriutsläppsförordningen</i>

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
-	<i>22:25 h § En dom som innebär att tillstånd ges till en IED-verksamhet ska när så krävs dessutom innehålla uppgifter om såväl tillståndsgivna dygns- som årsvärden.</i>	<i>22:25 h § En dom som innebär att tillstånd ges till en <u>industriutsläppsverksamhet ska dessutom innehålla, klassificering av huvud- och sidoverksamhet enligt kriterier angivna i punkterna 1-3 i industriutsläppsförordningen 1 kap. 7 b (2013:250) och, när så krävs uppgifter om såväl tillståndsgivna dygns- som årsvärden.</u></i>
		Övergångsbestämmelse
		<i>Denna bestämmelse gäller inte domar som meddelas då ansökan har getts in före x (mer än 6 mån) ikraftträdandet.</i>

NV kompletterar tidigare förslag med att en dom också ska innehålla uppgifter om en verksamhets huvud- respektive sidoverksamhet. Detta eftersom det nya förslaget innebär att frågan om huvud- och sidoverksamhet ska avgöras vid

tillståndsprövningen. Det gäller både nya verksamheter och befintliga verksamheter som ansöker om nytt tillstånd eller ändringstillstånd osv. Frågan avseende huvud- och sidoverksamhet borde i de flesta fall inte kunna ändras om inte även verksamheten i övrigt förändras och då ändå behöver ett nytt alternativt ändrat tillstånd.

Eftersom en dom ska innehålla dessa angivna uppgifter behöver även en ansökan innehålla ett tillräckligt underlag för detta.

Övergångsbestämmelsen innebär att de som lämnat in en ansökan under de sex månader som föregår ikraftträdandet av bestämmelsen ska komplettera sin ansökan med angivna uppgifter. Detta så att domstolen har det underlag som behövs för att avgöra frågan.

Om ansökan inte behövs kompletteras, dvs om den ges in mer än sex månader innan ikraftträdandet av 22:25 e MB, så behöver inte heller domen innehålla dessa uppgifter. Istället hänvisas till förslaget i IUF angående ett särskilt beslut från tillsynsmyndigheten. För befintliga verksamheter som inte är i en pågående tillståndsprocess, se förslaget i IUF angående ett särskilt beslut från tillsynsmyndigheten.

Det nya förslaget bedöms tillmötesgå de synpunkter som inkommit avseende att tillståndsmyndigheten ska avgöra frågan i pågående ärenden samt för nya verksamheter i samband med tillståndsprocessen. Detta bedöms även vara bättre än tidigare förslag då nya verksamheter inte skulle ha fått ett beslut avseende huvud- och sidoverksamhet förrän en tid efter första miljörapporten.

NV bedömer att bestämmelserna i 22:25 h MB också är nödvändiga för att på ett korrekt sätt genomföra IED. I artikel 6 i IED anges att medlemsländerna har möjlighet att ange skyldigheterna för vissa kategorier av anläggningar i form av generella bindande regler. Om generella bindande regler antas räcker det med att tillståndet innehåller en hänvisning till dessa regler. Sverige har valt att anta generella bindande regler men det finns i nuläget inget krav på att det ska hänvisas till dessa i verksamheternas tillstånd.

Avsikten att införa dygns och årsvärden parallellt är främst för att tillstånden ska kunna baseras på det. Mer vägledning i frågan kommer. De bestämmelser som omfattas av 365 dygn anges med det, anges inget särskilt så gäller 250 dygn/år.

Ändringar 1:2 § IUF

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
1:2 § I denna förordning avses med industriutsläppsverksamhet: en verksamhet som är tillståndspliktig enligt 2 kap. 1 §, 4 kap. 12 eller 16 §, 5 kap. 1, 4, 10, 18, 19, 34, 35, 37 eller 39 §, 6 kap. 1 §, 7 kap. 1	1:2 § I denna förordning avses med <i>IED-verksamhet: en verksamhet vars verksamhetskod i miljöprövningsförordningen (2013:251) är markerad med -i, och som i förekommande</i>	1:2 § I denna förordning avses med <u>industriutsläppsverksamhet</u> : en verksamhet vars verksamhetskod i miljöprövningsförordningen (2013:251) är markerad med -i, och som i förekommande

<p>§, 8 kap. 1 eller 6 §, 9 kap. 1 eller 2 §, 11 kap. 2 eller 4 §, 12 kap. 1, 2, 3, 5 eller 14 §, 14 kap. 1, 5, 8, 10 eller 14 §, 15 kap. 1, 3, 6, 9, 10, 13 eller 14 §, 16 kap. 1 §, 17 kap. 4 §, 19 kap. 1 §, 21 kap. 1, 5 eller 6 §, 28 kap. 3 § eller 29 kap. 3, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 30, 35, 36, 38, 39, 49, 50, 54 eller 58 § miljöprövningsförordningen (2013:251), huvudverksamhet: den huvudsakliga industriutsläppsverksamhet som bedrivs på en anläggning, och sidoverksamhet: en industriutsläppsverksamhet som bedrivs på en anläggning men som inte är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten på anläggningen.</p>	<p><i>fall i tillstånd har en tillåten produktionsvolym, produktionskapacitet eller motsvarande som uppfyller de tröskelvärden som anges i dessa bestämmelser,</i> huvudverksamhet: den huvudsakliga IED-verksamhet som bedrivs på en anläggning, och sidoverksamhet: en IED-verksamhet som bedrivs på anläggningen men som inte är den huvudsakliga IED-verksamheten på anläggningen.</p>	<p><i>fall i tillstånd har en tillåten produktionsvolym, produktionskapacitet eller motsvarande som uppfyller de tröskelvärden som anges i dessa bestämmelser,</i> huvudverksamhet: den huvudsakliga industriutsläppsverksamhet som bedrivs på en anläggning, och sidoverksamhet: en industriutsläppsverksamhet som bedrivs på anläggningen men som inte är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten på anläggningen.</p>
--	--	--

Även då de flesta remissinstanser är positiva till att använda IED- verksamhet istället för industriutsläppsverksamhet drar NV tillbaka sitt förslag i den delen. Bland annat med anledning av att svenska är det officiella språket och svenska uttryck ska användas, varför IED-verksamhet inte bedöms vara lämpligt.

NV anser att det av föreslagna bestämmelser tydligt framgår att BAT-slutsatser inte ska tillämpas på verksamheter som inte är IED-verksamheter samt att verksamheter som inte är industriutsläppsverksamheter inte kan vara vare sig huvud- eller sidoverksamheter. Övriga oklarheter bedöms kunna lösas genom vägledning.

3. Miljöprövningsförordningen (2013:251)

3.1. Miljöprövning, 1 kap.

Även då de flesta remissinstanser är positiva till att använda IED- verksamhet istället för industriutsläppsverksamhet drar NV tillbaka sitt förslag i den delen. Bland annat med anledning av att svenska är det officiella språket och svenska uttryck ska användas, varför IED-verksamhet inte bedöms vara lämpligt.

NV föreslog i RU att de bestämmelser i MPF som omfattas av IUF bör markeras på något sätt i dess verksamhetskod. Detta för att tydliggöra vilka paragrafer och verksamhetsbeskrivningar i MPF som omfattas av IUF. I nuläget behöver man läsa i två separata förordningar parallellt för att utröna vilka verksamheter i MPF som även är industriutsläppsverksamheter. Det har av många upplevts som ottydligt och kan orsaka onödiga misstag.

NV valde i RU att föreslå att ett *-i* läggs till efter verksamhetskoden, men nämnde också att det även kunde ske genom att på annat sätt tydliggöra vilka

paragrafer och verksamhetsbeskrivningar i MPF som omfattas av IUF. Det viktiga är att det skapas en tydlig markering av vilka bestämmelser som är kopplade till krav om att följa BAT-slutsatsdokument.

Remissinstanserna ställde sig positiva till förslaget och ansåg att en markering skulle vara till hjälp och göra bestämmelserna tydligare.

Däremot har synpunkter inkommit från bl.a. NVs enhet för integrerad miljödataförsörjning som pekar på att just förslaget med *-i (bindestreck i)* kopplat till verksamhetskoderna kan vara problematiskt ur ett IT-system perspektiv. Vidare diskussioner om den exakta utformningen av markeringen är därför nödvändiga.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
	<i>1:15 § Verksamhet vars verksamhetskod är markerad med -i är enligt 1 kap. 2 § industriutsläppsförordningen en IED-verksamhet och ska därför även följa den förordningens bestämmelser.</i>	<i>1:15 § Verksamhet vars verksamhetskod är markerad med -i är enligt 1 kap. 2 § industriutsläppsförordningen en <u>industriutsläppsverksamhet</u> och ska därför även följa den förordningens bestämmelser.</i>

3.2. Jordbruk, 2 kap.

NV anser att begreppet *växande grisar över 30 kg* är i överensstämmelse med IED. Eventuella osäkerheter bör kunna undanröjas i vägledningen och ingen ändring av förslaget föreslås.

Hur begrepp ska tolkas och till vilken kategori som betäckta och obetäckta gyltor ska hänföras, bör klargöras i vägledningen och stå i överensstämmelse med BREF-dokument.

NV gör nu samma bedömning som **Jordbruksverket** och **lst Skåne, lst Halland** och **lst Östergötland** vad beträffar 2:2 § MPF. Bestämmelsen bör inte innehålla tillståndsplikt för kategorin betäckta gyltor och därför tar NV tillbaka förslaget på ändring, d.v.s. nuvarande lydelse bör kvarstå.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
2:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 1.11 gäller för anläggning med stadigvarande djurhållning av nötkreatur, hästar, eller minkar med mer än 400 djurenheter, dock inte inhägnad. Med en djurenhet avses 1. en mjölkko eller sinko inklusive kalv upp till en månads ålder, 2. sex kalvar från en månads	2:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 1.11 gäller för anläggning med stadigvarande djurhållning av nötkreatur, hästar, minkar, <i>eller betäckta gyltor</i> med mer än 400 djurenheter, dock inte inhägnad. Med en djurenhet avses 1. en mjölkko eller sinko inklusive kalv upp till en månads ålder, 2. sex kalvar från en månads	2:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 1.11 gäller för anläggning med stadigvarande djurhållning av nötkreatur, hästar, eller minkar med mer än 400 djurenheter, dock inte inhägnad. Med en djurenhet avses 1. en mjölkko eller sinko inklusive kalv upp till en månads ålder, 2. sex kalvar från en månads

upp till sex månaders ålder, 3. tre övriga nöt, sex månader eller äldre, 4. en häst, inklusive föl upp till sex månaders ålder, eller 5. tio minkhonor för avel, inklusive valpar upp till åtta månaders ålder och avelshannar.	upp till sex månaders ålder, 3. tre övriga nöt, sex månader eller äldre, 4. en häst, inklusive föl upp till sex månaders ålder, 5. tio minkhonor för avel, inklusive valpar upp till åtta månaders ålder och avelshannar, <i>eller</i> 6. tre betäckta gyltor.	upp till sex månaders ålder, 3. tre övriga nöt, sex månader eller äldre, 4. en häst, inklusive föl upp till sex månaders ålder, eller 5. tio minkhonor för avel, inklusive valpar upp till åtta månaders ålder och avelshannar.
--	--	--

Vissa mindre justeringar har även gjorts i 2:1 § MPF, se bilaga II.

3.3. *Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat, 4 kap.*

Inga synpunkter att bemöta. För bemötande av övriga synpunkter med koppling till 4 kap., se avsnitt Djupborrning i bilaga I.

3.4. *Livsmedel och foder, 5 kap.*

Att vissa anläggningar kommer att gå från att vara anmälningspliktiga till tillståndspliktiga i 5 kap. MPF poängteras innebära en ökad administrativ börda i ett initialt skede av NV angående förslag på övergångsregler i redovisningen. För anläggningar med tillståndsplikt anses det skäligt att lämna miljörapport då anläggningen bör omfattas av IED-krav.

NV håller med **Ist Västra Götaland** om återanvändningen av gamla verksamhetskoder i förslagen och dessa har därför justerats, för att undvika att koderna förväxlas. Angående synpunkt från Ist Västra Götaland om kod 15.320 kommer biprodukten att beröras av 5:29 § MPF om det är en råvara och 29. kap MPF om det är avfall. Kommentaren gällande kod 15.60 om bedömning av avgifter kommer att ingå i genomgången av FAPT, där avgifterna anpassas till branschen och dess miljöpåverkan.

Angående **Ist Skånes** kommentar i 5:1-3 §§ MPF vill NV klargöra att *produktion* inte avser kapacitet, utan tillståndsgiven produktion, och bör därför inte ändras till produktionskapacitet. NV håller inte med om att förslaget innebär en överimplementering av IED. Det är snarare risk för en överimplementering om man pratar om produktionskapacitet istället för tillståndsgiven produktion eftersom produktionskapacitet syftar till vad som är möjligt att producera, vilket ofta är mycket mer än det som berörda verksamheter har tillstånd för.

Gällande **Ist Skåne** kommentar i 5:2 § MPF är det endast bestämmelser som berörs av IED som har övre och undre mängdgränser där det ansetts nödvändigt för förtydligande. Vissa övriga bestämmelser saknar mängdgränser bl. a. till följd av att konsekvenserna inte kunnat identifieras då, verksamheter som inte omfattas av tillståndsplikt inte lämnar miljörapport och på så vis saknas samlad kännedom om dessa. Det är inte heller lika relevant att ha tröskelvärden på både dygns och års basis för anläggningar som regleras av nationella skäl, eftersom så vida de inte kan misstolkas som en bestämmelse som angränsar till en IED verksamhet; i de fallen har NV valt att inkludera båda. Förtydliganden angående dygns- och årsvärdena kommer att beskrivas i vägledningen.

Beskrivningarna *beredning*, *hantering* och *behandling* i 5:4 § MPF finns med för att överrensstämma med bestämmelserna i bilaga I till IED. Ifall beskrivningarna skulle tas bort finns det risk att processer/tekniker som kommer att omfattas av BAT-slutsatser faller bort. Samma gäller för tillverkningsmetoden i 5:22–23 §§ MPF där jäsnings och destillation nämns. Att benämna tillverkningsmetoden är viktig bl. a. vid framställning av etanol för att kunna avgöra om den klassas som livsmedel eller kemikalier. Bestämmelserna kommer att förtydligas i kommande vägledning.

Gällande **lst Skånes** synpunkt om definitionen i 5:5 § MPF har NV valt att inte använda ordet *mellan* i bestämmelsen för att undvika osäkerhet kring vad som gäller för de exakta tröskelvärdena. Dessa kommer att ses över i samtliga kapitel för att bestämmelserna i MPF ska bli enhetliga.

Angående kommentaren från **Skellefteå kommun** om anmälningsskyldighet C för rökerier vill NV förtydliga att det är rökeriet som berörs av bestämmelsen i 5:7 § MPF och eventuell övrig produktion inom verksamheten regleras i andra bestämmelser inom MPF.

Punkt 1 i bestämmelsen 5:12 § MPF (nya 5:9 §) kommer att kompletteras med dygnsvärde på 75 ton per dygn för att överrensstämma med sträcksatsen i bilaga I till IED. Även punkt 2 kommer att kompletteras med beskrivande text för uträkning av dygnsvärde, samt för att förtydliga bestämmelsen. Dock är skrivningen inte enkel då den grundar sig på en uträkning i bilaga 1 till IED och därför avser NV att vägleda i frågan.

Göteborgs stad och **lst Västra Götaland** efterfrågar hänvisningar mellan § inom kapitlet. NV vill undvika hänvisningar där det inte anses nödvändigt. Hänvisningar kan förvirra och det kan vara lätt att missa en hänvisning, vilket för att oklarheter i § kan uppstå. I vissa § har vi valt att ha med hänvisning då det anses behövligt och underlättar tolkningen i bestämmelserna. Ytterligare oklarheter får lösas genom vägledning.

NV håller med **Göteborgs stad** och anser det rimligt att sänka nivån i 5:6 § MPF från tidigare 400 ton till 50 ton.

Processerna i 5:7-8 §§ MPF är tänkta att ingå i mer generella bestämmelser och NV kommer att vägleda om hur de ska klassas. NV bedömer att det inte bör specificeras i författningstext om enskilda processer om det inte finns särskilda skäl för att göra det, den typen av frågor lämpar sig bättre att vägleda om. Anledningen att *Drycker* är borttaget är på grund av att flertalet anläggningar är felklassade i nuläget, de ingår i de generella livsmedelskoderna, vilket kommer att tydliggöras i kommande vägledning. NV har inte bortsett från dessa verksamheter och anser att de i framtiden kommer att omfattas av de nya bestämmelserna för animaliska råvaror. NV anser att det framgår av författningstexten att anläggningar som överstiger 75 000 ton istället klassas enligt 15.90. NV anser inte att det finns skäl att i författningstext redogöra för

alla ingående processer utan det bör framgå i vägledningen. Ytterligare information om specifika processer kommer att finnas med i NV vägledning.

I 5:12 och 33 §§ MPF (gamla 5:18 och 39 §§) ändras bestämmelserna för att vara mer i linje med bilaga I till IED, samt för att förtydliga och förenkla paragraferna. NV väljer att använda formeln som finns i punkt 6.4b (iii), dels för att flera instanser har kännedom om den och dels för att den troligtvis kommer att återkomma i BAT-slutsatser.

Enligt 5:28 § MPF (gamla 5:33 §) bör verksamheterna vara anmälningspliktiga oavsett produktionsvolym och eventuella tolkningsproblem kommer att förtydligas i NVs vägledning.

Med anledning av inkomna synpunkter föreslås följande ändringar.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>5:6 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.50 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av animaliska råvaror (utom mjölk, fisk och skaldjur) för en produktion av mer än 400 ton men högst 18 500 ton produkter per kalenderår, om verksamheten inte är anmälningspliktig enligt 9 §.</p>	<p>5:6 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.50 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, <i>utom endast paketering, av enbart animaliska råvaror med en produktion av mellan 400 ton och 2 000 ton per kalenderår.</i></p>	<p>5:6 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.50 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, <i>utom endast paketering, av enbart animaliska råvaror med en produktion <u>av mer än 50 ton upp till och med 2 000 ton per kalenderår.</u></i></p>
<p>5:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.165 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av animaliska och vegetabiliska råvaror, både i separata och kombinerade produkter, för en produktion av</p> <p>1. mer än 18 500 ton produkter per kalenderår, om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller</p> <p>2. mer än det antal ton produkter per kalenderår som motsvarar 75 000 minskat med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutprodukternas innehåll.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten innebär endast paketering.</p>	<p>5:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.130-i gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, <i>utom endast paketering, av både animaliska och vegetabiliska råvaror – i kombinerade och/eller separata produkter – med en produktion av</i></p> <p>1. mer än 18 750 ton per kalenderår om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller</p> <p>2. mer än det antal ton produkter per kalenderår som motsvarar 75 000 minskat med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutprodukternas innehåll.</p>	<p>5:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.131-i gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av både animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, med en produktion av</p> <p>1. mer än 18 750 ton per <u>kalenderår eller mer än 75 ton per dygn</u> om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller</p> <p>2. <u>om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till mindre än 10 viktprocent</u></p> <p><u>a) mer än $300 - (22,5 * \text{animaliska materialets viktprocent})$ per dygn, eller</u></p> <p><u>b) mer än $250 * [300 - (22,5 * \text{animaliska materialets viktprocent})]$ per kalenderår.</u></p>

		<u>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten endast innebär paketering.</u>
<p>5:31 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.290 gäller för anläggning för framställning av mer än 15 000 ton livsmedel per kalenderår, om verksamheten</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 1–30 §§, och 2. medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §. 	<p>5:13 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.140 gäller för anläggning för framställning av <i>livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av både animaliska och vegetabiliska råvaror – i kombinerade och/eller separata produkter – med en produktion av</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mellan 5 000 och 18 750 ton per kalenderår om slutproduktens innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. mellan 5 000 och det antal ton produkter per kalenderår som motsvarar 75 000 minskat med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutproduktens innehåll. 	<p>5:13 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.141 gäller för anläggning för framställning av <i>livsmedel med beredning och behandling, av både animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, med en produktion av mer än 5 000 ton per kalenderår om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 12 §.</i></p> <p><u>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten endast innebär paketering.</u></p>
<p>5:39 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.370 gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av animaliska och vegetabiliska råvaror, både i separata och kombinerade produkter, för en produktion av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 18 500 ton produkter per kalenderår, om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. mer än det antal ton produkter per kalenderår som motsvarar 75 000 minskat med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutprodukternas innehåll. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten innebär endast paketering.</p>	<p>5:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.370-i gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av animaliska och vegetabiliska råvaror, både i separata och kombinerade produkter, för en produktion av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 18 750 ton produkter per kalenderår, om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. mer än det antal ton produkter per kalenderår som motsvarar 75 000 minskat med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutprodukternas innehåll. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten innebär endast paketering.</p>	<p>5:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.370-i gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av animaliska och vegetabiliska råvaror, både i separata och kombinerade produkter, för en produktion av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 18 750 ton per kalenderår <u>eller mer än 75 ton per dygn</u> om slutproduktens innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. om slutproduktens innehåll av animaliskt material uppgår till mindre än 10 viktprocent <p><u>a) mer än $300 - (22,5 * \text{animaliska materialets viktprocent})$ per dygn, eller</u> <u>b) mer än $250 * [300 - (22,5 * \text{animaliska materialets viktprocent})]$ per kalenderår.</u></p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten endast innebär paketering.</p>

Ytterligare mindre justeringar har gjorts av övriga bestämmelser, se bilaga II.

3.5. *Textilvaror, 6 kap.*

Inga synpunkter att bemöta.

Mindre justeringar har dock gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.6. *Päls, skinn och läder, 7 kap.*

Lst Jämtland anser att mängdgränsens formulering kan medföra att bestämmelsen kan misstolkas om vilka verksamheter som omfattas av bestämmelsen i 7:3 § MPF. NV menar att det inte finns skäl att i lagtext redogöra för alla ingående processer utan anser att det bör framgå i NVs vägledning. Det är den tillståndsgivna alternativt den mängd som anges vid anmälan som avses i bestämmelserna.

Mindre justeringar har dock gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.7. *Trävaror, 8 kap.*

Lst Jämtland och **lst Uppsala** anser att ändringen i 8:1-2 §§ MPF från att omfatta endast *träskyddsmedel* till att omfatta *kemikalier* skapar oklarheter. NV menar att begreppet *kemikalier* bör användas för att följa formuleringen enligt IED. Den tidigare skrivningen innebar en underimplementering av IED och NV är medvetna om att förslaget får konsekvenser, men vidhåller förslaget eftersom det är i linje med kraven som omfattas i IED. NV har uppmärksammat att fler anläggningar säger sig omfattas av BREF för sektorn, än dem som angett det i sin miljörapportering.

Anledningen till undantaget för blånadssvamp framgår av bestämmelserna i IED och ska därför finnas med i både 8:1-2 §§ MPF. För att undvika att de verksamheter som endast behandlar mot blånadssvamp blir s.k. U-verksamheter föreslås en ny bestämmelse med anmälningsplikt för de som endast behandlar mot blånadssvamp och således inte omfattas av 8:1-2 §§ MPF.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
-	-	8:11 Anmälningsplikt C och verksamhetskod 20.91 gäller för anläggning för behandling av trä och träprodukter mot blånadssvamp, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 1 eller 2 §.

Remissvar från **Göteborgs stad** om otydligheter i 8:7 § MPF anser NV framgår i lagförfattningstexten att anläggningar med tillverkning av fanér och plywood över 150 000 kubikmeter per år omfattas av 8:6 § MPF. NV bedömer att formuleringen: ... *anläggning för tillverkning av faner eller plywood, OSB-skivor, träfiberskivor, spånskivor eller andra produkter av spån, upp till och*

med 600 kubikmeter per dygn eller 150 000 kubikmeter per kalenderår i 8:7 § MPF är tydlig och är samma formulering som tidigare. Förtydligande av vad som avses kommer att framgå i NVs vägledning.

Förhållandet mellan 8 kap. och 19 kap. MPF kommer att förtydligas ytterligare i vägledning. Det kan finnas enskilda fall där man kommer att omfattas av både 8 kap. och 19 kap. och i vissa fall bara den ena. Om verksamheten omfattas av båda kapitlen berörs verksamheten av båda bestämmelserna men har den ena som huvudverksamhet. Även ord och uttryck som exempelvis ”i synnerhet” lämpar sig bäst att förtydliga i vägledning.

Ytterligare mindre justeringar har gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.8. *Massa, papper och pappersvaror, 9 kap.*

Angående remissvar från **lst Norrbotten** om produktionsmängd i 9:2-3 §§ MPF baseras kraven i IED och BREF från tillståndsgiven produktionsmängd och det vore därför olyckligt att använda en annan benämning i svensk lagstiftning. NV menar att författningstexten avser den mängd anläggningen har tillstånd att producera och inte den faktiska produktionsmängden. Bestämmelsen i 9:3 § MPF kompletteras med *20 ton*, enligt synpunkt från **lst Norrbotten**.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
9:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 21.40 gäller för anläggning för framställning av papper, papp eller kartong i industriell skala per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 2 §.	9:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 21.40 gäller för anläggning för framställning av <i>maximalt 7 300 ton</i> papper, papp eller kartong i industriell skala per kalenderår.	9:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 21.40 gäller för anläggning för framställning av <u><i>upp till och med 20 ton per dygn eller upp till och med 7 300 ton</i></u> papper, papp eller kartong i industriell skala per kalenderår.

Ytterligare mindre justeringar har gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.9. *Fotografisk och grafisk produktion, 10 kap.*

Inga synpunkter att bemöta.

3.10. *Stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle, 11 kap.*

Angående **lst Södermanlands** synpunkt om förslaget att ersätta *naturgas* med *gas* anser NV att termen bör överrensstämma med den engelska versionen av IED och vidhåller därför ändringen till *gas*.

3.11. *Kemiska produkter, 12 kap.*

NV håller med **lst Jämtland** om att det är viktigt att processer eller produkter inte *faller mellan stolarna* i och med de nya förslagen. Utformningen av kapitlets paragrafer tillsammans med vägledning bedöms förbättra möjligheterna till korrekt klassning av alla berörda verksamheter.

Synpunkt från **IKEM** om att administrativa kostnader och merarbete bedöms öka i och med förändringarna i kapitlet, bedöms samlat i kapitlet som berör administrativ börda, se avsnitt 8. I det remitterade förslaget²¹ har verksamhetsutövare visats få stora skillnader i administrativ börda beroende på om en verksamhet är av sådan omfattning att den klassas som A- respektive B-verksamhet. När det som här endast handlar om ändrad prövningsnivå medan verksamheten är densamma menar NV att den administrativa bördan för verksamhetsutövaren ändras i betydligt mindre utstäckning.

Synpunkter på förslaget om en ändrad gräns för klassning på 20 000 ton/år och ett nytt förslag och efterfrågan från **lst** om en summeringsregel för 12:1-34 §§ MPF, hänvisar NV till att frågan tidigare uppmärksammats, både om den tidigare gränsen 100 000 ton/år är för hög och om summeringsregel behövs. Bedömningen ledde till att NV inte valde att föreslå någon summeringsregel, men att gränsen för produktionsmängd istället sänktes till 20 000 ton/år i berörda bestämmelser. Denna nivå gav begränsade konsekvenser vad gäller klassning i A- eller B-nivån och komplexiteten med en summeringsregel kunde därmed undvikas. Tidigare påtalade exempel, en kloratfabrik, kontrollerades och bedömdes inte få ändrad klassning med denna lösning och detsamma gällde en karbidfabrik.

Med avseende på synpunkt om att konsekvenserna av att utesluta texten *används eller* ur undantagspunkt 1 i 12:9 § MPF är otydligt beskrivna menar NV att ändringen inte bedömts medföra några miljökonsekvenser. Även med hänsyn till **lst Västra Götalands** synpunkt i 12:45 § MPF är det inte konsekvent att behålla den nuvarande beskrivningen jämfört med andra verksamheter där själva användningen av kemikalier med aktuell klassning inte är reglerad. Oavsett om en verksamhet är tillstånds- eller anmälningspliktig gäller förordningen om egenkontroll med krav på bl.a. kemikalieförteckning. NV anser beträffande synpunkterna på ändringar i 12:9 § MPF att motiveringen till varför undantagspunkterna 2 och 3 inte tas bort framgår i redovisningen av regeringsuppdraget. Underlag för konsekvensbedömningen kunde inte tas fram inom uppdraget.

Angående efterfrågan från **lst** om en tydligare definition avseende *försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala*, menar NV att detta får vara en vägledningsfråga.

Lst Skåne har påpekat att verksamhetens egenkontroll bör ske på ämnesnivå istället för på produktnivå. NV skulle vilja utreda om kravet i egenkontrollförordningen bör utökas med en kemikalieförteckning på ämnesnivå. För närvarande finns dock inga resurser för en sådan utredning.

Vad gäller synpunkten från **lst Skåne** om att 12:22 § MPF bör kompletteras med en nedre gräns hänvisar NV till att det inte finns någon mängdbegränsning i IED. Den enda nedre gränsen är att produktionen ska vara i industriell skala. Att sätta en nedre mängdbegränsning strider mot direktivet.

²¹ Se avsnitt 15.1.6 i regeringsuppdraget.

Inkomna synpunkter föranleder **inte** ändringar. Mindre justeringar har dock gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.12. Icke-metalliska mineraliska produkter, 14 kap.

I remissvaret ifrågasätter **SveMin** att förslaget i 14:8–13 §§ MPF innehåller tröskelvärden för årsproduktion och dygnsproduktion. Anledningen till att bestämmelserna innehåller värden för års- och dygnsproduktion är bl. a. för att fånga in säsongbetonad produkt samt ökad överensstämmelse med IED. Tröskelvärdena är oberoende av varandra, dvs. om verksamheten når någon av gränserna kommer verksamheten att klassas enligt aktuell bestämmelse i MPF.

Inkomna synpunkten föranleder **inte** ändringar. Dock har mindre justeringar gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.13. Stål och metall, 15 kap.

Angående **Ist Skånes** kommentar vill NV klargöra att de föreslagna punkterna inte avser kapacitet, utan produktion, vilket gör att det beskrivna problemet med bedömning av kapacitet gentemot tillståndsgiven produktion inte bör uppkomma. Ist har rätt i att användandet av produktionsmängd istället för kapacitet kan innebära en underimplementering. Detta gäller i hela MPF-förslaget, och utgår från en generell avvägning av denna risk och den svenska prövningsmodellen som utgår från tillståndsgiven mängd. Uppgifter om kapacitet registreras inte heller på något lättillgängligt sätt.

När det gäller säsongbetonad produktion kan situationen uppstå att verksamhetens omfattning vida överstiger korttidsvärdet i bilaga I till IED under en kortare tid men inte det svenska årsvärdet. NV har bedömt att man då ska klassas som industriutsläppsverksamhet. De två värdena är *eller*-värden, dvs. om man når någon av gränserna så klassas man i aktuell kod i 15 kap. MPF. Men det framgår av Ist yttrande s. 2 punkt 9 att verksamheterna inte alltid tolkar *eller*-värden korrekt, varför detta kan behöva klargöras i vägledningssammanhang.

I remissvaret anger **Gjuteriföreningen** att fler anläggningar kommer att bli tillståndspliktiga. NV menar att detta dock inte gäller för föreslagna ändringar inom 15 kap. MPF.

Gjuteriföreningen och **Ist Norrbotten** anser att antalet produktionsdygn som tröskelvärdet baseras på bör förtydligas i lagtexten. **Gjuteriföreningen** föreslår därför att berörda paragrafer ändras med tillägget ... *vilket, beräknat på 250 arbetsdagar, motsvarar...* NV anser dock att tillägget kan orsaka stora tolkningsproblem i de fall då antalet produktionsdygn är ett annat än 250.

5 000 ton per kalenderår har gällt även tidigare, utan specificering med produktionsdygn. I förslaget kompletteras endast med ett korttidsvärde, för att få en överensstämmelse med bilaga I till IED. Förslaget innebär alltså att inget dygn får överskrida produktionsmängden 20 ton. NV anser att detta är i överensstämmelse med bilaga I till IED, särskilt med tanke på att det i bilaga I

uttrycks som kapacitet och att vi redan gjort avsteg som kan innebära underimplementering genom att istället ange produktionsmängd.

NV anser att antalet produktionsdygn inte bör anges i författningstexten, utan enbart de föreslagna produktionsmängderna, vilka är satta utifrån antagande om antal produktionsdygn. När 365 dygn används för att räkna fram ny årsproduktion baseras detta på bedömningen att det bäst motsvarar verklig drifttid i dessa anläggningar, dvs. kontinuerlig drift. Ingen tillkommande anläggning blir på detta sätt en IUF-anläggning pga. det svenska årsvärdet, utöver de anläggningar som berörs av bilaga I till IED. Detta medför att IED inte överimplementeras. Av konsekvensbedömningen framgår att ändringarna i årsvärdet inte bedöms medföra förändringar för de klassade anläggningarna. I fallen där det tidigare årsvärdet behålls tillsammans med det nya korttidsvärdet baseras detta på vår bedömning om att dessa verksamheter normalt inte har kontinuerlig drift. Någon anläggning skulle kunna hamna inom punkten pga. enbart det svenska årsvärdet, om de ligger strax under korttidsvärdet i bilaga I till IED men har fler än 250 produktionsdagar. Det skulle innebära en överimplementering av IED. Dock bedömer NV att detta inte bör vara fallet för berörda anläggningar.

Lst Jönköping har efterfrågat ett förtydligande i 15:14§ MPF. Föreslagen punkt anger *där produktionen överstiger 20 ton per dygn eller 5000 ton per kalenderår*. Det avser produktionsmängd, inte smältkapacitet, på samma sätt som i den hittills gällande formuleringen. Frågan bör tas upp i kommande vägledning.

Synpunkterna föranleder inga ändringar, dock har mindre justeringar gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.14. Metall- och plastytbehandling, avfettning och färgborttagning, 16 kap.

Angående **Lst Västra Götalands** synpunkt vill NV klarlägga att varmförzinkning ingår i FMP BREF²² i den utsträckning som anges i bilaga I till IED, punkt 2.3 c: *Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme.*

I MPF omfattas varmförzinkning av:

- punkt 27.30-i (15:3 p. 3, som enligt förslaget blir 15:5), förutsatt en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme eller 17 500 ton råstål per kalenderår. Dessa är IED-anläggningar.
- om volymerna är lägre, med metallförbrukning över 2 ton per år, omfattas varmförzinkning av punkt 28.50 (16:5, som enligt förslaget blir 16:6). Detta är inte IED-anläggningar.
- om volymerna är ännu lägre, med metallförbrukning över 50 kg men högst 2 ton per år, omfattas varmförzinkning av anmälningsplikt enligt 28.95 (16:7, som blir 16:10), punkt 5.

²² BAT (Bästa tillgängliga teknik) -referensdokument för Ferrous Metals Processing.

När det gäller varmförzinkning är det alltså metallmängder (inmatning eller förbrukning) som avgör om det är en IED-anläggning, inte betbadens volym. Betbadens volym förekommer i bilaga I till IED men då enbart för elektrolytisk eller kemisk process.

Lydelsen i 16:2 § MPF har inte ändrats jämfört med hur den är utformad idag. Både punkten 1 och 2 i bestämmelsen måste vara uppfylld för att verksamheten ska bli tillståndspliktig enligt 16:2 § MPF. Uppfylls inte dessa båda kriterier faller verksamheten in under 16:3 § MPF istället som anger anmälningsplikt för övriga anläggningar för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast. 16:2 § MPF kommer, i likhet med övriga två, att ändras för att nivåerna för när tillståndsplikten gäller, ska överrensstämma.

Angående **1st Östergötland** kommentar till 16:2 § MPF är det väsentliga om verksamheten ger upphov till något avloppsvatten, inte om detta sedan släpps ut eller ej.

Synpunkterna föranleder inga ändringar, dock har mindre justeringar gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.15. Elektriska artiklar, 17 kap.

Inga synpunkter att bemöta.

3.16. Förbrukning av organiska lösningsmedel, 19 kap.

Förhållandet mellan 8 kap. och 19 kap. MPF kommer att förtydligas ytterligare i vägledning. Det kan finnas enskilda fall där man kommer att omfattas av både 8 kap. och 19 kap. och i vissa fall bara den ena. Om verksamheten omfattas av båda kapitlen berörs verksamheten av båda bestämmelserna men har den ena som huvudverksamhet. Även ord och uttryck som exempelvis *i synnerhet* lämpar sig bäst att förtydliga i vägledning.

Förslaget till ny 19:3 § MPF där vissa punkter stryks innebär inte att dessa undantas från anmälningsplikt. De verksamheter som har tröskelvärden med mer än 5 ton organiska lösningsmedel tas bort från 19:3 § MPF men omfattas istället av 5 §. De verksamheter som har tröskelvärden under 5 ton per kalenderår omfattas även fortsättningsvis av 3 §.

Angående synpunkten att nivån i 19:3 § p. 1 MPF bör sänkas och på så sätt likställas med gränsen för fordonslackering, dvs. p 3 har NV inte haft möjlighet att inom ramen för detta uppdrag utreda och bedöma en sådan ändring.

Förslaget till ny 19:4 § MPF omfattar förvisso många verksamheter men NV anser att förslaget är miljömässigt motiverat. Nuvarande reglering innebär att fordonslackerare till följd av reparation är anmälningspliktiga först från en förbrukning av 5 ton medan annan fordonslackering är anmälningspliktig redan från 500 kg. Ur miljösynpunkt finns det ingen anledning att skilja på tillverkningsanläggningar och andra verksamheter som lackerar vägfordon. Innan den 1 januari 2008 omfattades lackering av vägfordon till följd av reparation, underhåll eller dekoration som skedde utanför

tillverkningsanläggningar (fordonsreparationslackering) av dåvarande bilagan till förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (FMH-bilagan) vilket bland annat innebar att verksamheter blev anmälningspliktiga vid en förbrukning av mer än 500 kg lösningsmedel. Förslaget till ny 19:4 § MPF innebär således en återgång till vad som gällde innan 2008.

Synpunkterna föranleder **inte** ändringar. Dock har synpunkter med anknytning till avsnittet om *CLP-förordningen (EG nr 1272/2008)* föranlett vissa justeringar i 19:3 MPF, se bilaga II.

3.17. Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla, 21 kap.

3.17.1. Rötning och uppgradering

En instans framför att tillstånd inte ska behöva sökas för rötning av substrat som redan finns på gården och endast bör prövas i samband med djurhållningen. NV anser inte att rötning kan anses vara en del av djurhållningen, eftersom processen inte kan anses ha med djurhållningen att göra. Rötning är vidare en förhållandevis tekniskt komplicerad teknik som kan ge upphov till betydande metanutsläpp.

Två instanser framför att de vill höja gränsen för när gödselbaserad biogasproduktion ska tillståndsprövas till 7 800 MWh biogas per år. NV kan konstatera att den föreslagna gränsen redan är en kraftig höjning. Gränsen 3 000 MWh är satt utifrån förslag från SOU 2013:15 om rötning av stallgödsel, som baseras på hur mycket biogas som skulle kunna produceras från tillståndspliktiga anläggningar för djurhållning. Motiveringen till höjningen var att en anmälningspliktig djurhållning inte skulle behöva söka tillstånd för rötning av gödsel.

Gödsel är animaliskt avfall och gränsen för när återvinning eller bortskaffande av animaliskt avfall blir en IED-anläggning är 2 500 ton per år (punkt 6.5 i bilaga I IED). Dock anser NV att då p. 6.5 överlappar med den punkt som omfattar biologisk behandling (5.3 b)) anser vi att biologisk behandling bör ha företräde. Vid rötning av gödsel för att framställa 3 000 MWh gas handlar det om årliga mängder kring 13 000 ton gödsel. NVs bedömning av ovanstående beskrivs mer ingående under avsnitt *Animaliska biprodukter*.

En instans framför att det är otydligt om gränsen på 3 000 MWh biogasproduktion inkluderar rötning av max 500 ton icke farligt avfall i 21:1 § MPF. Paragrafen ska enligt NV tolkas som att max 500 ton icke-farligt avfall får rötas och att energimängden som produceras från rötning av detta avfall ska inkluderas i energimängden 3 000 MWh. Detta kan behöva förtydligas i vägledningen.

Samma instans framför vidare det är otydligt vad som gäller om ingående mängd stallgödsel som utgör avfall överstiger 25 000 ton per kalenderår. I 21:1 § MPF anges att om mängden stallgödsel som utgör avfall överstiger 25 000 ton så ska verksamheten vara tillståndspliktig enligt 29:33-34 §§ MPF. NV instämmer i att det är otydligt eftersom det i 29:33 § MPF anges att den tillförda mängden avfall

ska vara maximalt 25 000 ton per kalenderår för att omfattas av provningsplikt och 29:34 § MPF avser anmälningspliktig verksamhet. Här har det blivit fel hänvisning. Istället ska hänvisningen göras till 29:22 § MPF, vilket innebär att anläggningen blir en IED-verksamhet.

En annan instans anser att undantagen bör skrivas ut i klartext. NV förstår synpunkten men anser att paragraferna skulle bli allt för långa om undantagen skulle skrivas ut.

NV föreslår vissa mindre justeringar i författningstexten med anledning av ovanstående synpunkter, se vidare bilaga II.

3.17.2. Förbränning

Lst Jönköping hänvisade i sitt remissvar till hur NV tidigare väglett och föreslog mot den bakgrunden att det i MPF bör anges vad som avses med orden *eldningsolja* respektive *bränslegas* i 21:8 § MPF, vilken avser anmälningsplikt. Lst pekar särskilt på frågan huruvida även icke fossila bränslen ingår i de två begreppen.

Såvitt NV känner till finns ingen entydig definition av begreppet *eldningsolja*. NV konstaterar att begreppet var detsamma då detta reglerades i förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. NVs uppfattning är att begreppet används i 21:8 § MPF i betydelsen eldningsolja av fossilt ursprung. I praktiken avses här endast den mest lättflytande kvaliteten, EO 1 (eldningsolja 1), alltså vanlig villaolja. Tyngre kvaliteter låter sig inte förbrännas på ett ekonomiskt sätt i en panna som är mindre än 20 MW, vilket är punktens övre tröskelvärde.

Sedan några år finns produkter på marknaden som saluförs²³ med beteckningen *Eldningsolja bio* eller motsvarande, och beskrivs som *biobaserad eldningsolja*.

Även om det förekommer olika kvaliteter av lättflytande biogena oljor, kan i det allmänna fallet halterna av obrännbara ämnen, ofta benämnt aska, i oljor av biogent ursprung vara märkbart högre än i fossil EO 1. Bioolja kan därmed ge betydligt högre stoftutsläpp än EO1. Därmed bör i det enskilda fallet frågan om stoftrening bedömas då biogen olja avses förbrännas.

Mot denna bakgrund är det vår uppfattning att förbränning av olja av biogent ursprung bör omfattas av anmälningsplikt från 0,5 MW tröskelvärde, till skillnad från förbränning av olja av fossilt ursprung som bör omfattas av anmälningsplikt från 10 MW tröskelvärde. NV bedömer också att detta bör tydliggöras i 21:8 § MPF.

Vad gäller biogena gasformiga bränslen gör vi motsatt bedömning. Enligt vår erfarenhet innehåller gasformiga bränslen, oavsett ursprung, låga halter

²³ Exempel:

<https://www.preem.se/globalassets/foretag/produkter--tjanster/produktblad/e/eldningsolja-bio-100.pdf>

obrännbara ämnen och ger därmed inte märkbart högre stoftutsläpp än fossil naturgas. Det är vår uppfattning att det är detta som är bakgrunden till att det i 20:8 § MPF inte används ordet "naturgas" utan istället ordet *bränslegas*. Dock skulle denna avsikt kunna tydliggöras genom en mer explicit formulering.

Mot denna bakgrund är det vår uppfattning att förbränning av såväl biogena som fossila gasformiga bränslen bör omfattas av anmälningsplikt från 10 MW tröskelvärde. Vi bedömer också att detta bör tydliggöras i 21:8 § MPF.

Lst Skåne föreslår att ordet *installerad* i 21:7-9 §§ MPF ska strykas eller i andra hand ersättas av *tillståndsgiven*. Lst föreslår också att tillståndsplikt ska grundas på avgiven alternativt utgående effekt.

Den formulering som används i bestämmelserna idag, *total installerad tillförd effekt*, överensstämmer med vad som anges i bilaga I till IED, *sammanlagd installerad tillförd effekt*.

Med *tillförd effekt* avses den energimängd per sekund som tillförs med bränslet. Med *installerad tillförd effekt* avses den högsta effekt som anläggningen är konstruerad för att kunna förbränna under längre tid.

NV bedömer att *avgiven* eller *utgående* effekt inte ger tillräcklig överensstämmelse med bilaga I till IED. Vidare bedömer vi att *tillståndsgiven* inte heller kan användas i en bestämmelse i MPF eftersom det skulle innebära att endast den som har tillstånd omfattas av tillståndsplikt, men inte de som inte har tillstånd.

Mot denna bakgrund bedömer vi att remissynpunkten inte bör föranleda någon ändring i denna del. NV bör vägleda om de frågor som uppstår i tillämpningen av bestämmelsen i denna del.

Med anledning av ovanstående synpunkter föreslås följande ändringar. Ytterligare justeringar har gjorts i övriga bestämmelser, se bilaga II.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>21:8 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.60 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av</p> <p>1. mer än 500 kilowatt, om annat bränsle används än enbart eldningsolja eller bränslegas, eller</p> <p>2. mer än 10 megawatt, om inget annat bränsle används än eldningsolja eller bränslegas.</p> <p>Anmälningsplikten gäller inte</p>	<p>21:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.60 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av</p> <p>1. mer än 500 kilowatt, om annat bränsle används än enbart eldningsolja eller bränslegas, eller</p> <p>2. mer än 10 megawatt, om inget annat bränsle används än eldningsolja eller bränslegas.</p> <p>Anmälningsplikten gäller inte</p>	<p>21:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.60 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av</p> <p>1. mer än 500 kilowatt <u>upp till och med 20 megawatt</u>, om annat bränsle används än enbart <u>fossil</u> eldningsolja eller <u>biogen eller fossil</u> bränslegas, eller</p> <p>2. mer än 10 megawatt <u>upp till och med 20 megawatt</u>, om inget annat bränsle används än <u>fossil</u> eldningsolja eller <u>biogen eller fossil</u> bränslegas.</p>

1. stationär förbränningsmotor avsedd endast som reservaggregat vid elavbrott, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 5, 6, 7 eller 9 §.	1. stationär förbränningsmotor avsedd endast som reservaggregat vid elavbrott, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 7, 8, 9 eller 11 §.	
---	--	--

3.18. Rening av avloppsvatten, 28 kap.

NV har med anledning av inkomna synpunkter sett över hela 28 kap. MPF och lämnar nedan ett reviderat förslag.

Vid ändringen av skrivningarna i 28 kap. MPF ska det bli tydligare att de anläggningar som berörs av avloppsdirektivet inte även omfattas av IED-direktivet och bestämmelsen kopplad till det direktivet.

Nuvarande 28:1 § MPF behöver formuleras om för att tydligare avspegla avloppsdirektivets omfattning. Avloppsdirektivet, artikel 4, ställer krav på *sekundär rening* för utsläpp i sötvatten eller flodmynningar *om utsläppen härrör från tätorter med mellan 2 000 och 10 000 pe* och däröver. I dagsläget anges *mer än 2 000 pe* vilket då är felaktigt i relation till avloppsdirektivet. I den svenska bestämmelsen finns även en reglering avseende anslutna personer. NV föreslår därför att nuvarande 28:1 § MPF delas upp i två delar. Den första delen avser de reningsanläggningar som omfattas av avloppsdirektivet medan den andra delen omfattar anläggningar med en anslutning av fler än 2 000 personer (som är en svensk reglering utan koppling till något direktiv). Dessutom görs ett tillägg i den första delen angående lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster för att ytterligare tydliggöra vilka verksamheter som avses. En justering görs också i 1 § avseende storleksgränsen 2 000 pe för att överensstämja med avloppsdirektivets nivå. För att få en stringens mellan 1- och 2 §§ så justeras även 2 § till att omfatta 2 000 personer eller fler.

En sådan uppdelning av nuvarande 28:1 § MPF skulle även underlätta avseende en hänvisning till undantag från IED-bestämmelsen för de verksamheter som omfattas av avloppsdirektivet.

Bestämmelsen (ny 28:3 § MPF) avseende industriutsläppsverksamheter ska inte bygga på storlek utan gäller för verksamheter som omfattas av 1:2 § IUF oavsett storlek. Det enda undantaget som kan göras från detta är för de verksamheter som omfattas av avloppsdirektivet.

Hänvisningen till FMH tas bort i ny 28:3 § MPF.

I ny föreslagen 28:4 § MPF ändras även dimensionerad för till tar emot för att på så sätt få en mer enhetlig terminologi i de olika bestämmelserna.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
28:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.10	28:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.10 gäller	28:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.10 gäller

<p>gäller för avloppsreningsanläggning med en anslutning av fler än 2 000 personer eller som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar mer än 2 000 personekvivalenter.</p>	<p>för avloppsreningsanläggning med en anslutning av fler än 2 000 personer eller som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar mer än 2 000 personekvivalenter.</p>	<p>för avloppsreningsanläggning som omfattas av lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster och som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar 2 000 personekvivalenter eller mer.</p>
		<p>28:2 Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.11 gäller för avloppsreningsanläggning med en anslutning av 2 000 personer eller fler, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 §.</p>
<p>28:2 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.20 gäller för avloppsreningsanläggning som är dimensionerad för mer än 200 personekvivalenter, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 §.</p>	<p>28:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.30 gäller för avloppsreningsanläggning som är dimensionerad för mer än 200 men högst 2000 personekvivalenter.</p>	<p>28:4 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.16 gäller för avloppsreningsanläggning som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar mer än 200 upp till och med 2000 personekvivalenter.</p>
<p>28:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.25 gäller för avloppsreningsanläggning som tar emot avloppsvatten från en eller flera sådana anläggningar som avses i 2 kap. 1 §, 4 kap. 12 eller 16 §, 5 kap. 1, 4, 10, 18, 19, 34, 35, 37 eller 39 §, 6 kap. 1 §, 7 kap. 1 §, 8 kap. 1 eller 6 §, 9 kap. 1 eller 2 §, 11 kap. 2 eller 4 §, 12 kap. 1, 2, 3, 5 eller 14 §, 14 kap. 1, 5, 8, 10 eller 14 §, 15 kap. 1, 3, 6, 9, 10, 13 eller 14 §, 16 kap. 1 §, 17 kap. 4 §, 19 kap. 1 §, 21 kap. 1, 5 eller 6 § eller 29 kap. 3, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 30, 35, 36, 38, 39, 49, 50, 54 eller 58 § men som drivs av en annan verksamhetsutövare.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 1 eller 2 § eller enligt 13 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.</p>	<p>28:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.15-i gäller för avloppsreningsanläggning som tar emot avloppsvatten från en eller flera sådana anläggningar som avses i 1 kap. 2 § Industriutsläppsförordningen (2013:250).</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna bestämmelse gäller inte om verksamheten huvudsakligen tar emot avloppsvatten från hushåll eller om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 13 § förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.</p>	<p>28:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.15-i gäller för avloppsreningsanläggning som tar emot avloppsvatten från en eller flera sådana anläggningar som avses i 1 kap. 2 § Industriutsläppsförordningen (2013:250).</p> <p>Tillståndsplikt enligt denna bestämmelse gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 §.</p>

3.19. Avfall, 29 kap.

Flera remissinstanser har påpekat vikten av att NV tar fram vägledning till en eventuellt reviderad MPF och framförallt avfallskapet. Det ges också flera exempel på vilka områden som upplevs som problematiska. NV har för avsikt att ta fram sådan vägledning. Detsamma gäller vissa begrepp som används i 29 kap MPF, även här behövs vägledning.

Flera remissinstanser är positiva till den omstrukturering som föreslås, t.ex. att de större verksamheterna kommer först i 29 kap MPF, samt att det tydligt markeras vilka koder som är kopplade till IED. Flera påpekar också att det är positivt att undre och övre tröskelvärden anges tydligt i verksamhetskoderna. Flera har i samband med detta påpekat att det i vissa fall angivits felaktiga gränser, t.ex. *större än 10 ton* har ersatts med *mellan 10 ton* och x ton. Det innebär att det kan finnas verksamheter som ligger precis på gränsen, och därmed är det oklart vilken verksamhetskod dessa faller in under. NV har uppmärksammat problemet, och åtgärdar detta i samtliga koder i 29 kap. MPF. Avsikten har inte varit att ändra dessa gränser.

När det gäller de många undantagen som idag finns i vissa av koderna i 29 kap, har flera påpekat att det är mycket positivt att dessa minimeras. Dock påpekar man också att det i vissa koder fortfarande finns kvar en del undantag. NV ser över dessa ytterligare, och lämnar ändringsförslag. Vår bedömning är att det är möjligt att ytterligare begränsa antalet undantag i vissa av koderna. En lst har också påpekat riskerna med att stryka undantag, då texten kan bli så kortfattad och generell att det istället blir otydligt och skapar tolkningssvårigheter. I flera förslag till bestämmelser står det också *huvudsakligen, i synnerhet* och liknande uttryck. NV ser över dessa och föreslår ändringar då det anses lämpligt.

Angående hur koderna i 29 kap. MPF ska delas in, har flera lämnat synpunkten att förslaget inte är helt logiskt i alla avseenden. NV håller med om detta, anledningen är att vi har både de mer generella koderna som täcker ett stort antal processer och/eller typer av avfall, samtidigt som vi har kvar de koder som är inriktade på en viss typ av verksamhet. Vi gör bedömningen att det med den grundstruktur som vi idag har, och haft avsikten att behålla, är svårt att få till en helt logisk och lämplig indelning.

En instans har också påpekat det ska vara tydligt att det är den tillståndsgivna mängden som ska avses i verksamhetskoderna. NV delar denna uppfattning, och förslagen är formulerade på det sättet. Detsamma gäller synpunkten att dygns- respektive timvärden som gör att IED blir tillämpligt, bör finnas i samtliga IED-verksamhetskoder, även i 29 kap. MPF. NV delar synpunkten och har, i de koder där det är relevant, lämnat ändringsförslag.

Åtskilliga remissinstanser är positiva till att övre och undre tröskelvärden skrivs ut tydligt i respektive verksamhetskod. Det framförs att det leder till en ökad tydlighet och en mer konsekvent implementering av IED i svenskt regelverk då det underlättar tolkningen och tillämpningen av MPF för både verksamhetsutövare och miljömyndigheter.

En instans anser att prövningsplikten bör styras av hanteringen vid den aktuella verksamheten och inte av hur avfallet återvinns eller bortskaffas i nästa steg. Om avsikten varit materialåtervinning och det i ett senare skede visar sig att avsättning saknas och avfallet istället avsätts till bränsle kan det ge en IED-klassning. NV ser dock ingen möjlighet till åtgärd då det skulle innebära avsteg från kraven i och med IED. Då verksamheten omfattas av IED ska motsvarande verksamhetskod i MPF tillämpas.

3.19.1. *Begreppet anläggning*

När det gäller NVs förslag att ta bort begreppet anläggning från 29 kap. MPF, har de flesta som kommenterat denna del varit positivt inställda till ändringen. Främst har det handlat om att man anser att det förtydligar samt att det underlättar när det gäller att komma åt oseriösa aktörer. En oro finns dock att fler verksamheter ska omfattas om begreppet tas bort. NV anser att en stor del av det kan mötas genom vägledning på området. Särskilt tas problematiken upp kring snöupplag och hantering av rena massor, vilket är en uppfattning som delas av NV. Så långt det är möjligt bör dessa delar ingå i kommande vägledning.

En annan synpunkt som tas upp är att konsekvenserna inte är tillräckligt belysta. NV gör dock bedömningen att de risker som tas upp i konsekvensutredningen kan bemötas genom vägledning. En tungt vägande faktor är också att det i avfallsdirektivet inte finns den koppling till anläggning som vi idag har i 29 kap. MPF, dvs. det är själva verksamheten/hanteringen av avfall som faller in under tillståndsförfarandet (eller anmälan).

Svenskt Vatten anser att begreppet anläggning inte kan tas bort, då det kommer att leda till att punkternas tillämpning vidgas. Liksom ovan beskrivet anser NV att det är verksamheten som ska bedömas, och inte om tillräckligt gjorts av teknisk natur för att kunna klassas som en anläggning.

Svenskt Näringsliv och **Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme** påpekar att det inte kan anses rimligt att en fastighetsägare kan göras ansvarig för nedskräpning som sker på fastighetsägares mark. Detta tas upp som en mindre risk i NVs konsekvensbedömning. Vi anser dock inte att vårt förslag skapar en sådan risk, utan att det redan med dagens lagstiftning ser ut så.

NVs samlade bedömning är, baserat på de remissvar som inkommit, att begreppet anläggning kan strykas ur 29 kap. MPF. De flesta ist anser att det kan underlätta deras arbete med tillsyn och tydliggör frågan. NV anser att överensstämmelsen ökar med avfallsdirektivet, där det är verksamheten som ska bedömas, och inte om det är en anläggning eller inte. Vi håller dock med flera instanser om att det kommer att behövas vägledning från NV för att minimera problem och för att öka tydligheten.

3.19.2. *Begreppet yrkesmässig*

NVs bedömning är att begreppet yrkesmässig förvisso inte ska vara avgörande för om en verksamhet ska falla in under MPF krav eller ej. Detta har också framhållits av **Ist Skåne**. I den konsekvensanalys som genomfördes såg vi dock risker med att ta bort begreppet, särskilt i samband med att

anläggningsbegreppet föreslås strykas ur 29 kap. MPF. Vi valde därför att behålla begreppet *yrkesmässig* och lägga till begreppet i nuvarande 29:53 och 56 §§ MPF (nya 29:26 och 28 §§ MPF) där nedre gränser saknas.

Vi delar flera remissinstansers synpunkt att begreppet *yrkesmässig* behöver tydliggöras. Dock väljer vi inte i nuläget att föreslå en definition av begreppet utan inkluderar detta i den vägledning som följer eventuella ändringar av MPF.

3.19.3. *Begreppet icke-farligt avfall*

Flertalet remissinstanser anser att en ändring till *icke-farligt avfall* som begrepp är positivt. KEMI har framfört att man inte anser att begreppet bör ändras då det kan signalera att man avser ett avfall som inte är farligt. NV anser dock att då begreppet används i deponidirektivet och IED och är allmänt vedertaget, blir det tydligare att använda samma begrepp. Vi avser att genom den vägledning som följer ev. ändringar av MPF, tydliggöra att innebörden är densamma som avses med det begrepp som används idag, *annat avfall än farligt avfall*.

En instans har också påpekat att begreppet inte används konsekvent, vilket vi ser över. Detta handlar framförallt om några av verksamhetskoderna för deponier. NV ser över detta i syfte att begreppen ska användas på liknande sätt så långt det är möjligt.

NVs samlade bedömning är, baserat på de remissvar som inkommit, att begreppet *annat avfall än farligt avfall* bör ändras till *icke-farligt avfall* för en bättre överensstämmelse med övriga direktiv.

3.19.4. *C-verksamheter*

Förslaget att införa ett krav på beslut även för C-verksamheter har mottagit både positiva och negativa synpunkter. **Renova** har framfört att det är positivt med ett beslut som skapar mer ordning och reda i kommunikationen med tillsynsmyndigheten och ökar tydligheten för verksamhetsutövare. **Lst Västra Götaland** och **Göteborgs stad** tillstyrker förslaget.

Trafikverket anser att de föreslagna skrivningarna är otydliga. NV håller med om att det kommer att krävas vägledning för att tydliggöra innebörden. Dock anser vi att det är viktigt att formuleringarna är i överensstämmelse med avfallsdirektivets formuleringar.

Flera **Lst** har också framfört att vägledning krävs. De framför också att arbetsbördan inte ska underskattas. NV delar uppfattningen att det kommer att krävas vägledning och har för avsikt att till en eventuellt reviderad MPF ta fram vägledning även vad gäller kravet på beslut för C-verksamheter och vilket underlag som ska ligga till grund för detta.

Renova framför att förslaget endast bör omfatta nya anmälningar, inte de redan pågående verksamheterna. **Trafikverket** anser att kraven endast bör gälla pågående verksamheter samt verksamheter som förväntas pågå längre tid än tre år när det gäller kompletterande anmälan. Detta för att verksamheten i vissa fall bedrivs under kortare tid än så. NV delar uppfattningen att förslaget ställer krav

på en ökad administration. Vi förslår därför att det ändras till att endast omfatta nya verksamheter.

Återvinningsindustrierna, Svensk Energi/Svensk Fjärrvärme och Svenskt Näringsliv framför att det kommer att leda till en mellanform mellan anmälan och tillstånd och en ökad byråkrati, och föreslår därför att Sverige bör använda sig av möjligheten till undantag enligt art 24 i avfallsdirektivet. Man framför som exempel snöupplag som orimlig konsekvens av förslaget. Man framför också att förslaget inte står i proportion till ett förbättrat miljöskydd.

NV delar inte bedömningen att förslaget kan anses leda till en mellanform mellan dagens anmälningsplikt och tillståndsprövning. Syftet med förslaget är att samtliga verksamheter som behandlar avfall omfattas av krav på ett tillstånd (ett beslut enligt vårt förslag), kraven ställs i avfallsdirektivet. NV delar uppfattningen att förslaget innebär en viss ökad administration. Ett alternativ som anges i uppdraget och som också framförts av remissinstanser, är den möjlighet till undantag som finns i art 24 avfallsdirektivet. Förfarandet innebär att en medlemsstat för *varje typ av verksamhet fastställer allmänna regler* av vilka det framgår vilka typer och mängder avfall som omfattas av undantaget och vilken behandlingsmetod som ska användas. Det finns alltså inte en möjlighet till ett generellt undantag för samtliga verksamheter som sysslar med behandling av avfall på C-nivå. NVs bedömning är att det utifrån de möjligheter som finns för undantag, inte kan anses vara möjligt att genomföra för samtliga typer av verksamheter som sysslar med behandling av avfall och bedrivs på C-nivå. Det skulle dock kunna vara aktuellt för vissa områden där man ser ett särskilt behov. Slutsatsen är fortfarande att vi, för att nå upp till avfallsdirektivets krav, bör ställa krav på någon form av tillstånd. Genom att se till att ett beslut skrivs för C-verksamheter når vi upp till det krav som ställs i avfallsdirektivet.

NV delar uppfattningen som framförts av **Avfall Sverige** och **VafabMiljö**, att mellanlagring är en avfallshantering men inte en återvinnings- eller bortskaffningshantering. Det innebär att mellanlagring inte omfattas av förslaget på beslut för C-verksamheter.

Snöupplagen nämns särskilt som ett problematiskt område i samband med ovanstående förslag. De problem NV tar upp inom regeringsuppdraget som är kopplade till snöupplagen handlar i första hand om att begreppet anläggning föreslås strykas från de flesta av verksamhetskoderna i 29 kap. MPF. Det kan i sin tur leda till att snöupplag som idag inte bedöms falla in under anläggningsbegreppet, kan komma att klassas som lagring av avfall. Denna fråga har varit aktuell tidigare, dvs. hur snöupplagen ska klassas och hanteras. NVs bedömning är att om begreppet anläggning tas bort, kan snöupplag klassas som lagring. Detta är inte en fråga kopplad till översynen av MPF, utan får hanteras i tillsynsvägledning.

NVs bedömning är att C-verksamheter som sysslar med behandling av avfall, ska tilldelas ett beslut från tillsynsmyndigheten. I syfte att begränsa den administrativa bördan som framförts från remissinstanserna, föreslår vi en

ändring. NV föreslår att 25 f § och 27 a § i FMH endast ska gälla nya verksamheter. En övergångsbestämmelse föreslås därför i FMH. Även andra mindre justeringar har gjorts i tidigare lämnat förslag, se bilaga II.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i regeringsuppdraget	Ny föreslagen lydelse
-	-	Övergångsbestämmelse
-	-	<i>Det som sägs i 25 f § och 27 a § ska gälla anmälningar som ges in till tillsynsmyndigheten efter den 31 december 2016.</i>

3.19.5. Mellanlagring

Begreppet mellanlagring, förslaget att föra in lagring som en del av insamling samt förslag till ny definition

NV föreslår att begreppet *mellanlagring* ersätts av *lagring som en del av insamling* samt att en definition förs in i avfallsförordningen, 4 §, där det nya begreppet definieras.

Flera remissinstanser har påpekat att behovet av tillsynsvägledning från NV gällande lagringsbegreppet, ny definition mm, är mycket stort. Som exempel nämns gränsdragningen mellan vad som ska anses vara lagring som del av insamling och annan lagring. Eftersom en av koderna för lagring av avfall är en IED-verksamhet, är det mycket viktigt att gränsen tydliggörs. NV är medvetna om detta och den vägledning som följer en eventuellt reviderad MPF kommer att innehålla vägledning gällande lagring av avfall.

Lst Skåne har lämnat förslag på justerad definition där man anser att åtskillnad inte bör göras på 1 resp. 3 års lagring (om avfallet ska bortskaffas resp. återvinnas). I praktiken kan det vara svårt att på förhand besluta om avfallet ska återvinnas eller bortskaffas. NV kan förvisso se att det kan leda till problem i vissa fall. Dock styrs 1 resp. 3-årsgränsen av deponidirektivet varför vi inte inom uppdraget har möjlighet att påverka den gränsdragningen.

Trafikverket menar att undantagen i verksamhetskoderna gällande mellanlagring (anmälningssplikten gäller inte lagring av avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det *återvinns eller behandlas*) borde ändras. NV konstaterar i regeringsuppdraget att det är tillräckligt att använda *behandling*. Dock används begreppet *återvinns eller behandlas* i nuvarande avfallsförordning. Vi anser därför inte att en ändring är nödvändig.

Lst Västerbotten har påpekat att en hänvisning i MPF till en definition i avfallsförordningen inte är optimalt. NV förstår synpunkten att det skulle kunna vara lämpligt att ha definitionerna i samma förordning, dvs. i MPF. Dock finns idag övriga definitioner i avfallsförordningen och av den anledningen föreslogs även definitionen för *lagring som del av insamling* hamna där. Vi har för avsikt att i vägledningen tillhörande en reviderad MPF ta med t.ex. definitioner för att underlätta och tydliggöra.

Cementa påpekar att tidigare var mellanlagring av annat avfall än farligt avfall anmälningspliktigt under vissa volymer. I förslaget har detta ändrats till lagring som en del av insamling av icke-farligt avfall. Det innebär att lagring som en del i insamlingen av inert avfall inte längre än anmälnings- eller tillståndspliktigt. NV anser inte att en sådan tolkning är möjlig. Avsikten med ändringen från annat avfall än farligt avfall till icke-farligt avfall innebär inte en förändring av omfattningen. Avsikten är att det vi idag klassar som mellanlagring, ingår i det begrepp som vi föreslår ska heta lagring som en del av insamling.

Renova har framfört att en tidsgräns bör sättas ut för lagring som sker tillfälligtvis/kortare tid. NV bedömer att det inte är lämpligt, då det i princip inte är exakta timmar eller dagar det handlar om. Det måste bedömas vid varje enskilt fall om den tid som t.ex. krävs för en omlastning är rimlig. Det kan skilja en hel del i tid från olika typer av hantering av avfall och under olika omständigheter.

Göteborgs stad för fram att NV i rapporten bedömer att uttjänta fordon och den lagring som sker vid bilskrotningsverksamhet, ska ses som lagring som del av insamling. Dock kan även sanerade fordon i vissa fall vara farligt avfall (dvs. inte helt sanerade). Göteborg framför att även lagring av sanerade fordon bör regleras. I övrigt delar de NVs förslag. NV kan hålla med Göteborgs stad om att det i vissa fall inte kan anses lämpligt att klassa avfallet som icke-farligt. Dock ser vi liten möjlighet att åtgärda detta genom MPF. Lämpligen bör frågan hanteras genom vägledning från NV efter samråd med tillsynmyndigheterna.

Flera remissinstanser har påpekat svårigheterna med att skilja de olika lagringsbegreppen åt, så som de används i avfallsdirektivet.

- Den inledande lagring som sker där avfallet uppstår är *inte* att anse som ett återvinnings/bortskaffningsförfarande. Verksamheten ska *inte* anses bedriva en avfallshantering.
- Det man menar med *lagring som en del av insamling* är en avfallshantering, men ska *inte* ses som återvinning eller bortskaffande.
- Den *lagring som sker i avvaktan på behandling* är en avfallshantering enligt avfallsdirektivet. Lagringen sker i anslutning till den verksamhet där återvinning eller bortskaffande sker.

NV föreslår vissa justeringar i definitionen av *lagring som en del av insamling*. NV kommer också att vägleda kring ovanstående begrepp om förslagen genomförs i en reviderad MPF. Förslaget till ändring av definitionen nedan beskrivs närmare under avsnittet *Mellanlagring- Lagring i avvaktan på behandling*.

Förslag till ändrad bestämmelse 4 § avfallsförordningen (2011:927)

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
4 § I denna förordning avses med återanvändning: en åtgärd	4 § I denna förordning avses med återanvändning: en åtgärd	4 § I denna förordning avses med återanvändning: en åtgärd

<p>som innebär att en produkt eller komponent som inte är avfall används igen för att fylla samma funktion som den ursprungligen var avsedd för, insamling: hämtning eller mottagning av avfall samt sortering, lagring eller annan hantering av det hämtade eller mottagna avfallet innan det transporteras vidare till behandling, förberedelse för återanvändning: en avfallshantering som genom kontroll, rengöring eller reparation gör att produkter eller komponenter som blivit avfall kan återanvändas, återvinning: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 2 eller som på annat sätt innebär att avfallet kommer till nytta som ersättning för annat material eller förbereds för att komma till sådan nytta eller en avfallshantering som innebär förberedelse för återanvändning, materialåtervinning: återvinning genom att upparbeta avfallsmaterial till nya produkter, material eller ämnen som inte ska användas som bränsle eller fyllnadsmaterial, och bortskaffande: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 3 eller som på annat sätt innebär att innehavaren gör sig av med avfallet utan att det återvinns eller att det lämnas till någon som samlar in eller transporterar bort det.</p>	<p>som innebär att en produkt eller komponent som inte är avfall används igen för att fylla samma funktion som den ursprungligen var avsedd för, insamling: hämtning eller mottagning av avfall samt sortering, lagring eller annan hantering av det hämtade eller mottagna avfallet innan det transporteras vidare till behandling, förberedelse för återanvändning: en avfallshantering som genom kontroll, rengöring eller reparation gör att produkter eller komponenter som blivit avfall kan återanvändas, återvinning: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 2 eller som på annat sätt innebär att avfallet kommer till nytta som ersättning för annat material eller förbereds för att komma till sådan nytta eller en avfallshantering som innebär förberedelse för återanvändning, materialåtervinning: återvinning genom att upparbeta avfallsmaterial till nya produkter, material eller ämnen som inte ska användas som bränsle eller fyllnadsmaterial, bortskaffande: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 3 eller som på annat sätt innebär att innehavaren gör sig av med avfallet utan att det återvinns eller att det lämnas till någon som samlar in eller transporterar bort det, och <i>lagring som en del av insamling: lagring av avfall på annan plats än där avfallet uppkommit.</i> <i>Som lagring som sker som en del av insamling anses inte</i> <i>1. lagring som sker tillfälligtvis/kortare tid i samband med omlastning,</i> <i>2. lagring som sker för en längre period än tre år innan avfallet återvinns,</i> <i>3. lagring som sker för en</i></p>	<p>som innebär att en produkt eller komponent som inte är avfall används igen för att fylla samma funktion som den ursprungligen var avsedd för, insamling: hämtning eller mottagning av avfall samt sortering, lagring eller annan hantering av det hämtade eller mottagna avfallet innan det transporteras vidare till behandling, förberedelse för återanvändning: en avfallshantering som genom kontroll, rengöring eller reparation gör att produkter eller komponenter som blivit avfall kan återanvändas, återvinning: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 2 eller som på annat sätt innebär att avfallet kommer till nytta som ersättning för annat material eller förbereds för att komma till sådan nytta eller en avfallshantering som innebär förberedelse för återanvändning, materialåtervinning: återvinning genom att upparbeta avfallsmaterial till nya produkter, material eller ämnen som inte ska användas som bränsle eller fyllnadsmaterial, bortskaffande: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 3 eller som på annat sätt innebär att innehavaren gör sig av med avfallet utan att det återvinns eller att det lämnas till någon som samlar in eller transporterar bort det, och <i>lagring som en del av insamling: lagring av avfall på annan plats än där avfallet uppkommit.</i> <i>Som lagring som en del av insamling anses inte</i> <i>1. lagring som sker tillfälligt i samband med omlastning,</i> <i>2. lagring som sker för en längre period än tre år innan avfallet återvinns,</i> <i>3. lagring som sker för en längre period än ett år innan</i></p>
--	---	---

	<i>längre period än ett år innan avfallet bortscaffas, eller 4. lagring som sker vid återvinnings- eller bortscaffningsverksamhet.</i>	<i>avfallet bortscaffas, eller 4. lagring som sker <u>i avvaktan på återvinning eller bortscaffande då lagringen sker i anslutning till den verksamheten.</u></i>
--	--	---

Mellanlagring/lagring som del av insamling av icke-farligt avfall, nuvarande 1-2 §§

Lst Västra Götaland har lämnat en kommentar som är kopplad till de synpunkter man lämnat angående verksamhetskoderna för mekanisk bearbetning. Det undantag som finns i 1-2 §§ menar man inte avser lagring på plats där avfallet kommer att nyttiggöras. Kopplingen mellan undantag för avfall avsett för byggnads- och anläggningsändamål bör ses över. Se vidare Mekanisk bearbetning. NV har för avsikt att även vägleda kring undantagen i 1-2 §§. I övrigt görs endast mindre justeringar vad gäller nuvarande 1-2 §§ MPF.

Lagring i avvaktan på behandling, IED-klassad verksamhet, nuvarande 3 §

Förslaget till nuvarande 3 § (ny 53 §) har lett till ett antal remissynpunkter. Verksamhetskoden är idag klassad som en IED-verksamhet. NV har efter kontakter med EU-kommissionen kommit fram till att mellanlagring av farligt avfall (det som kommissionen benämner lagring som del av insamling) *inte* ska klassas som en IED-verksamhet. NV har därför föreslagit en justering av koderna för lagring. Den verksamhet som kommissionen anser ska vara kopplad till IED, är den lagring som sker i avvaktan på återvinning eller bortscaffande, vid den verksamhet där återvinningen/bortscaffandet sker, och om det handlar om sådan återvinning/bortscaffande som räknas upp i bilaga I till IED (punkterna 5.1, 5.2, 5.4, 5.6).

Flera lst har påpekat att paragrafen behöver förtydligas, det behöver framgå att det enbart handlar om lagring som sker i anslutning till den verksamhet där återvinning och bortscaffande sker. Det behöver vara tydligt att denna verksamhetskod inte omfattar den lagring som vi idag benämner mellanlagring (enligt vårt förslag *lagring som en del av insamling*). En lst framför också att det kan behövas övergångsbestämmelser. En lst lämnar också förslag på ny formulering av paragrafen.

Flera remissinstanser för fram att lagring som sker på den plats där det kommer att återvinnas eller bortscaffas, normalt ingår i tillstånd och anmälningsbeslut för verksamheten. Förslaget kommer att leda till stora konsekvenser för såväl tillsynsmyndighet och verksamhetsutövare utan att någon miljövinst uppnås. Man påpekar att en särskild prövningskod för denna lagring inte är nödvändig.

NV delar vissa av remissinstansernas synpunkter. NVs bedömning är att det är verksamheter som lagrar farligt avfall överstigande 50 ton, i avvaktan på de återvinnings- eller bortscaffningsförfaranden som uppräknas i punkterna 5.1, 5.2, 5.4, 5.6 i bilaga I till IED, som ska omfattas av nya 53 §. Det är enbart den lagring som sker vid verksamheten för återvinning/bortscaffande som omfattas.

Detta har också påpekats av bl.a. Stena Metall. De framför att det bör finnas en tydlig koppling till de punkter i bilaga I till IED, där återvinnings- och bortskaffningsprocesser räknas upp. I annat fall kan t.ex. förbehandling av elavfall komma att omfattas, då de lagras farligt avfall.

Flera instanser påpekar att en särskild kod inte behövs för denna typ av lagring. NV menar dock att IED ställer krav på det. Sverige måste genomföra samtliga punkter i bilaga I till IED i svensk rätt för att eventuella BAT-slutsatser sedan ska kunna kopplas till resp. IED-kod i MPF.

Renova har påpekat att det är otydligt vilken verksamhetskod som gäller för lagring av farligt avfall i mindre mängd än 50 ton i avvaktan på återvinning eller bortskaffande. NV avser inte reglera detta genom särskild kod, utan samma krav gäller som idag. I vissa fall regleras lagringen i de aktuella tillstånden för verksamheten.

Vi lämnar nedan ett justerat förslag av 29:53 § MPF där detta tydliggörs. Vi har också för avsikt att vägleda kring de olika lagringsbegreppen.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>29:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.45 gäller för anläggning för mellanlagring av farligt avfall, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än totalt 50 ton farligt avfall. Tillståndsplikten gäller inte anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas.</p>	<p>29:53 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.408-i gäller för lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än 50 ton farligt avfall.</p>	<p>29:56 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.408-i gäller för lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än 50 ton farligt avfall. <u>Tillståndsplikten gäller lagring som sker i anslutning till någon av följande verksamheter</u></p> <ol style="list-style-type: none"> <u>1. biologisk behandling,</u> <u>2. fysikalisk-kemisk behandling,</u> <u>3. återvinning/regenerering av lösningsmedel,</u> <u>4. återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar,</u> <u>5. regenerering av syror eller baser,</u> <u>6. återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar,</u> <u>7. återvinning av komponenter från katalysatorer,</u> <u>omraffinering av olja eller</u> <u>8. annan återanvändning av olja,</u> <u>9. invallning,</u> <u>10. sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller</u> <u>11. inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar,</u> <u>12. omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller</u>

		<u>bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar.</u>
--	--	---

Mellanlagring/lagring som del av insamling av farligt avfall, nuvarande 4-5 §§

Lst Skåne och **Lst Västra Götaland** har mycket riktigt påpekat att sista stycket i den föreslagna lydelsen i nya 29:52 § MPF kan strykas. NV lämnar ändringsförslag nedan.

Lst Jämtland lyfter frågan kring 1-tonsgränsen i nuvarande 4 §. Då arbetet med regeringsuppdraget genomfördes, analyserades om en ev. höjning av mängdgränsen borde föreslås. Då framkom att vissa tillsynmyndigheter ansåg att gränsen var för låg och vissa att den var för hög. Vår slutsats var då att det inte fanns anledning att lämna förslag på ändring. Vi är dock öppna för att föreslå sådana ändringar framöver, om det skulle framkomma att det anses som en för låg gräns. I samband med samma bestämmelse för **Renova** fram att asbest inte bör falla in under 1-tonsmängden avfall utan kunna hanteras i större mängder under samma kod. NV gör bedömningen att det troligen finns ett antal olika typer av avfall som man skulle kunna särskilja under verksamhetskoden, för att underlätta hanteringen i de fall då man inte ser miljö- och hälsorisker. Det skulle dock behöva göras en större analys där man ser på olika typer av avfall. Vi har inom detta uppdrag inte haft möjlighet att göra en sådan analys.

Ronquist har påpekat flera mindre åtgärder i nuvarande 29:4-5 §§ MPF. En otydlighet om mängden avser den årliga mängden eller vid något givet tillfälle i nya 29:52 § MPF. Detsamma gäller ordet *uttjänt*, som inte nödvändigtvis behöver skrivas ut, då det oavsett handlar om avfall. Dessutom finns en felskrivning i nya 29:51 § MPF.

NV lämnar förslag på förtydliganden samt korrigerar felskrivningen, nedan.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>29:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.50 gäller för anläggning för mellanlagring av farligt avfall, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 5 ton oljeavfall, 2. mer än 30 ton blybatterier, 3. mer än 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, 4. mer än 30 ton impregnerat trä, eller 5. mer än 1 ton annat farligt avfall. 	<p>29:51 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.50 gäller för lagring av farligt avfall som en del av insamling om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 5 ton oljeavfall, 2. mer än 30 ton blybatterier, 3. mer än 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, 4. mer än 30 ton impregnerat trä, eller 5. mer än 50 ton farligt avfall som utgörs av motordrivna fordon 6. mer än 1 ton annat farligt avfall. 	<p>29:54 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.50 gäller för lagring av farligt avfall som en del av insamling om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 5 ton oljeavfall, 2. mer än 30 ton blybatterier, 3. mer än 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, 4. mer än 30 ton impregnerat trä, 5. mer än 50 ton farligt avfall som utgörs av motordrivna fordon, <u>eller</u> 6. mer än 1 ton annat farligt avfall.

<p>Tillståndsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 3 §. 		<p><u>Med lagring som en del av insamling avses detsamma som i 4 § avfallsförordningen (2011:927).</u></p>
<p>29:5 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.60 gäller för anläggning för mellanlagring av farligt avfall</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. som utgörs av uttjänta motordrivna fordon där mängden avfall inte uppgår till mer än totalt 50 ton farligt avfall, eller 2. om mängden farligt avfall inte vid något tillfälle uppgår till <ol style="list-style-type: none"> a. mer än 5 ton oljeavfall, b. mer än 30 ton blybatterier, c. mer än 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, d. mer än 30 ton impregnerat trä, eller e. mer än 1 ton annat farligt avfall. <p>Anmälningsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas, eller 2. anläggning för lagring som en del av insamling om mängden avfall inte vid något tillfälle uppgår till mer än 1 ton elektriska eller elektroniska produkter, 1 500 kilogram blybatterier eller 200 kilogram annat farligt avfall, eller 3. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 3 §. 	<p>29:52 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.60 gäller för lagring av farligt avfall som en del av insamling</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. som utgörs av uttjänta motordrivna fordon där mängden avfall uppgår till högst 50 ton farligt avfall, eller 2. om mängden farligt avfall vid något tillfälle uppgår till <ol style="list-style-type: none"> a. mellan 200 kg och 5 ton oljeavfall, b. mellan 1500 kg och 30 ton blybatterier, c. mellan 1 ton och 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, d. mellan 200 kg och 30 ton impregnerat trä, eller e. mellan 200 kg och 1 ton annat farligt avfall. <p>Anmälningsplikten gäller inte lagring som en del av insamling om mängden avfall vid något tillfälle är maximalt 1 ton elektriska eller elektroniska produkter, 1 500 kg blybatterier eller 200 kg annat farligt avfall.</p>	<p>29:55 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.60 gäller för lagring av farligt avfall som en del av insamling</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. som utgörs av motordrivna fordon <u>upp till och med 50 ton farligt avfall vid något tillfälle</u>, eller 2. om mängden farligt avfall vid något tillfälle uppgår till <ol style="list-style-type: none"> a. <u>mer än 200 kg upp till och med 5 ton oljeavfall,</u> b. <u>mer än 1500 kg upp till och med 30 ton blybatterier,</u> c. <u>mer än 1 ton upp till och med 50 ton elektriska eller elektroniska produkter,</u> d. <u>mer än 200 kg upp till och med 30 ton impregnerat trä, eller</u> e. <u>mer än 200 kg upp till och med 1 ton annat farligt avfall.</u> <p>—<u>Med lagring som en del av insamling avses detsamma som i 4 § avfallsförordningen (2011:927).</u></p>

3.19.6. Sortering

NV delar bedömningen att det finns ett stort behov av vägledning på området. Detta har framförts av flera lst. **Lst Västra Götaland** föreslår att ett förtydligande görs i sorteringskoderna så att dessa korresponderar med de förslag som lst lägger angående koderna för mekanisk bearbetning. NV har för avsikt att i samband med en eventuellt reviderad MPF, ta fram vägledning till de verksamhetskoder där det finns ett behov. För verksamhetskoderna gällande sortering och mekanisk bearbetning finns ett stort behov av vägledning. NV

instämmer också i **Renovas** bedömning, att antalet sorteringsanläggningar troligen är underskattat, då vi har ett bristfälligt underlag vad gäller C-verksamheter generell. NV bedömer att det inte påverkar i just detta fall, då förslagen till ändringar handlar om att tydliggöra paragraferna så som att skriva ut övre och undre mängdgränser, stryka begreppet anläggning och ändra till icke-farligt avfall. Ändringarna ska inte påverka omfattningen av verksamhetskoderna jämfört med idag.

Mindre justeringar har gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.19.7. Förbehandling av elavfall

Flera remissinstanser framför att det är positivt att ordet förbehandling byts mot behandling. Flera framför också att en definition behövs av begreppet och/eller tydlig vägledning som kan förklara begreppet och vad som ska rymmas inom verksamhetskoden för behandling av elavfall. En instans framför att behandling kan omfatta mer långtgående förädling av material än idag vilket torde ställa andra krav på verksamheten och att det av den anledningen skulle kunna innebära att den aktuella verksamheten borde klassas enligt en annan kod.

NV bedömer inte att en definition av begreppet behandling är nödvändig. Begreppet behandling definieras i avfallsdirektivet och är ett vitt begrepp där återvinning- och bortskaffningsförfaranden inkluderas, inklusive beredning före återvinning eller bortskaffande. För att formuleringen gällande elavfall bättre ska motsvara den verksamhet som avses med den aktuella verksamhetskoden, föreslår NV en ändring av förslaget i likhet med de förslag på formulering som inkommit i remissen. Syftet är att det tydligare ska framgå att det här rör sig om en viss typ av behandling som sker inför *annan* återvinning, bortskaffande, eller ytterligare förbehandling (se nedan). Anledningen till att vi vill lägga till *annan* beror på att även förbehandling (sortering, demontering mm) faller in under begreppet återvinning.

En remissinstans framför att det är positivt att NV vill tydliggöra vad som gäller för elavfall innehållande isolerolja. Man framför att det bör läggas till en hänvisning till vilken/vilka paragrafer som är aktuella då det rör sig om elavfall innehållande isoleroljor. Vi bedömer dock att det bör vara tillräckligt att det särskilt omnämns i den vägledning som kommer att följa en eventuell omarbetad MPF.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
29:8 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.90 gäller för anläggning för yrkesmässig förbehandling av avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter, med undantag för förbehandling som består av ingrepp i komponenter eller	29:46 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.90 gäller för yrkesmässig <i>behandling</i> av avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter. <i>Anmälningsplikten gäller inte behandling av komponenter eller utrustning som innehåller isolerolja.</i>	29:48 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.90 gäller för yrkesmässig <i>behandling</i> av avfall som utgörs av elektriska och elektroniska produkter <i>och som innebär sortering, demontering eller annan behandling som föregår ytterligare förbehandling eller annan återvinning eller</i>

utrustning som innehåller isolerolja.		<i>bortskaffande av avfallet. Anmälningssplikten gäller inte behandling av komponenter eller utrustning som innehåller isolerolja.</i>
---------------------------------------	--	--

3.19.8. Mekanisk bearbetning

Lst Västra Götaland påpekar att verksamhetskoderna för mekanisk bearbetning leder till tolkningsproblem. Det är inte tydligt hur undantagen till 29:9-10 §§ MPF ska tolkas, *krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- och anläggningsändamål*. Lst påpekar att en begränsning är lämplig dvs. undantaget bör endast vara tillämpligt då hanteringen sker på den plats där avfallet ska återvinnas. Frågan har lyfts även i andra sammanhang till NV. NV delar lst synpunkt, dvs. att det är högst tveksamt om undantaget ska kunna tillämpas även vid verksamheter som bedrivs utan att vara i anslutning till den plats där avfallet återvinns, särskilt som nuvarande 29:10 § MPF saknar en övre mängdgräns. NV anser att det förslag som lämnats av lst Västra Götaland är fullt tänkbart (att koppla undantaget till den plats där avfallet återvinns). Vi har dock inom detta uppdrag begränsade möjligheter att utreda eventuella konsekvenser av nya förslag, och väljer därför att inte föreslå ändringar. Däremot avser vi utreda detta närmare för att kunna särskilt ta upp denna fråga i vägledningen som följer en eventuellt reviderad MPF.

Stena Metall och Återvinningsindustrierna har påpekat att mekanisk bearbetning överstigande 100 000 ton per kalenderår bör falla in under nuvarande 29:9 § MPF (nya 29:42 §). Undantaget är då det gäller mekanisk bearbetning av metallavfall överstigande 18 750 ton per kalenderår, då verksamheten ska klassas som nuvarande 29:50 § MPF (nya 29:22 §). Anledningen är att just den verksamheten är klassad som en industriutsläppsverksamhet.

Lst Jönköping har påpekat att då omformuleringar görs vad gäller mängdgränser, finns en risk att en verksamhet som är anmälningsspliktig idag, kan komma att klassas som en tillståndspliktig. NV har inte för avsikt att så ska ske, och en genomgång görs för att korrigera detta.

Renova framför att det behövs vägledning vad gäller begreppet mekanisk bearbetning. Detta är en synpunkt NV mottagit även utanför denna remiss. Vi har för avsikt att vägleda kring begreppet mekanisk bearbetning i den vägledning som följer en eventuellt reviderad MPF.

NV anser att remissinstansernas synpunkter är relevanta, dvs. att mekanisk bearbetning av icke-farligt avfall (utom då det gäller metallavfall i de mängder som leder till klassning som industriutsläppsverksamhet) fortsatt kan klassas som en B-verksamhet och därmed falla in under 29:9 § MPF (nya 29:42 §). Ändringsförslag följer nedan.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
29:9 § Tillståndsplikt B	29:42 § Tillståndsplikt B och	29:44 § Tillståndsplikt B och

<p>och verksamhetskod 90.100 gäller för anläggning för att genom mekanisk bearbetning återvinna annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 10 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte</p> <p>1. krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål, eller</p> <p>2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 30 eller 50 §.</p>	<p>verksamhetskod 90.100 gäller för att genom mekanisk bearbetning återvinna <i>icke-farligt avfall</i> om den hanterade mängden är <i>mellan 10 000 och 100 000 ton</i> per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om</p> <p>1. verksamheten är tillståndspliktig enligt 22 §, eller</p> <p>2. för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</p>	<p>verksamhetskod 90.100 gäller för att genom mekanisk bearbetning återvinna <i>icke-farligt avfall</i> om den hanterade mängden är <u>mer än 10 000 ton</u> per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om</p> <p>1. verksamheten är tillståndspliktig enligt 24 §, eller</p> <p>2. för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</p>
<p>29:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.110 gäller för anläggning för att genom mekanisk bearbetning yrkesmässigt återvinna annat avfall än farligt avfall, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälnings-pliktig enligt 9, 30, 31, 32 eller 50 §.</p>	<p>29:43 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.110 gäller för</p> <p>1. att genom mekanisk bearbetning yrkesmässigt återvinna <i>icke-farligt avfall</i> om den hanterade mängden är <i>högst 10 000 ton</i> per kalenderår, eller</p> <p>2. krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</p>	<p>29:45 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.110 gäller för</p> <p>1. att genom mekanisk bearbetning yrkesmässigt återvinna <i>icke-farligt avfall</i> <u>upp till och med 10 000 ton</u> hanterad mängd per kalenderår, eller</p> <p>2. krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</p>

3.19.9. Uttjänta motordrivna fordon

Flera remissinstanser är mycket positiva till att förslaget att låta auktoriserade bilskrotare även ta emot andra fordon, med en totalvikt upp till 3 500 ton. **Lst Jönköping** påpekar att NVs tolkning att lagringen av mottagna uttjänta bilar vid en bilskrotningsverksamhet ska ses om en del i insamlingen, inte är tydlig. Vi delar den uppfattningen, detta bör omhändertas i kommande vägledning till en eventuellt reviderad MPF.

Göteborgs stad för fram problematiken med hanteringen av bilar som är i mycket dåligt skick och där man inte är överens med ägaren/verksamhetsutövaren om klassningen som avfall eller ej. NV är medveten om problematiken. Dock anser vi inte att detta på ett lämpligt sätt går att lösa genom en definition eller genom ytterligare verksamhetskoder i MPF. Definition av bil/uttjänt bil finns i förordning (2007:185) om producentansvar för bilar och fordonsvrak definieras i lag (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall. En bedömning av om det är avfall behöver göras i varje enskilt fall. Tillsynsmyndigheten har möjlighet att förelägga om avfallsklassning. Stöd för bedömning av om fordon och reservdelar är avfall eller inte finns också i NVs vägledning om gränsöverskridande avfallstransporter.

NV föreslår ingen ändring av aktuellt förslag.

3.19.10. Användning för anläggningsändamål

Remissynpunkterna tar upp att det behöver förtydligas vilket avfall som omfattas av paragraferna. För att undvika eventuella missförstånd föreslår NV att det i båda paragraferna förtydligas att avfallet inte måste vara *både* inert och icke-farligt. NV lämnar ändringsförslag nedan, där det uttrycks som inert *eller* icke-farligt avfall.

Användningen av begreppet inert avfall tas upp i remissen som ett begrepp som är kopplat till deponier och inte återvinningssammanhang. NV ser inga hinder för att använda begreppet inert avfall i fråga om återvinning av avfall enbart av den anledningen att begreppet används i lagstiftning om deponering. Se avsnitt *Deponering av avfall* angående definition av inert avfall.

Några instanser har påpekat att det kan finnas fall där man vill kunna använda farligt avfall för anläggningsändamål. NVs förslag innebär att användning av farligt avfall för anläggningsändamål bör betraktas som deponering. Ett par instanser påpekar att det skulle kunna finnas vissa typer av farligt avfall som i specifika fall kan vara lämpliga att använda för anläggningsändamål. NV menar att det i de fallen får ses som en deponi. Det bör redan idag i princip inte vara miljö- och hälsomässigt lämpligt att använda farligt avfall för anläggningsändamål. Ett alternativ kan vara att behandla det farliga avfallet innan det återvinns, beroende på vilka egenskaper avfallet har som gör att det klassas som farligt avfall. Om avfallet efter behandling klassas som icke-farligt avfall blir föreslagna provningspunkter tillämpliga. NV bedömer att förslaget att användning av farligt avfall för anläggningsändamål ska betraktas som deponering inte leder till några negativa konsekvenser för miljön. I fråga om användning av farligt avfall för anläggningsändamål på deponier konstaterar NV att det är möjligt även om NVs förslag genomförs. Om avfallet används under tätskikt i sluttäckningen gäller mottagningskriterierna för deponering. För användning av avfall ovanför tätskikt i sluttäckning så prövas det av tillsynsmyndigheten eller tillståndsmyndigheten som prövar sluttäckningsfrågan. NV vägleder om detta i handboken om återvinning av avfall i anläggningsarbeten.

Användningen av riskbegreppet som bedömningsgrund för anmälan resp. tillstånd, har lyfts av några instanser. NV håller med om att det finns nackdelar med att använda riskbegreppet som bedömningsgrund för när det krävs anmälan respektive tillstånd. Som redovisats i förslaget har NV emellertid övervägt ett antal andra lösningar. Ingen av dessa har bedömts lämplig. Remissynpunkterna föranleder därför ingen åtgärd i detta avseende.

I remissen har det framförts att det finns en risk för att förslaget leder till att användningen av rena överskottsmassor försvåras. NV bedömer inte att förslaget att inskränka paragraferna till att enbart omfatta återvinning av inert och icke-farligt avfall har någon negativ påverkan på hanteringen av rena

överskottsmassor (se även avsnitt *Begreppet Anläggning*). Dock kan det i vissa fall finnas hinder för att använda massor.

En instans anser att prövningsplikten bör styras av hanteringen vid den aktuella verksamheten och inte av hur avfallet återvinns eller bortskaffas i nästa steg. Om avsikten varit materialåtervinning och det i ett senare skede visar sig att avsättning saknas och avfallet istället avsätts till bränsle kan det ge en IED-klassning. NV ser dock ingen möjlighet till åtgärd då det skulle innebära avsteg från kraven i och med IED. Då verksamheten omfattas av IED ska motsvarande verksamhetskod i MPF tillämpas.

Begreppet anläggning

Det avfallsslag som har störst potential att ersätta naturligt ballastmaterial är gruvavfallet. Men på grund av gruvavfallets geografiska placering är möjligheterna till återvinning ändå begränsad eftersom tillgången till detta avfall till största delen finns i Sveriges norra delar medan de stora behoven finns i söder. Om gruvavfallet räknas bort är schaktmassor det avfallsslag som med störst mängd kan ersätta naturligt ballastmaterial. Detta avfallsslag har också en återvinningsgrad som är närmare 100 procent enligt en utredning som gjordes av SGI i samband med NVs regeringsuppdrag om återvinning av avfall i anläggningsarbeten. Huruvida återvinningen av schaktmassor verkligen används för att ersätta annat material framgår inte av utredningen. Naturvårdsverkets utvärdering av effekterna av deponiförordningen visar att de starka drivkrafterna att återvinna avfall gör att avfall ibland används i onödiga eller överdimensionerade konstruktioner. Sådan användning ersätter inte jungfruligt material. Istället är hanteringen att betrakta som deponering som inte har prövats utifrån kraven i deponeringsbestämmelserna. Detta kan i sin tur innebära en ökad risk för diffus spridning och exponering för föroreningar.

Det starka trycket på återvinning kräver resurser hos prövnings- och tillsynsmyndigheterna och leder ofta till svåra bedömningar. Att det råder en osäkerhet kring kvaliteten, både teknisk och miljömässig, hos vissa avfallsslag bidrar också till att avfallet missgynnas i förhållande till konventionell ballast. Osäkerheten kring kvaliteten och vad som kan accepteras försvårar handläggningen av ärenden som rör användning av avfall. Vidare innebär kravet på att anmäla användningen av inte helt rena avfallsmassor till de kommunala miljönämnderna en fördröjning. Eftersom anmälan ska ske minst sex veckor i förväg är det svårt att snabbt använda lätt förorenade massor som uppkommer. Svårigheter i att hantera massorna under tiden, till exempel genom att finna anläggningar för mellanlagring, innebär att det i många fall är enklare att deponera massorna trots att de kan vara lämpliga för återvinning. Avfallet från en verksamhet räcker ofta enbart till en mindre del av ett anläggningsprojekt. Det medför extra kostnader när allt material inte kan tas från ett och samma ställe. Det kan även orsaka tekniska problem. Samordning mellan verksamheter som producerar avfall eller överskottsmassor som är lämpliga för anläggningsändamål och leverantörer av konventionell ballast kan minska problemet. Kunden skulle då endast behöva vända sig till en leverantör. Samordningen behöver ske på regional nivå och är särskilt viktig i storstadsområden där stora delar av byggandet sker.

En instans har påpekat att punkterna bör förenklas genom att de slås samman till en enda C-verksamhet. NV anser att återvinning av avfall för anläggningsändamål som innebär att föroreningsrisken inte endast är ringa kan leda till sådan negativ miljöpåverkan att det är motiverat med en tillståndsprövning. NV anser därför att det är befogat att behålla uppdelningen i C- och B-verksamhet.

Flera instanser lyfter behovet av vägledning. NV har beslutat att genomföra en översyn av handboken om återvinning av avfall i anläggningsarbeten. Arbetet kommer att påbörjas under 2016. Hur den framtida vägledningen ska utformas är ännu inte beslutat.

En instans har också påpekat behovet av kompletterande bestämmelser vad gäller exempelvis innehåll i en anmälan om återvinning av avfall för anläggningsändamål. Behovet av kompletterande bestämmelser ligger utanför översynen av MPF. Denna reglerar enbart vilka verksamheter som ska anses vara A-, B- respektive C-verksamheter. I samband med NVs översyn av handboken om återvinning av avfall för anläggningsändamål kan behov av kompletterande lagstiftning komma att identifieras.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
29:13 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.130 gäller för användning för anläggningsändamål av avfall på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken inte endast är ringa.	29:37 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.131 gäller för återvinning av inert och icke-farligt avfall för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken inte endast är ringa.	29:32 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.131 gäller för återvinning av inert <u>eller icke-farligt avfall</u> för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken inte endast är ringa.
29:14 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.140 gäller för användning för anläggningsändamål av avfall på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken är ringa.	29:38 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.141 gäller för återvinning av inert och icke-farligt avfall för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken är ringa.	29:40 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.141 gäller för återvinning av inert <u>eller icke-farligt avfall</u> för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken är ringa.

3.19.11. Biologisk behandling

Flera remissinstanser har framfört att man är positiv till förtydliganden när det gäller biologisk behandling. Flera delar NVs förslag. Det har också framförts att vägledning kommer att behövas för att minimera problem och för att öka tydligheten. NV delar de synpunkterna.

Flera instanser har framfört att förslaget riskerar leda till att rötning av relativt små mängder animaliskt avfall (gödsel) leder till en IED-klassning. NV konstaterar, precis som flera remissinstanser framfört, att gränsen för när återvinning av animaliskt avfall ska klassas som en IED-anläggning är mycket

lägre än gränsen för tillståndsplikt för anaerob biologisk behandling enligt den föreslagna 29:33 § MPF. Det innebär att många rötningsanläggningar skulle komma att IED-klassas. Det är olyckligt med tanke på de nationella målsättningarna som finns om att öka rötningen av både matavfall och stallgödsel. Det stämmer inte heller med våra förslag att höja gränsen för anaerob biologisk behandling av stallgödsel enligt 21:2 § MPF.

I begreppet *bortskaffande eller återvinning* ingår även begreppet *biologisk behandling*. NV bedömer därför att dessa båda punkter i bilaga I till IED, överlappar varandra. Vår bedömning är dock att EU-kommissionen haft för avsikt att gynna biologisk behandling, särskilt anaerob biologisk nedbrytning, då den mängdgränsen satts betydligt högre. Vi ser ingen miljömässig anledning till att kraven skulle vara högre i de fall då det handlar om biologisk behandling av animaliskt avfall, jämfört med biologisk behandling av annat avfall. Företrädevis handlar det om rötning av gödsel. De krav som är kopplade till smittskydd och som hamnar under Jordbruksverkets ansvarsområde, gäller oavsett.

NV gör därför bedömningen att den punkt i bilaga I till IED som hanterar *biologisk behandling*, har företräde över den punkt som behandlar *bortskaffande och återvinning* av animaliskt avfall. Detta är också i linje med den SOU 2013:5 (Djurhållning och miljö- hantering av risker och möjligheter med stallgödsel), där man föreslår att rötning av stallgödsel ska gynnas genom höjda gränser. Under avsnitt *Animaliska biprodukter och Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla, 21 kap.* beskrivs detta ytterligare.

Således delar NV flera av remissinstansernas synpunkter vad gäller biologisk behandling av animaliskt avfall. NV lämnar ett ändringsförslag nedan. Förslaget innebär att biologisk behandling, även av animaliskt avfall, klassas in under punkten 5.3 b), biologisk behandling, bilaga I till IED och följer därmed de mängdgränserna.

En instans har påpekat att det i den föreslagna 29:22 § MPF, finns en felskrivning. I NVs förslag står att tillståndsplikten gäller en tillförd mängd på maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser biologisk behandling. Det ska stå överstiger 25 000 ton. Ändringsförslag finns i *Återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall*.

Synpunkter har framförts om att det är oklart om förbehandling av matavfall ska hanteras enligt samma prövningspunkter som rötningsanläggningar. NVs bedömning är att förbehandlingen bör anses vara en del av den biologiska behandlingen. Detta bör klargöras i vägledningen.

Ett antal instanser har framfört synpunkter kring vad som gäller för kompostering av park- och trädgårdsavfall. De konstaterar att denna verksamhet tidigare enbart varit anmälningspliktig men att det nu blir en IED-verksamhet om mer än 18 750 ton komposteras. Det innebär att en anmälningspliktig anläggning kan gå direkt till en IED-anläggning om denna gräns överskrids. Det finns alltså inget intervall som gäller för att anläggning enbart skulle vara en

tillståndspliktig B-verksamhet. NV instämmer i att det finns behov av förtydligande om detta och att det bör göras i vägledningen. NV konstaterar dock att det inte är någon ändring jämfört med dagens regler. Park- och trädgårdsavfall som överstiger mängden 18 750 ton/år faller idag in under nuvarande 29:50 § MPF (biologisk behandling av icke-farligt avfall överstigande 18 750 ton/år).

Två instanser tar upp frågan om vad som gäller om avloppsreningsverket tar emot externt slam för rötning. NV har föreslagit att 28 kap ska kompletteras med vägledning om att rötning av avloppsslam bör ses som en integrerad process i reningen av avloppsvatten, om de inte tar emot externt slam. En av instanserna framför att allt biologiskt material som tillförs ett reningsverk ska betraktas som normalt för ett avloppsreningsverk utan krav på extra prövning. Konsekvensen kan annars bli att reningsverken inte tar emot externt slam. NV instämmer i att det kan bli problem för hantering av externt slam och föreslår att vägledningen bör ange att rötning bör anses vara en integrerad del av avloppsreningen, även om externt slam tas emot.

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse i RU	Nytt förslag
<p>29:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.160 gäller för anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte 1. park- och trädgårdsavfall, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15, 30, 49 eller 50 §.</p>	<p>29:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.161 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i></p> <p>1. om den tillförda mängden avfall är mellan 500 och 18 750 ton per kalenderår eller,</p> <p>2. om den tillförda mängden avfall är maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte park- och trädgårdsavfall. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig eller anmälningspliktig enligt 21, 35 eller 36 §§.</p>	<p>29:35 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.161 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i></p> <p>1. om den tillförda mängden avfall är <u>mer än 500 ton upp till och med 18 750 ton per kalenderår</u> eller,</p> <p>2. om den tillförda mängden avfall är <u>upp till och med 25 000 ton per kalenderår</u> om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte park- och trädgårdsavfall. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är <u>tillståndspliktig enligt 23 §.</u></p>
<p>29:17 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.170 gäller för anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall, om 1. den tillförda mängden annat avfall än park- och trädgårdsavfall är större än 10 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är större än 50 ton per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15, 16, 49 eller 50 §.</p>	<p>29:34 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.171 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i>, om 1. den tillförda mängden annat avfall än park- och trädgårdsavfall är mellan 10 och 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är mellan 50 och 18 750 ton per kalenderår.</p>	<p>29:36 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.171 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i>, om</p> <p>1. den tillförda mängden annat avfall än park- och trädgårdsavfall är <u>mer än 10 ton upp till och med 500 ton per kalenderår</u>, eller</p> <p>2. den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är <u>mer än 50 ton upp till och med 18 750 ton per kalenderår</u>.</p>

3.19.12. Förbränning

Begreppen samförbränningsanläggning och avfallsförbränningsanläggning.

När det gäller NVs förslag att samförbränningsanläggning respektive avfallsförbränningsanläggning i MPF ska ha samma innebörd som i FFA, har de flesta remissinstanser som yttrat sig varit positiva, och inga uttalat negativa.

Olyckligtvis gjorde NV misstag i färdigställandet av författningstexten. Texten med hänvisning till FFA kom bara med i 29:18 § MPF, (nya 29:1 §), men inte i de övriga paragraferna. Därmed återgav inte föreslagen författningstext fullt ut det som NV föreslog i promemoriatexten. Tre av remissinstanserna har noterat NVs misstag och efterlyser just det som NV avsett.

Avfall Sverige hänvisar till att definitionen av en samförbränningsanläggning bland annat är en definition som bygger på att anläggningen inte är en avfallsförbränningsanläggning, och anför därför att det är bättre att ange innebörden av begreppen genom att referera till både 6 och 7 §§ i FFA. NV bedömer dock att det är tillräckligt att för avfallsförbränningsanläggning referera till 6 § FFA och för samförbränningsanläggning till 7 § FFA.

I det remitterade förslaget fanns hänvisningen till 7 § i FFA i den aktuella bestämmelsen 29:18 § MPF (nya 29:1 §). Vi bedömer att detta är tydligt och bör behållas. Vi föreslår härutöver att det i 29:18-27 §§ MPF (nya 29:1-10 §) anges att respektive begrepp har samma innebörd som i 6 respektive 7 § FFA.

Ny punkt för förbränning av animaliskt avfall

Punkt 6.5 bilaga I till IED anger att följande verksamhet ska omfattas av tillståndsplikt: *Bortskaffande eller återvinning av djurkroppar eller animaliskt avfall där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn*. Inledningsvis kan noteras att preciseringen *djurkroppar eller animaliskt avfall* är likvärdig med preciseringen *animaliskt avfall*. Med sedvanlig omräkning till tillståndsgiven mängd per år, utgående från 250 produktionsdygn per år, motsvarar tröskelvärdet i denna punkt 2 500 ton animaliskt avfall per år.

I den nuvarande MPF är det inte reglerat att förbränning av mellan 2 500 ton och 18 000 ton animaliskt avfall per år är tillståndspliktigt. Mot denna bakgrund föreslår vi att två nya punkter, ny 29:9 och ny 29:10, införs för tillståndsplikt för industriutsläppsverksamhet, för bortskaffande eller återvinning genom förbränning, av mer än 2 500 ton animaliskt avfall per år, och upp till 18 000 ton per år. Bestämningen: ... *bortskaffande eller återvinning genom*... behövs dock inte. Det räcker med att tillståndsplikten anger *samförbränningsanläggning* respektive *avfallsförbränningsanläggning*.

Vidare kan förtydligas att dessa två nya punkter, ny 29:9-10 §§ MPF, genomför del av 6.5 i bilaga I till IED. 29:22-25 §§ MPF genomför 5.2 a och del av 6.5 i bilaga I till IED.

Vid förbränning i en förbränningsanläggning som är en industriutsläppsverksamhet bedömer vi att det följer av IED att alla avfallsslag ska summeras vid bedömning av om tröskelvärde för tillståndsplikt uppnås. Härav följer att för 29:22-25 §§ MPF behöver animaliskt avfall omfattas av tillståndsplikten, såsom idag.

För att förhindra att prövningsplikt gäller enligt två näraliggande bestämmelser behöver i 29:26-27 §§ MPF anges att tillståndsplikt inte ska gälla om tillstånd krävs enligt ny 29:9 eller 10 § MPF. De nya 29:9-10 §§ MPF bör ges företräde eftersom de reglerar industriutsläppsverksamheter.

Detta utvecklas och motiveras ytterligare i avsnitt Animaliska biprodukter.

Anmälningsskyldighet istället för tillståndsplikt för nuvarande 29:26-27 §§ MPF

Svenskt Näringsliv föreslår att 29:26-27 §§ MPF (tillstånd B) i den befintliga MPF slås samman med 29:28-29 §§ MPF (anmälan C) till en punkt, med kravnivån anmälningsskyldighet. Svenskt Näringsliv anger inte några närmare motiv till detta.

Bestämmelserna i 29:26-27 §§ MPF (tillstånd B) omfattar förbränning av mellan 50 och 18 000 ton avfall per år. Vid över 18 000 ton per år är verksamheten en industriutsläppsverksamhet. Gränsen motsvarar punkt 5.2 i bilaga I till IED där det anges 3 ton per timme.

FFA gäller vid förbränning av avfall utan nedre tröskelvärde för verksamhetens omfattning. Förordningen innebär långt gående krav på konstruktion och drift av anläggningen, och anger begränsningsvärden för utsläpp till luft och vatten, samt omfattande krav på mätning av utsläpp av ett stort antal parametrar. Dessa krav är så omfattande att de innebär en stor marginalkostnad för att årligen förbränna mindre mängder avfall, jämfört med att förbränna andra bränslen. Följaktligen finns det, såvitt NV känner till, endast ett halvduzin anläggningar i Sverige som har tillstånd att förbränna mindre än 18 000 ton avfall per år.

Mot denna bakgrund, och med tanke på de miljörisker som förbränning av avfall kan innebära, bedömer NV att tillståndsplikt ska fortsätta gälla ner till 50 ton avfall per år.

Här ska tilläggas att förbränning av vissa vegetabiliska avfall och rent träavfall är undantagna från Förordning (2013:253) om förbränning av avfall, vilket berörs mer nedan.

Slå samman 29:28 - 29 §§ MPF till en punkt

Avseende de två C-punkterna i 29:28-29 § MPF har vi förutom från Svenskt Näringsliv enligt ovan, även underhand fått synpunkten att de bör slås samman till en, som bör omfatta förbränning under 50 ton per år, utan uppdelning i samförbränningsanläggning respektive avfallsförbränningsanläggning.

Uppdelningen i dubbla koder, för samförbränningsanläggning respektive avfallsförbränningsanläggning, gjordes 2013 i samband med IED-genomförandet då MPF ersatte FMH. Syftet var att främja att frågan om klassificering uppmärksammades i tillståndsprövningar. Dock är förbränningsanläggningar under 50 ton per år inte tillståndspliktiga så motivet att ha två koder är inte giltigt för denna grupp.

De två nämnda begreppen definieras i förordning (2013:253) om förbränning av avfall. Bestämmelserna i FFA gäller utan nedre tröskelvärde, och är, som nämns ovan, så högt ställda, och därmed så kostsamma, att de närmast blir att likna vid ett förbud mot att i små anläggningar (som inte uppfyller kraven), förbränna sådant avfall som omfattas av förordningen.

Dock sker förbränning av avfall i form av hela djurkroppar i några hundra mindre pannor. Hela djurkroppar omfattas inte av förordning (2013:253) om förbränning av avfall, enligt dess 17 § 8 förordning (2013:253) om förbränning av avfall. Hela djurkroppar förbränns i ett par hundra gårdspannor, i några tiotal smådjurskrematorier, och i en handfull större anläggningar för större djur.

Med gårdspanna avses här en panna inom lantbruket som förutom biobränsle, t.ex. halm, även förbränner hela djurkroppar. De omfattas av EU:s ABP-förordning. Pannan måste godkännas av Jordbruksverket.

För förbränning av hela djurkroppar innebär en uppdelning i samförbränningsanläggning respektive avfallsförbränningsanläggning tolkningssvårigheter, eftersom begreppen definieras i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, men pannorna inte omfattas av den förordningen.

Den absoluta merparten av gårdspannorna och smådjurskrematorierna omfattas av verksamhetskod 90.230 eller 90.231 (nuvarande 29:28-29 §§ MPF), vilka gäller samförbränningsanläggning respektive avfallsförbränningsanläggning. Från gårdspannor nyttiggörs värmen, men kanske inte alltid från smådjurskrematorier. Huruvida värmen nyttiggörs är ett av flera kriterier som avgör klassificering som samförbränningsanläggning eller avfallsförbränningsanläggning.

Om uppdelningen i samförbränningsanläggning respektive avfallsförbränningsanläggning tas bort för verksamhetskod 90.230 eller 90.231 (nuvarande 29:28-29 §§ MPF) blir det enklare att tillämpa för anmälningspliktiga gårdspannor och smådjurskrematorier. Detta eftersom ställning inte behöver tas till vilken kod som ska användas.

Mot denna bakgrund föreslår NV att de två bestämmelserna 29:28-29 §§ MPF slås samman till en, som innebär anmälningsplikt för yrkesmässig förbränning av mindre än 50 ton per år icke-farligt avfall.

Vegetabiliska avfall

Tillståndsplikten för förbränning av icke-farligt avfall enligt 29:22-29 §§ MPF gäller med följande undantag:

- 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller*
- 2. rent träavfall som energiåtervinns.*

Det första undantaget i dessa punkter finns också i FFA. Där är det beskrivet som två punkter, 17 § punkt 1 och 2:

17 § Denna förordning ska inte tillämpas på anläggningar där det avfall som behandlas endast är

- 1. avfall som är vegetabiliskt material från jord- eller skogsbruk och kan användas som bränsle för återvinning av energiinnehåll,*
- 2. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall*

NVs uppfattning är att dessa två punkter är identiska i de fall energiinnehållet tas tillvara. Bestämmelsen i 17 § FFA genomför artikel 42.2 a IED²⁴.

NV har vid sidan av den officiella remissen också fått in synpunkter att det inte är miljömässigt motiverat att det som nu krävs tillstånd för att i en panna som är under 20 MW förbränna mer än 50 ton vegetabiliska avfall från livsmedelsindustrin per år.

Vegetabiliska avfall från livsmedelsindustrin kan till exempel utgöras av skal från säd, och även vegetabiliska bioljor i de fall de inte klassats som produkter. Har de klassats som produkter utgör de inte avfall. Ytterligare ett exempel som förbränns i Sverige är olivkärnor.

Sådant avfall är undantaget från FFA, genom 17 § 3 och 5:

- 3. vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den värme som alstras vid förbränningen återvinns,*

- 5. korkavfall,*

Gränsen för tillstånd för förbränningsanläggning utan avfallsförbränning, enligt 21:7 § MPF, är 20 MW. Gränsen för tillstånd för förbränning av icke-farligt avfall, enligt 29:26 -29:27 §§ MPF, är 50 ton per år.

50 ton per år är så lite att en sådan mängd under ett år kan förbrännas i en villapanna på ca 15 kW. Det betyder också att det hos flera verksamhetsutövare där det nämnda vegetabiliska avfallet uppkommer finns pannor, från några 100 kW och uppåt, som används för produktion av ånga eller värme till tillverkningsprocessen. De nämnda vegetabiliska avfallsslagen får förbrännas i sådana pannor utan att FFA efterlevs. Men det krävs idag tillstånd enligt MPF. Somliga av dessa verksamheter är inte tillståndspliktiga för annan verksamhet, och inte heller för förbränningsanläggningen, om den är under 20 MW. Som synpunktslämnarna påpekar, finns det därför verksamhetsutövare där det i

²⁴ Dock motsvarar inte 17 § 1 direkt någon av punkterna i artikel 42.2 a IED. Texten i 17 § 1 är till stor del densamma som i artikel 3.31 a IED. Vår uppfattning är att 17 § 1 inte behövs i FFA.

verksamheten uppkommer vegetabiliska avfall, för vilka förbränning nu innebär tillståndsplikt enligt MPF, men som inte omfattas av FFA. Idag transporteras sådant avfall från den anläggning där den uppkommer till en anläggning som har tillstånd att förbränna avfall. Detta görs även i de fall då det finns en förbränningsanläggning på platsen där det vegetabiliska avfallet uppkommer.

NV bedömer att det finns klimatskäl som talar för att underlätta förbränning av sådana vegetabiliska avfall. Det kan både främja att fossilbränsle ersätts i förbränningsanläggningen och att transporter reduceras.

Ytterligare ett skäl för att utöka undantagen i dessa MPF-punkter är att de berörda avfallsslagen definieras som biomassa i artikel 3.31 IED, och 3 § förordning (2013:252) om stora förbränningsanläggningar.

NV bedömer att förbränning av de vegetabiliska avfallsslagen i 17 § 3 och 5 inte innebär påtagligt större miljöpåverkan än förbränning av icke avfallsbränslen. NVs uppfattning är därför att sådana avfallsslag ska kunna förbrännas utan att det utlöser tillståndsplikt för förbränning av avfall.

NV ser alltså ett ändringsbehov, och att detta är störst för 29:26-27 §§ MPF, tillståndsplikt för mer än 50 och upp till och med 18 000 ton avfall per år. Eftersom beskrivningarna bör vara lika i likartade MPF-punkter och eftersom inga skäl talar emot bedömer NV att även de övriga punkterna för tillstånd till förbränning av icke-farligt avfall bör ändras på samma sätt.

NV bedömer vidare att en sådan ändring inte innebär någon konflikt med målsättningen att punkter som anger tillstånd för industriutsläppsverksamheter ska följa uppdelningen i bilaga I IED. Här handlar det främst om uppdelningen mellan punkt 1.1 (förbränning över 50 MW) och 5.2 (förbränning av avfall) i den bilagan. Genom NVs medverkan i framtagandet av BAT-slutsatser vet vi nu att förbränning av de vegetabiliska avfallsslag som anges i 17 § 1 till 6 FFA kommer att behandlas i det BAT- slutsatsdokument som tas fram för förbränning över 50 MW²⁵.

Mot denna bakgrund bedömer NV att den föreslagna ändringen bör genomföras, så att tillståndsplikt enligt 29:22-29 §§ MPF inte gäller för förbränning av vegetabiliska avfall från livsmedelsindustrin, och korkavfall.

Vidare bedömer NV att undantagen lämpligen genomförs som hänvisningar till 17 § FFA. Detta dels för att formuleringen då blir kortare, och dels för att likheterna och olikheterna med undantagen i FFA tydliggörs. Vi föreslår därför följande text om undantagen i samtliga punkter i 29:22-29 §§ MPF:

1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller

²⁵ Flera av anläggningarna under 5.2 i bilaga I till IED kommer att behandlas i BAT-slutsatser för förbränningsanläggningar över 50 MW. Tillämpningsområdena för de två BAT-slutsatsdokument som är på väg att tas fram för punkt 1.1 respektive 5.2 i bilaga I till IED kommer alltså inte att följa gränslinjen mellan punkterna.

2. rent träavfall som energiåtervinns.

Avslutningsvis ska sägas att det i 17 § FFA anges ytterligare undantag från FFA:s tillämpningsområde. NV bedömer dock att de inte bör införas i 29:22-29 §§ MPF, och detta av följande skäl.

Punkt 4 i 17 § FFA är avgränsad till förbränning av visst avfall från produktion av pappersmassa, och endast om det förbränns vid massafabriken.

4. vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som har uppkommit vid produktion av nyfiberpappersmassa eller vid pappersproduktion från massa, om avfallet samförbränns på produktionsplatsen och den värme som alstras vid förbränningen återvinns,

Många massafabriker förbränner sådant avfall. All produktion av pappersmassa är tillståndspliktig enligt MPF. Det skulle därför inte underlätta för de berörda massabruken om det i 29:22-29 §§ MPF skulle införas ett undantag även för sådant avfall som anges i 17 § 4 FFA.

Undantaget i 17 § FFA gäller visserligen endast om produktionsavfallet från pappersmassatillverkningen förbränns på massafabriken. NV ser ändå en viss risk för att andra verksamhetsutövare än massabruk skulle kunna övertolka ett undantag i MPF-punkterna för denna typ av avfall. NV vill inte främja att sådant avfall förbränns utanför massabruken, i små anläggningar som varken uppfyller kraven i FFA eller har avancerad rökgasrening.

Punkt 6 i 17 § FFA är formulerad:

6. träavfall, om träavfallet inte är ett sådant avfall som på grund av att det är bygg- eller rivningsavfall eller av någon annan anledning kan antas innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller till följd av ytbehandling,

Detta är ett något bredare undantag än den andra punkten i meningen med undantag i 29:22-29 §§ MPF:

1. rent träavfall som energiåtervinns

I kontakt med tillsynsmyndigheter, verksamhetsutövare och miljökonsulter har NV fått intrycket att det i somliga anläggningar, vilka inte uppfyller bestämmelserna i FFA, otillåtet eldas en del träavfall som inte omfattas av undantaget i 17 § 6 FFA. Det innehåller alltså organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling. Det är för att ytterligare förebygga sådan hantering, och för att underlätta tillsynsmyndighetens arbete i sådana fall, som undantagen i 29:22-29 §§ MPF i denna del är snävare än det i 17 § 6 FFA. NV ser inga skäl att ändra detta.

Punkterna 7 och 9 i 17 § FFA avser radioaktivt avfall respektive avfall från offshoreplattform som förbränns på plattformen. NV ser inga skäl till att undanta dessa avfall från tillståndsplikt.

Punkt 8 i FFA avser djurkroppar.

8. *djurkroppar, om inte annat följer av andra föreskrifter om djurkroppar*, Så som redogjorts för ovan och i *Animaliska biprodukter* bedömer vi att tillståndsplikt för förbränning av mellan 2 500 och 18 000 ton animaliskt avfall per år ska flyttas till två nya punkter 29:9 § och 29:10 § MPF.

Förutom denna förändring bedömer NV att tillstånds- respektive anmälningsplikten för förbränning av hela djurkroppar bör behållas så som den är idag.

Energiåtervinning

Undantagen för vegetabiliska jord- och skogsbruksavfall och rent träavfall i 29:22-29 §§ MPF är villkorade med att energiåtervinning sker. I undantagen i 17 § 1-3 och 5-6 §§ FFA är två av punkterna villkorade med att energiåtervinning sker, och tre inte villkorade.

Miljöpåverkan från förbränning blir varken större eller mindre av att energiåtervinning sker, utan beror av hur effektiv förbränningen är och vilka reningstekniker som används. Vidare är inte "dålig resurshushållning" ett kriterium som använts för att bedöma behov av provnings- eller anmälningsplikt för de andra bestämmelserna om förbränningsanläggningar i MPF.

Mot denna bakgrund bedömer NV att det nuvarande kriteriet: *som energiåtervinns* inte behövs, och alltså bör tas bort.

I de fall inga andra avfall än de som omfattas av 17 § 1-3 eller 5 FFA, eller *rent träavfall* förbränns kommer med vårt förslag tillstånds- eller anmälningsplikt att gälla enligt verksamhetskod 40.40–40.70 (nuvarande 21:5-9 §§ MPF).

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
29:19 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.181 gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår.	29:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.181-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår.	29:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.181-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är mer än <u>10 ton per dygn eller</u> mer än 2 500 ton per kalenderår. <i>Med avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</i>
29:20 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.190 gäller för samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om verksamheten inte är	29:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.190 gäller för samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden	29:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.190 gäller för samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt

tillståndspliktig enligt 18 §.	<i>farligt avfall är upp till 2 500 ton per kalenderår.</i>	<i>avfall är upp till och med 10 ton per dygn eller upp till och med 2 500 ton per kalenderår.</i> <i>Med samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</i>
29:21 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.191 gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 19 §.	29:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.191 gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är upp till 2 500 ton per kalenderår.	29:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.191 gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är upp till och med 10 ton per dygn eller upp till och med 2 500 ton per kalenderår. <i>Med avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</i>
29:22 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.200 gäller för samförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.	29:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.200-i gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.	29:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.200-i gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <i>är mer än</i> 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte <i>1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</i> <i>2. rent träavfall.</i> <i>Med samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</i>
29:23 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.201 gäller för avfallsförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.	29:6 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.201-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.	29:6 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.201-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <i>är mer än</i> 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte <i>1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</i> <i>2. rent träavfall.</i> <i>Med avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om</i>

<p>29:24 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.210 gäller för samförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 18 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 22 §.</p>	<p>29:7 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.210-i gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <i>är mellan 18 000 och 100 000 ton per kalenderår</i>.</p> <p>I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. 	<p><u>förbränning av avfall.</u></p> <p>29:7 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.210-i gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <i>är</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <u>1. mer än 3 ton per timme eller,</u> <u>2. mer än 18 000 ton upp till och med 100 000 ton per kalenderår.</u> <p>I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> <u>1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</u> <u>2. rent träavfall.</u> <p><u>Med</u> <u>samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u></p>
<p>29:25 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.211 gäller för avfallsförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 18 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 23 §.</p>	<p>29:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.211-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <i>är mellan 18 000 och 100 000 ton per kalenderår</i>.</p> <p>I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. 	<p>29:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.211-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <i>är</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <u>1. mer än 3 ton per timme eller,</u> <u>2. mer än 18 000 ton upp till och med 100 000 ton per kalenderår.</u> <p>I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> <u>1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</u> <u>2. rent träavfall.</u> <p><u>Med</u> <u>avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u></p>
		<p>29:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.212-i gäller för <u>samförbränningsanläggning där animaliskt avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är mer än 10 ton per dygn eller mer än 2 500 ton upp till och med 18 000 ton per kalenderår.</u></p> <p><u>Med</u> <u>samförbränningsanläggning</u></p>

		<p><i>avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om</i></p> <p>29:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.213-i gäller för <u>avfallsförbränningsanläggning där animaliskt avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är mer än 10 ton per dygn eller mer än 2 500 ton upp till och med 18 000 ton per kalenderår.</u></p> <p><u>Med</u> <u>avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u></p>
<p>29:26 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.220 gäller för samförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 50 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 22 eller 24 §.</p>	<p>29:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.220 gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall är mellan 50 och 18 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. 	<p>29:11 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.220 gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall är <u>mer än 50 ton upp till och med 18000 ton per kalenderår eller upp till och med 3 ton per timme.</u></p> <p>I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</u> 2. <u>rent träavfall.</u> <p><u>Tillståndsplikt gäller inte om tillstånd krävs enligt 29 kap 9 eller 10 §§.</u></p> <p><u>Med</u> <u>samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u></p>
<p>29:27 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.221 gäller för avfallsförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 50 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 23 eller</p>	<p>29:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.221 gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall är mellan 50 och 18 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. 	<p>29:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.221 gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall är <u>mer än 50 ton upp till och med 18000 ton per kalenderår eller upp till och med 3 ton per timme.</u></p> <p>I den tillförda mängden inräknas inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</u> 2. <u>rent träavfall.</u> <p><u>Tillståndsplikt gäller inte om tillstånd krävs enligt 29 kap 9</u></p>

25 §.		<i>eller 10 §§.</i> <i>Med</i> <i>avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</i>
29:28 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.230 gäller för samförbränningsanläggning där annat avfall än farligt avfall förbränns yrkesmässigt, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 22, 24 eller 26 §. Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall förbränns och energiåtervinns, eller 2. rent träavfall förbränns och energiåtervinns.	29:11 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.230 gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns yrkesmässigt, <i>om den tillförda mängden inte överstiger 50 ton per kalenderår.</i> Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall förbränns och energiåtervinns, eller 2. rent träavfall förbränns och energiåtervinns.	29:13 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.230 gäller för <i>förbränningsanläggning</i> där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns yrkesmässigt, <i>om den tillförda mängden inte överstiger 50 ton per kalenderår.</i> Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i <i>förordning (2013:253) om förbränning av avfall</i> , eller 2. rent träavfall, förbränns.
29:29 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.231 gäller för avfallsförbränningsanläggning där annat avfall än farligt avfall förbränns yrkesmässigt, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 23, 25 eller 27 §. Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall förbränns och energiåtervinns, eller 2. rent träavfall förbränns och energiåtervinns.	29:12 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.231 gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns yrkesmässigt, <i>om den tillförda mängden avfall inte överstiger 50 ton per kalenderår.</i> Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall förbränns och energiåtervinns, eller 2. rent träavfall förbränns och energiåtervinns.	<i>Föreslås strykas</i>

3.19.13. Animaliska biprodukter

De remissynpunkter som inkommit med koppling till nuvarande 29:30-32 §§ MPF, animaliska biprodukter, har i stort varit positiva. Förslaget till ändring gör att koderna bättre motsvarar bilaga I till IED. Synpunkter har bland annat handlat om att begreppet animaliskt avfall bör definieras. Några instanser har också framfört att det bör tydliggöras hur stor andel av avfallet som ska utgöras av animaliskt för att klassas som animaliskt avfall. NV bedömer inte att en definition är nödvändig, då begreppet definieras genom bland annat ABP-lagstiftningen (under Jordbruksverkets vägledningsområde). Vi har dock för avsikt att tydliggöra ovanstående synpunkter genom vägledning.

Vår bedömning är att då ett avfall innehåller både vegetabiliskt och animaliskt avfall, ska det inte klassas som vegetabiliskt avfall. Hur stor andel som kan utgöras av animaliskt avfall innan det ska klassas som sådant, bör avgöras av rättspraxis. Frågeställningen uppstår inte i och med den förändring NV föreslår.

Den har funnits i vart fall sedan avfallsförbränningsdirektivet (2000/76/EG) genomfördes i Sverige som förordning (2002:1060) om avfallsförbränning²⁶.

En synpunkt som inkommit handlar om ifall begreppen animaliskt avfall är detsamma som animaliska biprodukter. NVs bedömning är att animaliskt avfall är ett något vidare begrepp. Anledningen till förslaget är att det i bilaga I till IED benämns *djurkroppar eller animaliskt avfall*. Djurkroppar ingår i begreppet animaliskt avfall. Det bör därmed vara tillräckligt att använda animaliskt avfall. Ovanstående har stämts av med Jordbruksverket.

Kopplingen till det pågående arbetet mot en cirkulär ekonomi inom EU har också nämnts i synpunkterna. Där finns bland annat förslag på att ändra definitionen av biprodukt. NV är medvetna om de förslag som ligger, och tar hänsyn till dessa så långt det är möjligt. Dock kommer det arbetet pågå en lång tid framöver, vilket gör att vi kommer att lägga förslag innan vi sett utgången av arbetet med ändringsförslag i och med cirkulära ekonomi-paketet.

En instans har också påpekat att NVs konsekvensbeskrivning är bristfällig vad gäller ABP-punkterna. NV har förståelse för synpunkter gällande underlaget och att det i detta fall är något bristfälligt, då många verksamheter är klassade som anmälningspliktiga. Delar av det beräkningsunderlag som funnits baserar sig på uppskattningar, vilket inte ger en alldeles korrekt bild av verkligheten.

När det gäller förbränning av animaliskt avfall omfattas de idag av förbränningskoderna, varför vi valt att behålla den indelningen. NV har dock uppmärksammat att mängdgränserna i förbränningskoderna inte motsvarar de som avses när det gäller koderna för animaliskt avfall (dvs. bilaga I till IED, p.6.5). Det gör att vi behöver lägga till verksamhetskoder under förbränningskapitlet, som är ämnade för förbränning av animaliskt avfall över 2 500 ton per år. Vårt förslag innebär att vi lägger till en kod för avfallsförbränning av animaliskt avfall och en för samförbränning av animaliskt avfall (se vidare avsnitt *Förbränning*). Vi bedömer att det endast är ett fåtal verksamheter som kommer omfattas av de koderna.

Flera instanser har också påpekat att det behöver tydliggöras hur en verksamhet som rötar animaliskt avfall ska klassas. De menar att hanteringen av animaliska biprodukter i första hand är en smittoriskfråga och att olika mängdgränser vid vilka en rötningsanläggning ska klassas som IED-verksamhet är omotiverade. När det gäller biologisk behandling går mängdgränsen vid 18 750 ton per år innan det klassas som IED-verksamhet. Mängdgränsen är ännu högre, 25 000 ton per år, om det handlar om anaerob biologisk nedbrytning. Däremot anges det i den punkt som reglerar animaliskt avfall i IED (p. 6.5) att *bortskaffande eller återvinning av djurkroppar eller animaliskt avfall* omfattas, vid en mängd som överstiger 2 500 ton per år. I begreppet *bortskaffande eller återvinning* ingår även begreppet *biologisk behandling*. NV bedömer därför att dessa båda punkter i bilaga I, IED, överlappar varandra. Vår bedömning är dock att EU-

²⁶ I 4 § punkt 1 och 2 förordning (2002:1060) om avfallsförbränning finns samma undantag som idag finns i 17 § förordning (2013:253) om förbränning av avfall för vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall, och vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin.

kommissionen haft för avsikt att gynna biologisk behandling, särskilt anaerob biologisk nedbrytning, då den mängdgränsen satts betydligt högre. Vi ser ingen miljömässig anledning till att kraven skulle vara högre i de fall då det handlar om biologisk behandling av animaliskt avfall, jämfört med biologisk behandling av annat avfall. Företrädevis handlar det om rötning av gödsel. De krav som är kopplade till smittskydd och som hamnar under Jordbruksverkets ansvarsområde, gäller oavsett. NV har under arbetet med remissvaren rådfrågat EU-kommissionen, men det är fortfarande inte helt tydligt hur man ska se på de fall då punkterna 5.3 b) och 6.5 i bilaga I till IED kan anses tillämpliga och därmed överlappar.

EU-kommissionen har också tagit fram kriterier för hur man ska klassa verksamheter i de fall då tveksamheter uppstår. Där sägs att man ska ta vägledning av BREF:arna. I detta fall handlar det i första hand om rötning av gödsel. Gödsel tas inte upp i slakteri-BREF:en, utan hanteras under biologisk behandling i Waste Treatment BREF.

NV gör därför den samlade bedömningen att den punkt i bilaga I IED som hanterar biologisk behandling, har företräde över den punkt som behandlar bortskaffande och återvinning av animaliskt avfall. Detta är också i linje med den SOU 2013:5 (Djurhållning och miljö- hantering av risker och möjligheter med stallgödsel), där man föreslår att rötning av stallgödsel ska gynnas genom höjda gränser. NV har i regeringsuppdraget lagt förslag på höjda gränser vad gäller rötning i enlighet med ovan nämnda SOU, se vidare *Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla, 21 kap.* och *Biologisk behandling*.

Således delar NV flera av remissinstansernas synpunkter vad gäller biologisk behandling av animaliskt avfall, framförallt rötning. Av resonemanget ovan följer ett ändringsförslag nedan. Förslaget innebär att biologisk behandling av animaliskt avfall klassas in under punkten 5.3 b), biologisk behandling, bilaga I IED och följer därmed de mängdgränserna. När det gäller förbränning av animaliskt avfall faller dessa idag in under förbränningskoderna i MPF. För att tydliggöra att även förbränning av animaliskt avfall hamnar i det avsnittet, föreslår vi två nya koder för avfallsförbränning och samförbränning av animaliskt avfall. Övrig återvinning eller bortskaffande, dvs. förutom förbränning och biologisk behandling, faller in under föreslagna 35-36 §§.

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse RU	Nytt förslag
<p>29:30 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.240 gäller för anläggning för att på annat sätt än genom förbränning per kalenderår bearbeta mer än 2 500 ton animaliska biprodukter som är kategori 1-, kategori 2- eller kategori 3- material enligt förordning (EG) nr 1069/2009, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 5 kap. 34 § eller 7 kap. 1 §.</p>	<p>29:35 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.241-i gäller för <i>bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall där den tillförda mängden överstiger 2 500 ton per kalenderår.</i> Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1- 12 §§.</p>	<p>29:37 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.241-i gäller för bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall där den tillförda mängden <u>är mer än 2 500 ton per kalenderår eller 10 ton per dygn, om inte verksamheten är tillståndspliktig enligt 9, 10 eller 35 §§.</u></p>

<p>29:31 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.250 gäller för anläggning för att på annat sätt än genom förbränning per kalenderår bearbeta mer än 20 ton animaliska biprodukter som är kategori 1-, kategori 2- eller kategori 3-material enligt förordning (EG) nr 1069/2009, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 30 § eller 5 kap. 34 §.</p>	<p>29:36 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.251 gäller för <i>bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall där den tillförda mängden är upp till 2 500 ton per kalenderår.</i> Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig eller anmälningspliktig enligt 9-12 §§.</p>	<p>29:38 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.251 gäller för <i>bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall där den tillförda mängden är upp till och med 2 500 ton per kalenderår eller 10 ton per dygn.</i></p>
---	---	--

3.19.14. Uppläggning av avfall

En instans anser att det behövs ett förtydligande av förhållandet mellan uppläggning och dumpning. Se NVs kommentarer nedan under *Deponering av avfall* i fråga om när muddermassor läggs i vatten och i fråga om dumpning.

Det har även framförts ett behov av förtydligande av förhållandet mellan begreppen muddermassor, mudderslam och rensmassor. Begreppet muddringsslam används i deponeringsdirektivet i syfte att beskriva vilken avfallshantering som inte ska omfattas av direktivet. För att definiera vilken deponering som enbart omfattas av anmälningsplikt och tillståndsplikt enligt miljöprövningsförordningen behöver därför ett begrepp med samma innebörd användas. NV bedömer att det som avses med begreppet muddringsslam i deponeringsdirektivet omfattas av det något bredare begreppet muddermassor i svensk lagstiftning. Begreppet muddermassor bör i sin tur inkludera rensmassor enligt vägledning om muddring²⁷. NV föreslår att begreppet muddringsslam ändras till muddermassor i NVs tidigare förslag. För att undvika ytterligare begreppsförvirring bör även begreppet muddringsslam i deponiförordningen ändras till muddermassor.

En instans har påpekat att det behövs förtydliganden av vissa begrepp som exempelvis *mindre sund, kanal och vattenväg*. NV instämmer i att det kan finnas oklarheter kring vad som ingår i formuleringen. NV konstaterar emellertid att formuleringen redan idag används i deponiförordningen. Vid behov kan förtydliganden göras genom vägledning.

En instans har framfört att det behöver utredas om det går att utföra avvattning och deponering på samma plats. NV ser inga hinder idag mot att avvattna i anslutning till deponin.

En instans har framfört att användningen av riskbegreppet bör vara lika som i fråga om återvinning av avfall för anläggningsändamål. NV delar uppfattningen och föreslår att formuleringen ändras i NVs tidigare förslag.

²⁷ Se sid. 41: Muddring och hantering av muddermassor- Vägledning om tillämpningen av 11 och 15 kapitlet miljöbalken, Miljörättsavdelningen 2010-02-18.

Problematiken kring att organiskt avfall inte får deponeras har lyfts av en instans. Idag är deponering av icke-farligt muddringsslam längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar undantagen från deponeringsförordningens tillämpningsområde och därmed också undantaget från deponiförbuden. Det behövs därför inget uttryckligt undantag.

En instans har framfört att det finns en problematik kring att muddermassor inte är lämpliga för anläggningsändamål och få upplag uppfyller deponiförordningens krav. NV konstaterar att undantaget i deponeringsdirektivet kvarstår som idag och att vi måste förhålla oss till detta, att muddermassor liksom idag i vissa fall kan behandlas för att vara lämpliga att använda för anläggningsändamål samt att brister i tillämpningen av dagens regelverk inte utgör skäl för att ändringar i prövningspunkterna.

I remissen har det framförts att det inte är miljömässigt motiverat att låta kraven enligt deponeringsförordningen inklusive tillståndsplikten gälla all uppläggning av muddermassor. NV delar den uppfattningen. Genom att en stor del av den uppläggning som sker av muddermassor omfattas av undantaget i deponeringsförordningen, är heller inte kraven enligt deponeringsförordningen tillämpliga på dessa massor. I syfte att i möjligaste mån undvika konsekvenser som inte är motiverade ur miljösynpunkt föreslår NV att gällande 33 § i möjligaste mån bibehålls bortsett från att riskbegreppet bör vara lika som i fråga om återvinning av avfall för anläggningsändamål. Vidare anser NV att hantering benämns deponering och att undantaget från deponeringsförordningen tydliggörs genom inskränkning till vattenvägar etc. vilket även är i enlighet med deponidirektivet.

Remissinstanserna har framfört att det finns ett behov av vägledning om muddermassor samt inert gruv- och täktavfall. NV har inte längre tillsynsvägledningsansvar för muddring och hantering av muddermassor i vatten, dessa frågor ligger idag hos HaV. Hantering av muddermassor på land omfattas dock av NVs vägledning på avfallsområdet.

Efterfrågan kring vägledning för inert gruv- och täktavfall noteras av NV, i dagsläget kan vi dock inte ge ett svar på om den vägledning som följer med en eventuellt reviderad MPF kommer att även omfatta gruv- och täktavfall.

En instans har påpekat att föreslagen C-verksamhet i 13 § bör placeras efter A- och C-verksamheter. NV delar uppfattningen och föreslår ändring.

<p>29:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.270 gäller för uppläggning av muddermassa 1. på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken inte endast är ringa, eller</p>	-	<p>29:14 § <u>Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.271 gäller för deponering av icke-farliga muddermassor längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats.</u> <u>1. om föroreningsrisken inte endast är ringa, eller</u></p>
--	---	---

2. i större mängd än 1 000 ton.		<u>2. i större mängd än 1 000 ton.</u>
29:34 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.280 gäller för uppläggning av 1. högst 1 000 ton muddermassa på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken endast är ringa, eller 2. inert avfall som uppkommit i gruv- eller täktverksamhet.	29:13 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.281 gäller för deponering av högst 1000 ton icke farligt muddringsslam längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats, om föroreningsrisken endast är ringa eller mindre.	29:15 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.281 gäller för deponering av upp till och med 1 000 ton icke-farliga <u>muddermassor</u> längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats, om föroreningsrisken endast är ringa.
4 § Deponeringsförordningen		4 § Deponeringsförordningen
4 § Denna förordning ska inte tillämpas på 1. användning av avfall för gödsel- eller jordförbättringsändamål såsom kompost, rötrest, avloppsslam, slam som kommer från muddringsverksamhet och liknande material, 2. användning av lämpligt inert avfall för byggnadsändamål i deponier, vid restaurering eller för mark-, väg- eller utfyllnadsarbete, 3. deponering av icke-farligt muddringsslam längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats, 4. avfall som omfattas av förordningen (2013:319) om utvinningsavfall, 5. lagring, slutförvaring och annat omhändertagande av a) använt kärnbränsle och kärnavfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet, och b) radioaktivt avfall enligt strålskyddslagen (1988:220), och 6. omhändertagande av djurkadaver i den mån inte annat följer av föreskrifter om omhändertagande av djurkadaver.	-	4 § Denna förordning ska inte tillämpas på 1. användning av avfall för gödsel- eller jordförbättringsändamål såsom kompost, rötrest, avloppsslam, slam som kommer från muddringsverksamhet och liknande material, 2. användning av lämpligt inert avfall för byggnadsändamål i deponier, vid restaurering eller för mark-, väg- eller utfyllnadsarbete, 3. deponering av icke-farliga muddringsmassor längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats, 4. avfall som omfattas av förordningen (2013:319) om utvinningsavfall, 5. lagring, slutförvaring och annat omhändertagande av a) använt kärnbränsle och kärnavfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet, och b) radioaktivt avfall enligt strålskyddslagen (1988:220), och 6. omhändertagande av djurkadaver i den mån inte annat följer av föreskrifter om omhändertagande av djurkadaver.

3.19.15. Deponering av avfall

HaV har framfört att det inte är deponering när sediment och massor läggs i vatten. Enligt deponidirektivet är en deponi en upplagsplats för avfall på eller i jorden (med vissa undantag). Deponering innebär att avfall läggs på deponi. NV

instämmer med HaV i att det enligt deponeringsdirektivet inte ska ses som deponering när sediment och massor läggs i vatten. Det är då att anse som dumpning och omfattas av dumpningsförbud 15:31 § MB. Dispens kan lämnas av HaV eller i vissa fall länsstyrelsen.

En instans har framfört att de föreslagna bestämmelserna inte är förenliga med dumpningsförbudet och bestämmelserna om dispens från detta.

Enligt rättstillämpningen idag krävs inte tillstånd enligt 9 kap miljöbalken om man gjort en dispensprövning av dumpningsförbud enligt 15 kap miljöbalken. Vad beslutet om dispens ska innehålla framgår av 63 § avfallsförordningen. Det motsvarar enligt NVs mening inte kraven på vad tillstånd för behandling av avfall ska innehålla enligt avfallsdirektivet. För att uppfylla direktivets krav anser NV att 63 § avfallsförordningen bör utformas i enlighet med kraven i art 23. NV har inom ramen för detta uppdrag inte haft möjlighet att konsekvensutreda detta och lämnar därmed inte något förslag till ändring på den punkten.

Det har också framförts i remissen att det är ologiskt att använda deponeringstermen för massor som flyttas i vatten. I och med NVs förslag till komplettering av definitionen av deponi enligt nedan är synpunkten inte längre aktuell.

Det har framkommit i remissen att det krävs en genomgång av kopplingen mellan regelverket i 9 resp. 11 kap rörande kvittblivning av muddermassor. I och med NVs förslag till komplettering av definitionen av deponi enligt ovan är detta inte en fråga som hanteras inom miljöprövningsförordningen utan snarare genom dumpningsbestämmelserna och prövning enligt 11 kap.

Remissinstanserna har påpekat att de föreslagna undantagen i 14-16 §§ innehåller begrepp som är otydliga och att vissa av dessa behöver definieras. NV konstaterar att i och med förslaget att förtydliga att deponering endast kan ske på land behöver ramdirektivets undantag för muddermassor inte utnyttjas. Därmed undviks också flera av de otydliga begrepp som NVs ursprungliga förslag innehåller.

I remissen har frågan uppkommit kring hur deponeringsförordningen ska hanteras vid prövning av verksamheter som undantas deponeringsförordningen. NV konstaterar att i dessa fall är inte bestämmelserna i deponeringsförordningen tillämpliga och prövningen sker utifrån miljöbalkens allmänna hänsynsregler.

En instans har fört fram problemet kring hur mängdgränser anges och hur hänvisningar till andra paragrafer görs. NV föreslår att ett övre och nedre intervall införs i 15 och 18 §§. Däremot föreslås hänvisningar till andra paragrafer vara kvar i de fall NV bedömer att det är nödvändigt. Så långt det är möjligt har vi föreslagit att undantag kan strykas.

En instans har påpekat att kapacitetsgränser är svårbedömda och att det är oklart om deponier där deponering inte längre sker och som delvis är täckta omfattas

av IED. Problemet är en följd av hur IED-direktivet är formulerat. NV avser att i första hand verka för att en EU-gemensam vägledning tas fram på området alternativt utarbeta en egen vägledning.

Det har i remissen framförts farhågor kring att strykandet av begreppet *anläggning* gör att nedskräpning kan komma att klassas som deponering och att fler deponier behöver tillstånd, exempelvis i fråga om rena schaktmassor vid infrastrukturprojekt där det är långa transportavstånd till närmaste deponi. NV delar inte farhågan att ärenden som idag klassas som nedskräpning kommer att ses som deponering med NVs förslag. Det måste i sådana fall handla om så stora mängder att det är frågan om ett upplag. När det gäller schaktmassor i samband med stora infrastrukturprojekt är NV medvetet om att avfallsregelverket kan leda till långa transporter alternativt att det krävs en eller flera tillståndsgivna deponier. Kraven på deponier för inert avfall är dock tämligen enkla. Om gruvavfallet räknas bort är schaktmassor det avfallsslag som med störst mängd kan ersätta naturligt ballastmaterial. Detta avfallsslag har också en återvinningsgrad som är närmare 100 procent enligt en utredning som gjordes av SGI i samband med NVs regeringsuppdrag om återvinning av avfall i anläggningsarbeten. Svårigheter i att finna anläggningar för mellanlagring, innebär samtidigt att det kan vara enklare att deponera massor trots att de kan vara lämpliga för återvinning. Avfallet från en verksamhet räcker ofta enbart till en mindre del av ett anläggningsprojekt. Det medför extra kostnader när allt material inte kan tas från ett och samma ställe. Det kan även orsaka tekniska problem. Samordning mellan verksamheter som producerar avfall eller överskottsmassor som är lämpliga för anläggningsändamål och leverantörer av konventionell ballast kan minska problemet. Kunden skulle då endast behöva vända sig till en leverantör. Samordningen behöver ske på regional nivå och är särskilt viktig i storstadsområden där stora delar av byggandet sker.

En instans har lyft frågan kring hur begreppen *inert*, *icke-farligt* respektive *farligt avfall* används och definieras. Enligt förordningen (2001:512) om deponering av avfall definieras *icke-farligt avfall* som *avfall som inte är farligt avfall* det vill säga även inert avfall inkluderas i begreppet. NV delar därför inte uppfattningen att begreppet *annat avfall än inert eller farligt avfall* i föreslagna 29:14-15 §§ MPF bör ändras till *icke-farligt avfall*. Det skulle ge en annan betydelse. Däremot bör formuleringen *inert avfall eller icke-farligt avfall* i föreslagna 29:16 § MPF ändras till *icke-farligt avfall*.

En instans har påpekat att utrymme bör skapas för punkter om deponiåtervinning. NV anser inte att det bör skapas utrymme för eventuella framtida paragrafer. Det är ett generellt problem och kan exempelvis lösas genom att nya paragrafer får beteckningen Xa §, Xb § etc. Tills vidare gäller att deponiåtervinning omfattas av föreslagna 29:24-26 §§ MPF.

Det har också framförts i remissen att avfallsförordningen inte bör ändras medan det pågår en revidering av EU:s avfallslagstiftning. Eftersom begreppen deponi och deponering inte överensstämmer med deponeringsförordningen (vilket bland annat får avgörande skillnader vid dumpning i vatten) anser NV att en sådan

ändring bör ske snarast. Dessa definitioner omfattas inte av EU-kommissionens förslag till revidering av EU:s avfallslagstiftning.

En instans påpekar att vissa av formuleringarna i förslagna ändringar i avfallsförordningen är olämpliga och förvirrande. NV delar uppfattningen att föreslagen 5a § kan uppfattas som motsägelsefull i och med att andra stycket innebär ett undantag från första stycket för återvinning trots att första stycket nämner ”bortskaffande”. Naturvårdsverket anser emellertid att det är viktigt att förtydligandet i andra stycket kvarstår. För att undvika att paragrafen upplevs som motsägelsefull föreslår NV att begreppet ”bortskaffande” i första stycket ersätts med begreppet ”förfarande”.

NV anser inte att föreslagen 5 § bör ändras. Formuleringen *inklusive ett internt upplag eller en permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring av avfall* innebär ett förtydligande av vad som ingår i begreppet deponi. De tre efterföljande punkterna innebär enbart ett *indirekt* förtydligande att lagring som pågår under längre tid än angivna tider är att anse som deponi.

En instans lyfter också att de olika tidsgränserna för när lagring av avfall inför återvinning respektive bortskaffande övergår till deponering är miljömässigt omotiverade och kan leda till problem i de fall avfall lagras för återvinning men sedan behöver bortskaffas. NV har förståelse för att det kan upplevas som en omotiverad gräns. Den är dock en direkt följd av deponidirektivets definition av deponi. Vi har därför inte möjlighet att inom detta uppdrag påverka definitionen.

Sammantaget är NVs bedömning att en definition av deponi förs in i avfallsförordningen som överensstämmer med deponidirektivets definition. NV anser också att *uppläggning* av avfall klassas med utgångspunkt i denna definition. Detta för att säkerställa ett korrekt genomförande av EU-lagstiftningen. NV gör bedömningen att vi, genom att ha särskilda koder för uppläggning, i praktiken redan idag utnyttjar det undantag som definitionen av deponi i EUs direktiv ger. Genom den föreslagna ändringen benämns uppläggning som deponi, men i de allra flesta fall utan de krav som deponeringsförordningen ställer, eftersom det finns ett undantag. NV anser att tolkningen av undantaget i definitionen måste ses relativt vid. Lagstiftaren har uppenbarligen bedömt att det utifrån syftet inte är motiverat att låta deponering av muddermassor längs med vattenvägar omfattas av direktivet krav. Uppläggning av icke-farliga muddermassor i anslutning till vattendrag bör därför inte anses strida med direktivets syfte.

Om en betydligt striktare tolkning skulle göras av vad som kan innefattas i undantaget i definitionen av deponi i deponidirektivet, skulle det få stora konsekvenser för den muddring som sker idag. Det skulle innebära att den verksamheten redan idag skulle klassas som deponier (utan att omfattas av undantag), vilket skulle ställa helt andra prövnings- och tillståndskrav. NV anser inte att det generellt kan anses vara miljömässigt motiverat och heller inte lagstiftarens mening.

NVs konstaterar att i fråga om deponiskatt föranleder förslaget inte någon åtgärd. Detta eftersom avdrag från skatten får göras för ”muddermassor från sanering och fördjupning av vattenområden”²⁸.

NV bedömer att det kan komma att krävas tillsynsvägledning i fråga om hur undantaget för deponering av muddermassor längs med vattenvägar bör tolkas. Vägledningen bör utgå från deponidirektivets syfte, att så långt möjligt minska avfallsdeponeringens negativa effekter på miljön. Nedan lämnar NV ändringsförslag.

Justerat förslag till ändringar i miljöprövningsförfordningen (2013:251)

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
29:35 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.290 gäller för anläggning för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår.	29:14 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.290-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. <i>Tillståndsplikten gäller inte deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar.</i>	29:16 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.290-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är <u>mer än</u> 100 000 ton per kalenderår.
29:36 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.300 gäller för anläggning för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som deponeras i anläggningen är större än 25 000 ton. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 35 eller 41 §.	29:15 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.300-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som deponeras är större än 25 000 ton. Tillståndsplikten gäller inte 1. deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 14 §.	29:17 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.300-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är <u>mer än</u> 2 500 ton <u>upp till och med</u> 100 000 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som <u>totalt</u> deponeras är <u>mer än</u> 25 000 ton. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 16 §.
29:37 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.310 gäller för anläggning för deponering av inert avfall eller annat avfall än farligt avfall, om verksamheten inte är	29:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.310 gäller för deponering av inert avfall eller icke-farligt avfall. <i>Tillståndsplikten gäller inte</i>	29:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.310 gäller för deponering av icke-farligt avfall om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 15,

²⁸ 1 § Lagen (1999:673) om skatt på avfall.

tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 35, 36 eller 41 §.	<p>1. deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar, eller</p> <p>2. om verksamheten är tillstånds eller anmälningspliktig enligt 13, 14 eller 15 §.</p>	16 eller 17 §.
<p>29:39 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.330 gäller för anläggning för deponering av farligt avfall, om</p> <p>1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller</p> <p>2. den tillförda mängden avfall som deponeras i anläggningen är större än 25 000 ton.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 38 eller 41 §.</p>	<p>29:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.330-i gäller för deponering av farligt avfall, om</p> <p>1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller</p> <p>2. den tillförda mängden avfall som deponeras är större än 25 000 ton.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 17 §.</p>	<p>29:20 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.330-i gäller för deponering av farligt avfall, om</p> <p>1. den tillförda mängden avfall är <u>mer än</u> 2 500 ton <u>upp till och med</u> 10 000 ton per kalenderår, eller</p> <p>2. den tillförda mängden avfall som <u>totalt</u> deponeras är <u>mer än</u> 5 000 ton.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 19 §.</p>

Justerade förslag till ändringar i avfallsförordningen (2011:927)

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>5 § Med deponering avses i denna förordning ett bortskaffande som innebär att avfall läggs på en upplagsplats för avfall (deponi). Som deponi anses inte en plats eller anläggning där avfall</p> <p>1. lastas om för att beredas för vidare transport till en annan plats där det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas, 2. lagras innan det återvinns eller behandlas, om lagringen sker för en kortare period än tre år, eller 3. lagras innan det bortskaffas, om lagringen sker för en kortare period än ett år.</p>	<p>5 § Med deponi avses i denna förordning <i>en upplagsplats för avfall, inklusive ett internt upplag eller en permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring av avfall.</i> Som deponi anses inte en plats där avfall</p> <p>1. lastas om för att beredas för vidare transport till en annan plats där det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas, 2. lagras innan det återvinns eller behandlas, om lagringen sker för en kortare period än tre år, eller 3. lagras innan det bortskaffas, om lagringen sker för en kortare period än ett år.</p>	<p>5 § Med deponi avses i denna förordning <i>en upplagsplats för avfall på eller i jorden, inklusive ett internt upplag eller en permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring av avfall.</i> Som deponi anses inte en plats där avfall</p> <p>1. lastas om för att beredas för vidare transport till en annan plats där det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas, 2. lagras innan det återvinns eller behandlas, om lagringen sker för en kortare period än tre år, eller 3. lagras innan det bortskaffas, om lagringen sker för en kortare period än ett år.</p>
-	<p>5a Med deponering avses i denna förordning ett bortskaffande som innebär att avfall läggs på en deponi. Återvinning av lämpligt inert eller icke-farligt avfall för</p>	<p>5a Med deponering avses i denna förordning ett <u>förfarande</u> som innebär att avfall läggs på en deponi. Återvinning av lämpligt inert eller icke-farligt avfall för</p>

	<i>restaurering och utfyllnadsarbete eller för byggnadsändamål är inte att anse som deponering.</i>	<i>restaurering och utfyllnadsarbete eller för byggnadsändamål är inte att anse som deponering.</i>
--	---	---

3.19.16. Uppgrävda massor och uppgrävda förorenade massor

Det har inkommit mycket få remissvar kopplade till nuvarande 29:42-44 §§ MPF (nya 39-40 §§). **Göteborgs stad** har påpekat att det finns oklarheter i nuvarande 29:44 § MPF och de formuleringar som används, t.ex. om förorenade massor inte måste innebära att det handlar om farligt avfall. Man menar också att man inte använt nuvarande 29:44 § MPF utan valt att hantera aktuella ärenden utifrån 10:11-13 §§ MB. Man anser att nuvarande 29:44 § MPF ev. skulle kunna tas bort.

Lst Västra Götaland påpekar att rubriksättningen är olämplig (*Uppgrävda massor*) då den inte avser en typ av verksamhet utan en typ av avfall, förslagsvis *återvinning eller bortskaffande av uppgrävda massor*. NV delar lst synpunkt, dvs. eftersom vissa bestämmelser reglerar en viss typ av avfall och vissa bestämmelser en viss typ av återvinnings- eller bortskaffningsprocess, är det inte möjligt att få en helt lämplig och logisk rubriksättning. NV anser dock att rubrikerna endast ska ses som en hjälp att hitta rätt bestämmelser och föreslår därför ingen ändring.

När det gäller otydligheten i nuvarande 29:44 § MPF, där avfallet benämns uppgrävda förorenade massor, görs ingen tydlig koppling till om det handlar om icke-farligt eller farligt avfall. Eftersom det inte uttryckligen sägs icke-farligt avfall, anser NV att det också kan innefatta farligt avfall. Nuvarande 44 § skiljer sig från nuvarande 29:43 § MPF på så sätt att det i 29:44 § MPF handlar om en tidsbegränsad verksamhet där man bedriver verksamhet på platsen där de förorenade massorna grävs upp. Denna verksamhet har vi också tolkat som att den inte faller in under IED, till skillnad från återvinning eller bortskaffande som sker vid en mer permanent verksamhet på över 2 500 ton per år som omfattas av nya 29:23 § MPF. NV gör därför bedömningen att nuvarande 29:44 § MPF behålls med de mindre ändringar som tidigare föreslagits.

När det gäller frågan om förhållandet mellan 29:44 § MPF och 10 kap. MB gör NV bedömningen att bestämmelserna delvis har olika omfattning och syften. Bestämmelsen i 29:44 § MPF handlar om verksamheten som sådan dvs. den omfattar själva behandlingen av uppgrävda förorenade massor. Det behövs en anmälan enligt MPF för sådan verksamhet som ska ske på samma plats som där de uppgrävda massorna finns. Här är det verksamhetsutövaren som ska anmäla och redogöra för vilka försiktighetsåtgärder mm man avser att vidta för att verksamheten ska uppfylla MBs krav. 10 kap. MB och bestämmelserna i 11-13 §§ handlar om fastighetsägarens eller verksamhetsutövarens skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten vid en upptäckt av en förorening eller en

allvarlig miljöskada samt även i vissa fall vilka åtgärder man avser att vidta. Anmälan och/eller underrättelse kan därför behövas enligt båda regelverken²⁹.

3.19.17. *Avvattning*

Angående synpunkt från **Göteborgs stad** bedömer NV att det kan vara lämpligt att undanta verksamheter som omfattas av tillståndskrav enligt 11 kap. MB och på så sätt undvika dubbelprövning. Detta förutsätter emellertid att frågan om avvattning verkligen behandlas inom prövningen enligt 11 kap MB. NV bedömer inte att avloppsanordningar (som ska tillståndsprövas enligt 13 § FMH) omfattas av föreslagen 41 §. Det finns därför ingen anledning att uttryckligen undanta sådana verksamheter från paragrafen.

Renova ifrågasätter att 29:41 § MPF (gamla 29:45 §) är olika detaljerad vid mindre mängder och kortare tidsperioder än för större mängder och längre tider. 29:41 § MPF tar i första hand sikte på tillfällig avvattning av slam som klassas som avfall. Viktmässigt kan det handla om stora mängder vilket gör att verksamheten snabbt kan bli tillståndspliktig enligt 29:51 § MPF. NV bedömer inte att det är motiverat och paragrafen syftar därför till att undvika tillståndsprövning enligt 51 § MPF samtidigt som avfallsdirektivets krav på tillstånd vid behandling av avfall säkerställs.

För att förenkla 29:41 § MPF kan kravet på att verksamheten högst får pågå under 60 dagar per kalenderår strykas. Den årliga mängdgränsen är fortfarande den samma och NV bedömer inte att det faktum att verksamheten pågår under en längre tid än 60 dagar motiverar tillståndsplikt. Ändringsförslag följer nedan.

Det har också framkommit i remissen att man anser att det är oklart hur avvattning av mer än 2000 ton avfall regleras. NV konstaterar att i ett sådant fall blir de så kallade uppsamlingsparagraferna, föreslagna 51 och 52 §§, tillämpliga.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
29:45 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.375 gäller för anläggning för avvattning av avfall eller farligt avfall som uppkommer vid platsen, eller som förts till mellanlager för avfall, om uppställningstiden är högst sextio kalenderdagar under en tolv månadersperiod och mängden avfall som behandlas är högst 2 000 ton.	29:41 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.375 gäller för avvattning av <i>icke-farligt</i> och farligt avfall om uppställningstiden är högst sextio kalenderdagar under en tolv månadersperiod och mängden avfall som behandlas är högst 2 000 ton.	29:43§ Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.375 gäller för avvattning av <i>icke-farligt</i> och farligt avfall om mängden avfall som behandlas är högst 2 000 ton.

²⁹ Dessutom ska avhjälpandeåtgärder anmälas till tillsynsmyndigheten enligt 28 § FMH. Se mer i Naturvårdsverkets rapport 6501 om efterbehandlingsansvar.

3.19.18. *Behandling av avfall som uppkommit i den egna verksamheten samt förslag konvertering av smittförande avfall*

En lst har påpekat att det finns en risk att fler verksamheter kan komma att klassas in under nya 29:29 § MPF. Man framför att behandling av avfall som leder till materialåtervinning inte bör vara tillståndspliktigt. Så som förslaget ser ut behålls den anmälningspliktiga verksamhetskoden, nya 29:32 § MPF. Dock har vi satt en mängdgräns, detta för att det i och med IED inte är möjligt att ha koder som helt saknar övre gränser om det finns risk att verksamheten kan komma att klassas som en IED-verksamhet. Uppdelningen mellan anmälningspliktiga och tillståndspliktiga verksamheter har vi bedömt som lämplig vid behandling av 500 ton per år. Det är dock mycket svårt att sätta en lämplig mängdgräns eftersom den miljömässiga aspekten helt är beroende av vilken typ av avfall det handlar om. Dock saknas det idag en övre gräns överhuvudtaget, varför vi väljer att sätta mängdgränsen relativt högt.

Svenskt Näringsliv har påpekat att nya 29:29 § och 29:31 § MPF bör slås samman utifrån att det inte finns ett behov att ha båda verksamhetskoderna. 29:29 § MPF omfattar återvinning eller bortskaffande *upp till* 2 500 ton per år. Anledningen till den övre gränsen är att då mängden 2 500 ton per år överskrids, gäller nya 23 §, vilket är en IED-klassad verksamhet. Nya 31 § omfattar återvinning eller bortskaffande *över* 2 500 ton per år, och om det *inte* handlar om en IED-klassad verksamhet (dvs. de som räknas upp i nya 23 §). Av den anledningen kan vi inte slå samman de båda verksamhetskoderna.

Lst Jönköping har framfört att NV underskattat antalet verksamheter som idag är klassade enligt 90.380 (29:46 § MPF). NV delar uppfattningen, det underlag som finns tillgängligt när det gäller C-verksamheter är mycket bristfälligt. NV är medvetna om att det påverkar bedömningen för vissa verksamhetskoder.

Flera remissinstanser ser positivt på förslaget att införa en verksamhetskod specifikt för smittförande avfall från sjukhus. Denna föreslår NV ska vara anmälningspliktig och är idag formulerad som att huvuddelen av avfallet ska komma från den egna verksamheten. Det har i remissen framförts att formuleringen kan leda till tolkningssvårigheter vad gäller att *huvuddelen* av avfallet ska komma från den egna verksamheten. Ett behov finns även i de fall då huvuddelen inte kommer från den egna verksamheten. Det har också framkommit i remissen att sjukhus i vissa fall anser att avfall från samma landsting (hälsocentraler, tandläkarkliniker mm) kan anses vara uppkommet inom samma verksamhet. NV bedömer också att det kan vara lämpligt att man kan ta emot avfall från andra verksamheter inom samma landstingsverksamhet.

Den föreslagna verksamhetskoden innebär enbart att konvertering sker, avfallet ska efter denna behandling vidare för lämplig hantering. NV bedömer inte att verksamheten innebär några sådana miljörisker att det föranleder en klassning som tillståndspliktig verksamhet. NV föreslår därför att verksamhetskoden utvidgas något i syfte att möta de synpunkter som inkommit vad gäller avfall för konvertering som uppstår vid andra verksamheter inom samma landsting till exempel. Vi föreslår att konvertering av smittförande avfall får ske vid sjukhus,

oavsett avfallens ursprung. Det innebär att sjukhus kan ta emot avfall från andra verksamheter, efter att anmälan gjorts enligt 29:30 § MPF.

NV föreslår också en ändring i formuleringen kring mängderna, i syfte att använda samma begrepp som i övriga delar av MPF (då det är möjligt).

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>29:46 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.380 gäller för anläggning för behandling av farligt avfall, om avfallet har uppkommit i den verksamhet där anläggningen finns.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte behandling som leder till materialåtervinning eller om verksamheten är anmälningspliktig enligt 45 §.</p>	<p>29:29 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.381 gäller för</p> <p>1. återvinning av farligt avfall om mängden avfall är mellan 500 och 2 500 ton per kalenderår, eller</p> <p>2. bortskaffande av farligt avfall om mängden avfall uppgår till högst 2 500 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikten gäller sådant avfall som uppkommer i den egna verksamheten.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är anmälningspliktig enligt 30 §.</p>	<p>29:31 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.381 gäller för</p> <p>1. återvinning av farligt avfall om mängden avfall är <u>mer än 500 ton upp till och med 2 500 ton per kalenderår</u>, eller</p> <p>2. bortskaffande av farligt avfall <u>upp till och med 2 500 ton per kalenderår</u>.</p> <p>Tillståndsplikten gäller sådant avfall som uppkommer i den egna verksamheten.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är anmälningspliktig enligt 32§.</p>
	<p>29:30 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.382 gäller konvertering av smittförande avfall vid sjukhus om huvuddelen av det avfall som behandlas kommer från den egna verksamheten.</p>	<p>29:32§ Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.382 gäller konvertering av smittförande avfall vid sjukhus.</p>
	<p>29:31 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.383 gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall om mängden avfall överstiger 2 500 ton per kalenderår, om avfallet har uppkommit i den egna verksamheten och om behandlingen av farligt avfall inte är någon av de uppräknade i 23 §.</p>	<p>29:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.383 gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall om mängden avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår, om avfallet har uppkommit i den egna verksamheten och om behandlingen av farligt avfall inte är någon av de uppräknade i 25 §.</p>
<p>29:47 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.390 gäller för anläggning för behandling av farligt avfall, om 1. avfallet har uppkommit i den verksamhet där anläggningen finns, och 2. behandlingen leder till</p>	<p>29:32 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.391 gäller för återvinning av farligt avfall upp till 500 ton per kalenderår, om</p> <p>1. avfallet har uppkommit i den egna verksamheten, och</p> <p>2. behandlingen leder till materialåtervinning.</p>	<p>29:34 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.391 gäller för återvinning av farligt avfall upp till <u>och med 500 ton per kalenderår</u>, om</p> <p>1. avfallet har uppkommit i den egna verksamheten, och</p> <p>2. behandlingen leder till materialåtervinning.</p>

materialåtervinning.		
----------------------	--	--

3.19.19. *Destruktion av halogenerade klorfluorkarboner eller halon*

När det gäller nuvarande 29:48 § MPF har det inkommit få remissynpunkter. **Göteborgs stad** tillstyrker NVs förslag att stryka 29:48 § MPF och hänvisa destruktion av kasserade produkter som innehåller halogenerade klorfluorkarboner eller halon, till de mer allmänna återvinningskoderna i 29 kap. MPF **lst Västra Götaland** och **lst Skåne** anser att en särskild verksamhetskod ska finnas kvar.

Då NV lämnade förslag till att stryka 29:48 § MPF, gjordes ett val mellan att ta bort koden eller att formulera om skrivningen, eftersom den inte stämmer överens med dagens innehåll av köldmedier (den nämner enbart CFC och haloner). Det saknas också en övre gräns, vilket gör att det i vissa fall är otydligt när en verksamhet kan komma att klassas som en industriutsläppsverksamhet. Då vi nu justerar verksamhetskoderna 90.435 till 90.450 (i syfte att de ska överensstämma med kraven enligt IED) anser vi att det är tydligare att även hantering av kasserade produkter innehållande köldmedier, faller in under ovanstående koder beroende på vilken typ av verksamhet som bedrivs och vilka mängder avfall som tas emot. Vi föreslår därför att verksamhetskod 90.400 stryks så som tidigare föreslagits.

3.19.20. *Återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall*

Flera remissinstanser har påpekat att det i nya 29:22 § MPF finns en felskrivning, *maximalt 25 000 ton*. Det ska stå *mer än 25 000 ton* per kalenderår. NV korrigerar detta.

Avfall Sverige har ställt frågan vad som gäller beträffande park- och trädgårdsavfall. I nya 29:22 § MPF, som är en IED-verksamhet, anges inte något undantag för park- och trädgårdsavfall. Detta skulle innebära att kompostering av mer än 18 750 ton park- och trädgårdsavfall gör att det blir en IED-verksamhet. NV anser att biologisk behandling av park- och trädgårdsavfall redan idag faller in under nuvarande 50 §. I verksamhetskoden för biologisk behandling på C-nivå, 90.170, står (nuvarande 17 §) står att *verksamhetskod 90.170 gäller om den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är större än 50 ton per kalenderår. Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15, 16, 49 eller 50 §§.* Det är alltså redan idag så att IED-koderna 49 och 50 §§ gäller före 17 §. Om man överstiger de mängder som anges gäller IED-klassning, oavsett vilken typ av avfall som hanteras.

Göteborgs stad och **Gryab** har påpekat att i nya 29:22 § MPF har undantaget som finns i nuvarande 50 § tagits bort. Detta innebär att paragrafen även ska omfatta de kommunala avloppsreningsverken. NVs bedömning är att de kommunala reningsverken inte ska klassas in under nya 29:22 § MPF. Mer specifika bestämmelser finns för reningsverken i 28 kap. som därför ska tillämpas för dem. Vissa justeringar görs också i 28 kap. för att tydliggöra vad som gäller för dessa verksamheter. Se även resonemang nedan angående minskning av antalet hänvisningar och undantag.

Lst Östergötland har framfört att det fortfarande råder otydligheter när det gäller verksamheter som förutom de behandlingar av avfall som anges i nuvarande 29:50 § MPF (90.406) även planerar att utföra andra behandlingar och ta om hand andra avfallstyper och den totala mängden överskrider 100 000 ton per kalenderår. Det finns behov av ytterligare förtydliganden av paragraferna eller vägledning. NV delar den uppfattningen, men gör bedömningen att det inte fullt ut genom att justera i paragraferna går att tydliggöra detta. Däremot anser vi att denna del bör ingå i den vägledning som följer en eventuellt reviderad MPF.

Tolkningssvårigheterna gäller också nya 24-25 §§ och undantagen. Bestämmelserna har ett stort antal undantag, vilket gör dem svårlästa. Flera instanser påpekar detta i remissen, och vi har också genom andra kanaler fått in denna synpunkt. NV delar uppfattningen att undantagen ger en svårläst författningstext. Det i sig riskerar att leda till felklassningar. Uppräkningen av undantag kan också tolkas som uttömmande vilket också kan leda till felklassningar. Avsikten är att de mer specifika koderna i MPF ska användas i första hand. Då det saknas sådan kod, används de mer generella koderna, uppdelade på mängder och icke-farligt respektive farligt avfall. Vi bedömer därför att ett generellt undantag kan skrivas för dessa mer uppsamlade koder. Vi kommer också genom den vägledning som följer en eventuellt reviderad MPF, att ytterligare tydliggöra detta.

Nuvarande 29:50 § MPF reglerar *fragmentering av icke-farligt avfall* och paragrafen implementerar punkt 5.3 b) iv) i bilaga I till IED. I IED är denna uttryckt som *fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller WEEE samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter*. Eftersom de avfallstyperna (uttjänta fordon samt WEEE) i princip alltid är att klassas som farligt avfall (före sanering) anser vi att det är missvisande att föra in en sådan formulering under en verksamhetskod som endast omfattar icke-farligt avfall (nuvarande 29:50 §). **Stena Metall** har påpekat detta och anser att NV bör korrigeras denna skrivning för att det kan vara missvisande. Dock anser Stena Metall att NVs tolkning att avfallet inte kan klassas som icke-farligt förrän efter en sanering genomförts är riktig.

NV har förståelse för att synpunkten framförs, generellt sett har vi haft för avsikt att så långt det är möjligt, införa IED-punkterna så likt det går för att undvika feltolkningar. I detta fall anser vi dock att det är mycket missvisande att under en verksamhetskod för icke-farligt avfall, ta med några av de mer typiska strömmarna för farligt avfall. Avsikten med formuleringen i IED bilaga I, torde vara att det gäller det avfall som har sitt ursprung i WEEE och uttjänta fordon, men är sanerat. En möjlighet är att skriva så som Stena Metall föreslagit som ett alternativ, *sanerade fordon och WEEE*. Vi har dock valt att låta formuleringen stå kvar så som vi föreslagit, men genom vägledning avser vi tydliggöra det som framförts av Stena Metall.

Återvinningsindustrierna och **Ragn-Sells** anser att förslagen till nya 21 och 22 §§ kan slås samman med argumenten att de båda är IED-verksamheter samt har tillståndsplikt B. NV anser inte att det är möjligt att slå ihop de båda

verksamhetskoderna, då en viktig utgångspunkt i uppdraget varit att ha en kod i MPF som motsvarar en punkt i bilaga I, IED. Då BAT-slutsatser kan kopplas till respektive verksamhetskod tydliggörs det vilka verksamheter som faller in under respektive slutsats. I dessa båda koder (nya 21 och 22 §§) är det dessutom olika mängdgränser och olika återvinnings- och bortskaffningsförfaranden. Koderna är också tillämpliga genom att de olika punkterna i respektive verksamhetskod ska *adderas* och om mängdgränsen passeras, ska verksamheten klassas som IED-verksamhet. Vi menar, utöver att det då inte skulle finnas ett 1-1 förhållande till IED, att det inte skulle vara möjligt att formulera bestämmelsen på ett sådant sätt att det tydligt framgår vilka verksamheter som ska kopplas till respektive punkt i IED, bilaga I.

Svenskt Näringsliv anser att *bortskaffande* bör kunna tas ur bestämmelsen 29:50 § (29:22) MPF eftersom det redan regleras i nuvarande 29:32. NV anser inte att det är möjligt att stryka bortskaffning. 29:50 § genomför p. 5.3 b i bilaga I, IED. Dvs. då en verksamhet bedriver återvinning, *eller återvinning och bortskaffande*, genom de verksamheter som räknas upp, faller man in under bilaga I till IED. Att bortskaffande av avfall även faller in under andra paragrafer i 29 kap. är inte ett argument för att stryka begreppet i nuvarande 29:50 § MPF. En IED-kod gäller alltid före de övriga koder som hanterar bortskaffande.

Flera remissinstanser har i de mer allmänna synpunkterna framfört att det i IED-koderna saknas dygnsvärden. Detta finns i övriga koder i MPF. NV föreslår därför att IED-koderna kompletteras så att det utöver årsvärden även framgår dygnsvärden så som anges i bilaga I, IED.

Ronquist har kommenterat kopplingen mellan de olika lagringsbegreppen och om något eller flera av dessa, kan anses också ingå i begreppet återvinning. Om så är fallet skulle vissa verksamheter falla in under både *lagring som en del av insamling* och *återvinning* enligt R13 i bilaga II, avfallsförordningen. Ronquist önskar ett förtydligande och ger också ett exempel där en skrotfirma hämtar icke-farligt avfall och lagrar detta i lokalen.

NV anser att det i exemplet ovan, då avfall hämtas och lagras i lokalen, handlar om lagring som del av insamling (eller det vi idag kallar mellanlagring). Verksamheten ska därför klassas enligt nuvarande 2 §, mellanlagring.

De lagringsbegrepp som används inom EU, och den skillnad som ska göras på dessa, beskrivs närmare i regeringsuppdraget³⁰. Kortfattat kan sägas följande om de tre olika lagringsbegreppen:

- Den inledande lagring som sker där avfallet uppstår är *inte* att anse som ett återvinnings/bortskaffningsförfarande. Verksamheten ska *inte* anses bedriva en avfallshantering.
- Det man menar med *lagring som en del av insamling* är en avfallshantering, men ska *inte* ses som återvinning eller bortskaffande.

³⁰ Se avsnitt 6.4.6 i regeringsuppdraget.

- Den lagring som sker i avvaktan på behandling är en avfallshantering enligt avfallsdirektivet.

Vallentuna kommun har kommenterat att det är otydligt varför mängdgränsen i nuvarande 50 § höjs från 18 500 ton till 18 750 ton per kalenderår. Detta beskrivs i redovisningen av regeringsuppdraget³¹. Anledningen är att vi får fram årsmängd genom att multiplicera med 250 dygn. Dvs. mängder per dygn som anges i IED är för den aktuella verksamheten, 75 ton per dygn, vilket ger en total årsmängd på 18 750 ton.

Lst Jönköping har påpekat att det kommer att behövas vägledning om vad som är att betrakta som förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning för att kunna bedöma om 29:49-50 §§ MPF eller 29:9-10 §§ MPF är tillämpliga. NV delar uppfattningen att det inte alltid är tydligt vilken av dessa som förbehandling för avfallsförbränning ska klassas under. Vi har för avsikt att ta med denna fråga i den vägledning som följer en eventuellt reviderad MPF.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>29:49 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.405 gäller för anläggning för att bortskaffa annat avfall än farligt avfall genom</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling, 2. fysikalisk-kemisk behandling, 3. förbehandling av avfall för förbränning, eller 4. samförbränning eller behandling av slagg eller aska. <p>Tillståndsplikten gäller endast om den tillförda mängden avfall är större än 12 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 50 § eller 28 kap. 1 eller 2 § eller enligt 13 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.</p>	<p>29:21 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.405-i gäller för <i>bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd som överstiger 12 500 ton per kalenderår genom en eller flera av följande verksamheter</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. fysikalisk-kemisk behandling 3. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning 4. behandling av slagg eller aska 5. fragmentering av metallavfall. 	<p>29:23 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.405-i gäller för <i>bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd på mer än 12 500 ton per kalenderår eller 50 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. fysikalisk-kemisk behandling 3. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning 4. behandling av slagg eller aska 5. fragmentering av metallavfall.
<p>29:50 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.406 gäller för anläggning för att återvinna, eller en anläggning för att återvinna eller bortskaffa, annat avfall än</p>	<p>29:22 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.406-i gäller för <i>återvinning, eller återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en tillförd mängd</i></p>	<p>29:24 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.406-i gäller för <i>återvinning, eller återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en tillförd mängd</i></p>

³¹ Se avsnitt 6.5.19 i regeringsuppdraget.

<p>farligt avfall genom biologisk behandling, förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning, behandling av slagg eller aska eller fragmentering av metallavfall, om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. den tillförda mängden avfall är större än 18 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall är större än 25 000 ton per kalenderår och verksamheten består av endast anaerob biologisk behandling. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 28 kap. 1 eller 2 § eller enligt 13 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.</p>	<p>som överstiger 18 750 ton per kalenderår genom en eller flera av följande verksamheter</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning 3. behandling av slagg eller aska 4. fragmentering av metallavfall. <p>Tillståndsplikten gäller en tillförd mängd avfall på maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.</p>	<p><u>på mer än 18 750 ton per kalenderår eller 75 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning 3. behandling av slagg eller aska 4. fragmentering av metallavfall. <p>Tillståndsplikten gäller <u>då mängden avfall är mer än 25 000 ton per kalenderår eller 100 ton per dygn om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.</u></p>
<p>29:51 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.410 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa annat avfall än farligt avfall, om den mängd avfall som tillförs anläggningen är större än 100 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 1, 2, 6–10, 13–17, 22–37, 44 och 45 §§.</p>	<p>29:24 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.410 gäller för återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd på mer än 100 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 5-6, 14-16, 21-22, 35, 37-38, 40 och 42-46 §§.</p>	<p>29:26 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.410 gäller för återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd på mer än 100 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon <u>annan bestämmelse i detta kapitel.</u></p>
<p>29:52 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.420 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa annat avfall än farligt avfall, om den mängd avfall som tillförs anläggningen är större än 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 1, 2, 6–10, 13–17, 22–37 och 44–51 §§.</p>	<p>29:25 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.420 gäller för återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall, med en tillförd mängd på mellan 500 ton och 100 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 7-10, 13, 15-16, 21-22, 33-38 och 40-46 §§.</p>	<p>29:27 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.420 gäller för återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall, med en tillförd mängd på <u>mer än 500 ton upp till och med 100 000 ton per kalenderår.</u> Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon <u>annan bestämmelse i detta kapitel</u></p>
<p>29:53 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.430 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa annat avfall än farligt avfall, om verksamheten inte är</p>	<p>29:26 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.430 gäller för yrkesmässig återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd</p>	<p>29:28 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.430 gäller för yrkesmässig återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd</p>

tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 1, 2, 6–10, 13–17, 22–37, 44, 45 och 49–52 §§.	<i>upp till 500 ton per kalenderår.</i> Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 13, 34, 36-38, 40-41, 43 och 46 §§.	<i>upp till och med 500 ton per kalenderår.</i> <u>Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är anmälnings- eller tillståndspliktig enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel.</u>
---	---	--

3.19.21. Återvinning eller bortskaffande av farligt avfall

Flera remissinstanser har påpekat behovet av vägledning när det gäller verksamhetskoderna för återvinning och bortskaffande av farligt avfall. Nuvarande 29:54 § MPF är en IED-klassad verksamhet. De ändringar som NV föreslog i regeringsuppdraget beror på IED och de verksamheter som omfattas av punkt 5.1 i bilaga I till IED. Dessa processer föreslog vi skrivs ut så som i IED. Dock är det trots det inte helt tydligt. T.ex. nämns formuleringen fysikalisk-kemisk där man använder bindestreck. Innebär formuleringen att processen ska vara fysikalisk *och* kemisk? I flera andra processer används istället snedstreck (återvinning/regenerering t.ex.). NV har valt att formulera skrivningarna så som de skrivs i IED, för att i möjligaste mån få ett korrekt genomförande av IED i svensk rätt. Vår tolkning initialt har varit att begreppet fysikalisk-kemisk omfattar verksamheter som bedriver en av dessa, eller båda. Dock delar vi de synpunkter som inkommit, dvs. att det inte är tydligt att så är fallet. Vi kommer att behöva titta mer på dessa formuleringar och genom vägledning tydliggöra nuvarande 29:54 § MPF.

Ytterligare ett par områden som nämns specifikt i remissynpunkterna är formuleringen i punkt 8; *omraffinering av olja eller annan återanvändning av olja*. Även frågor kring hur slamlaguner ska klassas i 29 kap. MPF har lyfts. NV delar synpunkterna såtillvida att formuleringarna inte är helt tydliga men väljer IEDs formuleringar och tar fram vägledning utifrån dessa.

Synpunkter har även framförts att det upplevs ologiskt att samma verksamhet, beroende på mängder, hamnar under olika rubriker i 29 kap. MPF. Som exempel nämns att om man behandlar förorenade massor över 2 500 ton per år, faller man in under *Generell återvinning/bortskaffande*, medan om man behandlar mängder upp till 2 500 ton per år, hamnar man under *Uppgrävda massor*. Detta är en följd av att vi har mer generella koder som, för att de behöver formuleras likt IED, täcker alla typer av avfall men är kopplade till typ av återvinnings- och bortskaffningsprocess. Detta jämfört med de koder som är kopplade till specifika typer av avfall (t.ex. förorenade massor) leder till att det inte blir helt logiskt. NV ser dock begränsade möjligheter att åtgärda detta. Vi är styrda av de formuleringar som finns i bl.a. IED samtidigt som vi så långt det är möjligt försöker behålla de koder som har funnits en längre tid. Vi anser dock att synpunkten är relevant och har för avsikt att genom vägledning tydliggöra var denna typ av verksamhet ska klassas.

Lst Södermanland påpekar att de förtydliganden som ges till återvinningskod R5 respektive bortskaffningskod D4 i bilagorna till avfallsförordningen inte finns med i den föreslagna skrivningen i nya 29:23 § MPF. Särskilt för R5 anser lst att det är viktigt att även förtydligandet *Detta omfattar jordvätt som medför återställande av mark och återvinning av oorganiska byggnadsmaterial* tas in då det annars finns risk att sådana verksamheter förbises och blir felklassade. NV har förståelse för synpunkten. Den ändring som ligger i förslaget kring 29:23 § MPF innebär dock inte en direkt överföring av koderna i avfallsförordningen. Vi har formulerat processerna i 29:23 § MPF så som IED bilaga I. NV bedömer att det kommer att finnas ett stort vägledningsbehov kring många av förändringarna i 29 kap. MPF. Vi har för avsikt att tydliggöra denna typ av frågor i kommande vägledning till en eventuellt reviderad MPF.

SveMin har fört fram att begreppet *invallning* (föreslagen lydelse av 29 kap. 23 § punkt 9 MPF) skulle kunna leda till osäkerhet vad som gäller för det utvinningsavfall som deponeras i dammkonstruktioner och föreslår ett uttryckligt undantag för utvinningsavfall. NV menar att något undantag för utvinningsavfall inte finns i IED och att undantag därför inte kan göras. Även utvinningsindustrins avfallshantering kan därför komma att utgöra industriutsläppsverksamhet.

Svenskt Näringsliv anser att förslaget till nya 29:23 § och 29:27 § MPF kan slå samman till en punkt. Genomgående har en ambition varit att verksamheter som klassas under IED och de som inte gör det ska ha separata koder. Detta för att det ska vara tydligt om man omfattas av en kod som är kopplad till IED. Av den anledningen anser NV inte att det är möjligt att slå ihop nya 29:23 § MPF som omfattar verksamheter som är IED-klassade, med nya 29:27 § MPF som omfattar verksamheter som inte ska klassas enligt IED. Behandlingarna av farligt avfall som omfattas av 29:27 § MPF är de som *inte* är uppräknade i 29:23 § MPF (och därmed IED). Det handlar alltså om övriga typer av återvinning eller bortskaffande.

Lst Skåne påpekar angående undantagen i nuvarande 55-56 §§ (nya 27-28 §§), att dessa bör skrivas ut i klartext eller omformuleras så att det tydligare framgår vilken verksamhet som omfattas av koden. NV delar uppfattningen att det är otydligt med de många undantagen som finns i vissa verksamhetskoder. Sådana uppräknningar kan också felaktigt ge bilden av att vara uttömmande. NV menar att när det finns en mer specialiserad bestämmelse för en viss verksamhet, ska den gälla i första hand. Nuvarande 55 och 56 §§ ligger under rubriken *Annan återvinning eller bortskaffande* vilket indikerar att de fungerar som uppsamlade prövningspunkter för verksamhet som inte omfattas av mer specifika bestämmelser. Vår bedömning är därför att det förenklar att, istället för att hänvisa till vissa specifika bestämmelser, göra en generell hänvisning om att tillståndsplikt enligt nya 27-28 §§ inte gäller om verksamheten *omfattas av tillståndsplikt enligt någon annan bestämmelse i kapitlet*. Det innebär att de mer specialiserade koderna alltid används i första hand och det är först när det inte finns någon sådan som 27-28 §§ är tillämpliga. Samma effekt skulle möjligen kunna uppnås genom att helt enkelt stryka alla undantag men vi bedömer att det skulle leda till osäkerhet t.ex. för det fall en specifik bestämmelse medför

tillståndsplikt B samtidigt som eventuell tillämpning av den generella skulle medföra tillståndsplikt A. NV har för avsikt att ytterligare vägleda kring vilka paragrafer som har företräde.

Flera remissinstanser har i de mer allmänna synpunkterna framfört att det i IED-koderna saknas dygnsvärden. Detta finns i övriga koder i MPF. NV föreslår därför att IED-koderna kompletteras så att det utöver årsvärden även framgår dygnsvärden så som anges i bilaga I, IED.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>29:54 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.435 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall enligt ett förfarande som anges i R2, R5, R6, R7, R8 eller R9 i bilaga 2 eller i D4, D8, D9, D13 eller D14 i bilaga 3 till avfallsförordningen (2011:927), om den tillförda mängden farligt avfall är större än 2 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 18, 19, 38 eller 39 §.</p>	<p>29:23 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.435-i gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall med en tillförd mängd som överstiger 2 500 ton per kalenderår genom en eller flera av följande verksamheter:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. fysikalisk-kemisk behandling 3. återvinning/regenerering av lösningsmedel 4. återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar 5. regenerering av syror eller baser 6. återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar 7. återvinning av komponenter från katalysatorer 8. omräffinering av olja eller annan återanvändning av olja 9. invallning 10. sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar 11. omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar. 	<p>29:25 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.435-i gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall med en tillförd mängd på <u>mer än 2 500 ton per kalenderår eller 10 ton per dygn</u> genom en eller flera av följande verksamheter:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. fysikalisk-kemisk behandling 3. återvinning/regenerering av lösningsmedel 4. återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar 5. regenerering av syror eller baser 6. återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar 7. återvinning av komponenter från katalysatorer 8. omräffinering av olja eller annan återanvändning av olja 9. invallning 10. sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar 11. omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar.
<p>29:55 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod</p>	<p>29:27 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.440 gäller</p>	<p>29:29§ Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.440 gäller</p>

<p>90.440 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall, om huvuddelen av det avfall som avses att bli behandlat i anläggningen kommer från andra inrättningar och den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 4, 5, 8, 11–14, 18–26, 30–34, 38–48 och 54 §§.</p>	<p>för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall, med en tillförd mängd som överstiger 2 500 ton per kalenderår om behandlingen av farligt avfall inte är någon av de uppräknade i 23 §. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 1-2, 17-20, 31, 35, 40 och 47-48 §§.</p>	<p>för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall, med en tillförd mängd på mer än 2 500 ton per kalenderår om behandlingen av farligt avfall inte är någon av de uppräknade i 25 §. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon <u>annan bestämmelse i detta kapitel.</u></p>
<p>29:56 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.450 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall, om huvuddelen av det avfall som avses att bli behandlat i anläggningen kommer från andra inrättningar. Tillståndsplikten gäller inte 1. förorenade uppgrävda massor, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 4, 5, 8, 11–14, 18–26, 30–34, 38–48, 54 och 55 §§.</p>	<p>29:28 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.450 gäller för yrkesmässig återvinning eller bortskaffande av farligt avfall med en tillförd mängd upp till 2 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 3-4, 19-20, 29-30, 32, 36-41 och 47-48 §§.</p>	<p>29:30 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.450 gäller för yrkesmässig återvinning eller bortskaffande av farligt avfall med en tillförd mängd upp till och med 2 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon <u>annan bestämmelse i detta kapitel.</u></p>

3.19.22. Långtidslagring, bergförvar, underjordsförvar samt radioaktivt avfall

Mycket få synpunkter har inkommit när det gäller verksamhetskoderna som reglerar långtidslagring, djupt bergförvar, underjordsförvar samt radioaktivt avfall. **Lst Västra Götaland** tillstyrker förslagen. **Svenskt Näringsliv** har påpekat att flera av koderna bör kunna slås samman. När det gäller nuvarande 29:59-60 §§ MPF, underjordsförvar, reglerar 29:59 § MPF farligt avfall och 29:60 § MPF icke-farligt avfall. Detta följer den struktur som 29 kap. MPF i övrigt är indelat efter. Vi har därför inte för avsikt att lägga fram ändringsförslag vad gäller dessa verksamhetskoder.

Svenskt Näringsliv har även fört fram motsvarande synpunkt vad gäller radioaktivt avfall, nuvarande koder 29:61-62 §§ MPF. Dessa är idag formulerade något olika. NV har inte möjlighet inom detta uppdrag att vidare analysera om så är möjligt och ser inget behov att föreslå ändring.

3.19.23. *Avskiljning och geologisk lagring av koldioxid*

De flesta instanser instämmer i det grundläggande ställningstagandet om att syftet med lagring inte ska vara styrande för hur prövning ska ske. Det ter sig naturligt att näringslivet på kort sikt anser att skärpta regler kommer att vara försvårande, men är ett problem av delvis övergående karaktär. När kompetens har arbetats upp mellan verksamhetsutövare och myndigheter kring vilka underlag som krävs för en allsidig analys av miljöpåverkan kommer risken för fördröjningar att minska.

SGU:s påpekande om att myndigheten inte är tillsynsansvarig för anläggningar som inte omfattas av direktivet kan behöva följas upp. Eventuellt krävs kompletterande bestämmelser som antingen ger **SGU** ett sådant ansvar för alla tillståndspliktiga anläggningar av viss storlek, eller också går det att lösa med tillsynsvägledning till berörda länsstyrelser.

När det gäller frågan om domstolsutkast till lagringstillstånd, har NV sedan tidigare ansett att det bör kunna vara en framkomlig väg för att begränsa behovet av regeringens tillåtlighetsprövning.³² NV ser tills vidare ingen anledning att ändra sin hållning i denna del.

Frågan om öronmärkning av avgifter torde ligga utanför detta regeringsuppdrag, då det är en fråga som knappast enbart är relevant för CCS, utan gäller alla verksamheter som har en geografisk snedfördelning inom landet.

Synpunkterna föranleder inga ändringar, dock har mindre justeringar gjorts i författningstexten, se bilaga II.

3.19.24. *Förberedelse för återanvändning – nytt förslag*

NV ser behov av att införa en ny verksamhetskod som täcker begreppet *förberedelse för återanvändning*. I avfallsdirektivet (och avfallsförordningen) definieras begreppet som:

... förberedelse för återanvändning: en avfallshantering som genom kontroll, rengöring eller reparation gör att produkter eller komponenter som blivit avfall kan återanvändas...

I nuvarande MPF saknas en sådan verksamhetskod. Med dagens förordning skulle verksamheten klassas in under de mer generella uppsamlingskoderna för icke-farligt respektive farligt avfall. Beroende på mängder och om avfallet är klassat som farligt avfall eller icke-farligt avfall, kan man komma att klassas som en tillståndspliktig verksamhet.

³² Se bl.a. Naturvårdsverkets remissyttrande i lagrådsremiss avsnitt 11.7 (M2010/4488/R).

NV menar att verksamhet som syftar till att förebereda avfall för återanvändning bör gynnas. Det ligger i linje med det arbete som bedrivs inom EU där man strävar efter en cirkulär ekonomi. Verksamhet som förbereder för återanvändning genom *kontroll, rengöring eller reparation* bör generellt sett vara mindre miljöpåverkande än motsvarande verksamhet som sysslar med övrig återvinning. Vi bedömer därför att det är lämpligt att en ny verksamhetskod införs under anmälningsplikt. Vårt förslag innefattar både icke-farligt och farligt avfall. Generellt sett bör det oftast handla om icke-farligt avfall, men då t.ex. batterier i vissa fall är klassat som farligt avfall, kan innehåll av batteri göra att en viss typ av kasserade produkter inte kan tas emot av verksamheten.

Vi bedömer heller inte att en övre mängdgräns behöver sättas. Den typ av verksamhet som ingår i begreppet förberedelse för återanvändning är begränsat. Vi har för avsikt att ta fram vägledning till begreppet och i vilka fall en verksamhet kan komma att falla in under begreppet, och i vilka fall det inte är lämpligt.

I de fall då tillsynsmyndigheten anser att en verksamhet inte kan anses lämplig, ska 9:6 a) MB tillämpas. Den innebär att även om tillståndsplikt inte följer av föreskrifter får tillsynsmyndigheten besluta att förelägga en verksamhetsutövare att ansöka om tillstånd, om verksamheten medför risk för betydande föroreningar eller andra betydande olägenheter för människors hälsa eller miljön. Även hänsynsreglerna i 2:3 § MB kan användas då tillsynsmyndigheten anser att verksamheten inte lever upp till de krav som kan ställas. 2:3 § MB innebär att alla som bedriver eller avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd ska utföra de skyddsåtgärder, iaktta de begränsningar och vidta de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten eller åtgärden medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön.

När det gäller konsekvenserna av att införa ovanstående förslag är det mycket svårt att uppskatta antal verksamheter. NV ser en ökning av denna typ av verksamheter. Idag faller de troligen in under prövningsplikt under de mer generella koderna för återvinningsverksamhet, vilket gör att NV saknar underlag vad gäller antal, omfattning och typ av avfall. Verksamheten klassas inte in under IED, då återvinningsprocessen *förberedelse för återanvändning* inte finns bland de uppräknade återvinningsprocesserna i bilaga I till IED.

Förslag:

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
-	-	<i>Föreberedelse för återanvändning</i>
-	-	<i>29:51 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.29 gäller för att återvinna avfall genom förberedelse för återanvändning. Med förberedelse för</i>

		<u>återanvändning avses detsamma som i avfallsförordningen (2011:927)</u>
--	--	---

4. Djupborrning

NV håller med **Lst Jämtland** om att begreppet djupborrning behöver klargöras genom rättspraxis och/eller vägledning. Eftersom förslagen till nya bestämmelser till stor del tydliggör när en borrning ska genomgå ett anmälningförfarande, minskas behovet av ett klargörande av begreppet djupborrning i de allra flesta fall.

Undersökningsborrning för geologisk lagring av koldioxid till havs regleras i Lag (1966:314) om kontinentalsockeln, som anger att tillstånd krävs för att utforska och utvinna m.m.

Lst Jämtland anser att provborrning efter mineral ska ligga kvar som samråd enligt 12:6 § MB. Genom förslaget om ett nytt andra stycke i 4:17 § MPF blir det tydligare att den djupborrning som omfattas av detta stycke istället omfattas av 12:6 § MB i de fall verksamheten eller åtgärden väsentligt kan komma att ändra naturmiljön. Förslagen är alltså i linje med Lst uppfattning.

Lst Skåne anser att provborrning efter olja och gas bör omfattas av tillståndsplikt. NV bedömer att de kommunala nämnderna är kompetenta att avgöra om det är tillräckligt med en anmälan eller om det, efter en prövning enligt 26 a § FMH, behövs en tillståndsprövning. Gällande synpunkten om att paragraferna bör kompletteras med hänvisning till 26 a § FMH, menar NV istället bör framgå i vägledningen om problem vid tillämpning uppstår. Syftet är att undvika hänvisningar i lagtexten.

SveMin invänder mot en särskild anmälningsskyldighet för provborrning efter uran. De motiverar det bl.a. med att undersökningstillstånd som meddelas enligt minerallagen i de allra flesta fall omfattar samtliga ämnen som anges i minerallagen (1991:45) 1:1 § 1 och 2. En särbehandling av ett av dessa ämnen på det sätt som föreslås låter sig inte göras systematiskt.

NV gör bedömningen att en särskild anmälningsskyldighet motiveras av att provborrning efter uran är kontroversiellt och ofta orsakar mycket oro i omgivningen. Det föreligger därför behov av särskild hänsyn till allmänhetens behov av information³³. Det är därför rimligt att provborrning efter uran omfattas av anmälningsskyldighet enligt 4 kap. MPF och krav om en bedömning av frågan om betydande miljöpåverkan.

För att undvika problemet med att ett meddelat undersökningstillstånd ofta omfattar samtliga ämnen som anges i minerallagen (1991:45) i 1:1 § 1 och 2, kan den som ansöker om undersökningstillstånd, och inte avser att provborra efter uran, välja att i ansökan tydliggöra att ansökan inte avser uran. Det meddelade undersökningstillståndet bör då inte omfatta tillstånd till

³³ Se bilaga II, förordning (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar.

provbörning efter uran. Då behövs ingen anmälan enligt den föreslagna 16 a § FMH. Förslaget om en ny 16 a § FMH bör därför kvarstå.

Förslag till ändringar återfinns under *Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat, 4 kap.* samt under Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, se bilaga II.

5. Mindre kylanläggningar

Det har inte ingått i NVs uppdrag att se över 11 eller 29 kap. MB. Synpunkterna som rör 29:4 § 1c MB överlämnas till ett internt projekt på NV. En eventuell översyn av 11:11 § MB får ske i särskild ordning.

För förslag under Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, se bilaga II.

6. CLP-förordningen (EG nr 1272/2008)

De föreslagna förändringarna har tagits fram med stöd av den översättningstabell som finns i bilaga VII, CLP-förordningen. Avsikten med förslagen är att innebörden av de befintliga bestämmelserna så långt som möjligt ska kvarstå. NV valde det alternativ som sannolikt kommer att vara lättast för verksamhetsutövarna att tolka och tillämpa. Att ange farokoderna på svenska var det alternativ som valdes bort och som redovisades i tidigare inlämnat regeringsuppdrag. NV avser att vägleda kring de nya bestämmelserna.

Eftersom CLP-förordningen innebär nya kriterier för klassificering kommer vissa kemiska produkter att få förändrad klassificering i och med övergången till det nya systemet. Det kan i sin tur påverka vilka verksamheter som i framtiden kommer att vara tillstånds- och anmälningspliktiga enligt de nu aktuella bestämmelserna. Hur detta ska tolkas i det enskilda fallet får bli en fråga för framtida vägledning.

KEMI framför att föreskrifterna med den gamla klassificeringen, KIFS 2005:7, inte kommer att upphävas så som angavs i tidigare inlämnat regeringsuppdrag, men detta bedöms inte påverka innehållet i förslaget.

19:3 § MPF justeras så som påpekats vilket innebär att a och b läggs till under punkten 1. Det är för övrigt denna bestämmelse som ska gälla till den 1 juni 2018 och inte som felaktigt angavs i regeringsuppdraget 19:3 § 3a.

I övrigt föranleder synpunkterna **inte** ändringar, se bilaga II.

7. Berg- och naturgrustäkter

NV delar **Mannheimer Swartling Advokatbyrås** uppfattning att det kan vara lämpligt av att se över hur tillämpningen kan bli mer enhetlig hos tillsynsmyndigheterna.

Angående **Göteborgs stads** synpunkt om tolkning av uppdraget är NVs tolkning av uppdraget att analysera frågan om täkt bör kunna avslutas med upplag enligt nuvarande bestämmelser eller om denna bestämmelse bör ändras.

NV delar **Örebro kommuns** uppfattning angående vägledning, i de fall nya ställningstaganden görs kommer de att kommuniceras.

Angående **lst Norrbottens** frågeställning, om varför det inte finns någon storleksreglering för husbehovstäkter av morän, är intressant och behöver föregås av utredning och remittering som inte ryms inom denna remissammanställning.

Om täkt avslutas med upplag, som **lst Jönköping** framför, övergår verksamheten att bli en U-verksamhet med kommunal miljönämnd som tillsynsmyndighet. Detta gäller redan i dag då möjlighet finns att avsluta med upplag upp till 1 hektar. NV delar länsstyrelsens uppfattning att detta kan medföra visst merarbete för kommunen. Bedömningen är dock att antal täkter som avslutas enligt föreslagen ny lydelse kommer ske i liten omfattning.

Förslag från **lst Västernorrland** om att länsstyrelsen ska kunna bedriva tillsyn över anmälningsskyldiga verksamheter är intressant men behöver föregås av utredning, analys och remittering och ryms inte inom denna remissammanställning. Att det bedrivs flera verksamheter inom ett verksamhetsområde och med olika tillsynsmyndigheter är inte unikt för täkter.

NV delar som tidigare framfört **SBMI:s** synpunkter att det är av miljöskäl angeläget med återvinning av entreprenadberg. Som tidigare framfört är avfall föremål eller ämnen som innehavaren vill eller måste göra sig av med. Definitionen är EU-gemensam och om avfallet har ett värde eller ej saknar betydelse. Massor som förs in i täkt kan innehålla föroreningar och tillsynsmyndigheten behöver ha kännedom om ursprung och innehåll i de massor som ska hanteras i täkt. Hantering av externa massor i täkter bör således även fortsättningsvis vara tillstånds- eller anmälningsskyldigt.

Gällande synpunkt från **lst Västra Götaland** anser NV att gränser för betydande miljöpåverkan ska kvarstå och hänvisar till delredovisning om prövning av miljöfarliga verksamheter³⁴. Bedömningen är att en täkt i minst den omfattningen i de allra flesta fall antas utgöra betydande miljöpåverkan. Bedömningen gjordes utifrån urvalskriterierna i MKB-direktivets bilaga III med avseende på verksamhetens karakteristiska egenskaper samt dessa egenskapers potentiella effekter.

7.1. Begrepp

NV anser att utredning av **lst Skånes** förslag om att 26:21 a § MB ska tas bort, kan vara relevant men kräver analys och remisshantering, vilket inte ryms i denna remissammanställning.

³⁴ Se delredovisning av regeringsuppdraget.

NV anser att **lst Västra Götalands** förslag med likriktning är intressant men kräver utredning och remisshantering, vilket inte ryms i denna remissammanställning.

Angående **lst Södermanlands** synpunkt i 26:21 a § MB instämmer NV att förslaget inte undanröjer alla oklarheter men tydliggör till viss del. Översyn av begrepp för att tydliggöra ansvar i MB och förordningar är ett relevant men omfattande arbete som inte ryms i detta uppdrag.

7.2. Hantering av externa massor

Frågor om bl.a. masshanteringsterminaler och anmälningsplikt för alla införda massor behöver föregås av utredning och remittering och ryms inte inom denna remissammanställning. Förslaget att en och samma typ av verksamhet, t.ex. lagring, krossning mm alltid ska beskrivas med samma verksamhetskod skulle kunna medföra att C-verksamheter behöver klassas som B-verksamhet av skälet att krav för tillståndspliktig verksamhet inte kan sänkas. Att det förekommer olika delverksamheter inom en verksamhet med olika tillsynsmyndigheter är inte unikt för täkter. Tillsynsmyndigheten och inte verksamhetsutövaren avgör om en ny verksamhet i täkt som krossning mm är en fristående anmälningspliktig verksamhet eller ej. Utleverad mängd entreprenadberg från täkt kan sedan mars 2016 rapporteras i SMP.

NV delar **Örebro kommuns** uppfattning och föreslog att det även fortsättningsvis ska vara anmälnings- eller tillståndsplikt för mellanlagring av avfall.

Angående **SGUs** kommentar har NV i förslaget påtalat att mängden avfall bör minska, att det ur miljösynpunkt är värdefullt med återvinning av exempelvis entreprenadberg och att täkter kan vara lämpliga platser att bedriva återvinningsarbete med externa massor på. Som tidigare framfört är avfall föremål eller ämnen som innehavaren vill eller måste göra sig av med. Definitionen är EU-gemensam och det saknar betydelse om avfallet har ett värde eller ej. Externa massor kan innehålla föroreningar och tillsynsmyndigheten behöver ha kännedom om ursprung och innehåll i de massor som ska hanteras i täkt. Hantering av externa massor i täkter bör således även fortsättningsvis vara tillstånds- eller anmälningspliktigt.

7.3. Asfaltverk och oljegrusverk

NV delar **lst Skånes** uppfattning att vägledning kring bestämmelsen kan bidra till bättre tillämpning av bestämmelserna. Detta, med koppling till synpunkt från **SBMI**, menar NV att en täkt har prövats och har villkor eller försiktighetsmått anpassade efter den sökta verksamheten och annan verksamhet kan leda till behov av andra krav. Uppställning av asfalts- eller oljegrustillverkning medför en ändring av verksamheten som omfattats av prövning för tillståndet och är därmed anmälnings- eller tillståndspliktig.

Utökad undantag från krav på efterbehandling efter avslutad täktverksamhet
Angående **lst Dalarnas** kommentar instämmer NV i att alla moment bör ske inom den ofta långa tillståndstiden. Däremot kan det undantagsvis ur

miljösynpunkt vara motiverat att för tillsynsmyndigheten ha möjlighet att göra undantag.

NV anser att bortforsling av upplag och efterbehandling av täkt bör ske inom tillståndstiden och att bestämmelsen om avslut med upplag bör tillämpas i undantagsfall. Avslut med upplag kan dock i vissa fall bidra till bättre hushållning med utbrutet material och minska onödiga transporter till annan plats för mellanlagring. Tillsynsmyndigheten bör därför ha möjlighet att besluta om undantag för större upplag än vad som i dag är tillåtligt.

Det är tillsynsmyndigheten som avgör lämplighet och fattar beslut om täkt kan avslutas med upplag. Tillsynsmyndigheten beslutar också hur stort område som får undantas efterbehandling. Om avslut med upplag upp till 2 ha riskerar att medföra stor miljöpåverkan genom t.ex. oreglerad arbetstid, stort antal transporter per dag, oreglerad transportväg och risk för eventuella driftsstörningar, läckage m.m. har tillsynsmyndigheten rätt att inte godkänna avslut med upplag.

Tidsbegränsning av möjlighet att lämna upplag torde vara ett starkt incitament att planera täktverksamheten inom tillståndstid och ev. efter avslut vilket bidrar till bättre hushållning av utbrutet material. Tidsbegränsning ökar tillsynsmyndighetens möjligheter att planera sin tillsyn.

Gällande synpunkt om svårighet att ställa krav på att området återställs om den ekonomiska säkerheten har återförts till verksamhetsutövaren. Om tillsynsmyndigheten bedömer det som en risk att området inte kommer att återställas i tillräcklig omfattning när upplag är bortforslat kan tillsynsmyndigheten välja att inte avsluta täkt med upplag enligt bestämmelsen.

NV delar **lst Västerbottens** uppfattning att vägledning kring bestämmelsen kan bidra till att tillsynsmyndigheterna i större utsträckning tillämpar bestämmelsen på likartat sätt, där så är lämpligt.

Angående **Örebro kommuns** synpunkt om täktens yta, menar NV att det kan beslutas av tillsynsmyndigheten som en del av bedömningen av om och hur stort upplag som kan få kvarlämnas efter avslut av täkt.

NV delar **SGUs** uppfattning. Tillsynsmyndigheten kan avsluta täkt om verksamhetsutövaren begär och myndigheten bedömer att det är lämpligt. Eventuell påverkan på grundvatten bör vara en viktig aspekt att beakta i bedömningen om det är lämpligt att undanta en yta från efterbehandling enligt bestämmelsen vid avslut av täkt.

7.4. Behovsprövning

NV delar **lst Västra Götalands** uppfattning att vägledning kring bestämmelsen kan bidra till bättre tillämpning.

NV delar **SGU:s** uppfattning att regionala materialförsörjningsplaner kan vara ett bra planeringsunderlag och bidra till bättre hushållning av material. Som

tidigare framfört, bergmaterial utgör en begränsad resurs och det är inte förenligt med god hushållning av mark- och vattenområden enligt 2 och 3 kap. MB att anlägga ny täkt om behov av material kan tillgodogöras på annat sätt. Prövningsmyndigheterna bör därför även fortsättningsvis ha möjlighet att begära behovsutredning när det bedöms behövt.

Angående synpunkt från **SBMI** är bestämmelsen inte tvingande, men kan åberopas i de fall prövningsmyndigheten anser det behövt. Långa transporter bör av miljöskäl undvikas och finns det i många fall behov och skäl att öppna täkt i ett område där behov av ballast finns. Täktverksamhet medför ett irreversibelt ingrepp i naturmiljön. Om behovet av material är oklart behöver prövningsmyndigheten även fortsatt ha möjlighet att begära underlag för att kunna bedöma behovet.

7.5. Lokaliseringsprövning

Gällande synpunkt från **lst Västra Götaland** kan det i många fall ur miljösynpunkt vara lämpligt med förlängning av tillstånd, särskilt inom befintligt brytningsområde istället för nyetablering av täkt. Lämpligheten behöver dock beläggas. Även med avseende på synpunkt från **SBMI** kan det i många fall ur miljösynpunkt vara bättre att ballastutvinning sker från befintlig täkt istället för att en ny täkt anläggs men detta behöver beläggas utifrån underlag.

Lokaliseringsprövning vid fortsatt täktverksamhet är viktig för att säkerställa att tillräckliga miljöhänsyn tas. Utöver ändrade planförhållanden och eventuell ny bebyggelse kan även naturmiljön vid en täkt ha ändrats under tillståndstiden. Prövning av verksamheten kan ligga långt bak i tiden och ny kunskap och andra omständigheter kan komma att leda till andra ställningstaganden. Lokaliseringsprövning gäller annan miljöfarlig verksamhet och det saknas skäl att fortsatt täktverksamhet från kravet.

Angående **Cementas** synpunkt om att lokaliseringsprövningen ser NV inte skäl att undanta täktverksamhet från annan miljöfarlig verksamhet.

7.6. Författningsförslag om ny lydelse 20 kap. c § FMH.

Avseende **lst Västra Götaland** kommentar hänvisar NV till att det i bestämmelsen framgår att en förutsättning för att få avsluta täkt enligt 20 c § 2 st. FMH, är att ingen verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt MPF får bedrivas. Det saknas därför skäl till förtydligande om att upplag med material ska vara slutligt bearbetat. Däremot kan det behöva förtydligas i vägledning.

Angående **lst Västra Götaland** synpunkt om vad som utgör avfall eller inte bör avgöras i det enskilda fallet av tillsynsmyndigheten, t.ex. om avbaningsmassor i täkt kan undantas för att användas i efterbehandling. Det finns behov av vägledning i det fall bestämmelsen får ny lydelse enligt förslaget.

NV delar **Lst Hallands** uppfattning att utgångspunkten bör vara att alla moment bör ske inom tillståndstiden om inget annat anges i tillståndet. Det

saknas skäl att eftersträva att regeln tillämpas i högre utsträckning. Däremot kan det undantagsvis ur miljösynpunkt vara motiverat att för tillsynsmyndigheten ha möjlighet att göra undantag.

Om en täkt avslutas med upplag övergår verksamheten till en U-verksamhet med kommunal miljönämnd som tillsynsmyndighet. Detta gäller redan i dag då möjlighet finns att avsluta med upplag upp till 1 hektar. Att tidsbegränsa hur länge ett upplag får vara kvar förändrar inte vem som är tillsynsansvarig myndighet.

8. Administrativa kostnader – konsekvensanalys

Flera remissinstanser har påpekat att de föreslagna ändringarna leder till ökade administrativa kostnader. De för fram att det initialt krävs omklassning av verksamheter, kommunikering med verksamhetsutövare osv. För tillsyns- och prövningsmyndigheter kommer arbetet att ta tid från handläggning av tillsyns- och prövningsärenden, vilket kan medföra längre handläggningstider. **ESV** menar att ifall de ökade administrativa kostnaderna finansieras utanför ram behöver utredningen redogöra för hur kostnadsökningen ska finansieras. Enligt **ESVs** bedömning kan dessa ökade kostnader innebära att den kommunala finansieringsprincipen ska bli tillämplig. **Lst Västra Götaland** för fram att ökade resurser under en period skulle minska risken att handläggningstiden för övriga tillståndsprövningar förlängs. Lst anser också att det kan finnas behov av ett extra anslag till länsstyrelserna för det arbete som krävs för omprövningar och beslut om avgifter och dispenser.

NV delar de synpunkter som förs fram vad gäller den ökade administrativa kostnaden. Då krav ställs i framförallt IED har det ingått som en del i uppdraget att redovisa hur Sverige på lämpligt sätt kan genomföra direktivet. Detsamma gäller andra direktiv (avfallsdirektivet, deponeringsdirektivet) men i de fallen leder det inte till lika stora konsekvenser. IED ställer höga krav och till en del, helt nya krav vilket leder till en stor belastning för både verksamhetsutövare och myndigheter. När det gäller kostnadstäckning, och frågan om extra anslag för att täcka denna typ av ökade arbetsbelastningar, kan inte NV bedöma om så är lämpligt. Det ingår inte i det uppdrag som NV ansvarar för.

Nacka tingsrätt Mark- och miljödomstolen menar att förslagets konsekvenser för mark- och miljödomstolarna har redovisats alltför knapphändigt. Förslaget anförs medföra ökade administrativa kostnader för mark- och miljödomstolarna på grund av en ny regel i 22 kap. MB som innebär att ett tillstånd till en industriutsläppsverksamhet ska när så krävs innehålla uppgifter om såväl tillståndsgivna dygns- som årsvärden samt att det är otydligt om förslaget kommer att leda till fler tillståndsprövningar.

NV bedömer att detta förslag i sig inte kommer att leda till att fler ansöker om tillstånd. Däremot kan det vara så att ytterligare verksamheter blir tillståndspliktiga och därmed behöver ansöka om tillstånd. Att endast ytterligare uppgifter behöver tas med i tillståndsdomen bedömer NV inte medföra alltför stora administrativa kostnader.

Bilaga II

Med anledning av inkomna remissvar har Naturvårdsverkets tidigare förslag i vissa fall justerats, se Bilaga I. I samband med översynen har även andra mindre ändringar gjorts. Såsom exempelvis att bestämmelserna så långt det är möjligt är enhetligt utformade avseende mängdgränser m.m.

Nedan följer en sammanställning av samtliga förslag och revideringar, d.v.s. både de förslag som lämnades i tidigare regeringsuppdrag som förblir oförändrade³⁵ samt de förslag som nu lämnas med anledning av inkomna synpunkter eller av andra skäl justeras.

Ändringarna i kolumnen för *Ny föreslagen lydelse* är kursiverade i de delar de skiljer sig från *Nuvarande lydelse* samt även understrukna i de delar där det även skiljer sig från *Tidigare föreslagen lydelse*.

Om inga ändringar görs i det tidigare förslaget lämnas den tredje kolumnen för *Ny föreslagen lydelse* tom, vilket innebär att tidigare lämnat förslag förblir oförändrat.

I många bestämmelser innehöll tidigare föreslagen lydelse en skrivning med innehållet *mellan x och y ton*. Avsikten med dessa ändringar var inte att fler verksamheter än tidigare skulle omfattas vilket tidigare föreslagen lydelse kunde tolkas som. Därför justeras dessa bestämmelser där så är möjligt så att de istället utformas *mer än x ton och upp till och med y ton*.

1. Miljöbalken (1998:808)

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>17:1 § Regeringen ska pröva tillåtligheten av nya verksamheter av följande slag:</p> <p>1. anläggningar för kärnteknisk verksamhet som prövas av regeringen enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet samt anläggningar för att bryta uranhaltigt material eller andra ämnen som kan användas för framställning av kärnbränsle,</p> <p>2. allmänna farleder, och</p> <p>3. geologisk lagring av koldioxid, om verksamheten inte avser lagring för</p>	<p>17:1 § Regeringen ska pröva tillåtligheten av nya verksamheter av följande slag:</p> <p>1. anläggningar för kärnteknisk verksamhet som prövas av regeringen enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet samt anläggningar för att bryta uranhaltigt material eller andra ämnen som kan användas för framställning av kärnbränsle,</p> <p>2. allmänna farleder, och</p> <p>3. geologisk lagring av koldioxid, <i>om den planerade lagringen är större än 100</i></p>	<p>17:1 § Regeringen ska pröva tillåtligheten av nya verksamheter av följande slag:</p> <p>1. anläggningar för kärnteknisk verksamhet som prövas av regeringen enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet samt anläggningar för att bryta uranhaltigt material eller andra ämnen som kan användas för framställning av kärnbränsle,</p> <p>2. allmänna farleder, och</p> <p>3. geologisk lagring av koldioxid, <i>om den planerade lagringen uppgår till mer än</i></p>

³⁵ För bakgrund och motivering m.m. av tidigare föreslagna ändringar se redovisning av regeringsuppdrag *Prövning av miljöfarliga verksamheter och krav på bland annat upprättande av miljökonsekvensbeskrivning* (M2013/1362/R, M2014/1680/R, m.fl.)

forskningsändamål av mindre än 100 000 ton koldioxid.	000 ton.	100 000 ton.
---	----------	--------------

Kommentar:

Förslaget avseende 17 kap. 1 § hänförs till kapitlet om geologisk lagring av koldioxid. I bestämmelsen justeras angiven mängdgräns för att överensstämma med övriga förslag.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
=	22:1 e § En ansökan om tillstånd till en IED-verksamhet enligt 1 kap. 2 § industriutsläppsförordningen (2013:250) ska utöver det som anges i 1 § innehålla uppgifter om både dygns- och årsvärden när det krävs enligt 2-32 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251)	22:1 e § En ansökan om tillstånd till en <u>industriutsläppsverksamhet</u> enligt 1 kap. 2 § industriutsläppsförordningen (2013:250) ska utöver det som anges i 1 § innehålla uppgifter, 1. om både dygns- och årsvärden när det krävs enligt 2-32 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) och 2. uppgift om huvud-och sidoverksamhet enligt 2 § <u>industriutsläppsförordningen</u> (2013:250)
=	-	Övergångsbestämmelser För verksamheter som ansökt om tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken (1998:808) under perioden x (6 mån innan ikraftträdandet) ska ansökan kompletteras med 1. uppgifter om dygns- och årsvärden när det krävs enligt 2-32 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) och 2. uppgift om huvud-och sidoverksamhet enligt 2 § <u>industriutsläppsförordningen</u>
-	22:25 h § En dom som innebär att tillstånd ges till en IED-verksamhet ska när så krävs dessutom innehålla uppgifter om såväl tillståndsgivna dygns- som årsvärden.	22:25 h § En dom som innebär att tillstånd ges till en <u>industriutsläppsverksamhet</u> ska dessutom innehålla, <u>klassificering av huvud- och sidoverksamhet enligt kriterier angivna i punkterna 1-3 i <u>industriutsläppsförordningen</u> 1 kap. 7 b (2013:250) och, när så krävs uppgifter om såväl tillståndsgivna dygns- som årsvärden.</u>
		Övergångsbestämmelse
		Denna bestämmelse gäller

		<i>inte domar som meddelas då ansökan har getts in före x (mer än 6 mån) ikraftträdandet.</i>
--	--	---

Kommentar:

Förslagen i 22:1 e § och 22:25 h § hör samman med avsnittet om ändringar med anledning av IED. Bestämmelserna justeras efter synpunkter.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>26:21 a § Regeringen får meddela föreskrifter om att den som har tillstånd till täkt enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken skall lämna uppgift till länsstyrelsen om vem som är exploatör av täkten.</p> <p>När uppgift saknas om vem som är exploatör av en täkt för vilken tillstånd getts, skall vid tillämpningen av denna paragraf eller föreskrifter som meddelats med stöd av paragrafen tillståndshavaren anses som exploatör av täkten.</p>	<p>26:21 a § Regeringen får meddela föreskrifter om att den som har tillstånd till täkt enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken <i>ska</i> lämna uppgift till länsstyrelsen om vem som är <i>verksamhetsutövare</i> för täkten.</p> <p>När uppgift saknas om vem som är <i>verksamhetsutövare</i> för en täkt för vilken tillstånd getts, ska vid tillämpningen av denna paragraf eller föreskrifter som meddelats med stöd av paragrafen tillståndshavaren anses som <i>verksamhetsutövare</i> för täkten.</p>	-

Kommentar:

Förslaget till 26:21 a § hör samman med avsnittet om *Berg- och naturgrustäkter*

2. Industriutsläppsförordningen (2013:250)

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>1:2 § I denna förordning avses med industriutsläppsverksamhet: en verksamhet som är tillståndspliktig enligt 2 kap. 1 §, 4 kap. 12 eller 16 §, 5 kap. 1, 4, 10, 18, 19, 34, 35, 37 eller 39 §, 6 kap. 1 §, 7 kap. 1 §, 8 kap. 1 eller 6 §, 9 kap. 1 eller 2 §, 11 kap. 2 eller 4 §, 12 kap. 1, 2, 3, 5 eller 14 §, 14 kap. 1, 5, 8, 10 eller 14 §, 15 kap. 1, 3, 6, 9, 10, 13 eller 14 §, 16 kap. 1 §, 17 kap. 4 §, 19 kap. 1 §, 21 kap. 1, 5 eller 6 §, 28 kap. 3 § eller 29 kap. 3, 18, 19, 22,</p>	<p>1:2 § I denna förordning avses med <i>IED-verksamhet: en verksamhet vars verksamhetskod i miljöprövningsförordningen (2013:251) är markerad med -i, och som i förekommande fall i tillstånd har en tillåten produktionsvolym, produktionskapacitet eller motsvarande som uppfyller de tröskelvärden som anges i dessa bestämmelser, huvudverksamhet: den huvudsakliga IED-verksamhet som bedrivs på</i></p>	<p>1:2 § I denna förordning avses med <u>industriutsläppsverksamhet: en verksamhet vars verksamhetskod i miljöprövningsförordningen (2013:251) är markerad med -i, och som i förekommande fall i tillstånd har en tillåten produktionsvolym, produktionskapacitet eller motsvarande som uppfyller de tröskelvärden som anges i dessa bestämmelser, huvudverksamhet: den huvudsakliga industriutsläppsverksamhet som</u></p>

<p>23, 24, 25, 30, 35, 36, 38, 39, 49, 50, 54 eller 58 § miljöprövningsförordningen (2013:251), huvudverksamhet: den huvudsakliga industriutsläppsverksamhet som bedrivs på en anläggning, och sidoverksamhet: en industriutsläppsverksamhet som bedrivs på en anläggning men som inte är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten på anläggningen.</p>	<p>en anläggning, och sidoverksamhet: en <i>IED-verksamhet</i> som bedrivs på anläggningen men som inte är den huvudsakliga <i>IED-verksamheten</i> på anläggningen.</p>	<p>bedrivs på en anläggning, och sidoverksamhet: en industriutsläppsverksamhet som bedrivs på anläggningen men som inte är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten på anläggningen.</p>
	<p><i>1:7 a § Tillsynsmyndigheten ska i beslut fastställa en IED-verksamhets huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet enligt 2 § tredje och fjärde styckena, samt förelägga verksamhetsutövaren att följa beslutet.</i></p> <p><i>Beslutet ska fattas på grundval av vad verksamhetsutövaren har uppgett ifråga om verksamhetskoder i den miljörapport i vilken verksamhetsutövaren enligt föreskrifter meddelade med stöd av 26 kap. 20 § andra stycket miljöbalken för första gången är skyldig att redovisa hur verksamheten uppfyller slutsatser om bästa tillgängliga teknik.</i></p> <p><i>Ett beslut enligt första stycket ska fattas så att det börjar gälla senast sex månader efter senaste dag för inlämnande av den miljörapport som avses i andra stycket.</i></p>	<p><i>1:7 a <u>Den som bedriver en befintlig industriutsläppsverksamhet ska till tillsynsmyndigheten ansöka om beslut om klassificering avseende huvud- och sidoverksamhet.</u></i></p>
	<p><i>Övergångsbestämmelser</i></p>	<p><i>Övergångsbestämmelser</i></p>
	<p><i>1. En IED-verksamhet för vilken tidpunkten för inlämnande av den miljörapport som avses i 1 kap. 7 a § andra stycket har inträffat före denna förordnings ikraftträdande, ska till tillsynsmyndigheten lämna ett särskilt förslag med underlag för ett sådant beslut som avses i enligt 1 kap. 7 a § första stycket</i></p>	<p><i>1. Ansökan enligt bestämmelsen ska göras senast <u>x (3 mån efter ikraftträdandet av förordningsändringarna)</u>.</i></p> <p><i>2. Verksamheter som ansöker om tillstånd eller ändring av befintligt tillstånd under perioden <u>x (6 mån innan ikraftträdandet till 3 mån efter ikraftträdandet)</u> behöver inte också ansöka om ett beslut om klassificering under</i></p>

	<p>senast den X (tre månader efter ikraftträdandet av förordningsändringarna).</p> <p>2. I ett ärende som avses i 1 ska tillsynsmyndigheten besluta ett föreläggande om klassificering som ska börja gälla senast sex månader efter det att förslaget inkom till tillsynsmyndigheten.</p>	<p><u>förutsättning att tillstånd innehållande uppgifter om huvud- och sidoverksamhet enligt 22 kap 25 e miljöbalken meddelas och tas i anspråk.</u></p> <p><u>3. Bestämmelsen gäller inte verksamheter som har uppgifter om huvud- och sidoverksamhet enligt 22 kap 25 e miljöbalken i befintligt tillstånd.</u></p>
-	<p>1:7 b § Vid ett beslut enligt 7 a § första stycket ska följande beaktas:</p> <p>1. I första hand det huvudsakliga syftet med de produkter som tillverkas eller de processer som bedrivs,</p> <p>2. i andra hand miljöpåverkan, och</p> <p>3. i tredje hand vad som anges i slutsatser om bästa tillgängliga teknik.</p> <p>Endast IED-verksamheter ska ingå i bedömningen.</p>	<p>1:7 b § Vid ett beslut om en industriutsläppsverksamhets huvud- och sidoverksamhet ska vid bedömningen beaktas eventuellt befintligt tillstånd och, i nedan angiven ordning,</p> <p><u>1. de produkter som produceras och det huvudsakliga syftet med den verksamhet som bedrivs,</u></p> <p><u>2. verksamhetens miljöpåverkan, och</u></p> <p><u>3. vad som anges i publicerade slutsatser om bästa tillgängliga teknik.</u></p> <p><u>Endast industriutsläppsverksamheter ska ingå i bedömningen.</u></p>
-	-	<p>1:7 c Ett beslut enligt 7 b ska fattas senast 6 månader från det att en komplett ansökan enligt 7 a har getts in.</p>

Kommentar:

Förslagen hör samman med avsnittet om ändringar med anledning av IED.

3. Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>17 § Det är förbjudet att utan anmälan till den kommunala nämnden inrätta en värmepumpsanläggning för utvinning av värme ur mark, ytvatten eller grundvatten. Kommunen får föreskriva att det ska fordras tillstånd av nämnden för att inrätta en sådan anläggning inom kommunen eller inom vissa delar av denna, om det behövs för att skydda människors hälsa eller miljön.</p> <p>Första stycket ska inte tillämpas på värmepumpsanläggning som kräver tillstånd eller anmälan</p>	<p>17 § Det är förbjudet att utan anmälan till den kommunala nämnden inrätta en <i>värmepumps- eller kylanläggning</i> för utvinning eller tillförsel av värmeenergi från eller till mark, ytvatten eller grundvatten. Kommunen får föreskriva att det ska fordras tillstånd av nämnden för att inrätta en sådan anläggning inom kommunen eller inom vissa delar av denna, om det behövs för att skydda människors hälsa eller miljön.</p> <p>Första stycket ska inte tillämpas på <i>anläggningar</i></p>	-

enligt miljöprövningsförordningen.	som kräver tillstånd eller anmälan enligt miljöprövningsförordningen (2013:251).	
------------------------------------	--	--

Kommentar:

Förslaget till ny 17 § hänförs till avsnittet avseende *Mindre kylanläggningar*.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
20 c § Ett beslut enligt första stycket får meddelas även om inte hela området har efterbehandlats, om det område som återstår att efterbehandla inte är större än 1 hektar och det på detta område inte bedrivs någon verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt denna förordning.	20 c § Ett beslut enligt första stycket får meddelas även om inte hela området har efterbehandlats, om det område som återstår att efterbehandla inte är större än 2 hektar och det på detta område inte bedrivs någon verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöprövningsförordningen (2013:251). <i>Upplag får kvarlämnas som längst fem år efter att beslut har fattats enligt första stycket.</i>	-

Kommentar:

Förslaget till 20 c § hör samman med avsnittet om *Berg- och naturgrustäkter*.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
-	25 f § En anmälan som avser en verksamhet med återvinning eller bortskaffande av avfall ska, utöver det som anges i 25 §, innehålla följande punkter: a) Typer och mängder av avfall som får behandlas b) Tekniska krav och eventuella övriga krav som är relevanta för platsen i fråga, för varje typ av tillåtet förfarande c) De säkerhets- och försiktighetsåtgärder som ska vidtas d) Föreskriven metod för varje typ av förfarande e) Övervaknings- och kontrollförfaranden vid behov f) Bestämmelser om avslutande och efterbehandling vid behov	25 f § En anmälan som avser en verksamhet med återvinning eller bortskaffande av avfall ska, utöver det som anges i 25 §, innehålla följande, <u>1.</u> typer och mängder av avfall som får behandlas, <u>2.</u> tekniska krav och eventuella övriga krav som är relevanta för platsen i fråga, för varje typ av tillåtet förfarande, <u>3.</u> de säkerhets- och försiktighetsåtgärder som ska vidtas, <u>4.</u> föreskriven metod för varje typ av förfarande, <u>5.</u> bestämmelser om avslutande och efterbehandling samt <u>6.</u> vid behov övervaknings- och kontrollförfaranden.
-	27 a § I fråga om sådana anmälningspliktiga	27 a § I fråga om sådana anmälningspliktiga

	<p><i>verksamheter som avser återvinning eller bortskaffande av avfall ska den myndighet som handlägger ärendet, utöver det som anges i 27 § första meningen, meddela den som har gjort anmälan ett beslut.</i></p> <p><i>Ett sådant beslut ska minst innehålla följande punkter:</i></p> <p><i>a) Typer och mängder av avfall som får behandlas</i></p> <p><i>b) Tekniska krav och eventuella övriga krav som är relevanta för platsen i fråga, för varje typ av tillåtet förfarande</i></p> <p><i>c) De säkerhets- och försiktighetsåtgärder som ska vidtas</i></p> <p><i>d) Föreskriven metod för varje typ av för-farande</i></p> <p><i>e) Övervaknings- och kontrollförfaranden vid behov</i></p> <p><i>f) Bestämmelser om avslutande och efterbehandling vid behov</i></p> <p><i>Beslutet får avse en viss period och får därefter förlängas.</i></p>	<p><i>verksamheter som avser återvinning eller bortskaffande av avfall ska den myndighet som handlägger ärendet, utöver det som anges i 27 § första meningen, meddela den som har gjort anmälan ett beslut.</i></p> <p><i>Ett sådant beslut ska minst innehålla följande punkter:</i></p> <p><i>1. typer och mängder av avfall som får behandlas,</i></p> <p><i>2. tekniska krav och eventuella övriga krav som är relevanta för platsen i fråga, för varje typ av tillåtet förfarande,</i></p> <p><i>3. de säkerhets- och försiktighetsåtgärder som ska vidtas,</i></p> <p><i>4. föreskriven metod för varje typ av förfarande,</i></p> <p><i>5. bestämmelser om avslutande och efterbehandling samt</i></p> <p><i>6. vid behov övervaknings- och kontrollförfaranden</i></p> <p><i>Beslutet får avse en viss period och får därefter förlängas.</i></p>
		Övergångsbestämmelse
		<i>Det som sägs i 25 f § och 27 a § ska gälla anmälningar som ges in till tillsynsmyndigheten efter den 31 december 2016.</i>

Kommentar:

Förslagen i 25 f § och 27 a § samt tillhörande övergångsbestämmelse hänförs till förslaget om krav på beslut för *C-verksamheter*.

Naturvårdsverket föreslår att bestämmelserna i 25 f § och 27 a § endast ska gälla nya verksamheter.

Nuvarande lydelse	Tidigare förslagen lydelse i RU	Ny förslagen lydelse
26 a § I fråga om sådana anmälningspliktiga verksamheter och åtgärder som avses i 2 kap. 3 eller 4 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 5, 10 eller 17 §, 5 kap. 3, 6, 8, 9, 13, 17, 20, 22, 24, 28, 30 eller 33 §, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 §, 12 kap. 6, 8, 10, 11, 12 eller 13 §, 13 kap. 2, 4 eller 6 §, 14 kap. 3, 4 eller 7 §, 15 kap. 8 §, 16 kap. 6 eller 7 §, 18 kap. 1, 2, 4, 5 eller 10 §,	26 a § I fråga om sådana anmälningspliktiga verksamheter och åtgärder som avses i 2 kap. 3 eller 4 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 4, 5, 9 a, 10, 16 a eller 17 §, 5 kap. 3, 6, 7, 10, 11, 14, 16, 19, 21, 23, 25 om verksamheten omfattar framställning av malt eller maldryck, 28, 30 eller 32 §, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 § om verksamheten omfattar	-

<p>20 kap. 2 eller 4 §, 21 kap. 8, 9 eller 12 §, 24 kap. 2 eller 5 §, 28 kap. 2 §, 29 kap. 17, 28, 29, 31, 32 eller 44 § eller 30 kap. 3 § miljöprövningsförordningen (2013:251) ska den myndighet som handlägger anmälningsärendet pröva om verksamheten eller åtgärden behöver tillståndsprövas. Vid den prövningen ska myndigheten ta hänsyn till de kriterier som anges i bilaga 2 till förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar. Om myndigheten finner att verksamheten eller åtgärden ska antas medföra en betydande miljöpåverkan, ska myndigheten förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.</p>	<p><i>garvning</i>, 12 kap. 46 §, 13 kap. 2, 4 eller 6 §, 14 kap. 4, 5, 8 eller 20 §, 15 kap. 10 eller 18 §, 16 kap. 3 §, 17 kap. 3 §, 18 kap. 1, 2, 4, 5, 8 eller 10 §, 20 kap. 2 eller 4 §, 21 kap. 10, 11 eller 14 §, 24 kap. 2 eller 5 §, 29 kap. 11, 12, 13, 26, 32, 34, 36, 38, 40, 43, 45, 46, 48, 50, 52 eller 65 § eller 30 kap. 3 § miljöprövningsförordningen (2013:251) ska den myndighet som handlägger anmälningsärendet pröva om verksamheten eller åtgärden behöver tillståndsprövas. Vid den prövningen ska myndigheten ta hänsyn till de kriterier som anges i bilaga 2 till förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar. Om myndigheten finner att verksamheten eller åtgärden ska antas medföra en betydande miljöpåverkan, ska myndigheten förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.</p>	
---	--	--

Kommentar:

Förslaget avseende 26 a § hänförs till avsnittet om *Djupborrning*.

4. Avfallsförordningen (2011:927)

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>4 § I denna förordning avses med återanvändning: en åtgärd som innebär att en produkt eller komponent som inte är avfall används igen för att fylla samma funktion som den ursprungligen var avsedd för, insamling: hämtning eller mottagning av avfall samt sortering, lagring eller annan hantering av det hämtade el-ler mottagna avfallet innan det transporteras vidare till behandling, förberedelse för återanvändning: en avfallshantering som genom kon-troll, rengöring</p>	<p>4 § I denna förordning avses med återanvändning: en åtgärd som innebär att en produkt eller komponent som inte är avfall används igen för att fylla samma funktion som den ursprungligen var avsedd för, insamling: hämtning eller mottagning av avfall samt sortering, lagring eller annan hantering av det hämtade el-ler mottagna avfallet innan det transporteras vidare till behandling, förberedelse för återanvändning: en avfallshantering som genom kon-troll, rengöring eller reparation gör att produkter</p>	<p>4 § I denna förordning avses med återanvändning: en åtgärd som innebär att en produkt eller komponent som inte är avfall används igen för att fylla samma funktion som den ursprungligen var avsedd för, insamling: hämtning eller mottagning av avfall samt sortering, lagring eller annan hantering av det hämtade el-ler mottagna avfallet innan det transporteras vidare till behandling, förberedelse för återanvändning: en avfallshantering som genom kontroll, rengöring eller reparation gör att produkter</p>

<p>eller reparation gör att produkter eller komponenter som blivit avfall kan återanvändas, återvinning: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 2 eller som på annat sätt innebär att avfallet kommer till nytta som ersättning för annat material eller förbereds för att komma till sådan nytta eller en avfallshantering som innebär förberedelse för återanvändning, materialåtervinning: återvinning genom att uppjobba avfallsmaterial till nya produkter, material eller ämnen som inte ska användas som bränsle eller fyllnadsmaterial, och bortskaffande: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 3 eller som på annat sätt innebär att innehavaren gör sig av med avfallet utan att det återvinns eller att det lämnas till någon som samlar in eller transporterar bort det.</p>	<p>eller komponenter som blivit avfall kan återanvändas, återvinning: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 2 eller som på annat sätt innebär att avfallet kommer till nytta som ersättning för annat material eller förbereds för att komma till sådan nytta eller en avfallshantering som innebär förberedelse för återanvändning, materialåtervinning: återvinning genom att uppjobba avfallsmaterial till nya produkter, material eller ämnen som inte ska användas som bränsle eller fyllnadsmaterial, bortskaffande: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 3 eller som på annat sätt innebär att innehavaren gör sig av med avfallet utan att det återvinns eller att det lämnas till någon som samlar in eller transporterar bort det, och <i>lagring som en del av insamling: lagring av avfall på annan plats än där avfallet uppkommit.</i> <i>Som lagring som sker som en del av insamling anses inte</i> <i>1. lagring som sker tillfälligtvis/kortare tid i samband med omlastning,</i> <i>2. lagring som sker för en längre period än tre år innan avfallet återvinns,</i> <i>3. lagring som sker för en längre period än ett år innan avfallet bortskaffas, eller</i> <i>4. lagring som sker vid återvinnings- eller bortskaffningsverksamhet.</i></p>	<p>eller komponenter som blivit avfall kan återanvändas, återvinning: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 2 eller som på annat sätt innebär att avfallet kommer till nytta som ersättning för annat material eller förbereds för att komma till sådan nytta eller en avfallshantering som innebär förberedelse för återanvändning, materialåtervinning: återvinning genom att uppjobba avfallsmaterial till nya produkter, material eller ämnen som inte ska användas som bränsle eller fyllnadsmaterial, bortskaffande: en avfallshantering som beskrivs i bilaga 3 eller som på annat sätt innebär att innehavaren gör sig av med avfallet utan att det återvinns eller att det lämnas till någon som samlar in eller transporterar bort det, och <i>lagring som en del av insamling: lagring av avfall på annan plats än där avfallet uppkommit.</i> <i>Som lagring som en del av insamling anses inte</i> <i>1. lagring som sker tillfälligt i samband med omlastning,</i> <i>2. lagring som sker för en längre period än tre år innan avfallet återvinns,</i> <i>3. lagring som sker för en längre period än ett år innan avfallet bortskaffas, eller</i> <i>4. lagring som sker i avvaktan på återvinning eller bortskaffande då lagringen sker i anslutning till den verksamheten.</i></p>
<p>5 § Med deponering avses i denna förordning ett bortskaffande som innebär att avfall läggs på en upplagsplats för avfall (deponi). Som deponi anses inte en plats eller anläggning där avfall 1. lastas om för att beredas för</p>	<p>5 § Med deponi avses i denna förordning <i>en upplagsplats för avfall, inklusive ett internt upplag eller en permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring av avfall.</i> Som deponi anses inte en plats där avfall 1. lastas om för att beredas för</p>	<p>5 § Med deponi avses i denna förordning <i>en upplagsplats för avfall på eller i jorden, inklusive ett internt upplag eller en permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring av avfall.</i> Som deponi anses inte en plats där avfall 1. lastas om för att beredas för</p>

vidare transport till en annan plats där det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas, 2. lagras innan det återvinns eller behandlas, om lagringen sker för en kortare period än tre år, eller 3. lagras innan det bortskaffas, om lagringen sker för en kortare period än ett år.	vidare transport till en annan plats där det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas, 2. lagras innan det återvinns eller behandlas, om lagringen sker för en kortare period än tre år, eller 3. lagras innan det bortskaffas, om lagringen sker för en kortare period än ett år.	vidare transport till en annan plats där det ska återvinnas, behandlas eller bortskaffas, 2. lagras innan det återvinns eller behandlas, om lagringen sker för en kortare period än tre år, eller 3. lagras innan det bortskaffas, om lagringen sker för en kortare period än ett år.
-	<i>5a Med deponering avses i denna förordning ett bortskaffande som innebär att avfall läggs på en deponi. Återvinning av lämpligt inert eller icke-farligt avfall för restaurering och utfyllnadsarbete eller för byggnadsändamål är inte att anse som deponering.</i>	<i>5a Med deponering avses i denna förordning ett <u>förfarande</u> som innebär att avfall läggs på en deponi. Återvinning av lämpligt inert eller icke-farligt avfall för restaurering och utfyllnadsarbete eller för byggnadsändamål är inte att anse som deponering.</i>

Kommentar:

Förslaget i 4 § hör samman med *Mellanlagring*.Förslagen i 5-5a §§ hör samman med avsnittet om *Deponering*.**5. Förordning (2001:512) om deponering av avfall**

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>4 § Denna förordning ska inte tillämpas på</p> <p>1. användning av avfall för gödsel- eller jordförbättringsändamål såsom kompost, rötrest, avloppsslam, slam som kommer från muddringsverksamhet och liknande material,</p> <p>2. användning av lämpligt inert avfall för byggnadsändamål i deponier, vid restaurering eller för mark-, väg- eller utfyllnadsarbete,</p> <p>3. deponering av icke-farligt muddringsslam längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats,</p> <p>4. avfall som omfattas av förordningen (2013:319) om utvinningsavfall,</p> <p>5. lagring, slutförvaring och annat omhändertagande av</p> <p>a) använt kärnbränsle och</p>	-	<p>4 § Denna förordning ska inte tillämpas på</p> <p>1. användning av avfall för gödsel- eller jordförbättringsändamål såsom kompost, rötrest, avloppsslam, slam som kommer från muddringsverksamhet och liknande material,</p> <p>2. användning av lämpligt inert avfall för byggnadsändamål i deponier, vid restaurering eller för mark-, väg- eller utfyllnadsarbete,</p> <p>3. deponering av icke-farliga muddringsmassor längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats,</p> <p>4. avfall som omfattas av förordningen (2013:319) om utvinningsavfall,</p> <p>5. lagring, slutförvaring och annat omhändertagande av</p> <p>a) använt kärnbränsle och</p>

<p>kärnavfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet, och b) radioaktivt avfall enligt strålskyddslagen (1988:220), och 6. omhändertagande av djurkadaver i den mån inte annat följer av föreskrifter om omhändertagande av djurkadaver.</p>		<p>kärnavfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet, och b) radioaktivt avfall enligt strålskyddslagen (1988:220), och 6. omhändertagande av djurkadaver i den mån inte annat följer av föreskrifter om omhändertagande av djurkadaver.</p>
---	--	---

Kommentar:

Ovanstående förslag hör samman med avsnittet om *Uppläggnings av avfall*.

6. Förordning (2014:21) om geologisk lagring av koldioxid

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>10 § Geologisk lagring av koldioxid får endast ske i Sveriges ekonomiska zon och de områden som inte ingår i fastigheter i svenskt territorialhav från en nautisk mil utanför baslinjen. Sådan lagring får dock inte ske</p> <p>1. i den vertikala vattenmassan (vattenpelaren) mellan vattenytan och bottensedimentet, eller</p> <p>2. i lagringskomplex som sträcker sig utanför en stat inom Europeiska unionens territorium eller utanför den ekonomiska zonen till en sådan stat.</p> <p>Om det enligt artikel 6 i 1996 års protokoll till 1972 års konvention om förhindrande av havsföroreningar till följd av dumpning av avfall och annat material (SÖ 2000:48) krävs ett särskilt avtal mellan Sverige och en annan stat och Sverige inte har ingått ett sådant avtal, får lagring av koldioxid inte ske i en lagringsplats som sträcker sig över både svenskt territorium eller den svenska ekonomiska zonen och den andra statens territorium eller ekonomiska zon.</p>	<p>10 § Geologisk lagring av koldioxid <i>som avser en sammanlagd planerad lagring av mer än 100 000 ton koldioxid</i> får endast ske i Sveriges ekonomiska zon och de områden som inte ingår i fastigheter i svenskt territorialhav från en nautisk mil utanför baslinjen. Sådan lagring får dock inte ske</p> <p>1. i den vertikala vattenmassan (vattenpelaren) mellan vattenytan och bottensedimentet, eller</p> <p>2. i lagringskomplex som sträcker sig utanför en stat inom Europeiska unionens territorium eller utanför den ekonomiska zonen till en sådan stat.</p> <p>Om det enligt artikel 6 i 1996 års protokoll till 1972 års konvention om förhindrande av havsföroreningar till följd av dumpning av avfall och annat material (SÖ 2000:48) krävs ett särskilt avtal mellan Sverige och en annan stat och Sverige inte har ingått ett sådant avtal, får lagring av koldioxid inte ske i en lagringsplats som sträcker sig över både svenskt territorium eller den svenska ekonomiska zonen och den andra statens territorium eller ekonomiska</p>	<p>-</p>

	zon.	
--	------	--

7. Övergångsbestämmelser

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
	<p><i>För verksamheter som har påbörjats före ikraftträdandet, som inte omfattas av tillstånd eller tillståndsplikt enligt tidigare bestämmelser och om tillståndsplikt införs genom denna förordning, ska verksamhetsutövaren senast den X (2 år efter ikraftträdandet) ge in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten. Verksamheten får därefter fortsätta att bedrivas till dess tillståndsfrågan är slutligt avgjord. Om tillståndsmyndigheten beslutar om inskränkningar för verksamheten som ska gälla under prövningstiden eller beslutar att verksamheten inte får bedrivas i avvaktan på att tillståndsfrågan är slutligt avgjord, får verksamheten dock inte bedrivas i strid med tillståndsmyndighetens beslut</i></p>	-
	<p><i>Verksamheter som har påbörjats före ikraftträdandet, som inte omfattas av tillstånd eller har anmälts enligt tidigare bestämmelser och om verksamheten blir anmälningspliktig genom denna förordning får fortsätta att bedrivas till och med den X (2 år efter ikraftträdandet). Därefter får verksamheten bedrivas endast om verksamheten är anmäld.</i></p>	-

Kommentar:

I och med de förslag som lämnats kan en del verksamheter bli tillstånds- eller anmälningspliktiga genom ändringarna. Med anledning av detta föreslås vissa generella övergångsbestämmelser för att ge tillräcklig tid åt berörda parter att anpassa sig till nya och/eller ändrade krav. Förslaget har inte ändrats sedan inlämnat regeringsuppdraget.

Övergångsbestämmelser av mer specifik natur som föreslås som en följd av annan författningsändring återfinns i respektive avsnitt i detta dokument.

8. Miljöprövningsförordningen (2013:251)

8.1. Miljöprövning, 1 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
	<i>1:15 § Verksamhet vars verksamhetskod är markerad med -i är enligt 1 kap. 2 § industriutsläppsförordningen en IED-verksamhet och ska därför även följa den förordningens bestämmelser.</i>	<i>1:15 § Verksamhet vars verksamhetskod är markerad med -i är enligt 1 kap. 2 § industriutsläppsförordningen en <u>industriutsläppsverksamhet</u> och ska därför även följa den förordningens bestämmelser.</i>

Kommentar:

De flesta remissinstanser var positiva till att använda IED- verksamhet istället för industriutsläppsverksamhet men eftersom svenska är det officiella språket används svenska uttryck varför IED-verksamhet inte bedöms vara lämpligt.

NV valde i RU att föreslå att ett -i läggs till efter verksamhetskoden, men nämnde också att det även kunde ske genom att på annat sätt tydliggöra vilka paragrafer och verksamhetsbeskrivningar i MPF som omfattas av IUF. Det viktiga är att det skapas en tydlig markering av vilka bestämmelser som är kopplade till krav om att följa BAT-slutsatsdokument.

Remissinstanserna ställde sig positiva till förslaget och ansåg att en markering skulle vara till hjälp och göra bestämmelserna tydligare.

Däremot har synpunkter inkommit från bl.a. NVs enhet för integrerad miljödataförsörjning som pekar på att just förslaget med -i (*bindestreck i*) kopplat till verksamhetskoden kan vara problematiskt ur ett IT-system perspektiv. Vidare diskussioner om den exakta utformningen av markeringen är därför nödvändiga.

8.2. Jordbruk, 2 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
2:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 1.10 gäller för anläggning för djurhållning med 1. mer än 40 000 platser för fjäderfän, 2. mer än 2 000 platser för slaktsvin och obetäckta gyltor som är tyngre än 30 kilogram och avsedda för produktion, eller	2:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 1.10-i gäller för anläggning för djurhållning med <i>en kapacitet omfattande</i> 1. mer än 40 000 platser för fjäderfän, 2. mer än 2000 platser för <i>växande grisar tyngre än 30 kg och avsedda för produktion, eller</i>	2:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 1.10-i gäller för anläggning för djurhållning med 1. mer än 40 000 platser för fjäderfän, 2. mer än 2000 platser för <i>växande grisar tyngre än 30 kg och avsedda för produktion, eller</i> 3. mer än 750 platser för

3. mer än 750 platser för suggor och betäckta gyltor.	<i>3. mer än 750 platser för suggor.</i>	<i>suggor</i>
2:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 1.11 gäller för anläggning med stadigvarande djurhållning av nötkreatur, hästar, eller minkar med mer än 400 djurenheter, dock inte inhägnad. Med en djurenhet avses 1. en mjölkko eller sinko inklusive kalv upp till en månads ålder, 2. sex kalvar från en månads upp till sex månaders ålder, 3. tre övriga nöt, sex månader eller äldre, 4. en häst, inklusive föl upp till sex månaders ålder, eller 5. tio minkhonor för avel, inklusive valpar upp till åtta månaders ålder och avelshannar.	2:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 1.11 gäller för anläggning med stadigvarande djurhållning av nötkreatur, hästar, minkar, <i>eller betäckta gyltor</i> med mer än 400 djurenheter, dock inte inhägnad. Med en djurenhet avses 1. en mjölkko eller sinko inklusive kalv upp till en månads ålder, 2. sex kalvar från en månads upp till sex månaders ålder, 3. tre övriga nöt, sex månader eller äldre, 4. en häst, inklusive föl upp till sex månaders ålder, 5. tio minkhonor för avel, inklusive valpar upp till åtta månaders ålder och avelshannar, <i>eller</i> <i>6. tre betäckta gyltor.</i>	2:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 1.11 gäller för anläggning med stadigvarande djurhållning av nötkreatur, hästar, eller minkar med mer än 400 djurenheter, dock inte inhägnad. Med en djurenhet avses 1. en mjölkko eller sinko inklusive kalv upp till en månads ålder, 2. sex kalvar från en månads upp till sex månaders ålder, 3. tre övriga nöt, sex månader eller äldre, 4. en häst, inklusive föl upp till sex månaders ålder, eller 5. tio minkhonor för avel, inklusive valpar upp till åtta månaders ålder och avelshannar.

Kommentar:

I 1 § tas tillägget angående kapacitet bort.

Förslaget avseende 2 § tas bort och nuvarande lydelse föreslås kvarstå.

8.3. *Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat, 4 kap.*

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
-	4:9 a § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 11.25 gäller för provborrning efter olja eller naturgas.	-
4:12 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 13.20 gäller för anläggning för rostning eller sintring av metallhaltig malm, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 13 §.	4:12 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 13.20-i gäller för anläggning för rostning eller sintring av metallhaltig malm, <i>inbegripet sulfidmalm.</i>	-
4:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 13.60 gäller för anläggning för utvinning och produktion av asbest.	4:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 13.60 gäller för anläggning för utvinning av asbest.	-
-	4:16 a § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 13.65 gäller för provborrning efter uran.	-
4:17 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 13.70 gäller för djupborrning som	4:17 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 13.70 gäller för djupborrning som	-

inte är tillståndspliktig enligt 8 eller 9 §.	inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 8, 9, 9a, eller 16 a §. <i>Anmälningsplikten enligt denna bestämmelse omfattar inte djupborrning som omfattas av krav på undersökningstillstånd enligt minerallagen (1991:45).</i>	
---	--	--

Kommentar:

Bestämmelserna i 9 a §, 16 a § och 17 § hänförs till förslaget avseende *Djupborrning*.

8.4. Livsmedel och foder, 5 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
Animaliska råvaror	Slakterier	-
5:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.10 gäller för slakteri för en produktion baserad på mer än 12 500 ton slaktvikt per kalenderår.	5:1 Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.10-i gäller för slakteri <i>med en produktion baserad på en slaktvikt av mer än 50 ton per dygn eller mer än 12 500 ton slaktvikt per kalenderår.</i>	-
5:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.20 gäller för slakteri för en produktion baserad på mer än 7 500 ton slaktvikt per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 §.	5:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.20 gäller för slakteri <i>med en produktion baserad på mer än 7 500 ton och upp till 12 500 ton slaktvikt per kalenderår.</i>	5:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.20 gäller för slakteri <i>med en produktion baserad på mer än 7 500 ton upp till och med 12 500 ton slaktvikt per kalenderår.</i>
5:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.30 gäller för slakteri för en produktion baserad på mer än 50 ton slaktvikt per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.	5:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.30 gäller för slakteri <i>med en produktion baserad på mer än 50 ton upp till 7 500 ton slaktvikt per kalenderår.</i>	5:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.30 gäller för slakteri <i>med en produktion baserad på mer än 50 ton upp till och med 7 500 ton slaktvikt per kalenderår.</i>
Animaliska råvaror	Animaliska råvaror	-
5:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.40 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av animaliska råvaror (utom endast mjölk) för en produktion av mer än 18 500 ton produkter per kalenderår, om verksamheten innebär annat än endast	5:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.40-i gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, <i>utom endast paketering, av enbart animaliska råvaror med en produktion av mer än 75 ton per dygn eller mer än 18 750 ton per kalenderår.</i>	-

<p>frysning eller paketering. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 18§.</p>		
<p>5:5 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.41 gäller för anläggning för tillverkning av livsmedel ur produkter av animaliskt ursprung baserad på mer än 40 000 ton råvara per kalenderår, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 4 eller 9 §.</p>	<p>5:5 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.45 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av enbart animaliska råvaror med en produktion av mellan 2 000 ton och 18 750 ton per kalenderår.</p>	<p>5:5 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.45 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av enbart animaliska råvaror med en produktion av <u>mer än 2 000 ton upp till och med 18 750 ton per kalenderår.</u></p>
<p>5:6 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.50 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av animaliska råvaror (utom mjölk, fisk och skaldjur) för en produktion av mer än 400 ton men högst 18 500 ton produkter per kalenderår, om verksamheten inte är anmälningspliktig enligt 9 §.</p>	<p>5:6 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.50 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av enbart animaliska råvaror med en produktion av mellan 400 ton och 2 000 ton per kalenderår.</p>	<p>5:6 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.50 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av enbart animaliska råvaror med en produktion av <u>mer än 50 ton upp till och med 2 000 ton per kalenderår.</u></p>
<p>5:7 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.60 gäller för anläggning för beredning eller konservering av fisk eller skaldjur eller för tillverkning av fiskmjöl, fiskolja eller fiskpelletar för en produktion baserad på 1. mer än 2 000 ton fisk eller skaldjur per kalenderår, eller 2. mer än 500 ton fisk eller skaldjur per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §. Tillståndsplikten gäller inte 1. hållbarhetsbehandling genom endast frysning, torkning eller saltning, eller 2. verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 1, 4 eller 9 §.</p>	<p><i>Paragrafen föreslås strykas.</i></p>	<p>-</p>
<p>5:8 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.70 gäller för anläggning för beredning eller konservering av fisk eller skaldjur eller för tillverkning av fiskmjöl,</p>	<p><i>Paragrafen föreslås strykas.</i></p>	<p>-</p>

<p>fiskolja eller fiskpelletar för en produktion baserad på mer än 10 ton fisk eller skaldjur per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikten gäller inte hållbarhetsbehandling genom endast frysning, torkning eller saltning eller om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 7 eller 9 §.</p>		
<p>5:9 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.80 gäller för rökeri för en produktion av mer än 50 ton men högst 18 500 ton rökta produkter per kalenderår.</p>	<p>5:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.80 gäller för rökeri för en produktion <i>av mellan 50 ton och 18 750 ton per kalenderår.</i></p>	<p>5:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.80 gäller för rökeri för en produktion <u>mer än 50 ton upp till och med 18 750 ton per kalenderår.</u></p>
<p>Vegetabiliska råvaror</p>	<p>Vegetabiliska råvaror</p>	-
<p>5:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.90 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av vegetabiliska råvaror för en produktion av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 75 000 ton produkter per kalenderår, eller 2. mer än 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett kalenderår. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 18 § eller endast innebär paketering.</p>	<p>5:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.90-i gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, <i>utom endast paketering, av enbart vegetabiliska råvaror med en produktion av mer än 300 ton per dygn eller 75 000 ton per kalenderår, eller mer än 600 ton per dygn om anläggningen är i drift högst 90 dygn i rad under ett kalenderår.</i></p>	<p>5:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.90-i gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, <i>utom endast paketering, av enbart vegetabiliska råvaror med en produktion av mer än 300 ton per dygn eller <u>mer än 75 000 ton per kalenderår, eller mer än 600 ton per dygn om anläggningen är i drift högst 90 dygn i rad under ett kalenderår.</u></i></p>
<p>5:11 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.100 gäller för bageri som förbrukar mer än 15 ton torrjäst eller 50 ton annan jäst per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 10 §</p>	<p><i>Föreslås strykas.</i></p>	-
<p>5:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.110 gäller för anläggning för beredning eller konservering av frukt, bär, rotfrukter eller grönsaker för en produktion baserad på</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 25 000 ton råvara per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 	<p>5:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.95 gäller för anläggning <i>för framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av enbart vegetabiliska råvaror med en produktion av mellan 10 000 ton och 75 000 ton per kalenderår. i de fall verksamheten inte omfattas av</i></p>	<p>5:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.95 gäller för anläggning <i>för framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av enbart vegetabiliska råvaror med en produktion av <u>mer än 10 000 ton upp till och med 75 000 ton per kalenderår. i de fall verksamheten inte omfattas av</u></i></p>

<p>28 kap. 1 §, eller 2. mer än 10 000 ton råvara per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. beredning eller konservering genom endast frysning eller torkning, 2. beredning genom endast tvättning eller rensning, eller 3. verksamhet som är tillståndspliktig enligt 10 §. 	<p><i>tillståndsplikt enligt 22, 24 eller 26 §.</i></p>	<p><i>tillståndsplikt enligt 22, 24 eller 26 §.</i></p>
<p>5:13 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.120 gäller för anläggning för beredning eller konservering av frukt, bär, rotfrukter eller grönsaker för en produktion baserad på mer än 2 000 ton råvara per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. beredning eller konservering genom endast frysning eller torkning, 2. beredning genom endast tvättning eller rensning, eller 3. verksamhet som är tillståndspliktig enligt 10 eller 12 §. 	<p>5:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.100 gäller för anläggning för <i>framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av enbart vegetabiliska råvaror med en produktion av mellan 2 000 ton och 10 000 ton per kalenderår.</i></p>	<p>5:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.101 gäller för anläggning för <i>framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av enbart vegetabiliska råvaror med en produktion av <u>mer än</u> 2 000 ton <u>upp till och med</u> 10 000 ton per kalenderår.</i></p>
	<p>5:11 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15. 125 gäller för framställning av livsmedel med tillverkning av kvarnprodukter samt beredning och behandling, utom endast paketering, av kvarnprodukter, med en produktion av mellan 1 000 ton och 75 000 ton per kalenderår.</p>	<p>5:11 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15. 125 gäller för framställning av livsmedel med tillverkning av kvarnprodukter samt beredning och behandling, utom endast paketering, av kvarnprodukter, med en produktion av <u>mer än</u> 1 000 ton <u>upp till och med</u> 75 000 ton per kalenderår.</p>
<p>5:14 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.130 gäller för anläggning för endast tvättning eller rensning av frukt, bär, rotfrukter eller grönsaker för en produktion baserad på mer än 2 000 ton råvara per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §.</p>	<p><i>Föreslås strykas.</i></p>	<p>-</p>
<p>5:15 § Anmälningsplikt C</p>	<p><i>Föreslås strykas.</i></p>	<p>-</p>

och verksamhetskod 15.140 gäller för anläggning för tillverkning av kvarnprodukter för en produktion av mer än 1 000 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 10 §.		
5:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.150 gäller för anläggning för tillverkning av stärkelse, stärk sederivat eller socker för en produktion av 1. mer än 25 000 ton per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §, eller 2. mer än 10 000 ton per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 10 §.	<i>Föreslås strykas.</i>	-
5:17 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.160 gäller för anläggning för tillverkning av stärkelse, stärk sederivat eller socker, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 10 eller 16 §.	<i>Föreslås strykas.</i>	-
Kombinerade råvaror	Kombinerade råvaror	-
5:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.165 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av animaliska och vegetabiliska råvaror, både i separata och kombinerade produkter, för en produktion av 1. mer än 18 500 ton produkter per kalenderår, om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. mer än det antal ton produkter per kalenderår som motsvarar 75 000 minskat	5:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.130-i gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, <i>utom endast paketering, av både animaliska och vegetabiliska råvaror – i kombinerade och/eller separata produkter – med en produktion av</i> 1. mer än 18 750 ton per kalenderår om slutproduktens innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. mer än det antal ton produkter per kalenderår som	5:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.131-i gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av både animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, <i>med en produktion av</i> 1. mer än 18 750 ton per <u>kalenderår eller mer än 75 ton per dygn</u> om slutproduktens innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller <u>2. om slutproduktens innehåll av animaliskt material uppgår</u>

<p>med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutprodukternas innehåll.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten innebär endast paketering.</p>	<p>motsvarar 75 000 minskat med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutprodukternas innehåll.</p>	<p><u>till mindre än 10 viktprocent a) mer än $300 - (22,5 * \text{animaliska materialets viktprocent})$ per dygn, eller b) mer än $250 * [300 - (22,5 * \text{animaliska materialets viktprocent})]$ per kalenderår.</u></p> <p><u>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten endast innebär paketering.</u></p>
<p>5:31 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.290 gäller för anläggning för framställning av mer än 15 000 ton livsmedel per kalenderår, om verksamheten</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 1–30 §§, och 2. medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §. 	<p>5:13 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.140 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av både animaliska och vegetabiliska råvaror – i kombinerade och/eller separata produkter – med en produktion av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mellan 5 000 och 18 750 ton per kalenderår om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. mellan 5 000 och det antal ton produkter per kalenderår som motsvarar 75 000 minskat med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutprodukternas innehåll. 	<p>5:13 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.141 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, av både animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, med en produktion av mer än 5 000 ton per kalenderår om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 12 §.</p> <p><u>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten endast innebär paketering.</u></p>
<p>5:32 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.300 gäller för anläggning för framställning av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 15 000 ton livsmedel, om verksamheten <ol style="list-style-type: none"> a) inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 1–31 §§, och b) medför utsläpp av vatten som leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §, eller 2. mer än 1 000 ton livsmedel, om verksamheten <ol style="list-style-type: none"> a) inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 1–31 §§, och b) medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt 	<p>5:14 §. Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.150 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling, utom endast paketering, av både animaliska och vegetabiliska råvaror – i kombinerade och/eller separata produkter – med en produktion av mellan 400 ton och 5 000 ton per år.</p>	<p>5:14 §. Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.151 gäller för anläggning för framställning av livsmedel med beredning och behandling av både animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, med en produktion av mer än 400 ton upp till och med 5 000 ton per år.</p> <p><u>Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten endast innebär paketering.</u></p>

avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §.		
Mjolk, oljor och fetter	Mejerier	-
5:19 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.170 gäller för anläggning för framställning av mjölkprodukter baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn som kalenderårsmedelvärde.	5:15 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.170-i gäller för anläggning för framställning av mjölkprodukter baserade på en invägning av mer än 200 ton per dygn som kalenderårsmedelvärde.	5:15 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.170-i gäller för anläggning för framställning av mjölkprodukter <u>med en produktion baserad</u> på en invägning av mer än 200 ton per dygn som kalenderårsmedelvärde
5:20 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 15.180 gäller för anläggning för framställning av mjölkprodukter (utom glass) för en produktion baserad på en invägning av mer än 500 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 19 §.	5:16 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 15.180 gäller för anläggning för framställning av mjölkprodukter för en produktion baserad på en invägning av <i>mer än 500 ton per kalenderår men maximalt 200 ton per dygn som kalenderårsmedelvärde.</i>	5:16 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 15.180 gäller för anläggning för framställning av mjölkprodukter <u>med en produktion baserad på en invägning av mer än 500 ton per kalenderår men maximalt upp till och med 200 ton per dygn som kalenderårsmedelvärde.</u>
Mjolk, oljor och fetter	Annan livsmedelstillverkning	-
	5:17 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.185-i gäller för anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter för en produktion av 1. av mer än 18 750 ton per kalenderår om produktionen baseras på animaliska råvaror. 2. av mer än 75 000 ton per kalenderår om produktionen baseras på vegetabiliska råvaror.	5:17 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.185-i gäller för anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter <u>med en produktion av</u> 1. av mer än 18 750 ton per kalenderår om produktionen baseras på animaliska råvaror. 2. av mer än 75 000 ton per kalenderår om produktionen baseras på vegetabiliska råvaror.
5:21 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.190 gäller för anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter för en produktion av mer än 5 000 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 4, 10 eller 19 §.	5:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.190 gäller för anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter för en produktion av 1. mellan 5 000 ton och 18 750 ton per kalenderår om produktionen baseras på animaliska råvaror. 2. mellan 5 000 ton och 75 000 ton per kalenderår om produktionen baseras på	5:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.190 gäller för anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter för en produktion av 1. <u>mer än 5 000 ton upp till och med 18 750 ton per kalenderår om produktionen baseras på animaliska råvaror.</u> 2. <u>mer än 5 000 ton upp till och med 75 000 ton per</u>

	<i>vegetabiliska råvaror.</i>	<i>kalenderår om produktionen baseras på vegetabiliska råvaror.</i>
5:22 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.200 gäller för anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter för en produktion av mer än 100 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 4, 10, 19 eller 21 §.	5:19 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.200 gäller för anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter <i>med en produktion av mellan 100 ton och 5 000 ton per kalenderår.</i>	5:19 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.200 gäller för anläggning för framställning eller raffinering av vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter eller produkter av sådana oljor eller fetter <i>med en produktion av <u>mer än</u> 100 ton <u>upp till och med</u> 5 000 ton per kalenderår.</i>
Glass	Annan livsmedelstillverkning	-
5:23 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.210 gäller för anläggning för tillverkning av glass för en produktion av mer än 15 000 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 10 eller 19 §.	5:20 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.210 gäller för anläggning för tillverkning av glass för en produktion av 1. <i>mellan 15 000 ton och 18 750 ton per kalenderår om produktionen baseras på animaliska råvaror.</i> 2. <i>mellan 15 000 ton och 75 000 ton per kalenderår om produktionen baseras på vegetabiliska råvaror.</i> <i>Vid produktion över dessa mängder gäller tillståndsplikt enligt 12 §.</i>	5:20 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.210 gäller för anläggning för tillverkning av glass <i>med</i> en produktion av 1. <i><u>mer än</u> 15 000 ton <u>upp till och med</u> 18 750 ton per kalenderår om produktionen baseras på animaliska råvaror.</i> 2. <i><u>mer än</u> 15 000 ton <u>upp till och med</u> 75 000 ton per kalenderår om produktionen baseras på vegetabiliska råvaror.</i> <i>Vid produktion över dessa mängder gäller tillståndsplikt enligt 12 §.</i>
5:24 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.220 gäller för anläggning för tillverkning av glass för en produktion av mer än 10 ton per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 10, 19 eller 23 §.	5:21 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.220 gäller för anläggning för tillverkning av glass för en produktion av <i>mellan 10 ton och 15 000 ton per kalenderår.</i>	5:21 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.220 gäller för anläggning för tillverkning av glass <i>med</i> en produktion av <i><u>mer än</u> 10 ton <u>upp till och med</u> 15 000 ton per kalenderår.</i>
5:25 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.230 gäller för anläggning för framställning av råsprit eller av alkoholhaltiga drycker genom jäsning eller destillation, motsvarande mer än 5 000 ton ren etanol per kalenderår.	5:22 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.230 gäller för anläggning för framställning av råsprit eller av alkoholhaltiga drycker genom jäsning eller destillation med en produktion av <i>mellan 5 000 ton och 75 000 ton ren etanol per kalenderår.</i>	5:22 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.230 gäller för anläggning för framställning av råsprit eller av alkoholhaltiga drycker genom jäsning eller destillation med en produktion av <i><u>mer än</u> 5 000 ton <u>upp till och med</u> 75 000 ton ren etanol per kalenderår.</i>
5:26 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.240 gäller för anläggning för framställning av råsprit eller av alkoholhaltiga drycker	5:23 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.240 gäller för anläggning för framställning av råsprit eller andra alkoholhaltiga drycker	5:23 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.240 gäller för anläggning för framställning av råsprit eller andra alkoholhaltiga drycker

genom jäsning eller destillation, motsvarande mer än 10 ton ren etanol per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 25 §.	genom jäsning eller destillation motsvarande <i>en årlig produktion av mellan 10 ton och 5 000 ton ren etanol per kalenderår.</i>	genom jäsning eller destillation motsvarande <i>en årlig produktion av <u>mer än 10 ton upp till och med 5 000 ton ren etanol per kalenderår.</u></i>
5:27 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.250 gäller för bryggeri eller annan anläggning för framställning av 1. malt, 2. mer än 1 000 kubikmeter läskedryck per kalenderår, eller 3. mer än 1 000 kubikmeter maltdryck per kalenderår. Tillståndsplikten gäller endast om verksamheten medför utsläpp av vatten som inte leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §.	5:24 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.250 gäller för bryggeri eller annan anläggning för framställning av <i>malt, läsk eller maltdryck med en produktion av mellan 10 000 ton och 75 000 ton per kalenderår.</i>	5:24 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.250 gäller för bryggeri eller annan anläggning för framställning av <i>malt, läsk eller maltdryck med en produktion av <u>mer än 10 000 ton upp till och med 75 000 ton per kalenderår.</u></i>
5:28 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.260 gäller för bryggeri eller annan anläggning för framställning av malt eller mer än 1 000 kubikmeter maltdryck per kalenderår, om verksamheten medför utsläpp av vatten som leds till ett externt avloppsreningsverk som är tillståndspliktigt enligt 28 kap. 1 §. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 10 §.	5:25 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.260 gäller för bryggeri eller annan anläggning för framställning av <i>malt, läsk eller maltdryck med en produktion av mellan 1 000 ton och 10 000 ton per kalenderår.</i>	5:25 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.260 gäller för bryggeri eller annan anläggning för framställning av <i>malt, läsk eller maltdryck med en produktion av <u>mer än 1 000 ton upp till och med 10 000 ton per kalenderår.</u></i>
5:29 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.270 gäller för anläggning för tillverkning av 1. mer än 100 ton jäst per kalenderår, eller 2. startkulturer av mikroorganismer för livsmedelsindustri eller jordbruk, om anläggningen har en sammanlagd reaktorvolym om minst tio kubikmeter.	5:26 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.270 gäller för <i>tillverkning av jäst med en produktion av mellan 100 ton och 75 000 ton per kalenderår eller för framställning av startkulturer av mikroorganismer för livsmedelsindustri eller jordbruk, om anläggningen har en sammanlagd reaktorvolym om minst tio kubikmeter.</i>	5:26 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.270 gäller för <i>tillverkning av jäst med en produktion av <u>mer än 100 ton upp till och med 75 000 ton per kalenderår</u> eller för framställning av startkulturer av mikroorganismer för livsmedelsindustri eller jordbruk, om anläggningen har en sammanlagd reaktorvolym om minst tio kubikmeter.</i>
5:30 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.280 gäller för anläggning för 1. tillverkning av mer än 500 ton choklad eller konfektyr per kalenderår, 2. tillverkning av mer än 1	5:27 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.280 gäller för anläggning för <i>rostning av mellan 100 ton och 75 000 ton kaffe per kalenderår.</i>	5:27 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.280 gäller för anläggning för <i>rostning av <u>mer än 100 ton upp till och med 75 000 ton kaffe per kalenderår.</u></i>

000 ton pastaproducter per kalenderår, eller 3. rostning av mer än 100 ton kaffe per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 10 §.		
5:33 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.310 gäller för anläggning för yrkesmässig industriell förpackning av animaliska eller vegetabiliska produkter som inte sker i någon tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet enligt någon av 1–32 §§.	5:28 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.310 gäller för anläggning för yrkesmässig industriell förpackning av animaliska eller vegetabiliska produkter som inte sker i någon tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet enligt någon av 1–27 §§.	-
Foder	Foder	--
5:35 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.330 gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av animaliska råvaror (utom endast mjölk) för en produktion av mer än 18 500 ton produkter per kalenderår, om verksamheten innebär annat än endast paketering. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 34 eller 39 §.	5:29 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.330- <i>i</i> gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av animaliska råvaror (utom endast mjölk) för en produktion av <i>mer än 75 ton produkter per dygn eller mer än 18 750 ton</i> produkter per kalenderår, om verksamheten innebär annat än endast paketering. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 33 §.	5:29 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.330- <i>i</i> gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av animaliska råvaror (utom endast mjölk) <i>med</i> en produktion av <i>mer än 75 ton produkter per dygn eller mer än 18 750 ton</i> produkter per kalenderår, om verksamheten innebär annat än endast paketering. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 33 §.
5:34 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.320 gäller för anläggning för framställning av produkter som kan användas som djurfoder genom bearbetning av animaliska biprodukter som är kategori 3-material enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002, om produktionen baseras på mer än 2 500 ton råvara per kalenderår.	<i>Bestämmelsen föreslås strykas.-</i>	-
5:36 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.340 gäller för anläggning för framställning av foder med	5:30 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.340 gäller för anläggning för framställning av foder med	5:30 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 15.340 gäller för anläggning för framställning av foder med

<p>beredning och behandling av animaliska råvaror (utom endast mjölk) för en produktion av mer än 500 ton produkter per kalenderår, om verksamheten innebär annat än endast paketering.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningsspliktig enligt 34, eller 39 § eller 29 kap. 30, 31 eller 32 §.</p>	<p>beredning och behandling av animaliska råvaror (utom endast mjölk) för en produktion av mer än 500 ton <i>upp till högst 18 750 ton</i> produkter per kalenderår, om verksamheten innebär annat än endast paketering.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 29 §.</p>	<p>beredning och behandling av animaliska råvaror (utom endast mjölk) för en produktion av mer än 500 ton <i>upp till och med 18 750 ton</i> produkter per kalenderår.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 29 § <u>eller om verksamheten endast innebär paketering.</u></p>
<p>5:37 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.350 gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av vegetabiliska råvaror för en produktion av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 75 000 ton produkter per kalenderår, eller 2. mer än 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett kalenderår. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 39 § eller endast innebär paketering.</p>	<p>5:31 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.350-<i>i</i> gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av vegetabiliska råvaror för en produktion av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än <i>300 ton produkter per dygn eller 75 000 ton</i> produkter per kalenderår, eller 2. mer än 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett kalenderår. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 33 § eller endast innebär paketering.</p>	<p>5:31 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.350-<i>i</i> gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av vegetabiliska råvaror <u>med</u> en produktion av</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än <i>300 ton produkter per dygn eller mer än 75 000 ton</i> produkter per kalenderår, eller 2. mer än 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett kalenderår. <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 33 § eller <u>om verksamheten</u> endast innebär paketering.</p>
<p>5:38 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 15.360 gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av vegetabiliska råvaror för en produktion av mer än 5 000 ton produkter per kalenderår, om verksamheten innebär annat än endast paketering.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tillverkning av oljekakor från vegetabiliska oljor eller fetter, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 37 eller 39 §. 	<p>5:32 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 15.360 gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av vegetabiliska råvaror för en produktion av mer än 5 000 ton <i>upp till högst 75 000 ton</i> produkter per kalenderår, om verksamheten innebär annat än endast paketering.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tillverkning av oljekakor från vegetabiliska oljor eller fetter, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 33 §. 	<p>5:32 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 15.360 gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av vegetabiliska råvaror <u>med</u> en produktion av mer än 5 000 ton <i>upp till och med 75 000 ton</i> produkter per kalenderår.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tillverkning av oljekakor från vegetabiliska oljor eller fetter, 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 33 §, eller 3. om verksamheten endast innebär paketering.
<p>5:39 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.370 gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av animaliska och vegetabiliska råvaror, både i separata och</p>	<p>5:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.370-<i>i</i> gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av animaliska och vegetabiliska råvaror, både i separata och</p>	<p>5:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 15.370-<i>i</i> gäller för anläggning för framställning av foder med beredning och behandling av animaliska och vegetabiliska råvaror, både i separata och</p>

<p>kombinerade produkter, för en produktion av 1. mer än 18 500 ton produkter per kalenderår, om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. mer än det antal ton produkter per kalenderår som motsvarar 75 000 minskat med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutprodukternas innehåll.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten innebär endast paketering.</p>	<p>kombinerade produkter, för en produktion av 1. mer än 18 750 ton produkter per kalenderår, om slutprodukternas innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. mer än det antal ton produkter per kalenderår som motsvarar 75 000 minskat med det tal som bestäms genom att multiplicera 5 625 med talet för det animaliska materialets viktprocent av slutprodukternas innehåll.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten innebär endast paketering.</p>	<p>kombinerade produkter, för en produktion av 1. mer än 18 750 ton per kalenderår <u>eller mer än 75 ton per dygn</u>, om slutproduktens innehåll av animaliskt material uppgår till 10 viktprocent eller mer, eller 2. <u>om slutproduktens innehåll av animaliskt material uppgår till mindre än 10 viktprocent a) mer än $300 - (22,5 * \text{animaliska materialets viktprocent})$ per dygn, eller b) mer än $250 * [300 - (22,5 * \text{animaliska materialets viktprocent})]$ per kalenderår.</u></p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten endast innebär paketering.</p>
---	---	--

Kommentar:

I vissa paragrafer ändras *mellan x och y ton till mer än x ton och upp till och med y ton* för att få en tydligare bestämmelse samt en enhetlighet med övriga kapitel. Även en del andra språkjusteringar samt justeringar avseende angivna mängdgränser har gjorts för att få tydligare bestämmelser.

Den nedre gränsen i 6 § ändras efter remissynpunkter till 50 ton istället för 400 ton.

Verksamhetskoderna 15.100, 15.130, 15.140 och 15.150 ändras eftersom dessa även fanns tidigare och det är inte lämpligt att ”återanvända” koderna för en ny verksamhetsbeskrivning.

Bestämmelserna i 12,13 och 33 §§ ändras för att få tydligare bestämmelser. 12 och 33 §§ justeras så att de bättre stämmer överens med det som anges i bilaga 1 till IED.

8.5. Textilvaror, 6 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>6:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 17.10 gäller för anläggning för förbehandling eller färgning av mer än 2500 ton textilfibrer eller textilier per kalenderår</p>	<p>6:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 17.10-i gäller för anläggning för förbehandling eller färgning <i>där behandlingen överstiger 10 ton textilfibrer eller textilier per dygn eller 2500 ton textilfibrer eller textilier per kalenderår.</i></p>	<p>6:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 17.10-i gäller för anläggning för förbehandling eller färgning <u>med en behandling av mer än 10 ton textilfibrer eller textilier per dygn, eller mer än 2 500 ton textilfibrer eller textilier per kalenderår.</u></p>
<p>6:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 17.20 gäller</p>	<p>6:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 17.20 gäller</p>	<p>6:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 17.20 gäller</p>

<p>för anläggning för förbehandling eller färgning av mer än 200 ton textilfibrer eller textilier kalender år eller för annan beredning av mer än 200 ton textilmaterial per kalender år.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten</p> <p>1. är tillståndspliktig enligt 1 §, eller</p> <p>2. består av en beredningsprocess som inte medför utsläpp av avloppsvatten och utsläpp till luft av mer än 3 ton flyktiga organiska föreningar per kalenderår.</p>	<p>för anläggning för förbehandling eller färgning <i>där behandlingen är mellan 200 ton och 2500 ton per kalender år eller för annan beredning av textilmaterial där behandlingen är mer än 200 ton per kalenderår.</i></p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten <i>består av en beredningsprocess som inte medför utsläpp av avloppsvatten och utsläpp till luft av mer än 3 ton flyktiga organiska föreningar per kalenderår.</i></p>	<p>för anläggning för förbehandling eller färgning <u>med en behandling av mer än 200 ton upp till och med 2 500 ton per kalender år eller för annan beredning av textilmaterial med en behandling av mer än 200 ton per kalenderår.</u></p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten <i>består av en beredningsprocess som inte medför utsläpp av avloppsvatten och utsläpp till luft av mer än 3 ton flyktiga organiska föreningar per kalenderår.</i></p>
<p>6:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 17.30 gäller för anläggning för förbehandling eller färgning av mer än 10 ton textilfibrer eller textilier kalender år eller för annan beredning av mer än 10 ton textilmaterial per kalender år, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.</p>	<p>6:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 17.30 gäller för anläggning för förbehandling eller färgning <i>där behandlingen är mellan 10 ton och 200 ton per kalender år eller för annan beredning av textilmaterial där total behandling är mellan 10 ton och 200 ton per kalender år.</i></p>	<p>6:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 17.30 gäller för anläggning för förbehandling eller färgning <u>med en behandling av mer än 10 ton och upp till och med 200 ton per kalender år eller för annan beredning av textilmaterial med en total behandling av mer än 10 ton och upp till och med 200 ton per kalender år.</u></p>

Kommentar:

I paragraferna ändras *mellan x och y ton till mer än x ton och upp till och med y ton* för att få en tydligare bestämmelse samt en enhetlighet med övriga kapitel. Med anledning av detta görs även mindre justeringar för att få en bättre meningsuppbyggnad.

8.6. Päls, skinn och läder, 7 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>7:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 18.10 gäller för garveri för en produktion av mer än 4 000 ton färdigt läder eller färdigt pälsskinn per kalenderår.</p>	<p>7:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 18.10-i gäller för anläggning för garvning av hudar och skinn med en behandling av mer än 12 ton produkter per dygn eller 3 000 ton per kalenderår.</p>	<p>7:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 18.10-i gäller för anläggning för garvning av hudar och skinn med en behandling av mer än 12 ton per dygn eller <u>mer än 3 000 ton produkter per kalenderår.</u></p>
<p>7:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 18.20 gäller för anläggning för</p> <p>1. kromgarvning för en produktion som baseras på mer än 100 ton råvara per kalenderår, eller</p> <p>2. garvning för en produktion som baseras på mer än 1 000</p>	<p>7:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 18.20 gäller för anläggning för garvning av hudar och skinn med en behandling baserad på mellan 100 ton och 3000 ton produkter per kalenderår, eller annan beredning av hudar och skinn för en</p>	<p>7:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 18.20 gäller för anläggning för garvning av hudar och skinn med en behandling baserad <u>på mer än 100 ton och upp till och med 3 000 ton produkter per kalenderår, eller annan beredning av hudar och skinn</u></p>

ton råvara per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 § eller 29 kap. 30 §.	<i>behandling på mer än 100 ton.</i>	<i>för en behandling på mer än 100 ton.</i>
7:3 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 18.30 gäller för anläggning för garvning eller annan beredning av läder eller pälsskinn för en produktion av mer än 2 ton färdigt läder eller färdigt pälsskinn, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 § eller 29 kap. 30 §.	7:3 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 18.30 gäller för anläggning för garvning eller annan beredning av <i>hudar och skinn med en behandling baserad på mellan 2 ton och 100 ton produkter per kalenderår.</i>	7:3 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 18.30 gäller för anläggning för garvning eller annan beredning av <i>hudar och skinn med en behandling baserad på <u>mer än 2 ton och upp till och med 100 ton</u> produkter per kalenderår</i>

Kommentar:

I 2-3 §§ ändras *mellan x och y ton till mer än x ton och upp till och med y ton* för att få en tydligare bestämmelse samt en enhetlighet med övriga kapitel.

Ändringarna som tidigare föreslagits avsåg inte att fler verksamheter skulle omfattas vilket tidigare föreslagen lydelse kunde tolkas som.

8.7. Trävaror, 8 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
8:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 20.05 gäller för anläggning för behandling av trä och träprodukter med träskyddsmedel för en produktion av mer än 18 500 kubikmeter behandlat trä eller träprodukter per kalenderår, om verksamheten inte endast består av behandling mot blånadssvamp.	8:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 20.05-i gäller för anläggning för behandling av trä och träprodukter <i>med kemikalier för en produktion av mer än 75 kubikmeter behandlat trä eller träprodukter per dygn eller 18 750 kubikmeter behandlat trä eller träprodukter per kalenderår</i> , om verksamheten inte endast består av behandling mot blånadssvamp.	8:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 20.05-i gäller för anläggning för behandling av trä och träprodukter <i>med kemikalier <u>med</u> en produktion av mer än 75 kubikmeter behandlat trä eller träprodukter per dygn eller <u>mer än</u> 18 750 kubikmeter behandlat trä eller träprodukter per kalenderår</i> , om verksamheten inte endast består av behandling mot blånadssvamp.
8:2 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 20.10 gäller för anläggning för yrkesmässig behandling av trä och träprodukter med träskyddsmedel, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 § eller 19 kap. 1 eller 2 §.	8:2 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 20.10 gäller för anläggning <i>för behandling av trä och träprodukter med kemikalier för en produktion upp till maximalt 75 kubikmeter behandlat trä eller träprodukter per dygn eller upp till maximalt 18 750 kubikmeter behandlat trä eller träprodukter per kalenderår.</i>	8:2 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 20.10 gäller för anläggning <i>för behandling av trä och träprodukter med kemikalier <u>med</u> en produktion <u>upp till och med</u> 75 kubikmeter behandlat trä eller träprodukter per dygn eller <u>till och med</u> 18 750 kubikmeter behandlat trä eller träprodukter per kalenderår</i> , om verksamheten inte endast består av behandling mot blånadssvamp.
8:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 20.50 gäller	8:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 20.50-i gäller	8:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 20.50-i gäller

för anläggning för tillverkning av mer än 150 000 kubikmeter OSB-skivor, träfiberskivor eller spånskivor per kalenderår.	för anläggning <i>med en produktion som överstiger 600 kubikmeter per dygn eller 150 000 kubikmeter per kalender år av OSB-skivor, träfiberskivor eller spånskivor.</i>	för anläggning <i>med en produktion <u>av mer än</u> 600 kubikmeter per dygn eller <u>mer än</u> 150 000 kubikmeter per kalender år av OSB-skivor, träfiberskivor eller spånskivor.</i>
8:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 20.60 gäller för anläggning för tillverkning av 1. fanér eller plywood 2. mer än 500 kubikmeter OSB-skivor, träfiberskivor, spånskivor eller andra produkter av spån per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 6 §.	8:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 20.60 gäller för anläggning för tillverkning av <i>faner eller plywood, OSB-skivor, träfiberskivor, spånskivor eller andra produkter av spån, upp till och med 600 kubikmeter per dygn eller 150 000 kubikmeter per kalenderår.</i>	8:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 20.60 gäller för anläggning för tillverkning av <i>faner eller plywood, OSB-skivor, träfiberskivor, spånskivor eller andra produkter av spån, upp till och med 600 kubikmeter per dygn eller <u>upp till och med</u> 150 000 kubikmeter per kalenderår.</i>
-	-	8:11 Anmälningsplikt C och verksamhetskod 20.91 gäller för anläggning för behandling av trä och träprodukter mot blånadssvamp, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 1 eller 2 §.

Kommentar:

Även i 2 § läggs undantaget för blånadssvamp till för att tydligare synkroniseras med 1 §. För att inte verksamheter som endast behandlar mot blånadssvamp ska bli s.k. U-verksamheter föreslås att en ny separat bestämmelse införs för just behandling mot blånadssvamp. På så sätt är dessa verksamheter även fortsättningsvis anmälningspliktiga.

Paragrafer justeras för att få tydligare bestämmelser samt en enhetlighet med övriga kapitel med avseende på angivna mängdgränser.

8.8. *Massa, papper och pappersvaror, 9 kap.*

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
9:1 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 21.10 gäller för anläggning för framställning av pappersmassa av trä, returfiber eller andra fibrösa material i industriell skala.	9:1 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 21.10- <i>i</i> gäller för anläggning för framställning av pappersmassa av trä, returfiber eller andra fibrösa material i industriell skala.	-
9:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 21.30 gäller för anläggning för framställning av mer än 7 000 ton papper, papp eller kartong per kalenderår.	9:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 21.30- <i>i</i> gäller för anläggning för framställning av papper, papp eller kartong <i>där produktionsmängden</i>	9:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 21.30- <i>i</i> gäller för anläggning för framställning av papper, papp eller kartong <i>med en produktionsmängd av mer än</i>

	<i>överstiger 20 ton per dygn eller 7 300 ton per kalenderår.</i>	<i>20 ton per dygn eller <u>mer än</u> 7 300 ton per kalenderår</i>
9:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 21.40 gäller för anläggning för framställning av papper, papp eller kartong i industriell skala per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 2 §.	9:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 21.40 gäller för anläggning för framställning av <i>maximalt 7 300 ton</i> papper, papp eller kartong i industriell skala per kalenderår.	9:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 21.40 gäller för anläggning för framställning av <i>upp till och med 20 ton per dygn eller upp till och med 7 300 ton</i> papper, papp eller kartong i industriell skala per kalenderår.

Kommentar:

Paragrafer justeras för att få tydligare bestämmelser samt en enhetlighet med övriga kapitel med avseende på angivna mängdgränser. Dessutom läggs 20 ton till som mängdgräns i 3 § för att bättre synkronisera med 2 §.

8.9. Fotografisk och grafisk produktion, 10 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
10:1 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 22.10 gäller för rulloffsettryckeri där tryckning sker med heatsetfärg, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 19 kap. 2 eller 3 §.	10:1 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 22.10 gäller för rulloffsettryckeri där tryckning sker med heatsetfärg, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 19 kap. 1, 2 eller 3 §.	-

8.10. Stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle, 11 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
11:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.10 gäller för anläggning för 1. tillverkning av koks, 2. överföring av kol till gas- eller vätskeform, eller 3. tillverkning av hårt kol inklusive grafit som inte är tillståndspliktig enligt 17 kap. 4 §.	11:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.10-i gäller för anläggning för tillverkning av koks.	-
	11:3 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.11-i gäller för anläggning för förgasning eller förvätskning av kol.	-
	11:4 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.12-i gäller för anläggning för framställning av kol (hårt kol).	-
	11:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.13 gäller	-

	<i>för anläggning för tillverkning av grafit som inte är tillståndspliktig enligt 17 kap. 4 §.</i>	
11:4 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.30 gäller för anläggning för raffinering av mineralolja eller naturgas.	11:7 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.30-i gäller för anläggning för raffinering av mineralolja <i>eller gas</i> .	-
11:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.40 gäller för anläggning för 1. upparbetning av bestrålat kärnbränsle, 2. framställning eller anrikning av kärnbränsle, eller 3. behandling, lagring eller slutförvaring av bestrålat kärnbränsle.	11:8 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.40 gäller för anläggning för 1. upparbetning av bestrålat kärnbränsle, 2. framställning eller anrikning av kärnbränsle, eller 3. behandling, lagring eller slutförvaring av bestrålat kärnbränsle.	-
11:6 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.50 gäller för behandling eller lagring av obestrålat kärnbränsle.	11:9 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 23.50 gäller för behandling eller lagring av obestrålat kärnbränsle.	-

8.11. Kemiska produkter, 12 kap

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
	Organiska kemikalier	Organiska kemikalier
	12:1 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.01-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka enkla kolväten med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.	12:1 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.01-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka enkla kolväten med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.02-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka enkla kolväten med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.	12:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.02-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka enkla kolväten med en produktionsmängd <u>på upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:3 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.03-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syrenehållande organiska föreningar med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.	12:3 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.03-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syrenehållande organiska föreningar med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:4 § Tillståndsplikt B och	12:4 § Tillståndsplikt B och

	<p>verksamhetskod 24.04-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syreinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>verksamhetskod 24.04-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syreinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd på <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.05-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka svavelinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.05-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka svavelinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.06-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka svavelinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.06-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka svavelinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:7 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.07-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka kväveinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:7 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.07-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka kväveinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.08-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka kväveinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.08-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka kväveinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:9 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.09-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka fosforinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:9 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.09-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka fosforinhållande organiska föreningar med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>

	12:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.10-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka fosforinnehållande organiska föreningar med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.	12:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.10-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka fosforinnehållande organiska föreningar med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:11 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.11-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka halogenerade kolväten med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.	12:11 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.11-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka halogenerade kolväten med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.12-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka halogenerade kolväten med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.	12:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.12-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka halogenerade kolväten med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:13 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.13-i gäller för anläggning för att genom kemisk och biologisk reaktion i industriell skala tillverka metallorganiska föreningar med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.	12:13 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.13-i gäller för anläggning för att genom kemisk och biologisk reaktion i industriell skala tillverka metallorganiska föreningar med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:14 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.14-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka metallorganiska föreningar med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.	12:14 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.14-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka metallorganiska föreningar med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:15 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.15-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka plaster med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.	12:15 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.15-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka plaster med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:16 § Tillståndsplikt B och	12:16 § Tillståndsplikt B och

	<p>verksamhetskod 24.16-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka plaster med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>verksamhetskod 24.16-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka plaster med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:17 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.17-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syntetgummi med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:17 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.17-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syntetgummi med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.18-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syntetgummi med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.18-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syntetgummi med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:19 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.19-i gäller för anläggning för att genom kemisk-eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka färgämnen och pigment med en produktionsmängd som överstiger 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:19 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.19-i gäller för anläggning för att genom kemisk-eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka färgämnen och pigment med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:20 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.20-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka färgämnen och pigment med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:20 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.20-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka färgämnen och pigment med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:21 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.21-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka ytaktiva ämnen och tensider med en produktionsmängd på mer än 20 000 ton per kalenderår.</p>	<p>12:21 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.21-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka ytaktiva ämnen och tensider med en produktionsmängd <u>av mer än</u> 20 000 ton per kalenderår.</p>
	<p>12:22 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.22-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk</p>	<p>12:22 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.22-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk</p>

	<i>reaktion i industriell skala tillverka ytaktiva ämnen och tensider med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</i>	<i>reaktion i industriell skala tillverka ytaktiva ämnen och tensider med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</i>
	Oorganiska kemikalier	-
	<i>12:23 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.23-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka gaser med en produktionsmängd på mer än 20 000 ton per kalenderår.</i>	<i>12:23 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.23-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka gaser med en produktionsmängd <u>av</u> mer än 20 000 ton per kalenderår.</i>
	<i>12:24 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.24-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka gaser med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</i>	<i>12:24 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.24-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka gaser med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</i>
	<i>12:25 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.25-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syror med en produktionsmängd på mer än 20 000 ton per kalenderår.</i>	<i>12:25 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.25-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syror med en produktionsmängd <u>av</u> mer än 20 000 ton per kalenderår.</i>
	<i>12:26 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.26-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syror med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</i>	<i>12:26 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.26-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka syror med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</i>
	<i>12:27 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.27-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka baser med en produktionsmängd på mer än 20 000 ton per kalenderår.</i>	<i>12:27 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.27-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka baser med en produktionsmängd <u>av</u> mer än 20 000 ton per kalenderår.</i>
	<i>12:28 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.28-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka baser med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per</i>	<i>12:28 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.28-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka baser med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per</i>

	<i>kalenderår.</i>	<i>kalenderår.</i>
	12:29 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.29-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka salter med en produktionsmängd på mer än 20 000 ton per kalenderår.	12:29 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.29-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka salter med en produktionsmängd <u>av</u> mer än 20 000 ton per kalenderår.
	12:30 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.30-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka salter med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.	12:30 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.30-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka salter med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.
	12:31 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.31-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar med en produktionsmängd på mer än 20 000 ton per kalenderår.	12:31 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.31-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar med en produktionsmängd <u>av</u> mer än 20 000 ton per kalenderår.
	12:32 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.32-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.	12:32 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.32-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.
	Gödselmedel	-
	12:33 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.33-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka gödselmedel baserade på fosfor, kväve eller kalium (enkla eller sammansatta gödselmedel) med en produktionsmängd på mer än 20 000 ton per kalenderår.	12:33 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.33-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka gödselmedel baserade på fosfor, kväve eller kalium (enkla eller sammansatta gödselmedel) med en produktionsmängd <u>av</u> mer än 20 000 ton per kalenderår.
	12:34 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.34-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka gödselmedel	12:34 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.34-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka gödselmedel

	<i>baserade på fosfor, kväve eller kalium (enkla eller sammansatta gödselmedel) med en produktionsmängd på maximalt 20 000 ton per kalenderår.</i>	<i>baserade på fosfor, kväve eller kalium (enkla eller sammansatta gödselmedel) med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 20 000 ton per kalenderår.</i>
	Växtskyddsmedel och biocider	-
	<i>12:35 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.35-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka växtskyddsmedel eller biocider med en produktionsmängd på mer än 1 000 ton per kalenderår.</i>	<i>12:35 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.35-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka växtskyddsmedel eller biocider med en produktionsmängd <u>av</u> mer än 1 000 ton per kalenderår.</i>
	<i>12:36 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.36-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka växtskyddsmedel eller biocider med en produktionsmängd på maximalt 1 000 ton per kalenderår.</i>	<i>12:36 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.36-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka växtskyddsmedel eller biocider med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 1 000 ton per kalenderår.</i>
12:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.50 gäller för anläggning för tillverkning i industriell skala ± genom biosyntetiska reaktioner av a) alkohol för bränsle eller andra tekniska ändamål, b) organiska syror, eller c) biopolymerer, eller 2. av biotekniska organismer för bekämpningsändamål.	<i>12:37 Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.37 gäller för anläggning för tillverkning i industriell skala av biotekniska organismer för bekämpningsändamål.</i>	-
	Läkemedel	-
	<i>12:38 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.38-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka läkemedel, även mellanprodukter med en produktionsmängd på mer än 1 000 ton per kalenderår.</i>	<i>12:38 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.38-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka läkemedel, även mellanprodukter med en produktionsmängd <u>av</u> mer än 1 000 ton per kalenderår.</i>
	<i>12:39 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.39-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka läkemedel, även mellanprodukter med en produktionsmängd på</i>	<i>12:39 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.39-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka läkemedel, även mellanprodukter med en produktionsmängd <u>upp till</u></i>

	<i>maximalt 1 000 ton per kalenderår.</i>	<i>och med 1 000 ton per kalenderår.</i>
12:12 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.140 gäller för anläggning för att genom endast fysikaliska processer tillverka läkemedel (farmaceutisk tillverkning). Anmälningsplikten gäller inte 1. apotek och sjukhus, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 19 kap. 2 §.	12:40 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.40 gäller för anläggning för att genom endast fysikaliska processer tillverka läkemedel (farmaceutisk tillverkning). Anmälningsplikten gäller inte 1. apotek och sjukhus, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 19 kap. 2 §.	-
12:13 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.150 gäller för anläggning för behandling av mellanprodukter, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 1–12 §§.	12:41 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.41 gäller för anläggning för behandling av mellanprodukter, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av beskrivningarna i 1–40 eller 42-47 §§.	-
	Sprängämnen	-
	12:42 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.42-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka sprängämnen med en produktionsmängd på mer än 1 000 ton per kalenderår.	12:42 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 24.42-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka sprängämnen med en produktionsmängd <u>av</u> mer än 1 000 ton per kalenderår.
	12:43 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.43-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka sprängämnen med en produktionsmängd på maximalt 1 000 ton per kalenderår.	12:43 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.43-i gäller för anläggning för att genom kemisk eller biologisk reaktion i industriell skala tillverka sprängämnen med en produktionsmängd <u>upp till och med</u> 1 000 ton per kalenderår.
-	Övrig kemisk tillverkning	-
12:6 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.81 gäller för anläggning för att genom kemiska reaktioner yrkesmässigt tillverka bränsle ur vegetabilisk eller animalisk olja i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala.	<i>Föreslås strykas</i>	-
12:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.90 gäller för anläggning för att genom kemiska eller biologiska reaktioner yrkesmässigt tillverka	12:44 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.44 gäller för anläggning för att genom kemiska eller biologiska reaktioner yrkesmässigt tillverka	-

organiska eller oorganiska ämnen, i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala.	organiska eller oorganiska ämnen, i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala.	
-	Övrig kemisk tillverkning	-
<p>12:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.110 gäller för anläggning för att genom endast fysikaliska processer i industriell skala tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. gas- eller vätskeformiga kemiska produkter, 2. läkemedelssubstanser genom extraktion ur biologiskt material, 3. sprängämnen, 4. pyrotekniska artiklar, eller 5. ammunition. <p>Tillståndsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tillverkning av mindre än 100 ton per kalenderår, om det i verksamheten inte används eller tillverkas någon kemisk produkt som, enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna ”mycket giftig”, ”giftig”, ”frätande”, ”cancerframkallande”, ”mutagen”, ”reproduktionstoxisk” eller ”miljöfarlig”, 2. tillverkning av färg eller lack, om tillverkningen uppgår till högst 1 000 ton per kalenderår, 3. tillverkning av rengöringsmedel eller kroppsvårds-, kosmetik- eller hygienprodukter, om tillverkningen uppgår till högst 2 000 ton per kalenderår, 4. tillverkning av gasformiga kemiska produkter genom destillation, eller 5. verksamhet som är tillståndspliktig enligt 19 kap. 2 §. 	<p>12:45 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.45 gäller för anläggning för att genom endast fysikaliska processer i industriell skala tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. gas- eller vätskeformiga kemiska produkter, 2. läkemedelssubstanser genom extraktion ur biologiskt material, 3. sprängämnen, 4. pyrotekniska artiklar, eller 5. ammunition. <p>Tillståndsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tillverkning av mindre än 100 ton per kalenderår, om det i verksamheten inte tillverkas någon kemisk produkt som, enligt förordning (EG) nr 1272/2008 uppfyller kriterierna för att klassificeras i faroklasserna ”Acute tox. 1”, ”Acute tox. 2”, ”Acute tox. 3”, ”STOT SE 1”, ”STOT RE 1”, ”Skin Corr. 1A”, ”Skin Corr. 1B”, ”Skin Corr. 1C”, ”Carc. 1A”, ”Carc. 1B”, ”Carc. 2”, ”Muta. 1A”, ”Muta. 1B”, ”Muta. 2”, ”Repr. 1A”, ”Repr. 1B”, ”Repr. 2”, ”Aquatic Acute 1”, ”Aquatic Chronic 1”, ”Aquatic Chronic 2”, ”Aquatic Chronic 3”, ”Aquatic Chronic 4” eller ”Ozone”. 2. tillverkning av färg eller lack, om tillverkningen uppgår till högst 1 000 ton per kalenderår, 3. tillverkning av rengöringsmedel eller kroppsvårds-, kosmetik- eller hygienprodukter, om tillverkningen uppgår till högst 2 000 ton per kalenderår, 4. tillverkning av gasformiga kemiska produkter genom destillation, eller 5. verksamhet som är tillståndspliktig enligt 19 kap. 	-

	2 §.	
<p>12:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.120 gäller för anläggning för att genom endast fysikaliska processer i industriell skala tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. naturläkemedel genom extraktion ur biologiskt material, 2. mer än 10 ton färg eller lack per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 9 §, 3. mer än 10 ton rengöringsmedel eller kroppsvårds-, kosmetik- eller hygienprodukter per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 9 §, 4. mer än 5 000 ton gasformiga kemiska produkter per kalenderår, om tillverkningen sker genom destillation, eller 5. andra kemiska produkter, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 9 §. <p>Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 19 kap. 2 §.</p>	<p>12:46 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.46 gäller för anläggning för att genom endast fysikaliska processer i industriell skala tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. naturläkemedel genom extraktion ur biologiskt material, 2. mer än 10 ton färg eller lack per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 45 §, 3. mer än 10 ton rengöringsmedel eller kroppsvårds-, kosmetik- eller hygienprodukter per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 45 § 4. mer än 5 000 ton gasformiga kemiska produkter per kalenderår, om tillverkningen sker genom destillation eller 5. andra kemiska produkter, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 45 §. <p>Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 19 kap. 2 §.</p>	-
<p>12:11 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.130 gäller för anläggning för att genom endast fysikaliska processer, i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala, yrkesmässigt tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sprängämnen, 2. pyrotekniska artiklar, 3. ammunition, 4. mer än 10 ton färg eller lack per kalenderår, 5. mer än 10 ton rengöringsmedel eller kroppsvårds-, kosmetik- eller hygienprodukter per kalenderår, eller 6. andra kemiska produkter. 	<p>12:47 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.47 gäller för anläggning för att genom endast fysikaliska processer, i försöks-, pilot- eller laboratorieskala eller annan icke industriell skala, yrkesmässigt tillverka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sprängämnen, 2. pyrotekniska artiklar, 3. ammunition, 4. mer än 10 ton färg eller lack per kalenderår, 5. mer än 10 ton rengöringsmedel eller kroppsvårds-, kosmetik- eller hygienprodukter per kalenderår, eller 6. andra kemiska produkter. 	-

Kommentar:

Paragrafer justeras för att få tydligare bestämmelser samt en enhetlighet med övriga kapitel med avseende på angivna mängdgränser.

45 § hör samman med avsnittet angående CLP, se *CLP-förordningen (EG nr 1272/2008)*.

8.12. *Icke-metalliska mineraliska produkter, 14 kap.*

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
Glas, glasvaror och keramiska produkter	Glas, glasvaror och keramiska produkter	-
14:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.10 gäller för anläggning för 1. tillverkning av mer än 5 000 ton glas eller glasfiber per kalenderår, eller 2. smältning av mer än 5 000 ton mineraler per kalenderår, inklusive tillverkning av mineralull	14:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.05-i gäller för anläggning för tillverkning av glas inklusive glasfiber med smältning av mer än 20 ton per dygn eller 5 000 ton per kalenderår.	14:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.05-i gäller för anläggning för tillverkning av glas inklusive glasfiber med smältning av mer än 20 ton per dygn eller <u>mer än</u> 5 000 ton per kalenderår.
	14:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.10-i gäller för anläggning för smältning av mineraler, inklusive tillverkning av mineralull, med en smältning som överstiger 20 ton per dygn eller 5 000 ton per kalenderår.	14:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.10-i gäller för anläggning för smältning av mineraler, inklusive tillverkning av mineralull, med en smältning av <u>mer än</u> 20 ton per dygn eller <u>mer än</u> 5 000 ton per kalenderår.
14:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.20 gäller för anläggning för tillverkning av glas eller glasvaror som omfattar blandning av glasråvaror (mäng), smältning eller syrabehandling av glas, om verksamheten innebär att 1. mer än 5 ton glasråvaror med tillsats av bly- eller arsenikföreningar förbrukas per kalenderår, eller 2. mer än 500 ton andra glasråvaror förbrukas per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 §.	14:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.20 gäller för anläggning för tillverkning av glas eller glasvaror som omfattar blandning av glasråvaror (mäng), smältning eller syrabehandling av glas, om verksamheten innebär att 1. mer än 5 ton glasråvaror med tillsats av bly- eller arsenikföreningar förbrukas per kalenderår, eller 2. mer än 500 ton andra glasråvaror förbrukas per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.	-
14:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.30 gäller för anläggning för tillverkning av glas eller glasvaror som omfattar blandning av glasråvaror (mäng), smältning eller syrabehandling av glas, om verksamheten innebär att	14:4 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.30 gäller för anläggning för tillverkning av glas eller glasvaror som omfattar blandning av glasråvaror (mäng), smältning eller syrabehandling av glas, om verksamheten innebär att	-

<p>1. mer än 500 kilogram glasråvaror med tillsats av bly- eller arsenikföreningar förbrukas per kalenderår, eller</p> <p>2. mer än 5 ton andra glasråvaror förbrukas per kalenderår.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.</p>	<p>1. mer än 500 kilogram glasråvaror med tillsats av bly- eller arsenikföreningar förbrukas per kalenderår, eller</p> <p>2. mer än 5 ton andra glasråvaror förbrukas per kalenderår.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1, 2 eller 3 §.</p>	
<p>14:4 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 26.40 gäller för anläggning för tillverkning av glasfiber, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 §.</p>	<p>14:5 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 26.40 gäller för anläggning för tillverkning av glasfiber, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 §.</p>	-
<p>14:5 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.50 gäller för anläggning för att genom bränning</p> <p>1. tillverka mer än 18 500 ton keramiska produkter per kalenderår, eller</p> <p>2. tillverka keramiska produkter med en ugnskapacitet som överstiger fyra kubikmeter och med en satsningsdensitet som överstiger 300 kilogram per kubikmeter.</p>	<p>14:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.50-<i>i</i> gäller för anläggning för att <i>tillverka keramiska produkter genom bränning, särskilt takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin, med en 1. produktion på mer än 75 ton per dygn eller 18 750 ton per kalenderår, eller</i></p> <p>2. ugnskapacitet som överstiger fyra kubikmeter och med en satsningsdensitet som överstiger 300 kilogram per kubikmeter.</p>	<p>14:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.50-<i>i</i> gäller för anläggning för att <i>tillverka keramiska produkter genom bränning, särskilt takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin, med en 1. produktion <u>av</u> mer än 75 ton per dygn eller <u>mer än</u> 18 750 ton per kalenderår, eller</i></p> <p>2. ugnskapacitet som överstiger fyra kubikmeter och med en satsningsdensitet som överstiger 300 kilogram per kubikmeter.</p>
<p>14:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.51 gäller för anläggning för att genom bränning tillverka mer än 50 ton keramiska produkter per kalenderår, om glasyr med tillsats av tungmetaller används.</p>	<p>14:7 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.51 gäller för anläggning för att genom bränning tillverka mer än 50 ton keramiska produkter per kalenderår, om glasyr med tillsats av tungmetaller används.</p>	-
<p>14:7 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 26.60 gäller för anläggning för tillverkning av mer än 100 ton keramiska produkter per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 5 eller 6 §.</p>	<p>14:8 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 26.60 gäller för anläggning för tillverkning av mer än 100 ton keramiska produkter per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 6 eller 7 §.</p>	-
<p>Cement, betong, kalk, krita och gips</p>	<p>Cement, betong, kalk, krita och gips</p>	-
<p>14:8 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 26.70 gäller för anläggning för att</p> <p>1. i roterugn tillverka mer än 125 000 ton cement per kalenderår, eller</p> <p>2. i annan ugn tillverka mer än 12 500 ton cement per</p>	<p>14:9 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 26.70-<i>i</i> gäller för anläggning för att</p> <p>1. i roterugn tillverka mer än 500 ton per dygn eller 125 000 ton cement per kalenderår, eller</p> <p>2. i annan ugn tillverka mer</p>	<p>14:9 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 26.70-<i>i</i> gäller för anläggning för att</p> <p>1. i roterugn tillverka mer än 500 ton per dygn eller <u>mer än</u> 125 000 ton cement per kalenderår, eller</p> <p>2. i annan ugn tillverka mer</p>

kalenderår.	än 50 ton per dygn eller 12 500 ton cement per kalenderår.	än 50 ton per dygn eller <u>mer än</u> 12 500 ton cement per kalenderår.
14:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.80 gäller för anläggning för tillverkning av cement, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 8 §.	14:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.80 gäller för anläggning för tillverkning av cement, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 9 §.	-
14:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.90 gäller för anläggning för tillverkning av i ugn av mer än 12 500 ton kalk per kalenderår.	14:11 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.90- <i>i</i> gäller för anläggning för tillverkning i ugn av mer än 50 ton kalk per dygn eller 12 500 ton kalk per kalenderår.	14:11 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.90- <i>i</i> gäller för anläggning för tillverkning i ugn av mer än 50 ton kalk per dygn eller <u>mer än</u> 12 500 ton kalk per kalenderår.
14:11 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.100 gäller för anläggning för tillverkning av mer än 5 ton kalk, krita eller kalkprodukter per kalenderår, om inte verksamheten är tillståndspliktig enligt 8, 9 eller 10 §.	14:12 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.100 gäller för anläggning för tillverkning av mer än 5 ton kalk, krita eller kalkprodukter per kalenderår, om inte verksamheten är tillståndspliktig enligt 9, 10 eller 11 §.	-
14:12 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.110 gäller för anläggning för tillverkning av mer än 500 ton 1. betong eller lättbetong per kalenderår, eller 2. varor av betong, lättbetong eller cement per kalenderår.	14:13 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.110 gäller för anläggning för tillverkning av mer än 500 ton 1. betong eller lättbetong per kalenderår, eller 2. varor av betong, lättbetong eller cement per kalenderår.	-
14:13 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.120 gäller för anläggning för tillverkning av mer än 500 ton varor av gips per kalenderår.	14:14 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.120 gäller för anläggning för tillverkning av mer än 500 ton varor av gips per kalenderår.	-
Andra icke-metalliska mineraliska produkter	Andra mineraliska produkter	-
14:14 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.130 gäller för anläggning för tillverkning av asbestbaserade produkter.	14:15 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.130- <i>i</i> gäller för anläggning för tillverkning av <i>asbest</i> eller av asbestbaserade produkter.	-
14:15 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.140 gäller för anläggning för behandling eller omvandling av asbest, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 14 § eller 4 kap. 16 §.	14:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 26.140 gäller för anläggning för behandling eller omvandling av asbest, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 15 § eller 4 kap. 16 §.	-
14:16 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.150 gäller för asfaltverk eller oljegrusverk 1. som ställs upp inom	14:17 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.150 gäller för asfaltverk eller oljegrusverk 1. som ställs upp inom	-

område med detaljplan eller områdesbestämmelser, eller 2. som ställs upp utanför område med detaljplan eller områdesbestämmelser i mer än 90 kalenderdagar under en tolv månadersperiod.	område med detaljplan eller områdesbestämmelser, eller 2. som ställs upp utanför område med detaljplan eller områdesbestämmelser i mer än 90 kalenderdagar under en tolv månadersperiod.	
14:17 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.160 gäller för anläggning för tillverkning av varor av asfalt, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 29 kap. 9 eller 10 §.	14:18 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 26.160 gäller för anläggning för tillverkning av varor av asfalt.	-
12:14 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 24.160 gäller för anläggning för tillverkning i ugn av mer än 12 500 ton magnesiumoxid per kalenderår.	14:19 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 23.170-i gäller för anläggning för tillverkning i ugn av mer än 50 ton per dygn eller 12 500 ton magnesiumoxid per kalenderår.	14:19 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod <u>26.170-i</u> gäller för anläggning för tillverkning i ugn av mer än 50 ton per dygn eller <u>mer än</u> 12 500 ton magnesiumoxid per kalenderår.
12:8 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 24.100 gäller för anläggning för tillverkning av konstgjorda mineralfibrer, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon annan bestämmelse i denna förordning.	14:20 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 23.180 gäller för anläggning för tillverkning av konstgjorda mineralfibrer, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon annan bestämmelse i denna förordning.	14:20 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod <u>26.180</u> gäller för anläggning för tillverkning av konstgjorda mineralfibrer, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon annan bestämmelse i denna förordning.

Kommentar:

Paragrafer justeras för att få tydligare bestämmelser samt en enhetlighet med övriga kapitel med avseende på angivna mängdgränser.

Verksamhetskoderna justeras i 19-20 §§ eftersom dessa tidigare hade getts en felaktig numrering.

8.13. Stål och metall, 15 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
15:1 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.10 gäller för anläggning för produktion av järn eller stål (primär eller sekundär produktion), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, om produktionen överstiger 15 000 ton per kalenderår.	15:1 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.10-i gäller för anläggning för produktion av järn eller stål (primär eller sekundär produktion), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning <i>med en produktion som överstiger 2,5 ton per timme eller 21 900 ton per kalenderår.</i>	15:1 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.10-i gäller för anläggning för produktion av järn eller stål (primär eller sekundär produktion), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning <i>med en produktion av mer än 2,5 ton per timme eller mer än 21 900 ton per kalenderår.</i>
15:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.20 gäller	15:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.20 gäller	15:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.20 gäller

för anläggning för 1. produktion av järn eller stål (primär eller sekundär produktion), eller 2. behandling av järnbaserade metaller genom varmvalsning. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 3 §.	för anläggning för 1. produktion av järn eller stål (primär eller sekundär produktion), eller 2. behandling av järnbaserade metaller genom varmvalsning. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1, 3, 4 eller 5 §.	för anläggning för 1. produktion av järn eller stål (primär eller sekundär produktion), eller 2. behandling av järnbaserade metaller genom varmvalsning. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 3 §.
15:3 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.30 gäller för anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom 1. varmvalsning av mer än 120 000 ton råstål per kalenderår, 2. hammarsmide, om slagenergin per hammare överstiger 50 kilojoule och den använda värmeeffekten överstiger 20 megawatt eller 3. anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 12 000 ton råstål per kalenderår	15:3 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.25-i gäller för anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom varmvalsning av mer än 20 ton råstål per timme eller 175 200 ton råstål per kalenderår.	15:3 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.25-i gäller för anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom varmvalsning av mer än 20 ton råstål per timme eller <u>mer än</u> 175 200 ton råstål per kalenderår.
	15:4 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.26-i gäller för anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom hammarsmide, om slagenergin per hammare överstiger 50 kilojoule och den använda värmeeffekten överstiger 20 megawatt.	15:4 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.26-i gäller för anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom hammarsmide, om slagenergin per hammare <u>är mer än</u> 50 kilojoule och den använda värmeeffekten <u>är mer än</u> 20 megawatt.
	15:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.27-i gäller för anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme eller 17 500 ton råstål per kalenderår.	15:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.27-i gäller för anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning <u>av mer än</u> 2 ton råstål per timme eller <u>mer än</u> 17 500 ton råstål per kalenderår.
15:4 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.31 gäller för anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom kallvalsning av mer än 100 000 ton stål per kalenderår.	15:6 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.31 gäller för anläggning för behandling av järnbaserade metaller genom kallvalsning av mer än 100 000 ton stål per kalenderår.	-
15:5 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.32 gäller för anläggning för behandling	15:7 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.32 gäller för anläggning för behandling	15:7 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.32 gäller för anläggning för behandling

av järnbaserade metaller genom kallvalsning av högst 100 000 ton stål per kalenderår.	av järnbaserade metaller genom kallvalsning av högst 100 000 ton stål per kalenderår.	av järnbaserade metaller genom kallvalsning <i>upp till och med</i> 100 000 ton stål per kalenderår.
15:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.40 gäller för anläggning för gjutning för en produktion av mer än 5000 ton järn eller stål per kalenderår.	15:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.40- <i>i</i> gäller för anläggning för gjutning <i>av järn eller stål med en produktion som överstiger 20 ton per dygn</i> eller 5000 ton per kalenderår.	15:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.40- <i>i</i> gäller för anläggning för gjutning <i>av järn eller stål med en produktion av mer än 20 ton per dygn eller mer än 5000 ton per kalenderår.</i>
15:7 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.50 gäller för anläggning för gjutning för en produktion av 1. mer än 500 ton järn eller stål per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 6 §, eller 2. mer än 500 ton aluminium, zink eller magnesium per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 14 §.	15:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.50 gäller för anläggning för gjutning för en produktion av 1. mer än 500 ton järn eller stål per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 6 §, eller 2. mer än 500 ton aluminium, zink eller magnesium per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 14 §.	-
15:8 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 27.60 gäller för anläggning för gjutning för en produktion av mer än 10 ton järn, stål, aluminium, zink eller magnesium per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 6, 7 eller 14 §.	15:10 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 27.60 gäller för anläggning för gjutning för en produktion av mer än 10 ton järn, stål, aluminium, zink eller magnesium per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 8, 9 eller 14 §.	-
15:9 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.70 gäller för anläggning för att av malm, slig eller sekundärt råmaterial producera mer än 1 000 ton icke-järnmetall per kalenderår, om produktionen sker genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte gjuterier.	15:11 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.70- <i>i</i> gäller för anläggning för att av malm, <i>koncentrat</i> eller sekundärt råmaterial producera mer än 1 000 ton icke-järnmetall per kalenderår, om produktionen sker genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer. Tillståndsplikt enligt denna beskrivning gäller inte gjuterier.	-
15:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.80 gäller för anläggning för att av malm, slig eller sekundärt råmaterial producera icke-järnmetall, om produktionen sker genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer. Tillståndsplikten gäller inte	15:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.80- <i>i</i> gäller för anläggning för att av malm, <i>koncentrat</i> eller sekundärt råmaterial producera <i>högst 1000 ton icke-järnmetall per kalenderår</i> , om produktionen sker genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska	15:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.80- <i>i</i> gäller för anläggning för att av malm, <i>koncentrat</i> eller sekundärt råmaterial producera <i>upp till och med 1000 ton icke-järnmetall per kalenderår</i> , om produktionen sker genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska

1. gjuterier, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 9 §.	processer. Tillståndsplikten gäller inte gjuterier.	processer. Tillståndsplikten gäller inte gjuterier.
15:11 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.90 gäller för anläggning för att av anrikad malm, stoft eller koncentrat producera mer än 1 000 ton icke-järnmetall per kalenderår, om produktionen sker genom metallurgiska eller elektrolytiska processer.	<i>Paragrafen föreslås strykas.</i>	-
15:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.91 gäller för anläggning för att av anrikad malm, stoft eller koncentrat producera icke-järnmetall, om produktionen sker genom metallurgiska eller elektrolytiska processer.	<i>Paragrafen föreslås strykas.</i>	-
15:13 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.100 gäller för anläggning för smältning av icke-järnmetall eller återvinningsprodukter, inklusive framställning av legeringsmetall, för en produktion av mer än 1000 ton bly eller kadmium per kalenderår.	15:13 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.100- <i>i</i> gäller för anläggning för smältning av <i>icke-järnmetaller, inklusive återvinningsprodukter, och gjutning, där produktionen överstiger 4 ton per dygn eller 1000 ton per kalenderår av bly eller kadmium. Smältning inkluderar framställning av legeringsmetaller.</i>	15:13 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 27.100- <i>i</i> gäller för anläggning för smältning av <i>icke-järnmetaller, inklusive återvinningsprodukter, och gjutning, där produktionen <u>av bly eller kadmium är mer än 4 ton per dygn eller <u>mer än</u> 1000 ton per kalenderår.</u> Smältning inkluderar framställning av legeringsmetaller.</i>
15:14 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.101 gäller för anläggning för smältning av icke-järnmetall eller återvinningsprodukter, inklusive framställning av legeringsmetall, för en produktion av mer än 5 000 ton metaller per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 13 §.	15:14 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.101- <i>i</i> gäller för anläggning för smältning av <i>icke-järnmetaller, inklusive återvinningsprodukter, och gjutning, där produktionen överstiger 20 ton per dygn eller 5000 ton per kalenderår. Smältning inkluderar framställning av legeringsmetaller.</i>	15:14 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.101- <i>i</i> gäller för anläggning för smältning av <i>icke-järnmetaller, inklusive återvinningsprodukter, och gjutning, där produktionen <u>är mer än 20 ton per dygn eller <u>mer än</u> 5000 ton per kalenderår. Smältning inkluderar framställning av legeringsmetaller</u></i>
15:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.120 gäller för anläggning för yrkesmässig smältning eller raffinering av icke-järnmetall ur annan råvara och genom andra processer än de som anges i 9–15 §§. Tillståndsplikten gäller inte gjuterier.	15:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 27.120 gäller för anläggning för yrkesmässig smältning eller raffinering av icke-järnmetall ur annan råvara och genom andra processer än de som anges i 11–15 §§. Tillståndsplikten gäller inte gjuterier.	-

Kommentar:

Paragrafer justeras för att få tydligare bestämmelser samt en enhetlighet med övriga kapitel med avseende på angivna mängdgränser. Hänvisningen i 2 § justeras även något.

8.14. Metall och plastyrbehandling, avfettning och färgborttagning, 16 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
16:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.10 gäller för anläggning för järnfosfatering eller annan kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om behandlingsbaden har en sammanlagd volym som överstiger 30 kubikmeter.	16:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.10- <i>i</i> gäller för anläggning för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om behandlingsbaden har en sammanlagd volym som överstiger 30 kubikmeter.	16:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.10- <i>i</i> gäller för anläggning för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om behandlingsbaden har en sammanlagd volym <i>av mer än</i> 30 kubikmeter.
16:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.20 gäller för anläggning för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om 1. behandlingsbaden har en sammanlagd volym som överstiger 1 kubikmeter, och 2. verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte 1. betning med betpasta, 2. järnfosfatering, eller 3. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 §.	16:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.20 gäller för anläggning för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om 1. behandlingsbaden har en sammanlagd volym <i>mellan 1 och 30 kubikmeter</i> , och 2. verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte betning med betpasta.	16:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.20 gäller för anläggning för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om 1. behandlingsbaden har en sammanlagd volym <i>av mer än 1 kubikmeter och upp till och med 30 kubikmeter</i> , och 2. verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte betning med betpasta.
16:6 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 28.60 gäller för anläggning för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast, om verksamheten ger upphov till mer än 1 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte 1. betning med betpasta, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.	16:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 28.25 gäller för anläggning för kemisk eller elektrolytisk ytbehandling av metall eller plast. Anmälningsplikten gäller inte 1. betning med betpasta eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.	-
16:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.30 gäller för anläggning för 1. beläggning med metall på annat sätt än genom kemisk eller elektrolytisk	16:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.30 gäller för anläggning för 1. beläggning med metall på annat sätt än genom kemisk eller elektrolytisk	-

<p>ytbehandling, om verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår, eller</p> <p>2. våttrumling av annan metall än aluminium eller stål, om verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte beläggning med metall som sker med vakuummetod.</p>	<p>ytbehandling, om verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår, eller</p> <p>2. våttrumling av annan metall än aluminium eller stål, om verksamheten ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte beläggning med metall som sker med vakuummetod</p>	
<p>16:4 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 28.40 gäller för anläggning för annan beläggning med metall än genom kemisk eller elektrolytisk ytbehandling, om verksamheten ger upphov till mer än 1 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikten gäller inte</p> <p>1. beläggning med metall som sker med vakuummetod, eller</p> <p>2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 3 §.</p>	<p>16:5 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 28.40 gäller för anläggning för annan beläggning med metall än genom kemisk eller elektrolytisk ytbehandling, om verksamheten ger upphov till mer än 1 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår.</p> <p>Anmälningsplikten gäller inte</p> <p>1. beläggning med metall som sker med vakuummetod, eller</p> <p>2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 4 §.</p>	-
<p>16:5 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.50 gäller för anläggning för termisk ytbehandling i form av varmdoppning eller termisk sprutning med en metallförbrukning av mer än 2 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15 kap. 3 §.</p>	<p>16:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.50 gäller för anläggning för termisk ytbehandling i form av varmdoppning eller termisk sprutning med en metallförbrukning av mer än 2 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15 kap. 3, 4 eller 5 §.</p>	<p>16:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.50 gäller för anläggning för termisk ytbehandling i form av varmdoppning eller termisk sprutning med en metallförbrukning av mer än 2 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15 kap. 5 §.</p>
<p>16:8 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 28.71 gäller för blåstringsarbete omfattande mer än 500 kvadratmeter yta, om verksamheten inte är anmälningspliktig enligt 7 §.</p>	<p>16:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 28.71 gäller för blåstringsarbete omfattande mer än 500 kvadratmeter yta, om verksamheten inte är anmälningspliktig enligt 10 §.</p>	-
<p>16:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.80 gäller för anläggning för att med kemiska eller termiska metoder yrkesmässigt ta bort lack eller färg från mer än 50 ton metallgods per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 19 kap. 1, 2 eller 4 §.</p>	<p>16:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 28.80 gäller för anläggning för att med kemiska eller termiska metoder yrkesmässigt ta bort lack eller färg från mer än 50 ton metallgods per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 19 kap. 1 eller 2.</p>	-
<p>16:10 § Anmälningsplikt C</p>	<p>16:9 § Anmälningsplikt C</p>	-

och verksamhetskod 28.90 gäller för anläggning för att med kemiska eller termiska metoder yrkesmässigt ta bort lack eller färg, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 9 § eller 19 kap. 1, 2 eller 4 §.	och verksamhetskod 28.90 gäller för anläggning för att med kemiska eller termiska metoder yrkesmässigt ta bort lack eller färg, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 8 § eller 19 kap. 1 eller 2.	
16:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 28.70 gäller för anläggning för 1. järnfosfatering, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 §, 2. vattenbaserad avfettning som ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår, om verksamheten inte är fordonstvätt eller tillståndspliktig enligt 19 kap. 1, 2, 3, 4 eller 5 §, 3. betning med mer än 50 kilogram betpasta per kalenderår, om verksamheten ger upphov till avloppsvatten, 4. blästring av mer än 500 kvadratmeter yta per kalenderår, 5. våttrumling av mer än 1 ton metaller per kalenderår eller härdning av mer än 1 ton gods per kalenderår, 6. termisk ytbehandling med en metallförbrukning av mer än 50 kilogram men högst 2 ton per kalenderår, eller 7. metallbeläggning med vakuummetsod, om metallförbrukningen uppgår till mer än 500 kilogram per kalenderår.	16:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 28.95 gäller för anläggning för 1. vattenbaserad avfettning som ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår, om verksamheten inte är en fordonstvätt eller tillståndspliktig enligt 19 kap. 1, 2, 3 eller 5 §. 2. betning med mer än 50 kilogram betpasta per kalenderår, om verksamheten ger upphov till avloppsvatten, 3. blästring av mer än 500 kvadratmeter yta per kalenderår, 4. våttrumling av mer än 1 ton metaller per kalenderår eller härdning av mer än 1 ton gods per kalenderår, 5. termisk ytbehandling med en metallförbrukning av mer än 50 kilogram men högst 2 ton per kalenderår, eller 6. metallbeläggning med vakuummetsod, om metallförbrukningen uppgår till mer än 500 kilogram per kalenderår	16:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 28.95 gäller för anläggning för 1. vattenbaserad avfettning som ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten per kalenderår, om verksamheten inte är en fordonstvätt eller tillståndspliktig enligt 19 kap. 1, 2, 3 eller 5 §. 2. betning med mer än 50 kilogram betpasta per kalenderår, om verksamheten ger upphov till avloppsvatten, 3. blästring av mer än 500 kvadratmeter yta per kalenderår, 4. våttrumling av mer än 1 ton metaller per kalenderår eller härdning av mer än 1 ton gods per kalenderår, 5. termisk ytbehandling med en metallförbrukning av mer än 50 kilogram <i>upp till och med</i> 2 ton per kalenderår, eller 6. metallbeläggning med vakuummetsod, om metallförbrukningen uppgår till mer än 500 kilogram per kalenderår

Kommentar:

I 6 § tas hänvisningen till 15 kap. 3-4 §§ bort eftersom det endast borde vara 15 kap. 5 §. Dessutom justeras vissa paragrafer för att få tydligare bestämmelser samt en enhetlighet med övriga kapitel med avseende på angivna mängdgränser

8.15. Elektriska artiklar, 17 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
17:4 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 31.40 gäller för anläggning för tillverkning av grafit elektroder genom bränning eller grafitisering.	17:4 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 31.40-i gäller för anläggning för tillverkning av grafit elektroder genom bränning eller grafitisering.	-

--	--	--

8.16. Förbrukning av organiska lösningsmedel, 19 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>19:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 39.10 gäller för anläggning för ytbehandling av material, föremål eller produkter med en förbrukning av organiska lösningsmedel, om förbrukningen uppgår till mer än 150 kilogram per timme eller 200 ton per kalenderår.</p> <p>Med förbrukning avses lösningsmedelstillförseln minskad med den mängd som i tekniskt eller kommersiellt syfte återvinns för återanvändning där även återanvändning av lösningsmedel som bränsle ingår men inte lösningsmedel som slutligt bortskaffas som avfall.</p>	<p>19:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 39.10-i gäller för anläggning för ytbehandling av material, föremål eller produkter, <i>i synnerhet för appretering, tryckning, bstrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering</i>, med en förbrukning av organiska lösningsmedel, om förbrukningen uppgår till mer än 150 kilogram per timme eller 200 ton per kalenderår.</p> <p>Med förbrukning avses lösningsmedelstillförseln minskad med den mängd som i tekniskt eller kommersiellt syfte återvinns för återanvändning där även återanvändning av lösningsmedel som bränsle ingår men inte lösningsmedel som slutligt bortskaffas som avfall.</p>	<p>19:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 39.10-i gäller för anläggning för ytbehandling av material, föremål eller produkter, <i>i synnerhet för appretering, tryckning, bstrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering</i>, med en förbrukning av organiska lösningsmedel, om förbrukningen uppgår till mer än 150 kilogram per timme eller <u>mer än</u> 200 ton per kalenderår.</p> <p>Med förbrukning avses lösningsmedelstillförseln minskad med den mängd som i tekniskt eller kommersiellt syfte återvinns för återanvändning där även återanvändning av lösningsmedel som bränsle ingår men inte lösningsmedel som slutligt bortskaffas som avfall.</p>
<p>19:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 39.20 gäller för anläggning där organiska lösningsmedel förbrukas</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. med mer än 25 ton per kalenderår i <ol style="list-style-type: none"> a) rulloffset med heatsetfärg, b) djuptryck av publikationer, c) djuptryck av förpackningar, flexografi, screentryck, laminering eller lackering, d) ytrensning, e) fordonslackering, f) bandlackering, g) beläggning av lindningstråd, h) beläggning av trätor, i) träimpregnering, j) läderbeläggning, k) skotillverkning, l) laminering av trä eller 	<p>19:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 39.15 gäller för anläggning <i>där det per kalenderår förbrukas</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>mer än 5 ton halogenerade organiska lösningsmedel,</i> 2. <i>mer än totalt 25 ton organiska lösningsmedel.</i> 3. <i>mer än 50 ton per kalenderår i tillverkning av farmaceutiska produkter, eller</i> 4. <i>mer än 100 ton per kalenderår i tillverkning av lack, tryckfärg, lim eller andra beläggningspreparat.</i> <p>Med förbrukning avses detsamma som i 1 § andra stycket.</p> <p>Vid tillämpningen av första stycket ska inte sådana organiska lösningsmedel medräknas som omfattas av</p>	-

<p>plast, m) limbeläggning, n) annan beläggning, o) omvandling av gummi, eller p) utvinning av vegetabilisk olja eller animaliskt fett eller raffinering av vegetabilisk olja, 2. med mer än 50 ton per kalenderår i tillverkning av farmaceutiska produkter, eller 3. med mer än 100 ton per kalenderår i tillverkning av lack, tryckfärg, lim eller andra beläggingspreparat. Med förbrukning avses detsamma som i 1 § andra stycket.</p> <p>19:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 39.40 gäller för anläggning där det per kalenderår förbrukas 1. mer än 5 ton halogenerade organiska lösningsmedel, eller 2. mer än totalt 25 ton organiska lösningsmedel. Med förbrukning avses detsamma som i 1 § andra stycket. Vid tillämpningen av första stycket ska inte sådana organiska lösningsmedel medräknas som omfattas av förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen eller av föreskrifter som meddelats med stöd av den förordningen. Tillståndsplikten enligt första stycket gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §. Tillståndsplikten enligt första stycket 2 gäller inte sjukhus.</p>	<p>förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen eller av föreskrifter som meddelats med stöd av den förordningen. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 §. Tillståndsplikten enligt första stycket 2 gäller inte sjukhus.</p>	
<p>19:3 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 39.30 gäller för anläggning där organiska lösningsmedel förbrukas per kalenderår med 1. mer än 15 ton i rulloffset med heatsetfärg, 2. mer än 15 ton vid djuptryck av förpackningar, flexografi, screentryck, laminering eller</p>	<p>19:3 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 39.30 gäller för anläggning där organiska lösningsmedel förbrukas per kalenderår med 1. mer än 1 ton i ytrensning, om lösningsmedlet innehåller någon kemisk produkt, som enligt föreskrifter om klassificering och märkning</p>	<p>19:3 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 39.30 gäller för anläggning där organiska lösningsmedel förbrukas per kalenderår med 1. a) mer än 1 ton i ytrensning, om lösningsmedlet innehåller någon kemisk produkt, som enligt föreskrifter om</p>

<p>lackering, 3. mer än 1 ton i ytengöring, om lösningsmedlet innehåller någon kemisk produkt, som enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med riskfraserna "misstänks kunna ge cancer", "kan ge cancer", "kan ge ärftliga genetiska skador", "kan ge cancer vid inandning", "kan ge nedsatt fortplantningsförmåga" eller "kan ge fosterskador", 4. mer än 2 ton i annan ytengöring, 5. mer än 500 kilogram i fordonslackering, 6. mer än 5 ton i beläggning av lindningstråd, 7. mer än 15 ton i beläggning av träytor, 8. mer än 1 kilogram i kemtvätt, 9. mer än 10 ton i läderbeläggning, 10. mer än 5 ton i skotillverkning, 11. mer än 5 ton i laminering av trä eller plast, 12. mer än 5 ton i limbeläggning, 13. mer än 5 ton i annan beläggning, 14. mer än 15 ton i omvandling av gummi, eller 15. mer än 10 ton i utvinning av vegetabilisk olja eller animaliskt fett eller raffinering av vegetabilisk olja. Med förbrukning avses detsamma som i 1 § andra stycket. Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.</p>	<p>av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat har klassificerats med de riskfraser som ingår i faroklasserna "misstänks kunna ge cancer" (R40), "kan ge cancer" (R45), "kan ge ärftliga genetiska skador" (R46), "kan ge cancer vid inandning" (R49), "kan ge nedsatt fortplantningsförmåga" (R60) eller "kan ge fosterskador" (R61), eller enligt förordning (EG) nr 1272/2008 uppfyller kriterierna för att klassificeras i faroklasserna "Carc. 1A", "Carc. 1B", "Carc. 2", "Muta. 1A", "Muta. 1B", "Repr. 1A" eller "Repr. 1B", 2. mer än 2 ton i annan ytengöring, 3. mer än 500 kilogram i fordonslackering, eller 4. mer än 1 kilogram i kemtvätt. Med förbrukning avses detsamma som i 1 § andra stycket. Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.</p>	<p>klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat har klassificerats med de riskfraser som ingår i faroklasserna "misstänks kunna ge cancer" (R40), "kan ge cancer" (R45), "kan ge ärftliga genetiska skador" (R46), "kan ge cancer vid inandning" (R49), "kan ge nedsatt fortplantningsförmåga" (R60) eller "kan ge fosterskador" (R61), eller b) enligt förordning (EG) nr 1272/2008 uppfyller kriterierna för att klassificeras i faroklasserna "Carc. 1A", "Carc. 1B", "Carc. 2", "Muta. 1A", "Muta. 1B", "Repr. 1A" eller "Repr. 1B", 2. mer än 2 ton i annan ytengöring, 3. mer än 500 kilogram i fordonslackering, eller 4. mer än 1 kilogram i kemtvätt. Med förbrukning avses detsamma som i 1 § andra stycket. Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.</p>
	<p>19:4 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 39.35 gäller för anläggning där organiska lösningsmedel förbrukas per kalenderår med mer än 500 kilogram lackering av vägfordon till följd av</p>	<p>-</p>

	<p><i>reparation, underhåll eller dekoration som sker utanför tillverkningsanläggningar.</i></p> <p><i>Med förbrukning avses detsamma som i 1 § andra stycket.</i></p> <p><i>Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 eller 2 §.</i></p>	
<p>19:5 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 39.50 gäller för anläggning där det per kalenderår förbrukas</p> <p>1. mer än 1 ton halogenerade organiska lösningsmedel, eller</p> <p>2. mer än totalt 5 ton organiska lösningsmedel.</p> <p>Med förbrukning avses detsamma som 1 § andra stycket.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningsspliktig enligt 1, 2, 3 eller 4 §.</p>	<p>19:5 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 39.50 gäller för anläggning där det per kalenderår förbrukas</p> <p>1. mer än 1 ton halogenerade organiska lösningsmedel, eller</p> <p>2. mer än totalt 5 ton organiska lösningsmedel.</p> <p>Med förbrukning avses detsamma som 1 § andra stycket.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningsspliktig enligt 1, 2 eller 3 §.</p>	-

Kommentar:

Vissa språkliga justeringar har gjorts för att få tydligare bestämmelser.

3 § hör samman med avsnittet om *CLP-förordningen (EG nr 1272/2008)*.

8.17. Hantering av bränslen och andra kemiska produkter, 20 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>20:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 39.60 gäller för anläggning för lagring eller annan hantering av</p> <p>1. gasformiga eller flytande petrokemiska produkter, oljor, petroleumprodukter eller brännbara gaser, om anläggningen har kapacitet för lagring av mer än 50 000 ton vid ett och samma tillfälle eller hantering av mer än 500 000 ton per kalenderår,</p> <p>2. andra kemiska produkter som, enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerade eller uppfyller kriterierna för att</p>	<p>20:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 39.60 gäller för anläggning för lagring eller annan hantering av</p> <p>1. gasformiga eller flytande petrokemiska produkter, oljor, petroleumprodukter eller brännbara gaser, om anläggningen har kapacitet för lagring av mer än 50 000 ton vid ett och samma tillfälle eller hantering av mer än 500 000 ton per kalenderår,</p> <p>2. andra kemiska produkter som,</p> <p>a) enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har</p>	-

<p>klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna ”mycket giftig”, ”giftig”, ”frätande”, ”cancerframkallande”, ”mutagen”, ”reproduktionstoxisk” eller ”miljöfarlig”, om det i anläggningen lagras mer än 5 000 ton vid ett och samma tillfälle eller hanteras mer än 50 000 ton per kalenderår, eller 3. andra kemiska produkter än som avses i 1 och 2, om det i anläggningen lagras mer än 200 000 ton vid ett och samma tillfälle.</p>	<p>meddelat, <i>har klassificerats med de riskfraser som ingår i faroklasserna</i> ”mycket giftig”, ”giftig”, ”frätande”, ”cancerframkallande”, ”mutagen”, ”reproduktionstoxisk” eller ”miljöfarlig”, <i>eller</i> <i>b) enligt förordning (EG) nr 1272/2008 uppfyller kriterierna för att klassificeras i faroklasserna</i> ”Acute tox. 1”, ”Acute tox. 2”, ”Acute tox. 3”, ”STOT SE 1”, ”STOT RE 1”, ”Skin Corr. 1A”, ”Skin Corr. 1B”, ”Skin Corr. 1C”, ”Carc. 1A”, ”Carc. 1B”, ”Carc. 2”, ”Muta. 1A”, ”Muta. 1B”, ”Muta. 2”, ”Repr. 1A”, ”Repr. 1B”, ”Repr. 2”, ”Aquatic Acute 1”, ”Aquatic Chronic 1”, ”Aquatic Chronic 2”, ”Aquatic Chronic 3”, ”Aquatic Chronic 4” eller ”Ozone”, om det i anläggningen lagras mer än 5 000 ton vid ett och samma tillfälle eller hanteras mer än 50 000 ton per kalenderår, eller 3. andra kemiska produkter än som avses i 1 och 2, om det i anläggningen lagras mer än 200 000 ton vid ett och samma tillfälle</p>	
<p>20:2 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 39.70 gäller för anläggning för lagring av 1. gasformiga eller flytande petrokemiska produkter, oljor, petroleumprodukter eller brännbara gaser, om det i anläggningen lagras mer än 5 000 ton vid ett och samma tillfälle, 2. andra kemiska produkter än som avses i 1, om a) någon produkt, enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna ”mycket giftig”, ”giftig”, ”frätande”, ”cancerframkallande”,</p>	<p>20:2 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 39.70 gäller för anläggning för lagring av 1. gasformiga eller flytande petrokemiska produkter, oljor, petroleumprodukter eller brännbara gaser, om det i anläggningen lagras mer än 5 000 ton vid ett och samma tillfälle, 2. andra kemiska produkter än som avses i 1, om a) någon produkt, i. enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, <i>har klassificerats med de riskfraser som ingår i faroklasserna</i> ”mycket giftig”, ”giftig”, ”frätande”, ”cancerframkallande”,</p>	-

<p>”mutagen”, ”reproduktionstoxisk” eller ”miljöfarlig”, och b) det är fråga om en verksamhet för energiproduktion eller kemisk industri och anläggningen har kapacitet för lagring av mer än 1 ton vid ett och samma tillfälle, eller 3. andra kemiska produkter än som avses i 1 och 2, om det i anläggningen lagras mer än 50 000 ton vid ett och samma tillfälle.</p>	<p>”mutagen”, ”reproduktionstoxisk” eller ”miljöfarlig”, eller ii. enligt förordning (EG) nr 1272/2008 uppfyller kriterierna för att klassificeras i faroklasserna ”Acute tox. 1”, ”Acute tox. 2”, ”Acute tox. 3”, ”STOT SE 1”, ”STOT RE 1”, ”Skin Corr. 1A”, ”Skin Corr. 1B”, ”Skin Corr. 1C”, ”Carc. 1A”, ”Carc. 1B”, ”Carc. 2”, ”Muta. 1A”, ”Muta. 1B”, ”Muta. 2”, ”Repr. 1A”, ”Repr. 1B”, ”Repr. 2”, ”Aquatic Acute 1”, ”Aquatic Chronic 1”, ”Aquatic Chronic 2”, ”Aquatic Chronic 3”, ”Aquatic Chronic 4” eller ”Ozone”.</p> <p>b) det är fråga om en verksamhet för energiproduktion eller kemisk industri och anläggningen har kapacitet för lagring av mer än 1 ton vid ett och samma tillfälle, eller 3. andra kemiska produkter än som avses i 1 och 2, om det i anläggningen lagras mer än 50 000 ton vid ett och samma tillfälle.</p>	
---	---	--

Kommentar:

Dessa bestämmelser hör samman med avsnittet om *CLP-förordningen (EG nr 1272/2008)*.

8.18. Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla, 21 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
	<p>Anaerob biologisk behandling</p> <p>21:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.01 gäller för anläggning som genom anaerob biologisk behandling av stallgödsel, oavsett om det utgörs av avfall eller ej, grödor och annat biologiskt material, producerar mer än 3 000 MWh biogas per kalenderår.</p> <p>Utöver ovanstående material kan även upp till 500</p>	<p>21:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.01 gäller för anläggning som genom anaerob biologisk behandling av stallgödsel, oavsett om det utgörs av avfall eller ej, grödor och annat biologiskt material, producerar mer än 3 000 MWh biogas per kalenderår.</p> <p>Utöver ovanstående material kan även upp till 500</p>

	<p>ton icke farligt avfall per kalenderår behandlas.</p> <p>Om ingående mängd avfall överstiger 500 ton per kalenderår är verksamheten istället tillståndspliktig enligt 29 kap.33 eller 34 §. I ingående mängd avfall ska inte stallgödsel som utgör avfall inräknas.</p> <p>Om ingående mängd stallgödsel som utgör avfall överstiger 25 000 ton per kalenderår är verksamheten istället tillståndspliktig enligt 29 kap.33 eller 34 §.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten samtidigt utgör tillståndspliktig verksamhet enligt 29 kap. 33 eller 34 §.</p>	<p>ton icke farligt avfall per kalenderår behandlas.</p> <p>Om ingående mängd avfall överstiger 500 ton per kalenderår är verksamheten istället tillståndspliktig enligt 29 kap.33 eller 34 §. I ingående mängd avfall ska inte stallgödsel som utgör avfall inräknas.</p> <p>Om ingående mängd stallgödsel som utgör avfall överstiger 25 000 ton per kalenderår är verksamheten istället tillståndspliktig enligt 29 kap.33 eller 34 §.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten samtidigt utgör tillståndspliktig verksamhet enligt 29 kap. <u>24 §</u>.</p>
	<p>21:2 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.02 gäller för anläggning som genom anaerob biologisk behandling av stallgödsel, oavsett om det utgörs av avfall eller ej, grödor och annat biologiskt material producerar biogas, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 §.</p>	-
<p>Gas- och vätskeformiga bränslen</p>	<p>Framställning av gas- och vätskeformiga bränslen</p>	-
<p>21:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.05 gäller för anläggning för överföring av bränslen till gas- eller vätskeform med en total installerad tillförd effekt av 20 megawatt eller mer, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 11 kap. 2 §.</p>	<p>21:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.05-i gäller för anläggning för <i>förgasning</i> eller <i>förvätskning</i> av andra bränslen än kol där anläggningen har en kapacitet att överföra 20 megawatt tillförd bränsleeffekt eller mer.</p>	-
<p>21:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.10 gäller för anläggning för framställning av mer än 150 000 kubikmeter gasformigt bränsle per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt <u>1 §</u> eller 11 kap. <u>1</u>, <u>2</u> eller <u>4 §</u>.</p>	<p>21:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.15 gäller för anläggning för</p> <p>a) <i>uppgradering</i>, eller</p> <p>b) <i>annan tillverkning annat än via anaerob biologisk behandling</i>, av mer än 1500 MWh gas eller vätskeformigt bränsle per kalenderår, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 3 §.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 12 kap. 1 eller 2 §.</p>	-

21:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.20 gäller för anläggning för framställning av gasformigt bränsle, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt <u>1</u> eller <u>2 §</u> eller 11 kap. <u>1</u> , <u>2</u> eller <u>4 §</u> .	21:5 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.20 gäller för anläggning för <i>a) uppgradering, eller b) annan tillverkning annat än via anaerob biologisk behandling, av som högst 1500 MWh gas eller vätskeformigt bränsle per kalenderår.</i>	21:5 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.20 gäller för anläggning för <i>a) uppgradering, eller b) annan tillverkning annat än via anaerob biologisk behandling, av upp till och med 1500 MWh gas eller vätskeformigt bränsle per kalenderår.</i>
Kärnkraft	Kärnkraft	-
21:4 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 40.30 gäller för kärnkraftsreaktor eller annan kärnreaktor.	21:6 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 40.30 gäller för kärnkraftsreaktor eller annan kärnreaktor	-
Förbränning	Förbränning	
21:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 40.40 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av mer än 300 megawatt.	21:7 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 40.40-i gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av mer än 300 megawatt.	-
21:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.50 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av 50 megawatt eller mer, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 5 §.	21:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.50-i gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av <i>minst 50 megawatt och högst 300 megawatt.</i>	21:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.50-i gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av <i>50 megawatt eller mer upp till och med 300 megawatt.</i>
21:7 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.51 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av mer än 20 megawatt, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 5 eller 6 §.	21:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.51 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av mer än 20 megawatt <i>och mindre än 50 megawatt.</i>	21:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.51 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av mer än 20 megawatt <i>men mindre än 50 megawatt.</i>
21:8 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.60 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av 1. mer än 500 kilowatt, om annat bränsle används än enbart eldningsolja eller bränslegas, eller 2. mer än 10 megawatt, om inget annat bränsle används än eldningsolja eller bränslegas. Anmälningsplikten gäller inte 1. stationär förbränningsmotor avsedd endast som reservaggregat vid	21:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.60 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av 1. mer än 500 kilowatt, om annat bränsle används än enbart eldningsolja eller bränslegas, eller 2. mer än 10 megawatt, om inget annat bränsle används än eldningsolja eller bränslegas. Anmälningsplikten gäller inte 1. stationär förbränningsmotor avsedd endast som reservaggregat vid	21:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.60 gäller för anläggning för förbränning med en total installerad tillförd effekt av 1. mer än 500 kilowatt <i>upp till och med 20 megawatt</i> , om annat bränsle används än enbart <i>fossil</i> eldningsolja eller <i>biogen eller fossil</i> bränslegas, eller 2. mer än 10 megawatt <i>upp till och med 20 megawatt</i> , om inget annat bränsle används än <i>fossil</i> eldningsolja eller <i>biogen eller fossil</i> bränslegas.

elavbrott, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 5, 6, 7 eller 9 §.	elavbrott, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 7, 8, 9 eller 11 §.	
21:9 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.70 gäller för gasturbinanläggning med en total installerad tillförd effekt av <i>högst</i> 20 megawatt.	21:11 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.70 gäller för gasturbinanläggning med en total installerad tillförd effekt av <i>högst</i> 20 megawatt.	21:11 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.70 gäller för gasturbinanläggning med en total installerad tillförd effekt av <i>upp till och med</i> 20 megawatt.
Vindkraft	Vindkraft	-
21:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.90 gäller för verksamhet med 1. två eller fler vindkraftverk som står tillsammans (gruppstation), om vart och ett av vindkraftverken inklusive rotorblad är högre 150 meter, 2. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 150 meter och står tillsammans med en sådan gruppstation som avses i 1, eller 3. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 150 meter och står tillsammans med ett annat sådant vindkraftverk, om verksamheten påbörjas efter det att verksamheten med det andra vindkraftverket påbörjades.	21:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.90 gäller för verksamhet med 1. två eller fler vindkraftverk som står tillsammans (gruppstation), om vart och ett av vindkraftverken inklusive rotorblad är högre 150 meter, 2. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 150 meter och står tillsammans med en sådan gruppstation som avses i 1, eller 3. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 150 meter och står tillsammans med ett annat sådant vindkraftverk, om verksamheten påbörjas efter det att verksamheten med det andra vindkraftverket påbörjades.	-
21:11 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.95 gäller för verksamhet med 1. sju eller fler vindkraftverk som står tillsammans (gruppstation), om vart och ett av vindkraftverken inklusive rotorblad är högre än 120 meter, 2. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 120 meter och står tillsammans med en sådan gruppstation som avses i 1, eller 3. ett eller fler vindkraftverk som vart och ett inklusive rotorblad är högre än 120 meter och står tillsammans med så många andra sådana vindkraftverk att gruppstationen sammanlagt består av minst sju	21:13 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 40.95 gäller för verksamhet med 1. sju eller fler vindkraftverk som står tillsammans (gruppstation), om vart och ett av vindkraftverken inklusive rotorblad är högre än 120 meter, 2. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 120 meter och står tillsammans med en sådan gruppstation som avses i 1, eller 3. ett eller fler vindkraftverk som vart och ett inklusive rotorblad är högre än 120 meter och står tillsammans med så många andra sådana vindkraftverk att gruppstationen sammanlagt består av minst sju	-

vindkraftverk, om verksamheten påbörjas efter det att verksamheten eller verksamheterna med de andra vindkraftverken påbörjades. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 10 §.	vindkraftverk, om verksamheten påbörjas efter det att verksamheten eller verksamheterna med de andra vindkraftverken påbörjades. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 12 §.	
21:12 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.100 gäller för verksamhet med 1. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 50 meter, 2. två eller fler vindkraftverk som står tillsammans (gruppstation), eller 3. ett vindkraftverk som står tillsammans med ett annat vindkraftverk, om verksamheten påbörjas efter det att verksamheten med det andra vindkraftverket påbörjades. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 10 eller 11 §.	21:14 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.100 gäller för verksamhet med 1. ett vindkraftverk som inklusive rotorblad är högre än 50 meter, 2. två eller fler vindkraftverk som står tillsammans (gruppstation), eller 3. ett vindkraftverk som står tillsammans med ett annat vindkraftverk, om verksamheten påbörjas efter det att verksamheten med det andra vindkraftverket påbörjades. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 12 eller 13 §.	-
Värme- och kylanläggningar	Värme- och kylanläggningar	-
21:13 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.110 gäller för värmepump eller kylanläggning för uttag eller tillförsel av värmeenergi från mark, vattenområde, grundvatten eller avloppsvatten för en uttagen eller tillförd effekt av mer än 10 megawatt. Anmälningsplikten gäller inte uttag eller tillförsel genom vattentäkt.	21:15 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.110 gäller för värmepump eller kylanläggning för uttag eller tillförsel av värmeenergi från mark, vattenområde, grundvatten eller avloppsvatten för en uttagen eller tillförd effekt av mer än 10 megawatt. Anmälningsplikten gäller inte uttag eller tillförsel genom vattentäkt.	-
21:14 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.120 gäller för anläggning för lagring av värme i mark, vattenområde eller i grundvatten för en tillförd energimängd av mer än 3 000 megawattimmar.	21:16 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 40.120 gäller för anläggning för lagring av värme i mark, vattenområde eller i grundvatten för en tillförd energimängd av mer än 3 000 megawattimmar.	-

Kommentar:

Hänvisningen till 29 kap. i 1 § justeras. Dessutom justeras vissa paragrafer för att få tydligare bestämmelser samt en enhetlighet med övriga kapitel med avseende på angivna mängdgränser.

8.19. Tankrengöring, 26 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>26:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 74.10 gäller för anläggning för rengöring av cisterner, tankar eller fat som i annan verksamhet än den egna används för förvaring eller transport av kemiska produkter och där någon kemisk produkt, enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, är klassificerad eller uppfyller kriterierna för att klassificeras med de riskfraser som ingår i faroklasserna ”mycket giftig”, ”giftig”, ”frätande”, ”cancerframkallande”, ”mutagen”, ”reproduktionstoxisk” eller ”miljöfarlig”.</p>	<p>26:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 74.10 gäller för anläggning för rengöring av cisterner, tankar eller fat som i annan verksamhet än den egna används för förvaring eller transport av kemiska produkter och där någon kemisk produkt, a) enligt föreskrifter om klassificering och märkning av kemiska produkter som Kemikalieinspektionen har meddelat, <i>har klassificerats med de riskfraser som ingår i faroklasserna</i> ”mycket giftig”, ”giftig”, ”frätande”, ”cancerframkallande”, ”mutagen”, ”reproduktionstoxisk” eller ”miljöfarlig”, eller b) enligt förordning (EG) nr 1272/2008 uppfyller kriterierna för att klassificeras i faroklasserna ”Acute tox. 1”, ”Acute tox. 2”, ”Acute tox. 3”, ”STOT SE 1”, ”STOT RE 1”, ”Skin Corr. 1A”, ”Skin Corr. 1B”, ”Skin Corr. 1C”, ”Carc. 1A”, ”Carc. 1B”, ”Carc. 2”, ”Muta. 1A”, ”Muta. 1B”, ”Muta. 2”, ”Repr. 1A”, ”Repr. 1B”, ”Repr. 2”, ”Aquatic Acute 1”, ”Aquatic Chronic 1”, ”Aquatic Chronic 2”, ”Aquatic Chronic 3”, ”Aquatic Chronic 4” eller ”Ozone”.</p>	-

Kommentar:

Dessa bestämmelser hör samman med avsnittet om CLP-förordningen (EG nr 1272/2008).

8.20. Rening av avloppsvatten, 28 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
<p>28:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.10 gäller för avloppsreningsanläggning med en anslutning av fler</p>	<p>28:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.10 gäller för avloppsreningsanläggning med en anslutning av fler än</p>	<p>28:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.10 gäller för avloppsreningsanläggning som omfattas av lagen (2006:412) om allmänna</p>

<p>än 2 000 personer eller som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar mer än 2 000 personekvivalenter.</p>	<p>2 000 personer eller som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar mer än 2 000 personekvivalenter.</p>	<p><i>vattentjänster och som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar 2 000 personekvivalenter eller mer.</i></p>
		<p><i>28:2 Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.11 gäller för avloppsreningsanläggning med en anslutning av 2 000 personer eller fler, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 §.</i></p>
<p>28:2 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.20 gäller för avloppsreningsanläggning som är dimensionerad för mer än 200 personekvivalenter, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 1 §.</p>	<p>28:3 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.30 gäller för avloppsreningsanläggning som är dimensionerad för mer än 200 men högst 2000 personekvivalenter.</p>	<p>28:4 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.16 gäller för avloppsreningsanläggning som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar mer än 200 upp till och med 2000 personekvivalenter.</p>
<p>28:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.25 gäller för avloppsreningsanläggning som tar emot avloppsvatten från en eller flera sådana anläggningar som avses i 2 kap. 1 §, 4 kap. 12 eller 16 §, 5 kap. 1, 4, 10, 18, 19, 34, 35, 37 eller 39 §, 6 kap. 1 §, 7 kap. 1 §, 8 kap. 1 eller 6 §, 9 kap. 1 eller 2 §, 11 kap. 2 eller 4 §, 12 kap. 1, 2, 3, 5 eller 14 §, 14 kap. 1, 5, 8, 10 eller 14 §, 15 kap. 1, 3, 6, 9, 10, 13 eller 14 §, 16 kap. 1 §, 17 kap. 4 §, 19 kap. 1 §, 21 kap. 1, 5 eller 6 § eller 29 kap. 3, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 30, 35, 36, 38, 39, 49, 50, 54 eller 58 § men som drivs av en annan verksamhetsutövare. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 1 eller 2 § eller enligt 13 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.</p>	<p>28:2 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.15-i gäller för avloppsreningsanläggning som tar emot avloppsvatten från en eller flera sådana anläggningar som avses i 1 kap. 2 § Industriutsläppsförordningen (2013:250). <i>Tillståndsplikt enligt denna bestämmelse gäller inte om verksamheten huvudsakligen tar emot avloppsvatten från hushåll eller om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 13 § förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.</i></p>	<p>28:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.15-i gäller för avloppsreningsanläggning som tar emot avloppsvatten från en eller flera sådana anläggningar som avses i 1 kap. 2 § Industriutsläppsförordningen (2013:250). <i>Tillståndsplikt enligt denna bestämmelse gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 §.</i></p>

Kommentar:

Nuvarande 1 § delas upp i två bestämmelser för att tydliggöra vilka verksamheter som omfattas av avloppsdirektivet (1 §) och vilka som hänförs till vår svenska reglering (2 §). Både 1 § och 2 § justeras avseende storleken, 2 000 eller mer/fler istället för mer än/fler än 2 000.

Bestämmelsen avseende industriutsläppsverksamheter (ny 3 §) bygger inte på storlek utan gäller för de verksamheter som omfattas av 1 kap. 2 § Industriutsläppsförordningen (2013:250) oavsett storlek. Det enda undantaget som kan göras från detta är för de verksamheter som omfattas av avloppsdirektivet. Eftersom förslaget till 1 § avser de verksamheter som omfattas av avloppsdirektivet så görs således ett undantag för dessa i ny 3 §.

Ny föreslagen 4 § ändras för att få en mer enhetlig terminologi i de olika bestämmelserna.

8.21. Avfall, 29 kap.

Nuvarande lydelse	Tidigare föreslagen lydelse i RU	Ny föreslagen lydelse
Förbränning	Förbränning	-
29:18 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.180 gäller för samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår.	29:1 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.180-i gäller för samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår. <i>Med samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</i>	29:1 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.180-i gäller för samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall <u>är mer än 10 ton per dygn eller</u> mer än 2 500 ton per kalenderår. <i>Med samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</i>
29:19 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.181 gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår.	29:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.181-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår.	29:2 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.181-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är mer än <u>10 ton per dygn eller</u> mer än 2 500 ton per kalenderår. <i>Med avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</i>
29:20 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.190 gäller för samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 18 §.	29:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.190 gäller för samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är upp till 2 500 ton per kalenderår.	29:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.190 gäller för samförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är upp till <u>och med 10 ton per dygn eller upp till och</u>

		<i>med 2 500 ton per kalenderår. <u>Med samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u></i>
29:21 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.191 gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 19 §.	29:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.191 gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är upp till 2 500 ton per kalenderår.	29:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.191 gäller för avfallsförbränningsanläggning där farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden farligt avfall är upp till <u>och med 10 ton per dygn eller upp till och med 2 500 ton per kalenderår.</u> <u>Med avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u>
29:22 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.200 gäller för samförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.	29:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.200-i gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.	29:5 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.200-i gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <u>är mer än 100 000 ton per kalenderår.</u> I den tillförda mängden inräknas inte <u>1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</u> <u>2. rent träavfall.</u> <u>Med samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u>
29:23 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.201 gäller för avfallsförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.	29:6 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.201-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.	29:6 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.201-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <u>är mer än 100 000 ton per kalenderår.</u> I den tillförda mängden inräknas inte <u>1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</u> <u>2. rent träavfall.</u> <u>Med avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u>
29:24 § Tillståndsplikt B	29:7 § Tillståndsplikt B och	29:7 § Tillståndsplikt B och

<p>och verksamhetskod 90.210 gäller för samförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 18 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 22 §.</p>	<p>verksamhetskod 90.210-i gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <i>är mellan 18 000 och 100 000 ton per kalenderår</i>. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.</p>	<p>verksamhetskod 90.210-i gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <u>är</u> <u>1. mer än 3 ton per timme eller,</u> <u>2. mer än 18 000 ton upp till och med 100 000 ton per kalenderår.</u> I den tillförda mängden inräknas inte <u>1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</u> <u>2. rent träavfall.</u> <u>Med</u> <u>samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u></p>
<p>29:25 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.211 gäller för avfallsförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 18 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 23 §.</p>	<p>29:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.211-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <i>är mellan 18 000 och 100 000 ton per kalenderår</i>. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.</p>	<p>29:8 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.211-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <u>är</u> <u>1. mer än 3 ton per timme eller,</u> <u>2. mer än 18 000 ton upp till och med 100 000 ton per kalenderår.</u> I den tillförda mängden inräknas inte <u>1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller</u> <u>2. rent träavfall.</u> <u>Med</u> <u>avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u></p>
-	-	<p>29:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.212-i gäller för samförbränningsanläggning där <i>animaliskt avfall</i> förbränns, om den tillförda mängden avfall <i>är mer än 10 ton per dygn eller mer än 2 500 ton upp till och med 18 000 ton per kalenderår</i>. <u>Med</u> <u>samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om</u></p>

-	-	<p><u>förbränning av avfall.</u> 29:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.213-i gäller för avfallsförbränningsanläggning där animaliskt avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är mer än 10 ton per dygn eller mer än 2 500 ton upp till och med 18 000 ton per kalenderår. <u>Med avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u></p>
<p>29:26 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.220 gäller för samförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 50 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 22 eller 24 §.</p>	<p>29:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.220 gäller för samförbränningsanläggning där icke-farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är mellan 50 och 18 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.</p>	<p>29:11 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.220 gäller för samförbränningsanläggning där icke-farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är mer än 50 ton upp till och med 18000 ton per kalenderår eller upp till och med 3 ton per timme. I den tillförda mängden inräknas inte 1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller 2. rent träavfall. Tillståndsplikt gäller inte om tillstånd krävs enligt 29 kap 9 eller 10 §§. Med samförbränningsanläggning avses detsamma som i 7 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</p>
<p>29:27 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.221 gäller för avfallsförbränningsanläggning där avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är större än 50 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 23 eller 25 §.</p>	<p>29:10 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.221 gäller för avfallsförbränningsanläggning där icke-farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är mellan 50 och 18 000 ton per kalenderår. I den tillförda mängden inräknas inte 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall som energiåtervinns, eller 2. rent träavfall som energiåtervinns.</p>	<p>29:12 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.221 gäller för avfallsförbränningsanläggning där icke-farligt avfall förbränns, om den tillförda mängden avfall är mer än 50 ton upp till och med 18000 ton per kalenderår eller upp till och med 3 ton per timme. I den tillförda mängden inräknas inte 1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller 2. rent träavfall. Tillståndsplikt gäller inte om tillstånd krävs enligt 29 kap 9 eller 10 §§.</p>

		<u>Med avfallsförbränningsanläggning avses detsamma som i 6 § i förordning (2013:253) om förbränning av avfall.</u>
29:28 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.230 gäller för samförbränningsanläggning där annat avfall än farligt avfall förbränns yrkesmässigt, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 22, 24 eller 26 §. Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall förbränns och energiåtervinns, eller 2. rent träavfall förbränns och energiåtervinns.	29:11 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.230 gäller för samförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns yrkesmässigt, om den tillförda mängden inte överstiger 50 ton per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall förbränns och energiåtervinns, eller 2. rent träavfall förbränns och energiåtervinns.	29:13 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.230 gäller för <u>förbränningsanläggning</u> där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns yrkesmässigt, om den tillförda mängden inte överstiger 50 ton per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, eller 2. rent träavfall, förbränns.
29:29 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.231 gäller för avfallsförbränningsanläggning där annat avfall än farligt avfall förbränns yrkesmässigt, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 23, 25 eller 27 §. Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall förbränns och energiåtervinns, eller 2. rent träavfall förbränns och energiåtervinns.	29:12 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.231 gäller för avfallsförbränningsanläggning där <i>icke-farligt avfall</i> förbränns yrkesmässigt, om den tillförda mängden avfall inte överstiger 50 ton per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte anläggning där endast 1. vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall förbränns och energiåtervinns, eller 2. rent träavfall förbränns och energiåtervinns.	Föreslås strykas
Deponering	Deponering	-
29:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.270 gäller för uppläggning av muddermassa 1. på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken inte endast är ringa, eller 2. i större mängd än 1 000 ton.	-	29:14 § <u>Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.271 gäller för deponering av icke-farliga muddermassor längs mindre sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats.</u> 1. om föroreningsrisken inte endast är ringa, eller 2. i större mängd än 1 000 ton
29:34 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.280 gäller för uppläggning av 1. högst 1 000 ton muddermassa på ett sätt som	29:13 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.281 gäller för deponering av högst 1000 ton icke farligt muddringsslam längs mindre sund, kanaler	29:15 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.281 gäller för deponering av upp till och med 1 000 ton icke-farliga muddermassor längs mindre

kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken endast är ringa, eller 2. inert avfall som uppkommit i gruv- eller täktverksamhet.	<i>eller vattenvägar, från vilka det har muddrats, om föroreningsrisken endast är ringa eller mindre.</i>	<i>sund, kanaler eller vattenvägar, från vilka det har muddrats, om föroreningsrisken endast är ringa.</i>
29:35 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.290 gäller för anläggning för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår.	29:14 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.290-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 100 000 ton per kalenderår. <i>Tillståndsplikten gäller inte deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar.</i>	29:16 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.290-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är <u>mer än</u> 100 000 ton per kalenderår.
29:36 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.300 gäller för anläggning för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som deponeras i anläggningen är större än 25 000 ton. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 35 eller 41 §.	29:15 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.300-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som deponeras är större än 25 000 ton. Tillståndsplikten gäller inte <i>1. deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar, eller</i> 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 14 §.	29:17 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.300-i gäller för deponering av annat avfall än inert eller farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är <u>mer än</u> 2 500 ton <u>upp till och med</u> 100 000 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som <u>totalt</u> deponeras är <u>mer än</u> 25 000 ton. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 16 §.
29:37 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.310 gäller för anläggning för deponering av inert avfall eller annat avfall än farligt avfall, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 35, 36 eller 41 §.	29:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.310 gäller för deponering av inert avfall eller <i>icke-farligt avfall.</i> <i>Tillståndsplikten gäller inte</i> <i>1. deponering av icke-farliga sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar, eller</i> <i>2. om verksamheten är tillstånds eller anmälningspliktig enligt 13, 14 eller 15 §.</i>	29:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.310 gäller för deponering av <i>icke-farligt avfall</i> om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 15, 16 eller 17 §.
29:38 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.320	29:17 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.320-i gäller	29:19 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.320-i

gäller för anläggning för deponering av farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 10 000 ton per kalenderår.	för deponering av farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 10 000 ton per kalenderår.	gäller för deponering av farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är <u>mer än</u> 10 000 ton per kalenderår.
29:39 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.330 gäller för anläggning för deponering av farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som deponeras i anläggningen är större än 25 000 ton. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 38 eller 41 §.	29:18 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.330-i gäller för deponering av farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som deponeras är större än 25 000 ton. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 17 §.	29:20 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.330-i gäller för deponering av farligt avfall, om 1. den tillförda mängden avfall är <u>mer än</u> 2 500 ton <u>upp till och med</u> 10 000 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden avfall som <u>totalt</u> deponeras är <u>mer än</u> 5 000 ton. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 19 §.
29:40 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.340 gäller för anläggning för deponering av farligt avfall, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt <u>38, 39 eller 41 §</u> .	29:19 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.340 gäller för deponering av farligt avfall, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 17 eller 18 §.	29:21 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.340 gäller för deponering av farligt avfall, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 19 eller 20 §.
29:41 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.341 gäller för sluttäckt anläggning för deponering av avfall där sluttäckningen har godkänts enligt 32 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall, fram till dess åtgärder inte längre behöver vidtas enligt 33 § samma förordning.	29:20 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.341 gäller för sluttäckt deponi av avfall där sluttäckningen har godkänts enligt 32 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall, fram till dess åtgärder inte längre behöver vidtas enligt 33 § samma förordning.	29:22 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.341 gäller för sluttäckt deponi av avfall där sluttäckningen har godkänts enligt 32 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall, fram till dess åtgärder inte längre behöver vidtas enligt 33 § samma förordning.
Annan återvinning eller bortskaffande	Generell återvinning/bortskaffande	-
29:49 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.405 gäller för bortskaffa annat avfall än farligt avfall genom 1. biologisk behandling, 2. fysikalisk-kemisk behandling, 3. förbehandling av avfall för förbränning, eller 4. samförbränning eller behandling av slagg eller aska.	29:21 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.405-i gäller för <i>bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd som överstiger 12 500 ton per kalenderår genom en eller flera av följande verksamheter</i> 1. biologisk behandling 2. fysikalisk-kemisk behandling 3. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning	29:23 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.405-i gäller för <i>bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd på mer än 12 500 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter</i> 1. biologisk behandling 2. fysikalisk-kemisk behandling 3. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning

<p>Tillståndsplikten gäller endast om den tillförda mängden avfall är större än 12 500 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 50 § eller 28 kap. 1 eller 2 § eller enligt 13 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.</p>	<p>4. behandling av slagg eller aska</p> <p>5. <i>fragmentering av metallavfall.</i></p>	<p>4. behandling av slagg eller aska</p> <p>5. <i>fragmentering av metallavfall.</i></p>
<p>29:50 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.406 gäller för anläggning för att återvinna, eller en anläggning för att återvinna eller bortskaffa, annat avfall än farligt avfall genom biologisk behandling, förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning, behandling av slagg eller aska eller fragmentering av metallavfall, om</p> <p>1. den tillförda mängden avfall är större än 18 500 ton per kalenderår, eller</p> <p>2. den tillförda mängden avfall är större än 25 000 ton per kalenderår och verksamheten består av endast anaerob biologisk behandling.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 28 kap. 1 eller 2 § eller enligt 13 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.</p>	<p>29:22 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.406-i gäller för återvinning, eller återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en tillförd mängd som överstiger 18 750 ton per kalenderår genom en eller flera av följande verksamheter</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning 3. behandling av slagg eller aska 4. fragmentering av metallavfall. <p><i>Tillståndsplikten gäller en tillförd mängd avfall på maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.</i></p>	<p>29:24 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.406-i gäller för återvinning, eller återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en tillförd mängd <u>på mer än 18 750 ton per kalenderår</u> eller <u>75 ton per dygn</u> genom en eller flera av följande verksamheter</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning 3. behandling av slagg eller aska 4. fragmentering av metallavfall. <p><i>Tillståndsplikten gäller <u>då mängden avfall är mer än 25 000 ton per kalenderår</u> eller <u>100 ton per dygn</u> om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.</i></p>
<p>29:54 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.435 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall enligt ett förfarande som anges i R2, R5, R6, R7, R8 eller R9 i bilaga 2 eller i D4, D8, D9, D13 eller D14 i bilaga 3 till avfallsförordningen (2011:927), om den tillförda mängden farligt avfall är större än 2 500 ton per</p>	<p>29:23 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.435-i gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall med en tillförd mängd som överstiger 2 500 ton per kalenderår genom en eller flera av följande verksamheter:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. fysikalisk-kemisk behandling 3. återvinning/regenerering av lösningsmedel 4. återvinning/regenerering av 	<p>29:25 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.435-i gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall med en tillförd mängd <u>på mer än 2 500 ton per kalenderår</u> eller <u>10 ton per dygn</u> genom en eller flera av följande verksamheter:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling 2. fysikalisk-kemisk behandling 3. återvinning/regenerering av lösningsmedel

<p>kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 18, 19, 38 eller 39 §.</p>	<p><i>oorganiska material utom metaller och metallföreningar</i> 5. regenerering av syror eller baser 6. återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar 7. återvinning av komponenter från katalysatorer 8. omräffinerig av olja eller annan återanvändning av olja 9. invallning 10. sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar 11. omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar.</p>	<p>4. återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar 5. regenerering av syror eller baser 6. återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar 7. återvinning av komponenter från katalysatorer 8. omräffinerig av olja eller annan återanvändning av olja 9. invallning 10. sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar 11. omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar.</p>
<p>29:51 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.410 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa annat avfall än farligt avfall, om den mängd avfall som tillförs anläggningen är större än 100 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 1, 2, 6–10, 13–17, 22–37, 44 och 45 §§.</p>	<p>29:24 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.410 gäller för återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd på mer än 100 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 5-6, 14-16, 21-22, 35, 37-38, 40 och 42-46 §§.</p>	<p>29:26 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.410 gäller för återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd på mer än 100 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel.</p>
<p>29:52 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.420 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa annat avfall än farligt avfall, om den mängd avfall som tillförs anläggningen är större än 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller</p>	<p>29:25 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.420 gäller för återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall, med en tillförd mängd på mellan 500 ton och 100 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 7-10, 13, 15-16, 21-22, 33-38 och 40-46 §§.</p>	<p>29:27 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.420 gäller för återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall, med en tillförd mängd på <u>mer än 500 ton upp till och med 100 000 ton</u> per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon annan bestämmelse i detta</p>

anmälningspliktig enligt någon av 1, 2, 6–10, 13–17, 22–37 och 44–51 §§.		<u>kapitel.</u>
29:53 § Anmälningsplikt C och verk-samhetskod 90.430 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa annat avfall än farligt avfall, om verk-samheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 1, 2, 6–10, 13–17, 22–37, 44, 45 och 49–52 §§.	29:26 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.430 gäller för yrkesmässig återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd upp till 500 ton per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 13, 34, 36-38, 40-41, 43 och 46 §§.	29:28 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.430 gäller för yrkesmässig återvinning eller bortskaffande av icke-farligt avfall med en tillförd mängd upp till och med 500 ton per kalenderår. <u>Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är anmälnings- eller tillståndspliktig enligt någon annan bestämmelse i detta kapitel.</u>
29:55 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.440 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall, om huvuddelen av det avfall som avses att bli behandlat i anläggningen kommer från andra inrättningar och den tillförda mängden avfall är större än 2 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 4, 5, 8, 11–14, 18–26, 30–34, 38–48 och 54 §§.	29:27 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.440 gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall, med en tillförd mängd som överstiger 2 500 ton per kalenderår om behandlingen av farligt avfall inte är någon av de uppräknade i 23 §. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 1-2, 17-20, 31, 35, 40 och 47-48 §§.	29:29§ Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.440 gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall, med en tillförd mängd <u>på mer än 2 500 ton per kalenderår om behandlingen av farligt avfall inte är någon av de uppräknade i 25 §.</u> Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon <u>annan bestämmelse i detta kapitel.</u>
Annan återvinning eller bortskaffande	Återvinning eller bortskaffande av avfall som uppkommit i egen verksamhet	-
29:56 § Tillståndsplikt B och verk-samhetskod 90.450 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall, om huvuddelen av det avfall som avses att bli behandlat i anläggningen kommer från andra inrättningar. Tillståndsplikten gäller inte 1. förorenade uppgrävda massor, eller 2. om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt någon av 4, 5, 8, 11–14,	29:28 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.450 gäller för yrkesmässig återvinning eller bortskaffande av farligt avfall med en tillförd mängd upp till 2 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon av 3-4, 19-20, 29-30, 32, 36-41 och 47-48 §§.	29:30 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.450 gäller för yrkesmässig återvinning eller bortskaffande av farligt avfall med en tillförd mängd upp till och med 2 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt någon <u>annan bestämmelse i detta kapitel.</u>

18–26, 30–34, 38–48, 54 och 55 §§.		
<p>29:46 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.380 gäller för anläggning för behandling av farligt avfall, om avfallet har uppkommit i den verksamhet där anläggningen finns.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte behandling som leder till materialåtervinning eller om verksamheten är anmälningspliktig enligt 45 §.</p>	<p>29:29 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.381 gäller för</p> <p>1. återvinning av farligt avfall om mängden avfall är mellan 500 och 2 500 ton per kalenderår, eller</p> <p>2. bortskaffande av farligt avfall om mängden avfall uppgår till högst 2 500 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikten gäller sådant avfall som uppkommer i den egna verksamheten.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är anmälningspliktig enligt 30 §.</p>	<p>29:31 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.381 gäller för</p> <p>1. återvinning av farligt avfall om mängden avfall är <u>mer än</u> 500 ton <u>upp till och med</u> 2 500 ton per kalenderår, eller</p> <p>2. bortskaffande av farligt avfall <u>upp till och med</u> 2 500 ton per kalenderår.</p> <p>Tillståndsplikten gäller sådant avfall som uppkommer i den egna verksamheten.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är anmälningspliktig enligt 32§.</p>
	<p>29:30 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.382 gäller konvertering av smittförande avfall vid sjukhus om huvuddelen av det avfall som behandlas kommer från den egna verksamheten.</p>	<p>29:32§ Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.382 gäller konvertering av smittförande avfall vid sjukhus.</p>
	<p>29:31 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.383 gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall om mängden avfall överstiger 2 500 ton per kalenderår, om avfallet har uppkommit i den egna verksamheten och om behandlingen av farligt avfall inte är någon av de uppräknade i 23 §.</p>	<p>29:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.383 gäller för återvinning eller bortskaffande av farligt avfall om mängden avfall är mer än 2 500 ton per kalenderår, om avfallet har uppkommit i den egna verksamheten och om behandlingen av farligt avfall inte är någon av de uppräknade i 25 §.</p>
<p>29:47 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.390 gäller för anläggning för behandling av farligt avfall, om 1. avfallet har uppkommit i den verksamhet där anläggningen finns, och 2. behandlingen leder till materialåtervinning.</p>	<p>29:32 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.391 gäller för återvinning av farligt avfall upp till 500 ton per kalenderår, om</p> <p>1. avfallet har uppkommit i den egna verksamheten, och</p> <p>2. behandlingen leder till materialåtervinning.</p>	<p>29:34 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.391 gäller för återvinning av farligt avfall upp till <u>och med</u> 500 ton per kalenderår, om</p> <p>1. avfallet har uppkommit i den egna verksamheten, och</p> <p>2. behandlingen leder till materialåtervinning.</p>
Biologisk behandling	Biologisk behandling	-

<p>29:16 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.160 gäller för anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall, om den tillförda mängden avfall är större än 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte 1. park- och trädgårdsavfall, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15, 30, 49 eller 50 §.</p>	<p>29:33 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.161 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i> 1. om den tillförda mängden avfall är mellan 500 och 18 750 ton per kalenderår eller, 2. om den tillförda mängden avfall är maximalt 25 000 ton per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning. Tillståndsplikten gäller inte park- och trädgårdsavfall. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig eller anmälningspliktig enligt 21, 35 eller 36 §§.</p>	<p>29:35 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.161 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i> 1. om den tillförda mängden avfall är <u>mer än 500 ton upp till och med 18 750 ton per kalenderår</u> eller, 2. om den tillförda mängden avfall är <u>upp till och med 25 000 ton per kalenderår</u> om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning. Tillståndsplikten gäller inte park- och trädgårdsavfall. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 23 §.</p>
<p>29:17 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.170 gäller för anläggning för biologisk behandling av annat avfall än farligt avfall, om 1. den tillförda mängden annat avfall än park- och trädgårdsavfall är större än 10 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är större än 50 ton per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 15, 16, 49 eller 50 §.</p>	<p>29:34 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.171 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i>, om 1. den tillförda mängden annat avfall än park- och trädgårdsavfall är mellan 10 och 500 ton per kalenderår, eller 2. den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är mellan 50 och 18 750 ton per kalenderår.</p>	<p>29:36 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.171 gäller för biologisk behandling av <i>icke-farligt avfall</i>, om 1. den tillförda mängden annat avfall än park- och trädgårdsavfall är <u>mer än 10 ton upp till och med 500 ton per kalenderår</u>, eller 2. den tillförda mängden park- och trädgårdsavfall är <u>mer än 50 ton upp till och med 18 750 ton per kalenderår</u>.</p>
<p>Animaliska biprodukter</p>	<p>Animaliskt avfall</p>	<p>-</p>
<p>29:30 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.240 gäller för anläggning för att på annat sätt än genom förbränning per kalenderår bearbeta mer än 2 500 ton animaliska biprodukter som är kategori 1-, kategori 2- eller kategori 3- material enligt förordning (EG) nr 1069/2009, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 5 kap. 34 § eller 7 kap. 1 §.</p>	<p>29:35 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.241-i gäller för <i>bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall</i> där den tillförda mängden överstiger 2 500 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1- 12 §§.</p>	<p>29:37 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.241-i gäller för bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall där den tillförda mängden <u>är mer än 2 500 ton per kalenderår eller 10 ton per dygn, om inte verksamheten är tillståndspliktig enligt 9, 10 eller 35 §§.</u></p>
<p>29:31 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.250 gäller för anläggning för att på annat sätt än genom förbränning per kalenderår bearbeta mer än 20 ton animaliska biprodukter som</p>	<p>29:36 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.251 gäller för <i>bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall</i> där den tillförda mängden är upp till 2 500 ton per kalenderår.</p>	<p>29:38 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.251 gäller för <i>bortskaffande eller återvinning av animaliskt avfall</i> där den tillförda mängden är upp till <u>och med 2 500 ton per kalenderår eller</u></p>

är kategori 1-, kategori 2- eller kategori 3-material enligt förordning (EG) nr 1069/2009, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 30 § eller 5 kap. 34 §.	<i>Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig eller anmälningspliktig enligt 9-12 §§.</i>	<u>10 ton per dygn.</u>
Användning för anläggningsändamål	Återvinning för anläggningsändamål	-
29:13 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.130 gäller för användning för anläggningsändamål av avfall på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken inte endast är ringa.	29:37 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.131 gäller för återvinning av inert och icke-farligt avfall för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken inte endast är ringa.	29:39 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.131 gäller för återvinning av inert eller icke-farligt avfall för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken inte endast är ringa.
29:14 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.140 gäller för användning för anläggningsändamål av avfall på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken är ringa.	29:38 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.141 gäller för återvinning av inert och icke-farligt avfall för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken är ringa.	29:40 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.141 gäller för återvinning av inert eller icke-farligt avfall för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten, om föroreningsrisken är ringa.
Annan återvinning eller bortskaffande	Uppgrävda massor	-
29:43 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.360 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall som består av uppgrävda massor. <u>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 38, 39, 40, 42 eller 44 §.</u>	29:39 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.361 gäller för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall som består av uppgrävda massor om mängden avfall är högst 2 500 ton per kalenderår. <i>Tillståndsplikten gäller inte verksamhet som är tillståndspliktig enligt 19 eller 40 §.</i>	29:41 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.361 gäller för att återvinna eller bortskaffa farligt avfall som består av uppgrävda massor om mängden avfall är <u>upp till och med 2 500 ton per kalenderår.</u> <i>Tillståndsplikten gäller inte verksamhet som är tillståndspliktig enligt 21 eller 42 §.</i>
29:44 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.370 gäller för anläggning för att återvinna eller bortskaffa avfall som består av uppgrävda förorenade massor från den plats där anläggningen finns, om 1. anläggningen finns på platsen under högst en tolv månadersperiod, och 2. verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 36, 37, 38, 39 eller 40 §.	29:40 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.370 gäller för återvinning eller bortskaffande av avfall som består av uppgrävda förorenade massor från den plats där verksamheten bedrivs, om 1. verksamheten bedrivs under högst en tolv månadersperiod, och 2. inte är tillståndspliktig enligt 15, 16, 17, 18 eller 19 §.	29:42 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.370 gäller för återvinning eller bortskaffande av avfall som består av uppgrävda förorenade massor från den plats där verksamheten bedrivs, om 1. verksamheten bedrivs under högst en tolv månadersperiod, och 2. inte är tillståndspliktig enligt 17, 18, 19, 20 eller 21 §.
Annan återvinning eller	Avvattning	-

<p>bortskaffande</p> <p>29:45 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.375 gäller för anläggning för avvattning av avfall eller farligt avfall som uppkommer vid platsen, eller som förts till mellanlager för avfall, om uppställningstiden är högst sextio kalenderdagar under en tolv månadersperiod och mängden avfall som behandlas är högst 2 000 ton.</p>	<p>29:41 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.375 gäller för avvattning av <i>icke-farligt</i> och farligt avfall om uppställningstiden är högst sextio kalenderdagar under en tolv månadersperiod och mängden avfall som behandlas är högst 2 000 ton.</p>	<p>29:43 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.375 gäller för avvattning av <i>icke-farligt</i> och farligt avfall om mängden avfall som behandlas är högst 2 000 ton.</p>
<p>Förbehandling, sortering och mekanisk bearbetning</p>	<p>Mekanisk bearbetning och sortering</p>	<p>-</p>
<p>29:9 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.100 gäller för anläggning för att genom mekanisk bearbetning återvinna annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 10 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte 1. krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 30 eller 50 §.</p>	<p>29:42 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.100 gäller för att genom mekanisk bearbetning återvinna <i>icke-farligt avfall</i> om den hanterade mängden är <i>mellan 10 000 och 100 000 ton</i> per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om 1. verksamheten är tillståndspliktig enligt 22 §, eller 2. för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</p>	<p>29:44 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.100 gäller för att genom mekanisk bearbetning återvinna <i>icke-farligt avfall</i> om den hanterade mängden <i>är mer än 10 000 ton</i> per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte om 1. verksamheten är tillståndspliktig enligt 24 §, eller 2. för krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</p>
<p>29:10 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.110 gäller för anläggning för att genom mekanisk bearbetning yrkesmässigt återvinna annat avfall än farligt avfall, om verksamheten inte är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt 9, 30, 31, 32 eller 50 §.</p>	<p>29:43 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.110 gäller för 1. att genom mekanisk bearbetning yrkesmässigt återvinna <i>icke-farligt avfall</i> om <i>den hanterade mängden är högst 10 000 ton per kalenderår</i>, eller 2. krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</p>	<p>29:45 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.110 gäller för 1. att genom mekanisk bearbetning yrkesmässigt återvinna <i>icke-farligt avfall upp till och med 10 000 ton hanterad mängd per kalenderår</i>, eller 2. krossning, siktning eller motsvarande mekanisk bearbetning av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.</p>
<p>29:6 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.70 gäller för anläggning för sortering av annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 10 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte</p>	<p>29:44 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.70 gäller för sortering av <i>icke-farligt avfall</i>, om den hanterade mängden är större än 10 000 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte sortering av avfall för</p>	<p>29:46 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.70 gäller för sortering av <i>icke-farligt avfall</i>, om den hanterade mängden <i>är mer än 10 000 ton</i> per kalenderår. Tillståndsplikten gäller inte sortering av avfall för</p>

sortering av avfall för byggnads- eller anläggningsändamål.	byggnads- eller anläggningsändamål.	byggnads- eller anläggningsändamål.
29:7 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.80 gäller för anläggning för sortering av annat avfall än farligt avfall, om den hanterade avfallsmängden är större än 1 000 ton per kalenderår. Anmälningsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 6 §.	29:45 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.80 gäller för sortering av <i>icke-farligt avfall</i> , om den hanterade mängden är <i>1. större än 1000 ton avfall för byggnads- eller anläggningsändamål per kalenderår, eller</i> <i>2. mellan 1 000 ton och 10 000 ton annat icke-farligt avfall per kalenderår.</i>	29:47 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.80 gäller för sortering av <i>icke-farligt avfall</i> , om den hanterade mängden <u>är</u> <i>1. mer än 1 000 ton avfall för byggnads- eller anläggningsändamål per kalenderår, eller</i> <i>2. är mer än 1 000 ton upp till och med 10 000 ton annat icke-farligt avfall per kalenderår.</i>
Förbehandling, sortering och mekanisk bearbetning	Behandling av elavfall	-
29:8 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.90 gäller för anläggning för yrkesmässig förbehandling av avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter, med undantag för förbehandling som består av ingrepp i komponenter eller utrustning som innehåller isolerolja.	29:46 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.90 gäller för yrkesmässig <i>behandling</i> av avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter. <i>Anmälningsplikten gäller inte behandling av komponenter eller utrustning som innehåller isolerolja.</i>	29:48 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.90 gäller för yrkesmässig <i>behandling</i> av avfall som utgörs av elektriska och elektroniska produkter <u>och som innebär sortering, demontering eller annan behandling som föregår ytterligare förbehandling eller annan återvinning eller bortskaffande av avfallet.</u> <i>Anmälningsplikten gäller inte behandling av komponenter eller utrustning som innehåller isolerolja.</i>
Uttjänta motordrivna fordon	Återvinning av uttjänta fordon	-
29:11 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.119 gäller för anläggning för återvinning av avfall genom sådan lagring, tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av uttjänta motordrivna fordon som inte omfattas av bilskrotningsförordningen (2007:186).	29:47 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.119 gäller för återvinning av avfall genom sådan tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av uttjänta motordrivna fordon som inte omfattas av bilskrotningsförordningen (2007:186). <i>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är anmälningspliktig enligt 48 § 2.</i>	29:49 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.119 gäller för återvinning av avfall genom sådan tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av uttjänta motordrivna fordon som inte omfattas av bilskrotningsförordningen (2007:186). <i>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är anmälningspliktig enligt 50 § 2.</i>
29:12 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.120 gäller för anläggning för återvinning av avfall genom sådan lagring, tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av uttjänta bilar som omfattas av	29:48 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.120 gäller för återvinning av avfall genom sådan tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av <i>1. uttjänta bilar som omfattas av bilskrotningsförordningen</i>	29:50 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.120 gäller för återvinning av avfall genom sådan tömning, demontering eller annat yrkesmässigt omhändertagande av <i>1. uttjänta bilar som omfattas av bilskrotningsförordningen</i>

bilskrotningsförordningen (2007:186).	(2007:186) <i>eller</i> 2. <i>andra uttjänta motordrivna fordon vars totalvikt inte överstiger 3 500 kg, om fordonen tas om hand av en bilskrotare som är auktoriserad enligt bilskrotningsförordningen (2007:186).</i>	(2007:186) <i>eller</i> 2. <i>andra uttjänta motordrivna fordon vars totalvikt inte överstiger 3 500 kg, om fordonen tas om hand av en bilskrotare som är auktoriserad enligt bilskrotningsförordningen (2007:186).</i>
29:48 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.400 gäller för anläggning för destruktion eller annan bearbetning av kasserade produkter som innehåller fullständigt eller ofullständigt halogenerade klorfluorkarboner eller halon.	<i>Paragrafen föreslås strykas.</i>	-
-	-	Förebere­delse för återanvändning
-	-	29:51 § <i>Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.29 gäller för att återvinna avfall genom förberedelse för återanvändning. Med förberedelse för återanvändning avses detsamma som i avfallsförordningen (2011:927).</i>
Mellanlagring	Lagring som en del av insamling	-
29:1 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.30 gäller för anläggning för mellanlagring av annat avfall än farligt avfall, om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle utgörs av 1. mer än 10 000 ton avfall som inte är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. mer än 30 000 ton avfall, om anläggningen inte är tillståndspliktig enligt 1. Tillståndsplikten gäller inte anläggning för lagring av avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas, eller tre år innan det återvinns eller behandlas.	29:49 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.30 gäller för lagring som en del av insamling av icke-farligt avfall om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle utgörs av 1. mer än 30 000 ton avfall som är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. mer än 10 000 ton annat icke-farligt avfall. <i>Med lagring som en del av insamling avses i denna förordning detsamma som i avfallsförordningen (2011:927).</i>	29:52 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.30 gäller för lagring som en del av insamling av icke-farligt avfall om den totala avfallsmängden vid något tillfälle utgörs av 1. mer än 30 000 ton avfall som är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. mer än 10 000 ton annat icke-farligt avfall. <i>Med lagring som en del av insamling avses detsamma som i 4 § avfallsförordningen (2011:927).</i>
29:2 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.40 gäller för anläggning för mellanlagring av annat avfall än farligt avfall, om	29:50 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.40 gäller för lagring som en del av insamling av icke-farligt avfall 1. om den totala	29:53 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.40 gäller för lagring som en del av insamling av icke-farligt avfall

<p>den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle är större än 10 ton.</p> <p>Anmälningsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. anläggning för lagring av avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 1 §. 	<p><i>avfallsmängden vid något enskilt tillfälle är mellan 10 ton och 30 000 ton avfall som är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål, eller</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 2. om den totala avfallsmängden vid något enskilt tillfälle är mellan 10 ton och 10 000 ton annat icke-farligt avfall. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. om den totala avfallsmängden vid något tillfälle är <u>mer än 10 ton upp till och med 30 000 ton avfall</u> som är avsett för byggnads- eller anläggningsändamål, eller 2. om den totala avfallsmängden vid något tillfälle är <u>mer än 10 ton upp till och med 10 000 ton annat icke-farligt avfall.</u> <p><u>Med lagring som en del av insamling avses detsamma som i 4 § avfallsförordningen (2011:927).</u></p>
<p>29:4 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.50 gäller för anläggning för mellanlagring av farligt avfall, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 5 ton oljeavfall, 2. mer än 30 ton blybatterier, 3. mer än 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, 4. mer än 30 ton impregnerat trä, eller 5. mer än 1 ton annat farligt avfall. <p>Tillståndsplikten gäller inte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas, eller 2. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 3 §. 	<p>29:51 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.50 gäller för lagring av farligt avfall som en del av insamling om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 5 ton oljeavfall, 2. mer än 30 ton blybatterier, 3. mer än 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, 4. mer än 30 ton impregnerat trä, eller 5. mer än 50 ton farligt avfall som utgörs av motordrivna fordon 6. mer än 1 ton annat farligt avfall. 	<p>29:54 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.50 gäller för lagring av farligt avfall som en del av insamling om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. mer än 5 ton oljeavfall, 2. mer än 30 ton blybatterier, 3. mer än 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, 4. mer än 30 ton impregnerat trä, 5. mer än 50 ton farligt avfall som utgörs av motordrivna fordon, eller 6. mer än 1 ton annat farligt avfall. <p><u>Med lagring som en del av insamling avses detsamma som i 4 § avfallsförordningen (2011:927).</u></p>
<p>29:5 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.60 gäller för anläggning för mellanlagring av farligt avfall</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. som utgörs av uttjänta motordrivna fordon där mängden avfall inte uppgår till mer än totalt 50 ton farligt avfall, eller 2. om mängden farligt avfall inte vid något tillfälle uppgår till <ol style="list-style-type: none"> a. mer än 5 ton oljeavfall, b. mer än 30 ton blybatterier, c. mer än 50 ton elektriska eller elektroniska produkter, d. mer än 30 ton 	<p>29:52 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.60 gäller för lagring av farligt avfall som en del av insamling</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. som utgörs av uttjänta motordrivna fordon där mängden avfall uppgår till högst 50 ton farligt avfall, eller 2. om mängden farligt avfall vid något tillfälle uppgår till <ol style="list-style-type: none"> a. mellan 200 kg och 5 ton oljeavfall, b. mellan 1500 kg och 30 ton blybatterier, c. mellan 1 ton och 50 ton elektriska eller elektroniska 	<p>29:55 § Anmälningsplikt C och verksamhetskod 90.60 gäller för lagring av farligt avfall som en del av insamling</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. som utgörs av motordrivna fordon <u>upp till och med 50 ton farligt avfall vid något tillfälle,</u> eller 2. om mängden farligt avfall vid något tillfälle uppgår till <ol style="list-style-type: none"> a. <u>mer än 200 kg upp till och med 5 ton oljeavfall,</u> b. <u>mer än 1500 kg upp till och med 30 ton blybatterier,</u> c. <u>mer än 1 ton upp till och med 50 ton elektriska eller</u>

<p>impregnerat trä, eller e. mer än 1 ton annat farligt avfall.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte 1. anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas, eller 2. anläggning för lagring som en del av insamling om mängden avfall inte vid något tillfälle uppgår till mer än 1 ton elektriska eller elektroniska produkter, 1 500 kilogram blybatterier eller 200 kilogram annat farligt avfall, eller 3. om verksamheten är tillståndspliktig enligt 3 §.</p>	<p>produkter, d. mellan 200 kg och 30 ton impregnerat trä, eller e. mellan 200 kg och 1 ton annat farligt avfall.</p> <p>Anmälningssplikten gäller inte lagring som en del av insamling om mängden avfall vid något tillfälle är maximalt 1 ton elektriska eller elektroniska produkter, 1 500 kg blybatterier eller 200 kg annat farligt avfall.</p>	<p>elektroniska produkter, d. <u>mer än 200 kg upp till och med 30 ton impregnerat trä, eller</u> e. <u>mer än 200 kg upp till och med 1 ton annat farligt avfall.</u></p> <p>—<u>Med lagring som en del av insamling avses detsamma som i 4 § avfallsförordningen (2011:927).</u></p>
<p>Mellanlagring</p>	<p>Lagring i avvaktan på återvinning eller bortskaffande</p>	<p>-</p>
<p>29:3 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.45 gäller för anläggning för mellanlagring av farligt avfall, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än totalt 50 ton farligt avfall.</p> <p>Tillståndsplikten gäller inte anläggning för lagring av farligt avfall under längre tid än ett år innan det bortskaffas eller tre år innan det återvinns eller behandlas.</p>	<p>29:53 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.408-i gäller för lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än 50 ton farligt avfall.</p>	<p>29:56§ Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.408-i gäller för lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinning eller bortskaffande, om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än 50 ton farligt avfall.</p> <p><u>Tillståndsplikten gäller lagring som sker i anslutning till någon av följande verksamheter</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. biologisk behandling, 2. fysikalisk-kemisk behandling, 3. återvinning/regenerering av lösningsmedel, 4. återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar, 5. regenerering av syror eller baser, 6. återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar, 7. återvinning av komponenter från katalysatorer, omräffinering av olja eller 8. annan återanvändning av olja, 9. invallning, 10. sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller

		<i>11. inför återvinning eller bortskaffande av avfall i <u>avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar.</u></i> <i>12. omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i punkt 1-9 eller inför återvinning eller bortskaffande av avfall i <u>avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar.</u></i>
Annan återvinning eller bortskaffande	Fartygsåtervinning	-
29:56 a § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.451 gäller för anläggning för att återvinna avfall genom sådant yrkesmässigt omhändertagande av fartyg som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG, i den ursprungliga lydelsen.	29:54 Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.451 gäller för att återvinna avfall genom sådant yrkesmässigt omhändertagande av fartyg som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG, i den ursprungliga lydelsen.	29:57 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.451 gäller för att återvinna avfall genom sådant yrkesmässigt omhändertagande av fartyg som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG, i den ursprungliga lydelsen.
Långtidslagring, djupt bergförvar och underjordsförvar	Långtidslagring, djupt bergförvar och underjordsförvar	-
29:58 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.456 gäller för underjordsförvar av mer än totalt 50 ton farligt avfall.	29:55 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.454-i gäller för underjordsförvar av mer än totalt 50 ton farligt avfall.	29:58 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.454-i gäller för underjordsförvar av mer än totalt 50 ton farligt avfall.
29:57 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.455 gäller för anläggning för permanent lagring av kvicksilveravfall med minst 0,1 viktprocent kvicksilver i djupt bergförvar.	29:56 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.455 gäller för permanent lagring av kvicksilveravfall med minst 0,1 viktprocent kvicksilver i djupt bergförvar. <i>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 55 §.</i>	29:59 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.455 gäller för permanent lagring av kvicksilveravfall med minst 0,1 viktprocent kvicksilver i djupt bergförvar. <i>Tillståndsplikten gäller inte om verksamheten är tillståndspliktig enligt 58§.</i>
29:59 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.457 gäller för underjordsförvar av farligt avfall, om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 58 §.	29:57 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.457 gäller för underjordsförvar av farligt avfall <i>upp till 50 ton farligt avfall.</i>	29:60 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.457 gäller för underjordsförvar av farligt avfall <i>upp till 50 ton farligt avfall.</i>

29:60 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.458 gäller för underjordsförvar av annat avfall än farligt avfall.	29:58 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.458 gäller för underjordsförvar av <i>icke-farligt</i> avfall.	29:61 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.458 gäller för underjordsförvar av <i>icke-farligt</i> avfall.
Radioaktivt avfall	Radioaktivt avfall	-
29:61 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.460 gäller för anläggning för behandling av högaktivt radioaktivt avfall, slutförvaring av radioaktivt avfall eller lagring av radioaktivt avfall.	29:59 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.460 gäller för behandling av högaktivt radioaktivt avfall, slutförvaring av radioaktivt avfall eller lagring av radioaktivt avfall.	29:62 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.460 gäller för behandling av högaktivt radioaktivt avfall, slutförvaring av radioaktivt avfall eller lagring av radioaktivt avfall.
29:62 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.470 gäller för anläggning för bearbetning, lagring, slutförvaring eller annan hantering av använt kärnbränsle, kärnavfall eller annat radioaktivt avfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet eller strålskyddslagen (1988:220), om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 61 §.	29:60 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.470 gäller för bearbetning, lagring, slutförvaring eller annan hantering av använt kärnbränsle, kärnavfall eller annat radioaktivt avfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet eller strålskyddslagen (1988:220), om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt 59 §.	29:63 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.470 gäller för bearbetning, lagring, slutförvaring eller annan hantering av använt kärnbränsle, kärnavfall eller annat radioaktivt avfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet eller strålskyddslagen (1988:220), om verksamheten inte är tillståndspliktig enligt <u>62</u> §.
Lagring och avskiljning av koldioxid	Lagring och avskiljning av koldioxid	-
29:63 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.480 gäller för anläggning för geologisk lagring av koldioxid. Tillståndsplikten gäller inte om den planerade lagringen uppgår till högst 100 000 ton och görs för forskning, utveckling eller prövning av nya produkter eller processer.	29:61 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.480 gäller för anläggning för geologisk lagring av koldioxid <i>om den planerade lagringen är större än 100 000 ton.</i>	29:64 § Tillståndsplikt A och verksamhetskod 90.480 gäller för anläggning för geologisk lagring av koldioxid <i>om den planerade lagringen <u>uppgår till mer än 100 000 ton.</u></i>
-	29:62 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.485 gäller för anläggning för geologisk lagring av koldioxid om den planerade lagringen är högst 100 000 ton.	29:65 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.485 gäller för anläggning för geologisk lagring av koldioxid om den planerade lagringen <u>är upp till och med 100 000 ton.</u>
29:64 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.490 gäller för anläggning för avskiljning av koldioxidströmmar för geologisk lagring av koldioxid.	29:63 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.500-i gäller för avskiljning av koldioxidströmmar för geologisk lagring av koldioxid från IED-verksamheter som omfattas av definitionen i 1 kap. 2 §	29:66 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.500-i gäller för avskiljning av koldioxidströmmar för geologisk lagring av koldioxid från <u>industriutsläppsverksamheter som omfattas av definitionen i</u>

	<i>industriutsläppsförordningen (2013:250).</i>	<i>I kap. 2 § industriutsläppsförordningen (2013:250).</i>
-	29:64 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.510 gäller för avskiljning av koldioxidströmmar för geologisk lagring av koldioxid från anläggningar som inte är tillståndspliktiga enligt 63 §.	29:67 § Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.510 gäller för avskiljning av koldioxidströmmar för geologisk lagring av koldioxid från anläggningar som inte är tillståndspliktiga enligt 66 §.
-	29:65 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 90.520 gäller för borrhning för att bedöma en eventuell lagringsplats lämplighet för geologisk lagring av koldioxid.	29:68 § Anmälningssplikt C och verksamhetskod 90.520 gäller för borrhning för att bedöma en eventuell lagringsplats lämplighet för geologisk lagring av koldioxid.

Kommentar:

Förutom de ändringar som beskrivs i bilaga I görs justeringar i paragrafer för att få tydligare bestämmelser samt en enhetlighet med övriga kapitel med avseende på angivna mängdgränser. Justeringar görs också avseende dygns- eller timvärden.

9. Djupborrning

Se förslag till ändringar under avsnitt 4 kap. *Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat* samt under *Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd* ovan.

Samt under *Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd*.

10. Mindre kylanläggningar

Se förslag ovan under avsnitt *Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd*.

11. CLP-förordningen (EG nr 1272/2008)

Bestämmelserna i 12:45 § MPF, 19:3 § MPF, 20:1-2 §§ MPF och 26:1 § MPF är de som föreslås ändras med anledning av *CLP-förordningen*.

19:3 § MPF justeras så som påpekats vilket innebär att a och b läggs till under punkten 1, se avsnitt *Förbrukning av organiska lösningsmedel, 19 kap.* I övrigt görs inga ändringar i bestämmelserna.

12. Berg- och naturgrustäkter

Förslagen kopplade till *Berg- och naturgrustäkter* återfinns under 26 kap. 21 a § Miljöbalken samt 20 c § *förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd*.